

รายงานโครงการศึกษาและพัฒนาใจที่วิจัยเพื่อการพัฒนาห้องถีน
ตามโครงการออกแบบบริการจิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

ISBN:

คณะอํานวยการ: นายปริญญา ปานทอง
ผู้อำนวยการสถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน
ดร.พีระชร บุณยรัตพันธุ์
รองผู้อำนวยการสถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน ฝ่ายวิจัยและพัฒนา
ผศ.ดร.จักษ์ พันธุ์ชูเพชร
รองผู้อำนวยการสถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน ฝ่ายวิชาการ

ผู้วิจัย/ผู้จัดทำ: นายกมลเดศ พธิกนิษฐ์

พิมพ์ครั้งที่ 1: กันยายน 2554

ผู้จัดพิมพ์:
สถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน มหาวิทยาลัยนเรศวร
ตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
โทรศัพท์ 055-968605 โทรสาร 055-968605
เว็บไซต์ <http://www.nu.ac.th/nice>

ปกและรูปเล่ม: นางสาวอัจฉราพร ไทยโกษา

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	1
กิตติกรรมประกาศ	2
ส่วนที่ 1 ความเป็นมาและวิธีการศึกษา	3
ส่วนที่ 2 ผลการศึกษา	18
การค้นหาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมตำบลบ้านใหม่สุขเกษม อำเภอกรุงศรีฯ จังหวัดสุโขทัย	19
การค้นหาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมตำบลตาอกออก อำเภอบ้านตาด จังหวัดตาก	31
การค้นหาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์	40
การค้นหาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมตำบลผลาเลือด อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์	52
การค้นหาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมตำบลบางปะมุง อำเภอกรุงพระ จังหวัดนครสวรรค์	67
การค้นหาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมตำบลหนองกระทุ่ม อำเภอทพทัน จังหวัดอุทัยธานี	81
การค้นหาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมตำบลบึงสามัคคี อำเภอบึงสามัคคี จังหวัดกำแพงเพชร	99
การค้นหาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมตำบลลำปลาด�ดา อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร	109
การค้นหาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมตำบลนาขามสูง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก	121
ส่วนที่ 3 บทสรุป	132
บรรณานุกรม	140

คำนำ

โครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ซึ่งดำเนินการเป็นปีที่ 2 ของการเป็นโครงการบริการวิชาการสู่สังคมที่ทางมหาวิทยาลัยนเรศวร ภายใต้วิสัยทัศน์ในการบริหารงานมหาวิทยาลัยนเรศวร ปีพ.ศ.2552 – 2560 โดยศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ จินายัน อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร และคณะผู้บริหารฯ ที่มุ่งพัฒนาให้ "มหาวิทยาลัยนเรศวรเป็นมหาวิทยาลัยระดับแนวหน้าในกลุ่ม 10 อันดับแรกของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2560" ซึ่งโครงการดังกล่าวเป็นกิจกรรมย่อยของโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) ผ่านการเสนอใน "เสวนาภาษาชุมชน" โดยความร่วมมือระหว่าง 4 ภาคีหลักในการพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ ตัวแทนจากสถาบันการศึกษา โดยมหาวิทยาลัยนเรศวร องค์กรภาครัฐในระดับจังหวัด และอำเภอ ผ่านสำนักงานจังหวัด และที่ว่าการอำเภอ รวมถึงในระดับท้องถิ่น ผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของแต่ละพื้นที่ ซึ่งร่วมกันจัดลำดับความสำคัญตามความจำเป็นเร่งด่วนของพื้นที่ในการเข้ารับการบริการวิชาการ ศึกษาและพัฒนาโดยวิจัยและโจทย์การฝึกอบรมจากพื้นที่จริง

คณะกรรมการยึดหลักการเข้าถึง (Appreciation) เข้าใจ (Understanding) การสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) และการตระหนักรู้ในสภาพปัจจุบันและความต้องการที่แท้จริงตามสภาพบริบทที่แตกต่างออกไปในแต่ละพื้นที่ร่วมกัน (Public Awareness) ในลักษณะของ "หุ้นส่วนทางสังคม" (Social Partnership) ผ่านการระดมสมองร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนเพื่อค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ความริเริ่มในการแก้ปัญหา และสรุปโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมที่เป็นปัญหาที่สำคัญ/เร่งด่วนของแต่ละพื้นที่ ตลอดจนร่วมกันต่อยอดและสนับสนุนให้เกิดการวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาในพื้นที่และพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม

คณะกรรมการหวังว่า รายงานฉบับนี้จะเป็นคู่มือ หรือเข็มทิศในการดำเนินโครงการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น บนพื้นฐานของปรัชญาการนำองค์ความรู้จากภายนอก (Inside-Out) และการนำองค์ความรู้จากภายนอกกลับมาประยุกต์ใช้ (Outside-In) ของคณาจารย์และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนได้ดำเนินงานวิจัยและโครงการฝึกอบรมที่ "ติดติน" จาก "สภาพความเป็นจริง" และ "สามารถสร้างประโยชน์ให้กับคนในชุมชนได้จริง" เพื่อมุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย (Research University) อย่างสมความภาคภูมิ

คณะกรรมการ

กันยายน 2554

กิตติกรรมประกาศ

โครงการศึกษา และพัฒนาฯ จอยวิจัยเพื่อการพัฒนาห้องถินฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ในครั้งนี้นั้น แม้จะต้องดำเนินงานภายใต้งบประมาณที่จำกัด แต่ก็สามารถสำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี ทั้งนี้เป็นเพราะได้รับความร่วมมือ ร่วมแรงร่วมใจ และความช่วยเหลือจากหลายฝ่ายทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย

ขอขอบคุณผู้บริหารทุกระดับของมหาวิทยาลัย คณะที่ปรึกษาทุกท่าน และคณะผู้บริหารสถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน ในการให้การสนับสนุนทั้งโครงการออกแบบนวัตกรรม วิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) และโครงการศึกษาและพัฒนาฯ จอยวิจัยเพื่อการพัฒนาห้องถินฯ ให้ก่อเกิดขึ้น และสำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี

ขอขอบคุณคณาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาสนวิชาทุกท่าน ที่ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดี (Inspiration) ในการเป็น “นักวิชาการที่ดี” เสมอมา ภายใต้กระแสแห่งความท้าทายที่ถูกต้องตามมา ยั่วยวน ยั่วใจ แต่ก็ยังสามารถยืนยง ทรงมองอยู่ตามแนววิถีแห่งการเป็น “คู” ที่พร้อมจะให้ (ทั้งความรู้ วิธีคิด และความประพฤติ)

ขอขอบคุณในความร่วมมือ และมิตรภาพในการทำงานเพื่อสังคมร่วมกันของคณะฯ และหน่วยงานต่างๆ ภายใต้มหาวิทยาลัยนเรศวรทุกหน่วยงานและองค์กรที่ไม่ได้กล่าวไว้ ณ ที่นี่ ที่นี่

ขอขอบคุณความร่วมมือจากหน่วยงาน/องค์กรต่างๆ จากภาครัฐในทุกภาคส่วน ของพื้นที่ ดำเนินการ ที่อำนวยความสะดวกในการลงพื้นที่เพื่อให้บริการตามโครงการออกแบบนวัตกรรม วิชาการเคลื่อนที่ และการจัดเวทีเสวนา

และที่สำคัญที่สุด ขอขอบคุณประชาชน องค์กรอาสาสมัคร และภาคประชาชนทุกท่านที่เข้าร่วมระดมความคิด ร่วมให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษา และสะท้อนข้อมูลเชิงลึก ไม่ว่าจะเป็นศักยภาพ ปัญหา และความต้องการที่แท้จริงจากพื้นที่ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้คณะผู้ศึกษาได้มองเห็นบริบทของพื้นที่ในภาพรวม (Holistic View) ซึ่งจะเป็นประโยชน์มหาศาล ในการนำไปพัฒนาต่อในรูปของโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาห้องถินฯ และส่งผลประโยชน์คืนกลับสู่ ชุมชนและห้องถินฯ ในรูปของโครงการวิจัยเพื่อการพัฒนาห้องถินฯ ซึ่งถือเป็นเป้าหมายหลักในการดำเนินโครงการในครั้งนี้

กมลे�ศ โพธิกนิชชัย

นักวิจัย

กันยายน 2554

โครงการศึกษา และพัฒนาเจตย์วิจัยเพื่อการพัฒนาห้องถิน
ตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

1. หลักการและเหตุผล

โครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ซึ่งดำเนินการเป็นปีที่ 2 ของการเป็นโครงการบริการวิชาการสู่สังคมที่ทางมหาวิทยาลัยนเรศวร ภายใต้ภารกิจทัศน์ในการบริหารงานมหาวิทยาลัยนเรศวร ปีพ.ศ.2552 – 2560 โดยศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ จินายัน อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร และคณะกรรมการผู้บริหารฯ ที่มุ่งพัฒนาให้ "มหาวิทยาลัยนเรศวรเป็นมหาวิทยาลัยระดับแนวหน้าในกลุ่ม 10 อันดับแรกของประเทศ" ในปี พ.ศ. 2560" ซึ่งต้องแสวงหาทิศทางที่จะเจริญเติบโตต่อไปอย่างยั่งยืนท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสภาวะการณ์โลก และผลกระทบของกระแสโลกาภิวัตน์ต่อสังคมไทยบทบาทของมหาวิทยาลัยนเรศวรจึงต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพและมีศักยภาพในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อรับการเข้าสู่การเป็นสังคมฐานความรู้ (Knowledge-based society) ผ่านการสร้างเครือข่าย พันธมิตร ความสัมพันธ์กับองค์กร และสถาบันภายนอกมหาวิทยาลัย รวมถึงการบริหารเชิงรุกในการสร้างโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมและการจัดทำข้อเสนอขอรับทุนสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอก และการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน (สุจินต์ จินายัน, 2552)

โครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ตอบสนองแนววิถีทัศน์ แนวโน้มโดยภาพรวม แต่ละแผนงานในการบริการวิชาการสู่สังคมที่เป็นรูปธรรม ผ่านการสร้างความร่วมมือให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงวิชาการ กับชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนาศักยภาพ และการจัดการสิ่งแวดล้อมและชุมชน ตลอดจนเป็นการเผยแพร่องค์ความรู้ และถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน และยังเป็นการพัฒนา และให้บริการเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน และส่วนราชการ โดยได้ดำเนินโครงการบริการวิชาการสู่สังคม โดยได้จัดให้มีการบริการวิชาการแก่นร่วมงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยในรูปแบบของการจัดอบรม ประชุมสัมมนาทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานบุคลากรชุมชนและสังคม ผ่านการนำเสนอการองค์ความรู้อย่างมีดุลยภาพใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และด้านสังคมศาสตร์ โดยการนำองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และความชำนาญทางวิชาการด้านต่าง ๆ จากมหาวิทยาลัย ถ่ายทอดไปสู่ชุมชน ให้เกิดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้

อันจะทำให้เกิดความเข้มแข็งแก่ชุมชนในรูปของความร่วมมือทางวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นรูปป้อม

ซึ่งในการพัฒนาชุมชนภายในได้บริบทที่แตกต่างกันนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญกับ "งานวิจัยโดยชุมชนซึ่งชุมชนท้องถิ่นเป็นผู้กำหนดหัวข้อวิจัยเอง เก็บข้อมูลเอง ทดลองปฏิบัติเอง และแก้ปัญหาของตัวเอง ซึ่งเป็นงานที่ "ติดติด" เป็นประโยชน์กับคนในชุมชน ทั้งหมดนี้เป็นไปตามหลักการว่าต้องเริ่มจาก "ปัญหาจริง" ของแต่ละฝ่าย จากนั้นจึงเชื่อมโยงกับฝ่ายอื่นๆ แตกกิ่งก้านสาขาออกไป เพื่อให้การพัฒนาของประเทศนั้นมั่นคง และสมดุลไม่เอียงข้างใดข้างหนึ่ง โดยที่การจะสร้างการเปลี่ยนแปลงที่เป็นจริงและยั่งยืนได้ จะต้องเกิดจากการเรียนรู้ร่วมกันของ "คนใน" ซึ่งในที่สุดจะพัฒนาไปสู่การเป็นกลไกสร้างการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ ดังนั้น บทบาทของมีเจ้าหน้าที่รัฐจากหน่วยงานหลาย ๆ ประเภท ผสมกับนักพัฒนาเอกชน นักวิชาการ ผู้นำชุมชน หรือแม่แท่พระหรือผู้นำทางศาสนา จะหน้าที่เป็นเพียงพี่เลี้ยงในเชิงวิชาการ โดยคงจุดร่วมที่เหมือนกัน คือการสร้างงานวิจัยที่ทำให้ได้ทั้งจ้อมูลและกลไกการทำงานร่วมกันของคนในพื้นที่ ที่จะมาสร้างสรรค์การเปลี่ยนแปลงด้วยข้อมูลความรู้ร่วมกัน

แผนภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการดำเนินงาน

จากความสำคัญดังกล่าว คณะผู้ศึกษา โดยสถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน มหาวิทยาลัยนเรศวร จึงเห็นความสำคัญของการค้นหาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมเพื่อ พัฒนาท้องถิ่นซึ่งมีที่มาและมุ่งตอบสนองปัญหาและความต้องการที่แท้จริงตามสภาพบริบทของ แต่ละพื้นที่ จึงเสนอโครงการศึกษา และพัฒนาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น ตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยมีแนวคิดหลัก เพื่อยกระดับการพัฒนาท้องถิ่น ผ่านการบริการวิชาการสู่สังคมที่มีผลต่อสังคมโดยรวมในลักษณะ ของการพัฒนาที่สมดุลและเท่าเทียมกันของพื้นที่ ซึ่งอาศัยความหลากหลายในพื้นที่ที่ทำหน้าที่ใน การ “ส่ง” และ “เสริม” ซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดความสัมพันธ์ในลักษณะที่เป็นอุปสงค์และอุปทาน ต่อกัน โดยชุมชนสามารถอยู่อย่างมีศักดิ์ศรี และดำรงอัตลักษณ์ไว้ได้ บนพื้นฐานของการสร้าง ความเข้มแข็งจากภายใน ลดการพึ่งพาภายนอก และมีปัญญา เป็นภูมิคุ้มกัน พร้อมรับการ เปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมอย่างรู้เท่าทัน ตลอดจนมีการเชื่อมโยงเป็น เครือข่ายการพัฒนา ภายใต้มิติทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรม เพื่อให้เข้าใจถึงชีวิต อันจะทำให้ การพัฒนาไม่สร้างความขัดแย้งในพื้นที่ และส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมและกระบวนการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันจากทุกภาคส่วนในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้แต่ละภาคีร่วมกัน “พัฒนา” โจทย์ และนำผลการวิจัยไปใช้ตามบทบาทและหน้าที่ของ ตนในลักษณะประสานพลังกัน (Empowerment) ภายใต้จุดเน้นการสร้างกลไกการจัดการร่วมกัน การสร้างข้อมูลร่วม และนำไปสู่ การพัฒนาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมและการแก้ไขปัญหาเฉพาะพื้นที่เพื่อก่อให้เกิดการ พัฒนาที่ยั่งยืนในอนาคตต่อไป

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการที่แท้จริง ตามบริบทของแต่ละพื้นที่ เป้าหมาย ผ่านการดำเนินงานตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัย นเรศวร

2.2 เพื่อประมวลประเดิมปัญหา และความต้องการที่ได้จากพื้นที่เป็นโจทย์วิจัยและโจทย์ การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตามกรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์วิจัยและโจทย์การ ฝึกอบรมในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัย นเรศวร และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวร

2.3 เพื่อพัฒนาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมและความร่วมมือทางวิชาการในการ พัฒนาท้องถิ่น ในรูปแบบของโครงการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ภายใต้โจทย์วิจัยและโจทย์การ

ฝึกอบรมที่ได้จากการร่วมสมองของคนในพื้นที่ และความร่วมมือระหว่างภาคีที่เกี่ยวข้องในรูปแบบของ “หุ้นส่วนทางสังคม” (Social Partnership) ในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน

3. ผู้รับผิดชอบกระบวนการค้นหาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรม

สถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง โดยความร่วมมือระหว่างตัวแทนและองค์กรภาคประชาชน เครือข่ายหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง องค์กรภาคชุมชน และภาคีที่เกี่ยวข้องของแต่ละพื้นที่

4. พื้นที่เป้าหมาย

เน้นการดำเนินการในพื้นที่เป้าหมายในระดับตำบล ในเขตภาคเหนือตอนล่าง 9 จังหวัดได้แก่

- 4.1 ตำบลบ้านใหม่สุขเกษม อำเภอ Kong igrat จังหวัดสุโขทัย
- 4.2 ตำบลตากออก อำเภอบ้านนา ก จังหวัดตาก
- 4.3 ตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์
- 4.4 ตำบลพลาเลือด อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์
- 4.5 ตำบลบางประมุ อำเภอกรอกพระ จังหวัดนครสวรรค์
- 4.6 ตำบลหนองกระทุ่ม อำเภอทพทัน จังหวัดอุทัยธานี
- 4.7 ตำบลบึงสามัคคี อำเภอบึงสามัคคี จังหวัดกำแพงเพชร
- 4.8 ตำบลลำปะดา อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร
- 4.9 ตำบลมะขามสูง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกตำบลต้นแบบในการพัฒนา โดยความร่วมมือระหว่าง 4 ภาคีหลักในการพัฒนาท้องถิ่น “ได้แก่ ตัวแทนจากสถาบันการศึกษา โดยมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง องค์กรภาคชุมชนในระดับจังหวัด และอำเภอ ผ่านสำนักงานจังหวัด และที่ว่าการอำเภอ รวมถึงในระดับท้องถิ่น ผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของแต่ละพื้นที่ ซึ่งร่วมกันจัดลำดับความสำคัญตามความจำเป็นเร่งด่วนของพื้นที่ในการเข้ารับการบริการวิชาการ ศึกษาและพัฒนาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมจากพื้นที่จริง

แผนภาพที่ 1.2 แสดงพื้นที่ศึกษาใน 9 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง

5. ขอบเขตการศึกษา

เพื่อพัฒนาคุณภาพงานวิจัยของมหาวิทยาลัยแม่สอด ให้ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น คณะผู้ศึกษาจึงได้ศึกษาริบทของพื้นที่เป้าหมายใน 9 จังหวัดในเขตภาคเหนือตอนล่าง เพื่อนำมาสู่ประเด็นปัญหาความต้องการของชุมชนและการกำหนดหัวข้อการวิจัยและการฝึกอบรม รวมถึงการนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาเป็นโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมในมิติต่างๆ ตลอดจนหาความสอดคล้องและความเชื่อมโยงระหว่างโจทย์วิจัย และโจทย์การฝึกอบรมของแต่ละพื้นที่กับกรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการอ กองหน่วยบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยแม่สอด และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยแม่สอด รวมถึงนโยบายหรือยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด(Provincial Plan) ของแต่ละพื้นที่เพื่อสร้างความเข้าใจและมุ่งม่องในการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นทิศทางเดียวกัน คณะผู้ศึกษาสามารถสรุปขั้นตอนการค้นหาโจทย์วิจัยเชิงพื้นที่เพื่อสร้างเป็นขั้นตอนในการดำเนินการศึกษาวิจัย ได้ดังนี้

5.1 ขอบเขตด้านกระบวนการ

เน้นการเข้าถึง (Appreciation) เข้าใจ (Understanding) การสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) และการตระหนักรู้ในสภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงตามสภาพบริบทที่แตกต่างของไปของแต่ละพื้นที่ร่วมกัน (Public Awareness) ผ่านการระดมสมองร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนเพื่อค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหา และความริเริ่มในการแก้ปัญหา รวมทั้งพื้นที่ด้านแบบต่างๆ ที่เป็นการพยายามของคนในห้องดินในการแก้ปัญหา ของตนเอง ทั้งนี้ เพื่อใช้ข้อมูลดังกล่าวในการสร้างการเรียนรู้ร่วมกันของคนในจังหวัด ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและภาควิชาการเพื่อให้ทุกฝ่ายได้เห็นปัญหาที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหานั้นๆร่วมกัน รวมทั้งเกิดการปรับความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐกับภาคประชาชนให้เข้ามาสัมพันธ์กัน ในลักษณะของ “หุ้นส่วนทางสังคม” (Social Partnership) และร่วมกันสร้าง และสรุปโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมที่เป็นปัญหาที่สำคัญ และเร่งด่วนของแต่ละพื้นที่ ตลอดจนร่วมกันต่อยอดและสนับสนุนให้เกิดการวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาในพื้นที่และพัฒนาท้องถิ่นนั้นๆอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม

5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เน้นการนำองค์ความรู้จากภายในสู่ภายนอก (Inside-Out) และการนำองค์ความรู้จากภายนอกกลับมาประยุกต์ใช้ (Outside-In) บนพื้นฐานของปัจจัยหลัก 3 ส่วน 'ได้แก่'

1.) สภาพความเป็นจริงของพื้นที่ (Area-Based) หมายถึง สภาพปัญหาความเดือดร้อนของกลุ่มเป้าหมาย หรือประชาชนส่วนใหญ่ที่กระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน รวมถึงความต้องการในการพัฒนาศักยภาพในการดำรงชีวิตของตนเอง และครัวเรือน เพื่อการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น และสามารถนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของแต่ละบุคคลในชุมชนให้ดีขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม

2.) ทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวร (NU Research Direction) ประกอบด้วย

2.1) ศุขภาพ โภชนาการและพันธุวิศวกรรม (Health, Nutrition, Biomedical Engineering)

2.2) การเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตร (Agriculture & Engineering, Food, Fuel, Feeds, Fibers, Fertility)

2.3) วิทยาศาสตร์ ธรรมชาติ และพลังงาน (Natural Sciences, Energy & Engineering)

2.4) ทรัพยากรธรรมชาติ และวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม (Natural Resources, Environment & Engineering)

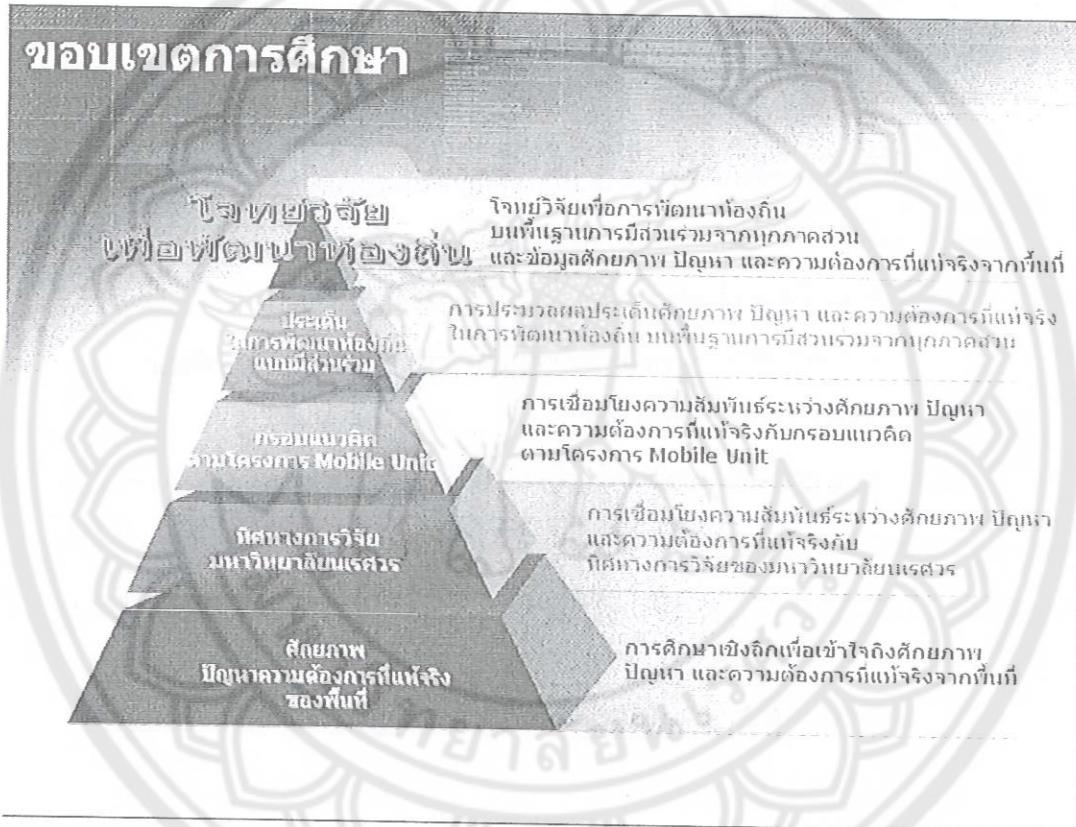
- 2.5) อาหารเสริม ยา และเครื่องสำอาง (Drugs, Nutraceuticals, Cosmetics)
- 2.6) การท่องเที่ยว และการบริการ (Tourism & Hospitality)
- 2.7) การขนส่ง และโลจิสติกส์ (Transportation & Engineering)
- 2.8) เศรษฐศาสตร์และการพาณิชย์ (Economics & Trades)
- 2.9) นโยบาย และกฎหมาย (Policies, Laws & Regulations)
- 2.10) สารสนเทศและการสื่อสาร (ICT: Information Communication Technologies)
- 2.11) วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ มนุษยวิทยาและสังคมวิทยา (Culture History Anthropology and Sociology)
- 2.12) การศึกษาและการพัฒนาชุมชน (Education and Community Development)
- 3.) ครอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมตามโครงการ Mobile Unit (NU Mobile Unit Research Framework) ประกอบด้วย
- 3.1) ด้านภูมิศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
- 3.2) ด้านเศรษฐกิจ การตลาด ธุรกิจชุมชน การออกแบบและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การประปั้นค้าชุมชน การท่องเที่ยว
- 3.3) ด้านเทคโนโลยี การใช้เครื่องมือเครื่องจักร การซ่อมบำรุงเครื่องมือประกอบอาชีพและอุปกรณ์ไฟฟ้า การออกแบบปรับปรุงภูมิทัศน์ อาคารบ้านเรือน ผังเมือง
- 3.4) ด้านสาธารณสุขชุมชน สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิต สุขภาพพื้น การใช้ยา เครื่องสำอางจากผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ การดูแลผู้ป่วยในครอบครัว
- 3.5) ด้านการศึกษา การเรียนการสอน แหล่งเรียนรู้ สื่อประกอบการเรียนรู้ เทคโนโลยีทางการศึกษา
- 3.6) ด้านสังคม การปักทอง การพัฒนาชุมชน ภูมิปัญญา และศิลปวัฒนธรรม ท้องถิ่น

5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

เน้นการดำเนินการในพื้นที่เป้าหมายในระดับตำบล ในเขตภาคเหนือตอนล่าง 9 จังหวัด ภายใต้กรอบการประเมินเกณฑ์การคัดเลือกพื้นที่เป้าหมาย เพื่อการนำเสนอโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นใน 5 ประเด็นหลัก ได้แก่

- 1.) สภาพความเป็นจริงของพื้นที่ (Area Based) หมายถึง สภาพปัญหาความเดือดร้อน ของกลุ่มเป้าหมาย หรือประชาชนส่วนใหญ่ที่กระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน รวมถึงความต้องการในการพัฒนาศักยภาพในการดำรงชีวิตของตนเอง

- 2.) เกณฑ์ความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรม
ในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร
(Naresuan University Mobile Unit)
- 3.) เกณฑ์ความสอดคล้องกับทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวร
- 4.) เกณฑ์ความสอดคล้องกับนโยบายหรือยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (Provincial Plan)
- 5.) เกณฑ์ความเป็นไปได้ในการนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาศักยภาพ
ของหมู่บ้าน/ชุมชนท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรม

แผนภาพที่ 1.3 แสดงขอบเขตในการศึกษา

6. แนวทางการดำเนินการ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาถ้วนด้วยจากหมู่บ้าน/ชุมชนในโครงการออกแบบบริการ
วิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) ผ่านการแนะนำจาก
ผู้ว่าราชการจังหวัดของแต่ละพื้นที่ โดยเป็นตัวแทนแต่ละจังหวัด จำนวน 9 ตำบลของ 9 จังหวัดใน
เขตภาคเหนือตอนล่าง โดยศึกษาถึงบริบทขององค์กรชุมชนนั้นๆ โดยการสังเกตและการสัมภาษณ์
ซึ่งประกอบด้วยวิธีวิทยาแบบผสมผสาน (Mixed-Methodology) ดังนี้

6.1 การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร (Documentary) ใช้การศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นหลัก โดยการศึกษาค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลจากหนังสือต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน, แผนชุมชน, แผนการพัฒนาท้องถิ่น และรายงานประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่. รายงานการวิจัย ตลอดจนสื่อต่างๆ ที่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและเชื่อถือได้ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลเป็นต้นและจัดทำเป็นโครงร่างของโครงการวิจัยเพื่อการวิเคราะห์เชิงลึกในลำดับต่อไป

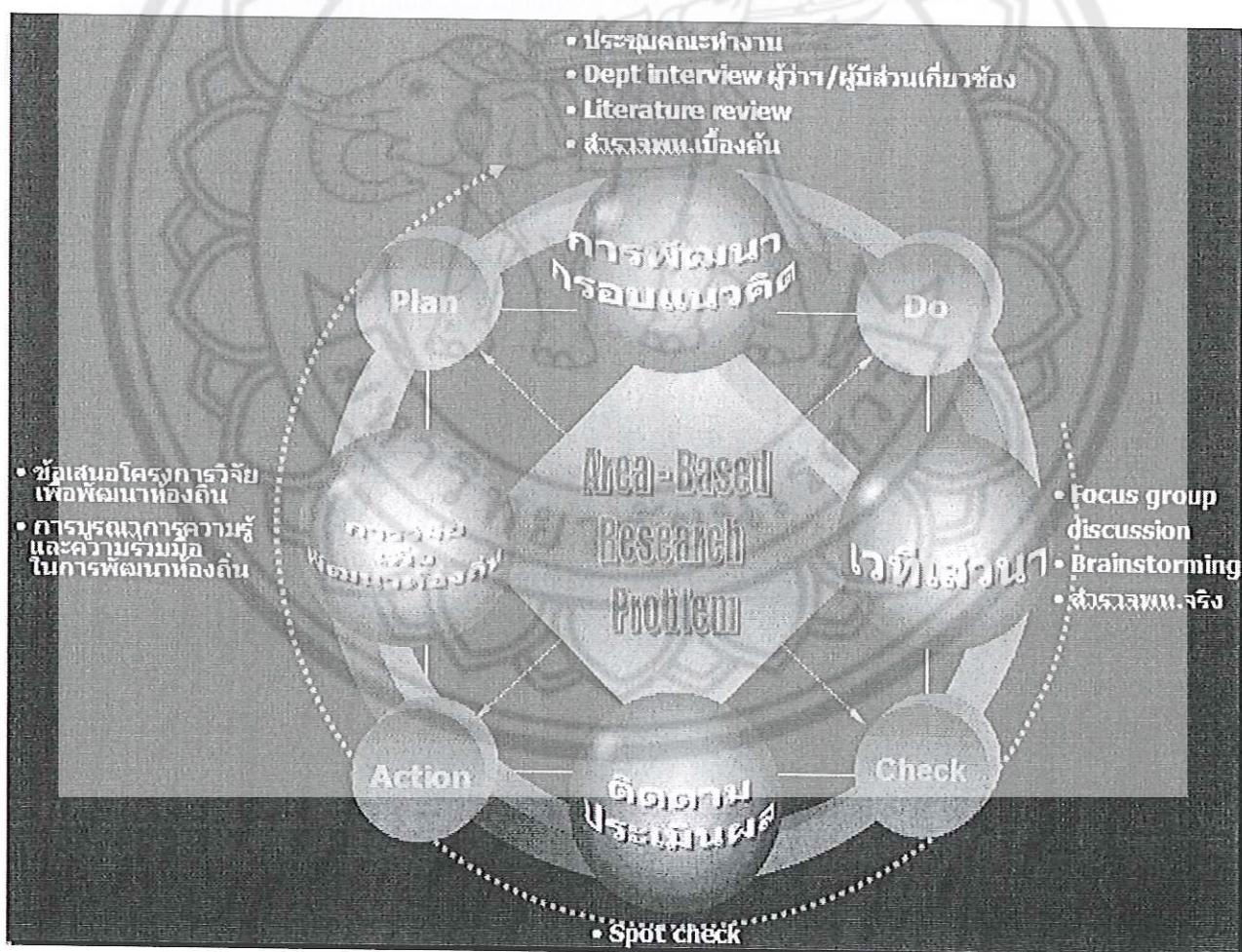
6.2 การศึกษาข้อมูลภาคสนาม (Fieldwork) โดยการลงพื้นที่เป้าหมายเพื่อทำการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น และตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร เพื่อยืนยันความเที่ยงตรง (Validity) ของข้อมูลในแต่ละพื้นที่ จากนั้นดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผ่านเวทีประชาคม ตามกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ของโครงการ Mobile Unit ในชื่อ “เสวนากาชาดชุมชน” ซึ่งเป็นกิจกรรมในการร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันระหว่างตัวแทนภาคประชาชนในพื้นที่ ผู้บริหารระดับจังหวัด หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่น และตัวแทนจากมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหา และความริเริ่มในการแก้ปัญหา รวมทั้งพื้นที่ต้นแบบต่างๆ ที่เป็นการพยายามของคนในท้องถิ่นในการแก้ปัญหาของตนเอง

6.3 การสังเคราะห์และสรุปโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรม (Synthesis & Summarize) ทางคณะทำงานจะนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร (Documentary) และการศึกษาข้อมูลภาคสนาม (Fieldwork) มาวิเคราะห์และสังเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อทำการสรุปออกเป็นประเด็นต่างๆ เพื่อพัฒนาเป็นโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมในมิติต่างๆ ตลอดจนหากความสอดคล้องและความเชื่อมโยงระหว่างโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมของแต่ละพื้นที่กับกรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการอุดหน่วยบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อสร้างความเข้าใจและมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นทิศทางเดียวกัน

6.4 การนำเสนอโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมเข้าสู่คณะกรรมการฯ เพื่อทางมหาวิทยาลัยจัดได้นำโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมดังกล่าวไปเปิดโอกาสในการรับข้อเสนอโครงการวิจัยให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในส่วนของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยนเรศวร หน่วยงาน/องค์กรพัฒนาต่างๆ รวมถึงตัวแทน/องค์กรภาคประชาชนเพื่อนำเสนอโครงการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ความสอดคล้องระหว่างโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมในพื้นที่, ครอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการอุดหน่วยบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) และทิศ

ทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวร รวมถึงนโยบายหรือยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (Provincial Plan) รวมถึงแนววางแผนการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในรูปแบบของ “หุ้นส่วนทางสังคม” (Social Partnership) ในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน

6.5 การต่อยอดการพัฒนาท้องถิ่น จากโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมสู่โครงการวิจัย เพื่อพัฒนาท้องถิ่น (Area Based Research & Development Project) ที่เป็นรูปธรรม ภายใต้ โจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมที่ผ่านการร่วมกันของคนในท้องถิ่นทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาควิชาการเพื่อให้ทุกฝ่ายได้เห็นปัญหาที่เข้มโบงสมพันธ์กัน มิติของการพัฒนา ในระดับท้องถิ่นสู่ระดับจังหวัด ทั้งนี้ การดำเนินงานจะเน้นการทำให้จังหวัดมีข้อมูลและข้อเสนอ ทางเลือกในการแก้ปัญหา เพื่อให้จังหวัดในฐานะกลไกการจัดการระดับบบที่มีทรัพยากรสนับสนุน สามารถตัดสินใจดำเนินงาน/โครงการที่ตรงเป้าต่อการแก้ปัญหาของท้องถิ่น และระดับจังหวัดได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนภาพที่ 1.4 แสดงขั้นตอนในการดำเนินงาน

7. ขั้นตอนการดำเนินงาน

7.1: การพัฒนากรอบแนวคิด

วิธีการ

1.) การประชุมคณะกรรมการออกแบบหน่วยบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัย
นเรศวร ประกอบด้วยหน่วยงานต่างๆภายในมหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อม
และชี้แจงแนวทางปฏิบัติในการออกแบบให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

2.) การเข้าพบ และสัมภาษณ์ผู้ว่าราชการจังหวัด, นายอำเภอ, นายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด, ตัวแทนประชาชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในภาคส่วนต่างๆ เพื่อรับฟังข้อมูล
พื้นฐาน ตลอดจนปัญหาและความต้องการของพื้นที่ในภาพรวม

3.) การศึกษาเอกสาร และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

3.1) เอกสารเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานหมู่บ้าน/ชุมชน และภาพรวมของตำบลใน
แต่ละพื้นที่ เช่น รายงานประจำปีขององค์กรบริหารส่วนตำบล แผนที่ชุมชน เอกสารทางวิชาการ และ
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2) บททวนยุทธศาสตร์การพัฒนาคลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนา
จังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ตลอดจนแผนแม่บทชุมชนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

3.3) ทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวร (NU Research Direction)

3.4) กรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมตาม
โครงการ Mobile Unit (NU Mobile Unit Research Framework)

3.5) เอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

7.2: เวทีเสวนากำชูมชน

วิธีการ

1.) เชิญกลุ่มเป้าหมายและผู้สนใจเข้าร่วมในกระบวนการสนทนากลุ่มและการ
ระดมสมอง (Focus Group Discussion and Brainstorming) ผ่านการทำประชาคม ตามกิจกรรม
ชุมชนต้นพันธุ์ของโครงการ Mobile Unit ในชื่อ “เสวนากำชูมชน”

2.) การลงพื้นที่เพื่อทำการสำรวจพื้นที่ทามปัญหา/ความต้องการที่แท้จริงของ
พื้นที่ ซึ่งได้จากเวทีการเสวนา

3.) การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดลำดับความสำคัญของประเด็นปัญหาและ
ความต้องการของพื้นที่ ตลอดจนหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงระหว่างโจทย์วิจัยและโจทย์
การฝึกอบรมกับทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวร และกรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์วิจัย
และโจทย์การฝึกอบรมตามโครงการ Mobile Unit (NU Mobile Unit Research Framework)

4.) สรุปเป็นโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาห้องถินเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการฯ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร ได้นำไปประการศรับข้อเสนอโครงการวิจัยต่อไป

7.3: การติดตามประเมินผล

วิธีการ

1.) การประชุมคณะกรรมการทำงานเพื่ออำนวยแนวทางในการลงพื้นที่เพื่อติดตามประเมินผล

2.) การลงพื้นที่เพื่อติดตามประเมินผล และตรวจสอบความเที่ยงตรงของข้อมูล ตลอดจนรายงานความก้าวหน้าหรือความเคลื่อนไหวของปัญหา/ความต้องการที่ได้เสนอไว้ในโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรม

7.4: โครงการวิจัยเพื่อการพัฒนาห้องถิน ภายใต้โจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรม จากพื้นที่

วิธีการ

1.) คณะกรรมการฯ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร ประการศรับข้อเสนอโครงการวิจัย เพื่อการพัฒนาห้องถิน ภายใต้โจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมจากพื้นที่จริง โดยแยกรายละเอียด ตามความสมัพนธ์ของประเด็นโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมกับกลุ่ม/สาขาวิชาต่างๆ ของ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยแบ่งเป็น กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ, กลุ่มวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี, กลุ่ม วิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสหวิทยาการและหน่วยงานสนับสนุน

2.) กลุ่ม/สาขาวิชาต่างๆ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร จัดทำข้อเสนอโครงการวิจัย เพื่อขอรับการสนับสนุนด้านงบประมาณและดำเนินโครงการวิจัยเพื่อการพัฒนาห้องถิน ภายใต้ โจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมจากพื้นที่จริง ทั้งนี้โครงการวิจัยดังกล่าวอาจดำเนินการในรูปแบบ ของการบูรณาการความร่วมมือจากองค์หรือหน่วยงานอื่นๆ เพื่อพัฒนาเป็นชุดโครงการวิจัยเพื่อ การพัฒนาห้องถิน

8. แผนการดำเนินงาน

ที่	กิจกรรม	ระยะเวลาการวิจัย (ต.ค. 53 – ก.ย. 54)											
		ต.ค	พ.ย	ธ.ค	ม.ค	ก.พ	มี.ค	เม.ย	พ.ค	มิ.ย	ก.ค	ส.ค	ก.ย
1	ประชุมคณะกรรมการเพื่อกำหนด และวางแผนการดำเนินงาน
2	ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร
3	สรุปข้อมูลพื้นฐานพื้นที่เป้าหมาย
4	ประชุมหารือ้งานเครือข่าย และ ภาคีที่เกี่ยวข้อง ในการลงพื้นที่
5	ประสานความร่วมมือกับพื้นที่
6	ดำเนินการลงพื้นที่
7	สรุปโจทย์วิจัยและโจทย์การ ฝึกอบรม และทดสอบที่เรียน
8	ประชุมคณะกรรมการเพื่อนำเสนอ โจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรม ของแต่ละพื้นที่
9	นำเสนอโจทย์วิจัยและโจทย์การ ฝึกอบรมเข้าคกก.
10	สรุปผลการดำเนินงาน

ตารางที่ 1.1 แสดงแผนการดำเนินงาน

9. ประโยชน์คาดว่าจะได้รับ

9.1 ทราบถึงสภาพ และประเด็นปัญหา ตลอดจนความต้องการที่แท้จริง ตามบริบทของ
แต่ละพื้นที่เป้าหมาย ในโครงการการอุทิศบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร
(Naresuan University Mobile Unit)

9.2 ได้ผลสรุปของประเด็นปัญหา และความต้องการที่ได้จากพื้นที่เป็นโจทย์วิจัยและโจทย์
การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาห้องถัง ตามกรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์วิจัยและโจทย์การ
ฝึกอบรมในการพัฒนาห้องถัง ตามโครงการอุทิศบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัย

นเรศวร และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวร รวมถึงนโยบายหรือยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (Provincial Plan) ของแต่ละพื้นที่

9.3 ได้ความร่วมมือทางวิชาการฝ่ายแพ้ร่ประชาสัมพันธ์ฯ จังหวัดฯ และจังหวัดฯ ฝึกอบรม ในการรับข้อเสนอโครงการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับจังหวัดฯ และจังหวัดฯ การฝึกอบรม

9.4 ได้จังหวัดฯ และจังหวัดฯ การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ในรูปแบบของโครงการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ภายใต้จังหวัดฯ และจังหวัดฯ การฝึกอบรมที่ได้จากการรวมตัวของผู้คนในพื้นที่ และความร่วมมือระหว่างภาคีที่เกี่ยวข้องในรูปแบบของ "หุ้นส่วนทางสังคม" (Social Partnership) ในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน

10. เกณฑ์การประเมินผล

ได้ผลลัพธ์ (Outcome) ของจำนวนจังหวัดฯ และจังหวัดฯ การฝึกอบรมในการพัฒนาท้องถิ่น ในแต่ละพื้นที่ ของพื้นที่เป้าหมายตามโครงการออกแบบนวัตกรรมวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร พื้นที่ละไม่น้อยกว่า 2 จังหวัดฯ และจังหวัดฯ การฝึกอบรม ต่อกรุ่นวิชา (6 จังหวัดฯ และจังหวัดฯ การฝึกอบรม: 1 พื้นที่ หรือ 54 จังหวัดฯ และจังหวัดฯ การฝึกอบรม: 1 ปี)

11. การนำเสนอข้อมูล

หลังจากการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร (Documentary) เพื่อศึกษาถึงสภาพข้อมูลพื้นฐาน และบริบทของพื้นที่เป้าหมายตลอดจนการลงพื้นที่เพื่อดำเนินการศึกษาข้อมูลภาคสนาม (Fieldwork) โดยการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) การระดมสมอง (Brain stroming) ผ่านการเสวนานี้ "เสวนางานชุมชน" แล้ว คณะกรรมการจึงดำเนินการสรุปและสรุปจังหวัดฯ และจังหวัดฯ การฝึกอบรม (Synthesis & Summarize) โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อทำการสรุปออกเป็นประเด็นต่างๆ เพื่อพัฒนาเป็นจังหวัดฯ และจังหวัดฯ การฝึกอบรม ในมิติต่างๆ ตามกรอบแนวคิดในการค้นหาจังหวัดฯ วิจัยและจังหวัดฯ การฝึกอบรมในการพัฒนาท้องถิ่น ของโครงการออกแบบนวัตกรรมวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งในการสรุปเนื้อหาและรายละเอียดในการนำเสนอข้อมูลนี้ สามารถจำแนกได้ดังนี้

1. บทวิเคราะห์สภาพบริบทของพื้นที่
2. บทวิเคราะห์ศักยภาพ/สภาพปัญหา/ความต้องการของพื้นที่ โดยแบ่งประเด็นตามกรอบแนวคิดในการค้นหาจังหวัดฯ จังหวัดฯ และจังหวัดฯ การฝึกอบรมในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการ

ออกหน่วยบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit)
และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวร

3. บทสรุปประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

3.1 ตารางแสดงโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของพื้นที่ ตามกรอบ
แนวคิดในการค้นหาโจทย์วิจัยในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการออกหน่วยบริการวิชาการ
เคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) และ ทิศทางการวิจัย
ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

4. บทสรุปประเด็นโจทย์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

4.1 ตารางแสดงโจทย์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของพื้นที่ ตาม
กรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์การฝึกอบรมในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการออกหน่วยบริการ
วิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) และทิศทางการวิจัย
ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

5. แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมในการ
พัฒนาท้องถิ่น กลุ่มวิชา และประเด็นในการพัฒนาท้องถิ่น

**ผลการศึกษาศึกษา และพัฒนาโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ตามโครงการอุดหนุนวิชาการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554**

โครงการศึกษา และพัฒนาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการอุดหนุนวิชาการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อนำไปสู่การพัฒนาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรม และข้อเสนอโครงการวิจัยที่สอดคล้องและเข้มข้นอย่างกว้างโจทย์วิจัย และโจทย์การฝึกอบรมของแต่ละพื้นที่กับกรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์วิจัยและโจทย์การฝึกอบรมในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการอุดหนุนวิชาการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวรและทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวร รวมถึงนโยบายหรือยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (Provincial Plan) ของแต่ละพื้นที่เพื่อสร้างความเข้าใจและมุ่งมองในการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นทิศทางเดียวกัน คณะกรรมการวิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่ได้ก่อตั้งถึงแล้ว ซึ่งคณะกรรมการวิจัยจะได้นำเสนอผลการศึกษาโดยจำแนกเป็นพื้นที่ต่างๆ จำนวน 9 ตำบล ใน 9 จังหวัดของเขตภาคเหนือตอนล่าง ดังนี้

**สรุปประเด็นการค้นหาจิตย์วิจัย และจิตย์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาห้องถิน
พื้นที่ตำบลบ้านใหม่สุขเกษม อำเภอกรุงศรีฯ จังหวัดสุโขทัย**
วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2554

1. บทวิเคราะห์สภาพบริบทตำบล

ตำบลบ้านใหม่สุขเกษม ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของอำเภอกรุงศรีฯ อยู่ห่างจากอำเภอกรุงศรีฯ ไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 12 (ถนนลิงหัวแมว) เป็นระยะทาง 9 กิโลเมตร ตำบลบ้านใหม่สุขเกษมแยกออกจากตำบลลูกแรดประมาณกว่า 10 ปี สมัยก่อนเป็นป่าทึบและมีสัตว์น้อยใหญ่อาศัยอยู่เป็นจำนวนมากปัจจุบันมีจำนวนทั้งหมด 8 หมู่บ้าน สภาพภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบลุ่ม ตั้งอยู่ทางภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มลาดเทจากทิศเหนือไปทางทิศใต้ ซึ่งเป็นทั้งศักยภาพความได้เปรียบในเชิงภูมิศาสตร์ โดยด้านหนึ่งนับได้ว่าเป็นจุดเด่นของพื้นที่ซึ่ง มีสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม เหมาะสำหรับทำเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำสวน พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 90 ใช้ประโยชน์ในการทำการเกษตร โดยเฉพาะการทำนา โดยมี “แม่น้ำร่าน” ซึ่งไหลผ่านหลายพื้นที่ของตำบล ถือเป็นสิ่งเลือดใหญ่ในการดำรงชีวิต รวมถึงแหล่งน้ำตา ธรรมชาติที่มีอยู่มากมายหลากหลายประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของคลอง และบึงที่นับรวมได้ถึง 17 แห่ง ซึ่งถูกสง่าผ่าນระบบการคลุกเคลีย ตลอดจนคลองส่งน้ำ ในการพัฒนาเพื่อการอุปโภคบริโภคสู่ทุกหมู่บ้าน และท ครัวเรือนในพื้นที่ เหล่านี้จะช่วยให้เห็นถึงสภาพความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งน้ำ ที่เป็นได้ทั้งช้อปได้เปรียบ และข้อเสียเปรียบในนายเดียวกัน ซึ่งข้อมูลอีกด้านหนึ่ง พบว่า สภาพความได้เปรียบเชิงพื้นที่นี้ ก็เป็นสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นประจำโดยไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ในกรณีของการเกิดน้ำท่วมขังในช่วงฤดูฝนและฤดูน้ำหลากของทุกปี ซึ่งเป็นภัยคุกคามที่สำคัญมาก แต่ด้วยความสามารถของชาวบ้านที่มีความอดทนและปรับตัวอย่างดี จึงสามารถรับมือกับภัยธรรมชาติได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นการก่อสร้างศาลา庇护 หรือการจัดการน้ำท่วมอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ ที่จะช่วยให้ชาวบ้านสามารถลดความเสี่ยงและลดผลกระทบจากการน้ำท่วมลงอย่างมาก ซึ่งเป็นสิ่งที่ชาวบ้านในตำบลบ้านใหม่สุขเกษมให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก

ระดับการศึกษาของคนในพื้นที่อยู่ในระดับที่ยังต้องการการพัฒนา เนื่องจากสถานศึกษาส่วนใหญ่ในพื้นที่อยู่ในระดับปานกลาง (จำนวน 2 แห่ง) โดยมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (จำนวน 1 แห่ง) และที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน (จำนวน 8 แห่ง) เป็นแหล่งการศึกษา เรียนรู้ทางเลือกอีกช่องหนึ่งของพื้นที่ เมื่อพิจารณาจากแผนการพัฒนา 3 ปี (พ.ศ. 2552 – 2554) ของอบต.บ้านใหม่สุขเกษม พบว่า อบต.บ้านใหม่สุขเกษมได้กำหนดยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนักงานการ ผ่านการดำเนินการใน 3 แนวทางหลัก ประกอบด้วย การพัฒนาส่งเสริมการเรียนรู้ในชุมชน (การพัฒนาส่งเสริม การเรียนรู้ในชุมชน พัฒนาส่งเสริม การเรียนรู้ การศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบ), การส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น (ส่งเสริม

ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไป สนับสนุนการจัดกิจกรรมทางด้านศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม), และการส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของประชาชนในชุมชน โดยได้ดำเนินการในรูปของโครงการพัฒนาการศึกษาในรูปแบบต่างๆ เช่น โครงการส่งเสริมการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท, โครงการอุดหนุนโรงเรียนบ้านใหม่สุขเกษตรและโรงเรียนบ้านใหม่โพธิ์ทอง ในการแข่งขันกีฬา, โครงการอุดหนุนโรงเรียนบ้านใหม่สุขเกษตร และโรงเรียนบ้านใหม่โพธิ์ทองในการพัฒนาเด็กนักเรียนโครงการจัดซื้อวัสดุทางการศึกษาให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก, โครงการจัดซื้อสื่อสิ่งพิมพ์ให้แก่ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน, และโครงการดำเนินกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นต้น แต่จากข้อมูลอีกด้านหนึ่งที่ให้เห็นถึงรายจ่ายตามแผนงานการศึกษาในช่วง 3 ปี ย้อนหลังเปรียบเทียบกับผลงานในระยะ 3 ปี ย้อนหลัง (พ.ศ. 2551, 2552, 2553) มีการจ่ายเงินสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานดังกล่าวลดลง (1,254,000 บาท, 60,000 บาท, และ 30,000 บาท ตามลำดับ) ข้อมูลส่วนนี้ ชี้วัดได้ว่าระบบการศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่ควรได้รับการพัฒนาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและบังคับใช้รับการสนับสนุนและส่งเสริมในรูปของการบูรณาการความช่วยเหลือ และร่วมมือทั้งในด้านของงบประมาณและความช่วยเหลือในเชิงนโยบายอย่างควบคู่กันไป

สภาพเศรษฐกิจของพื้นที่อยู่ในระดับดี ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 90 อยู่ในภาคเกษตรกรรม ซึ่ง การทำนา ถือเป็นอาชีพหลักของคนในพื้นที่ สอดคล้องกับสภาพทางภูมิศาสตร์ของตำบลบ้านใหม่สุขเกษตรซึ่งเป็นพื้นที่ราบลุ่ม เป็นพื้นที่รับน้ำ ประกอบกับมีแหล่งน้ำได้ดินอยู่จำนวนมาก ซึ่งเหมาะสมและมีศักยภาพในการสนับสนุนกิจกรรมทางการเกษตร และความสามารถในการผลิตผลิตภัณฑ์และสินค้าทางการเกษตรที่มีคุณภาพได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับข้อมูลด้านการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งประกอบไปด้วยกลุ่มอาชีพหลักของพื้นที่ คือ กลุ่มเกษตรกรผู้ทำนา, กลุ่มพิริกแกง, กลุ่มส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชน, กลุ่มผู้เลี้ยงโค, กลุ่มข้าวห้อมมือ, และกลุ่มทำไม้กวาดดอกหญ้า โดยมีสมาชิกโดยรวมของกลุ่มอาชีพมากกว่า 150 คน ถือเป็นศักยภาพของพื้นที่และชุมชนในด้านการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ ในส่วนของการสร้างรายได้อีกรูปแบบหนึ่ง

สภาพสังคมและความร่วมแรงร่วมใจของชาวบ้านอยู่ในระดับดีมาก โดยพบว่า กลไกหลักที่สำคัญของพื้นที่ คือ การสอดรับและสอดประสานซึ่งกันและกันระหว่าง ระบบสังคมและวัฒนธรรมแบบวิถีไทย และวิถีชนบท กับความหลากหลายของที่มีผู้นำชุมชนที่เข้มแข็งเป็นตัวประธานความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆ ตลอดจนการเรื่องร่องความช่วยเหลือจากองค์กร/หน่วยงานภายนอกเข้าสู่ชุมชนได้อย่างสมดุลและมีประสิทธิภาพ โดยความร่วมแรงร่วมใจของชาวบ้านนั้นจะถูกยึดโยงผ่านสภาพวัฒนธรรมแบบไทยชนบทนั้นฐานของความสัมพันธ์ในแนวทาง (แบบเครือญาติ) ซึ่งมีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน มีการช่วยเหลือเกื้อกูลทางสังคมซึ่งกันและกันอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในการร่วมกันแก้ปัญหาที่เป็นสาธารณประโยชน์ ภายใต้การยึดประโยชน์ส่วนรวมและการได้รับประโยชน์ร่วมกันของชุมชนเป็นสำคัญ

2. สภาพปัจจุหา/ความต้องการด้านการวิจัย

จากการระดมสมองเพื่อค้นหาโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลบ้านใหม่สุขเกษม อำเภอไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย ตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) ผ่านเวทีประชาชน “เสวนากาชาดชุมชน” ซึ่งประกอบด้วย ผู้นำท้องถิ่น, แกนนำหมู่บ้าน, ผู้เกี่ยวข้อง, คณาจารย์จากมหาวิทยาลัย เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักในการเข้าร่วมค้นหาโจทย์วิจัยในพื้นที่ จากการบูรณาการ ดังกล่าวสามารถจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนของประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้ดังนี้

2.1 ด้านเศรษฐกิจ การตลาด ธุรกิจชุมชน

1.) การออกแบบผลิตภัณฑ์, บรรจุภัณฑ์เพื่อการเพิ่มมูลค่า

จากข้อมูลกลุ่มอาชีพ และผลิตภัณฑ์ชุมชนข้างต้น ที่มีความสำคัญด้านการสร้างชื่อเสียง สร้างงาน และสร้างรายได้ให้กับพื้นที่ และประชาชนในชุมชน ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ข้าวห้องเมือง (ข้าวอินทรีย์), ที่นอน ผู้สูงอายุ, ไม้กวาด, และผลิตภัณฑ์ดอกไม้จากใบบัว ผลิตภัณฑ์ชุมชนเหล่านี้ เป็นสินค้าที่ได้รับความนิยม สร้างชื่อเสียง และสร้างรายได้เสริมจำนวนมากให้กับชุมชน แต่ข้อมูลที่ได้จากเวทีเสวนาระดมสมอง พบว่า ปัจจุหาที่สำคัญ และคล้ายคลึงกันของการดำเนินกิจการของผลิตภัณฑ์ชุมชนเหล่านี้ ก็คือ “การพัฒนาผลิตภัณฑ์” เพื่อเพิ่ม/สร้างสรรค์ มูลค่า (Value Added & Creation) กล่าวคือ รูปแบบผลิตภัณฑ์, บรรจุภัณฑ์ของพื้นที่ ยังคงเป็นรูปแบบเดิมๆ ซ้ำ กันท้องถิ่นอื่นๆ ที่มีจำหน่ายทั่วไปในท้องตลาด ซึ่งเป็นการที่จะต้องต่อสู้กับคู่แข่งในทางธุรกิจที่มีความเหมือนกันใน รูปแบบของผลิตภัณฑ์ ในกรณีนี้นายปริญญา ปานทอง รองอธิการบดีฝ่ายจัดการทรัพย์สิน และผู้อำนวยการ สถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน เสนอความเห็นว่า หากต้องการจะหาช่องทางที่จะได้เบริ่งในเชิงธุรกิจ จำเป็นที่จะต้องสร้างสรรค์มูลค่าจากผลิตภัณฑ์ (Value Creation) ที่มีความแตกต่างจากผลิตภัณฑ์อื่น ทั้งในส่วน ของรูปแบบสินค้า และตัวบรรจุภัณฑ์ ที่น่าจะต้องอยู่บนพื้นฐานของความเป็นตัวตน (อัตลักษณ์) ของพื้นที่ หรือ ความเป็นตัวตนของชาวบ้านใหม่สุขเกษม ที่เป็นเอกลักษณ์ และไม่ซ้ำใคร เพื่อต่อยอดเป็นจุดขายให้กับผลิตภัณฑ์ ชุมชนในแต่ละชนิด เพื่อก้าวเข้าสู่การแข่งขันในระบบธุรกิจแบบทุนนิยม อย่างมีศักยภาพ

2.) การส่งเสริมด้านการตลาด

ปัจจุหาด้านการตลาด เป็นปัจจุหาที่พูดมาก และเป็นปัจจุหาสำคัญในการดำเนินธุรกิจ ชุมชนในหลายพื้นที่ ไม่เว้นแม้แต่ กรณีของพื้นที่ตำบลบ้านใหม่สุขเกษมด้วยเช่นกัน ซึ่งหากว่าชุมชนสามารถผลิต ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีคุณภาพในหลากหลายประเภท หลากหลายรูปแบบ และมีความสวยงามมากเพียงใด แต่จะไม่มี ความหมายเลย หากจำหน่ายสินค้าไม่ได้ การมุ่งหวังเพียงความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการกวันตีคุณภาพผลิตภัณฑ์ ตลอดจนการนำผลิตภัณฑ์/สินค้าชุมชนนั้นๆ ไปจำหน่ายตามงานกาชาด หรือการ ออกซื้อขายในชุมชน จึงขาดแคลน ขาดหายไป ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ ทำให้ชุมชนไม่สามารถดำเนินธุรกิจชุมชน หากแต่ คำถาว่า “การตลาด” ที่สำคัญที่ประชาชน/กลุ่มอาชีพพื้นที่ตำบลบ้านใหม่สุขเกษม และในอีกห้าปีที่ยังคงรอคอยคำตอบ คือ จะทำอย่างไรให้ธุรกิจชุมชนสามารถยืนอยู่ได้ด้วยตนเอง? รูปแบบของการสร้าง/ส่งเสริมการพัฒนาด้านการตลาด แบบพึ่งตนเองความรู้และความต้องการ แนวทางอย่างไร? การส่งเสริมด้านการตลาดให้สามารถคงอยู่ได้ โดยลดความ

ช่วยเหลือจากการคัดกรองรักษาให้มากที่สุดจึงเป็นแนวทางที่สำคัญและรองการศึกษาจากนักวิชาการในภาคการศึกษา เพื่อที่จะนำมาข้อมูลที่ได้จากการศึกษานั้น มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจชุมชนในแต่ละพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ ต่อไป

2.2 ด้านสังคม การปกครอง ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม

1.) การศึกษา, ค้นหาเอกสารลักษณ์/อัตลักษณ์ของพื้นที่ (ต่อยอดสร้างเป็นจุดขาย)

จากข้อมูลข้างต้นในกรณีของ “การพัฒนาผลิตภัณฑ์” เพื่อเพิ่ม/สร้างสรรค์มูลค่า (Value Added & Creation) บนพื้นฐานของความเป็นตัวตน (อัตลักษณ์) ของพื้นที่ หรือ ความเป็นตัวตนของชาวบ้านใหม่ สุขเกษม รวมถึงการพัฒนาเชิงพื้นที่ (ภูมิสถาปัตย์ปรับแต่งภูมิทัศน์) เพื่อรองรับ และส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวที่นี่ จำเป็นที่จะต้อง “หาจุดขาย” ซึ่งจุดขายที่จะต้องหารือ ก็ย่อมที่จะมาจากการ “การจัดการความรู้ที่เป็นระบบ” ที่ศึกษา ค้นคว้า รวบรวม และนำเสนอข้อมูลนั้นๆ ในรูปของ ประวัติศาสตร์, ความเป็นมา, เรื่องเล่า และตำนานต่างของ พื้นที่บ้านใหม่สุขเกษม เพื่อนำเสนอความเป็นตัวตนของชาวบ้านใหม่สุขเกษม ที่เป็นเอกสารลักษณ์ และไม่จำกัด เพื่อต่อยอดเป็นจุดขายให้กับผลิตภัณฑ์ชุมชนในแต่ละชนิด และรองรับธุรกิจการท่องเที่ยวแบบครบวงจร

2.3 ด้านเทคโนโลยีชุมชน

1.) การพัฒนาคุณภาพของระบบประจำบ้าน (รวมถึงระบบการบริหารจัดการ)

คุณภาพของระบบประจำบ้าน เป็นอีกหัวข้อหนึ่งซึ่งประชาชนให้ความเป็นห่วงกังวล เป็นจำนวนมาก ปัจจุบัน พบว่า ปัญหาดังกล่าวได้สร้างความลำบากให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างมาก กล่าวคือ น้ำจากระบบประจำบ้านมีคุณภาพต่ำ มีสนิม และไม่สามารถใช้ในการอุปโภค และบริโภคได้ จำเป็นต้องใช้สารซัม เพื่อเริ่มให้เกิดการตอกตะกอนของดินโคลน ตลอดจนบางครัวเรือน เลือกที่จะซื้อน้ำดื่มในการบริโภค ซึ่งก็สร้างภาระให้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้นให้กับครัวเรือน รวมถึงความห่วงกังวลในระบบการบริหารจัดการประจำบ้าน ซึ่งจำเป็นต้องคิด แล้ววางแผนเกี่ยวกับการบริหารจัดการภายในที่จะต้องมีการวางแผน และจัดการที่เป็นระบบ โดยรวมถึง การคำนวณค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้น คำนวณคุณคุ้มทุน การกำหนดอัตราค่าบริการจากการใช้น้ำ การแบ่งงาน แบ่งหน้าที่เพื่อกำหนดรับผิดชอบและอัตราค่าตอบแทน รวมถึงการจัดสรุป แบ่งปันผลกำไรที่จะเกิดขึ้น ต่อสมาชิก และประชาชนในพื้นที่ ตลอดจนการจัดระบบการติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานในทุกขั้นตอน เพื่อสร้างความโปร่งใส และตรวจสอบได้ในการบริหารงาน เหล่านี้เป็นประเด็นที่ควรตระหนักรและดำเนินการควบคู่กันไปกับการพัฒนาระบบที่เป็นนวัตกรรม เพื่อความรอบคอบในการพัฒนาระบบประจำบ้านอย่างเป็นรูปธรรม

2.) การพัฒนาระบบความปลอดภัยในโรงงาน (โรงงานผลิตที่นอน)

ก่อนการลงพื้นที่ ประมาณ 1 สัปดาห์ โรงงานผลิตที่นอนยัดดุ่น ซึ่งเป็นโรงงานที่ผลิต ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีชื่อเสียงของพื้นที่ได้ประสบเหตุอุบัติภัย และสร้างความเสียหายแก่โรงงาน และการดำเนินธุรกิจอย่างมาก ข้อมูลจากเว็บไซต์ พบว่า ระบบการจัดเก็บวัตถุดิบในการผลิต ระบบการดูแลตรวจสอบระบบไฟฟ้า และระบบการรักษาความปลอดภัยในโรงงาน เป็นปัญหาสำคัญที่ผู้ประกอบการละเลย และขาดความรู้ความเข้าใจ

ในประเด็นดังกล่าว ซึ่งจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาเพื่อนำเสนอรูปแบบที่พึงประสงค์ของระบบความปลอดภัยใน โรงงานเพื่อป้องกันความเสี่ยนหายที่อาจจะเกิดขึ้น หรือถ้าเกิดขึ้นก็จะช่วยบรรเทาความเสี่ยนหายให้มากที่สุด

3.) การแก้ปัญหา “ศัตรุพีช”

ปัญหา “ศัตรุพีช” (ราแดงในต้นข้าว และเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล) ก็เป็นปัญหาสำคัญที่ เร่งด่วนอีกประการหนึ่งของพื้นที่ กล่าวคือ การทำนาทั้งนาปี และนาปรังตลอดทั้งปีโดยไม่ได้พักดิน ทำให้ทั้งโรค แมลง และวัชพืชฝังตัวและดื้อต่อยาฆ่าแมลง เพราะมีข้าวเป็นพืชอาหารตลอดทั้งปี ส่งผลถึงการใช้ปุ๋ยเคมีมากขึ้น กระบวนการต่อสิ่งแวดล้อมและระบบบินเวทน์ของพื้นที่ ตลอดจนระบบสุขาภิบาลอนามัยของเกษตรกร ซึ่งทาง มหาวิทยาลัยฯ เศร้า สามารถให้ความช่วยเหลือในเรื่องวิชาการซึ่งเป็นบทบาทที่สำคัญของมหาวิทยาลัย ผ่านการทำวิจัยเพื่อศึกษา และเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวในรูปของข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย (Empirical Research Recommendation) รวมถึงการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนทางวิชาการผ่านการฝึกอบรมให้ ความรู้เกี่ยวกับการเกษตรอินทรีย์ การปราบศัตรุพีชโดยไม่ใช้สารเคมี หรือการให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีทาง การเกษตร เป็นต้น

2.4 ด้านภูมิศาสตร์

1.) การปรับปรุงภูมิสถาปัตย์ปรับแต่งภูมิทัศน์

ความต้องการการปรับปรุงภูมิสถาปัตย์เพื่อปรับแต่งภูมิทัศน์ ใน การรองรับและส่งเสริม ธุรกิจการท่องเที่ยว ที่ประชาชนในพื้นที่ต้องการให้ดำเนินการประกอบด้วย พื้นที่ใน 3 จุดหลัก ได้แก่ บริเวณวัดบึง ครอบ บริเวณบึงหนองอ้อ และบริเวณศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง โดยที่ทั้ง 3 พื้นที่มี 3 จุด ต้องการดำเนินการในลักษณะของการปรับแต่งภูมิทัศน์ ซึ่งมีจุดประสงค์หลักในการพัฒนาพื้นที่ปัจจุบันให้เป็นพื้นที่ สาธารณะ (สวนสุขภาพ, อุทยานทางน้ำ) ที่เปิดให้ประชาชนคนในพื้นที่ ตลอดจนนักท่องเที่ยวจากภายนอกได้เข้ามาใช้พื้นที่ดังกล่าวในการพักผ่อนหย่อนใจ และจะสามารถสร้างรายได้เข้าชุมชนมากขึ้นผ่านธุรกิจการท่องเที่ยวที่ จะเกิดขึ้นตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณพื้นที่วัดบึงครอบ และศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง ที่ น่าจะนำเสนอในรูปของการสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในบริเวณวัดบึงครอบ ก่อนแล้วจึงเดินทางต่อไปเยี่ยมชมศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงที่ต้องการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นทั้งแหล่งเรียนรู้ และแหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนไปพร้อมด้วย สิ่งสำคัญประการหนึ่งซึ่งไม่สามารถละเลยไปได้ ก็คือ การศึกษา/การวางแผนความสามารถในการรองรับธุรกิจการท่องเที่ยวของพื้นที่ ผ่านการศึกษา ค้นหา สำรวจ และเสริม แต่ต่อยอด “ทุนทางสังคมและวัฒธรรม” ดังเดิม ของพื้นที่ รวมถึงการเตรียมกิจกรรมต่างๆ เช่น ประเพณีลอยกระทง วัดบึงครอบที่ยังใหม่ไม่แพ้ประเพณีแห่งเมืองเชียงใหม่ เมืองเก่า และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อ “หาดูดขาย” และ “เพิ่ม/สร้างสรรค์มูลค่า” ในกิจกรรมของชุมชน เพื่อประโยชน์ในการสนับสนุนธุรกิจการท่องเที่ยว แบบครบวงจร บนพื้นฐานของความเป็นตัวตน (อัตลักษณ์) ของพื้นที่ หรือ “ทุนทางสังคมและวัฒธรรม” ของชาวบ้านใหม่สุขเกษตร

2.5 สรุปประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จากการแสวงหาและหลากหลายในประเด็นปัญหา และความต้องการ คณะกรรมการสามารถสรุปประเด็นของปัญหาและความต้องการที่พบ โดยศึกษาหาความต้องคล่อง ในประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ได้จากการร่วมกันวางแผนของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่มหาวิทยาลัยเพื่อหาความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นปัญหาและความต้องการที่ได้จากพื้นที่ ภายใต้กรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์วิจัยในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการออกแบบวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวรสามารถสรุปเป็นตารางและแผนผังความคิด (Mindmap) เพื่อหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงได้ดังนี้

สำนักหอสมุด
วิจัย
ล. ๓ ม.ย. ๒๐๑๕

ପ୍ରତିକାଳୀନ ଶାସନରେ ଏହାର ଅଧିକାର ଦେଖାଯାଇଛି ।

卷之三

כט' ברכות ותבונה

二二四

ตารางที่ 1 แสดงสรุปคะแนนโดยรัฐวิจัยเพื่อการพัฒนาห้องเรียน (ต่อ)

ลำดับ	มาตรฐานการพัฒนา	วิศวกรรมศาสตร์ ม.น.	กรอบแนวคิด Mobile Unit	สภาพปัจจุบันความต้องการ	จัดซื้อจัดจ้าง
3.	การพัฒนาคุณภาพระบบประปาและน้ำเสีย (ระบบปรับปรุงคุณภาพน้ำเสีย) จัดการ (และระบบ) ความปลอดภัยใน โรงงาน	- Natural Resources, Environment & Engineering	- ดำเนินการโดย การใช้เครื่องมือ เครื่องจักร การซ่อมบำรุงเชิงร่องรอย ประกอบมาซึ่งผลิตภัณฑ์และอุปกรณ์ที่ฯ การออกใบอนับรับประจุน้ำเสียที่ฯ อาคารบำบัดน้ำเสีย ผังเมือง ค่าบริการทางการให้แก่ ภาค ความรับผิดชอบค่าตอบแทน ราย เดือน และปันผลจากการจัดทำ ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงาน - ปูนหินความไม่คงทนในโรงงาน (อัคคีภัยในโรงงานผลิตที่ท่อน)	- គิจกรรมที่จะดำเนินการที่จะพัฒนาคุณภาพ ระบบประปาและน้ำเสีย - គิจกรรมที่จะดำเนินการซ่อมบำรุงเชิงร่องรอย บริการจัดทำประจุน้ำเสียที่ฯ การกำนัลน้ำเสียฯ, จุดคัดเมล็ดข้าว ค่าบริการทางการให้แก่ ภาค ความรับผิดชอบค่าตอบแทน ราย เดือน และปันผลจากการจัดทำ ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงาน - ปูนหินความไม่คงทนในโรงงาน (อัคคีภัยในโรงงานผลิตที่ท่อน)	- การขยายแบบและพัฒนา กระบวนการที่ส่งออก (ประปาที่ฯ) ตลอดจน "ศรีด่องร่องน้ำที่ฯ"*** - การขยายแบบและพัฒนา "ระบบน้ำ" การพัฒนาสถานศึกษาที่ฯ ชุมชน*** - การศึกษาแบบและการบริหาร จัดการประปาที่ฯทั้งระบบ** - การศึกษาแบบที่พัฒนาประสาทศูนย์ ระบบความปลอดภัยในโรงงาน*
4.	การแก้ไขปัญหา "ต้นพืช" แบบอินทรีย์	Natural Resources, Environment & Engineering	- ดำเนินการสำรวจ ทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม Agriculture & Engineering, Food, Fuel, Feeds, Fibers, Fertility	- ปูนหินและสีภารบดีใน ชีวภาพ - គิจกรรมที่จะดำเนินการที่จะพัฒนาคุณภาพ การเกษตรอินทรีย์ การปลูกศรีด่อง โดยไม่ใช้สารเคมี หรือการให้ความรู้ เกี่ยวกับการใช้สารเคมีทางการเกษตร	- การจัดการห้องเรียนและวัสดุแบบ ชีวภาพ* - การศึกษาแบบที่พัฒนาคุณภาพ การฟื้นฟูดินแบบชีวภาพ**

หมายเหตุ * หมายถึง ระดับของความสำคัญของปัจจัยทางเศรษฐกิจและมนุษย์ในกระบวนการพัฒนาห้องเรียน
** หมายถึง เรื่องด่วนมาก

หมายเหตุ * หมายถึง ระดับของความสำคัญของปัจจัยทางเศรษฐกิจและมนุษย์ในกระบวนการพัฒนาห้องเรียน

* หมายถึง เรื่องด่วนอย

Q HN
700
592
28
U1670
2554

3. สภาพปัจจุหา/ความต้องการด้านการฝึกอบรม

ในส่วนของการลงพื้นที่เพื่อค้นหาโจทย์ความต้องการด้านการฝึกอบรม เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) ในเวที "เสวนาภาษาชุมชน" พบว่า สภาพปัจจุหา/ความต้องการด้านการฝึกอบรมของพื้นที่ประกอบด้วย

3.1 ด้านเศรษฐกิจ การตลาด ธุรกิจชุมชน

1.) การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน

จากข้อมูลข้างต้นในการออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์เพื่อการเพิ่มมูลค่า บนพื้นฐานของ "ทุนทางสังคมและวัฒนธรรม" และความเป็นตัวตน (อัตลักษณ์) ของพื้นที่ หรือ ความเป็นตัวตนของชาวบ้านใหม่สุขเกษม ซึ่งจะเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความเปลี่ยนใหม่ และแตกต่างออกไปจากผลิตภัณฑ์อื่นๆ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคนิคในการผลิตแบบใหม่จึงเป็นสิ่งสำคัญในการตอบสนองความต้องการในปัจจุบันนี้ ซึ่งทางมหาวิทยาลัยนเรศวร อาจเขื่อมโยงความช่วยเหลือและความร่วมมือทางวิชาการได้โดยการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างความเปลี่ยนใหม่ และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจผ่านการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน

3.2 ด้านสังคม การปกคล้อง ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม

1.) การอบรมภาษาอังกฤษเพื่อสร้างมัคคุเทศก์น้อย

เมื่อธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นความคาดหวัง และความไฟแรงลำดับต้นๆ ในการพัฒนาพื้นที่ ตำบลบ้านใหม่สุขเกษมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว การเตรียมความพร้อม/ศักยภาพในการรองรับธุรกิจดังกล่าวจึงเป็นสิ่งสำคัญไม่แพ้กันกับการพัฒนาพื้นที่ใช้ภาษาอังกฤษ ลิ่งที่ชุมชนต้องการ คือ การผลิตวิทยากรท้องถิ่น ตลอดจนมัคคุเทศก์น้อย ที่สามารถนำเสนอข้อมูลด้านต่างๆ ของพื้นที่ โดยเฉพาะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ รวมถึงวิทยากรด้านการเกษตรอินทรีย์ที่สามารถเขื่อมโยงความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับการประยุกต์ใช้ความรู้จากภายนอกได้อย่างเป็นรูปธรรม โครงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านภาษาและการสื่อสาร จึงน่าจะเป็นคำตอบเพื่อการแก้ปัญหา และการพัฒนาศักยภาพของชุมชนได้ในระยะยาว

3.3 ด้านเทคโนโลยีชุมชน

1.) การกำจัดศัตรูพืช ตามวิถีธรรมชาติ

ดังที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้น เมื่อการเกษตรเป็นหัวใจหลักของระบบการผลิตของพื้นที่ ปัญหาศัตรูพืช จึงเป็นปัญหาที่ตามมาอย่างหนักเลียงไม่ได้ คำถามคงไม่ได้อยู่ที่ว่า เราจะจัดการมันอย่างไร? เพราะคำตอบคงจะหนีไม่พ้นการใช้สารเคมีที่รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้เช่นกันว่า ผลกระทบด้านลบที่ตามมาแน่นมากกว่า และยวนานในการแก้ปัญหามากกว่าการคิดจะใช้ คำถามจึงน่าจะเริ่มต้นจาก เราจะจัดการมันอย่างไร ให้ยั่งยืน? ซึ่งองค์ความรู้ด้านเกษตรอินทรีย์น่าจะเป็นคำตอบที่ดีที่สุด และควรจะดำเนินการส่งผ่านองค์ความรู้นี้ผ่านการฝึกอบรมเพื่อประยุกต์ใช้ในครัวเรือนก่อน แล้วจึงขยายตัวต่อไปยังระดับชุมชน และดำเนินต่อไปในรูปของหลักสูตรท้องถิ่น

3.4 สรุปประเด็นโจทย์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาห้องถิน

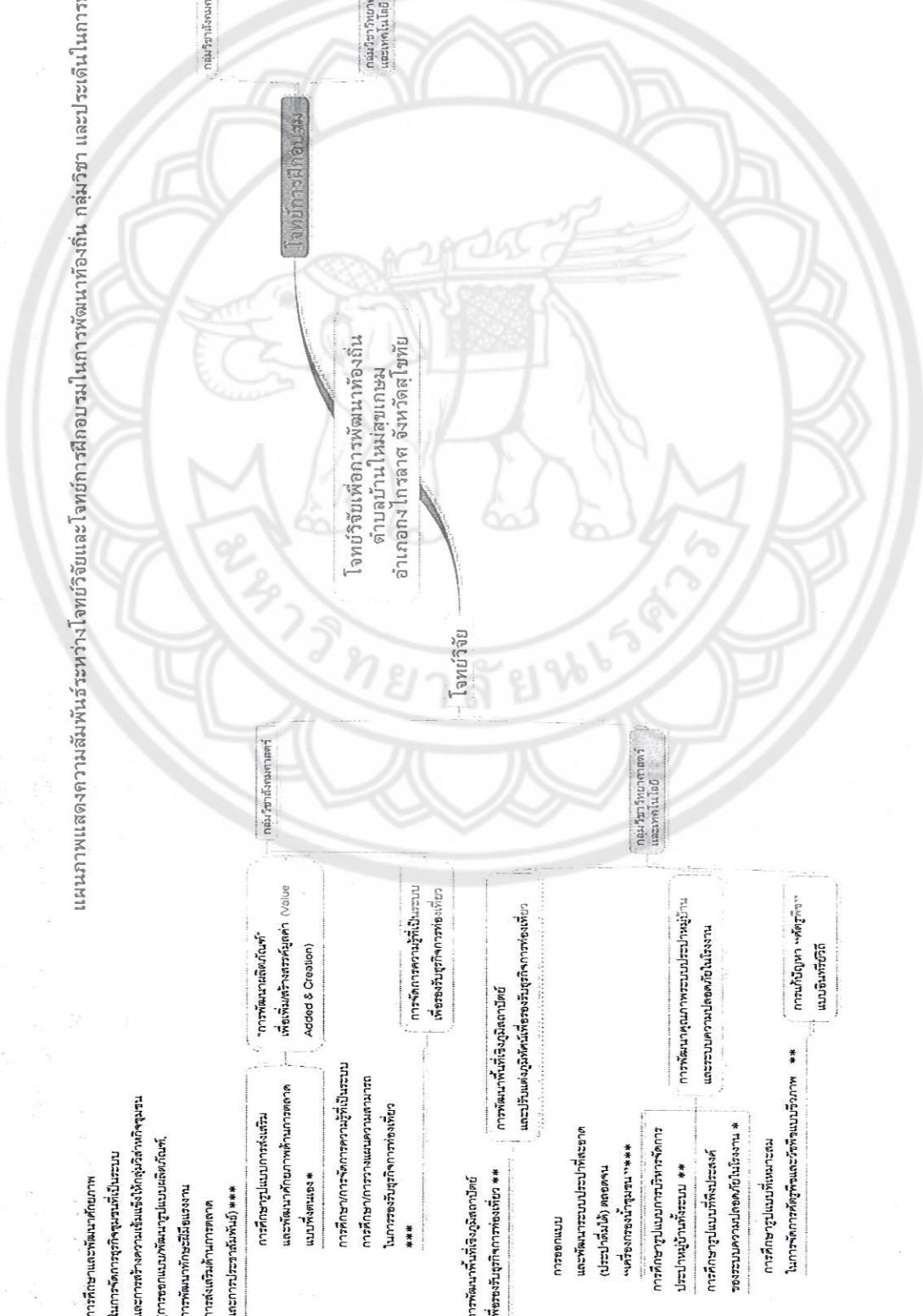
จากความแตกต่างและหลากหลายในประเด็นปัญหา และความต้องการ คณะผู้ศึกษาสามารถสรุปประเด็นของปัญหาและความต้องการที่พบ โดยศึกษาหาความสอดคล้อง ในประเด็นโจทย์ความต้องการด้านการฝึกอบรม เพื่อการพัฒนาห้องถินที่ได้จากการกระบวนการประเมินของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่มหาวิทยาลัย เพื่อหาความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นปัญหาและความต้องการที่ได้จากการที่ได้จากการที่ ภายใต้กรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์ความต้องการด้านการฝึกอบรม ในการพัฒนาห้องถิน ตามโครงการอุดหน่วยบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวรสามารถสรุปเป็นตารางและแผนผังความคิด (Mindmap) เพื่อหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงได้ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงสรุปประโยชน์การริบออบรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	มิติในการพัฒนา	ตัวบทการวิจัย *	กรอบแบบวัด Mobile Unit	บริบทผู้ก่อประชุม	
1.	การพัฒนาทักษะเชิงคุณภาพ แรงงาน เพื่อเพิ่ม/ สร้างสรรค์มูลค่า ผลิตภัณฑ์คุณภาพ (Value Added & Creation)	Education and Community Development Economics & Trades	- ดำเนินศรีษะศิริฯ กារตลอดด ชูริฯ ชุมชน การอยาภัยแบบเดียวกัน พัฒนาผลิตภัณฑ์ การเปลี่ยนแปลง ชุมชน การท่องเที่ยว - ดำเนินศรีษะศิริฯ บริการชุมชนฯ ชุมชนแบบเดียวกันเพื่อท่องเที่ยว ในท้องถิ่นาที่ไม่ไปไหนท่องเที่ยว - ความต้องการการสร้างสรรค์มูลค่า จगนิสิตริยะ (Value Creation) ที่มี ความแตกต่างจากการผลิตที่อยู่เพื่อ ความที่เป็นเชิงธุรกิจ ความต้องการสร้างจุดขายความงามใน ด้าน (บ้านชาวญี่ปุ่น ฯลฯ) - ดำเนินศรีษะศิริฯ ชุมชนที่ - ดำเนินศรีษะศิริฯ กារตลอดด ชูริฯ ชุมชน การอยาภัยแบบเดียวกัน พัฒนาผลิตภัณฑ์ การเปลี่ยนแปลง ชุมชน การท่องเที่ยว - ดำเนินศรีษะศิริฯ กារประจำอยู่ การพัฒนาชุมชน ภูมิปัญญา ท่องเที่ยว ศิลปะชุมชน	- รูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ของ พัฒนามีประโยชน์ต่อชีวิตและสุขภาพ ในท้องถิ่นาที่ไม่ไปไหนท่องเที่ยว - ความต้องการการสร้างสรรค์มูลค่า จගนิสิตริยะ (Value Creation) ที่มี ความแตกต่างจากการผลิตที่อยู่เพื่อ ความที่เป็นเชิงธุรกิจ ความต้องการสร้างจุดขายความงามใน ด้าน (บ้านชาวญี่ปุ่น ฯลฯ) - ดำเนินศรีษะศิริฯ ชุมชนที่ - ดำเนินศรีษะศิริฯ กារตลอดด ชูริฯ ชุมชน การอยาภัยแบบเดียวกัน พัฒนาผลิตภัณฑ์ การเปลี่ยนแปลง ชุมชน การท่องเที่ยว - ดำเนินศรีษะศิริฯ กារประจำอยู่ การพัฒนาชุมชน ภูมิปัญญา ท่องเที่ยว ศิลปะชุมชน	- กรณีก่อประชุมเพื่อพัฒนาทักษะเชิงคุณภาพ แรงงาน เพื่อเพิ่ม/ สร้างสรรค์มูลค่า ผลิตภัณฑ์คุณภาพ*** - กรณีก่อประชุมเพื่อพัฒนาทักษะเชิงคุณภาพ แรงงาน เพื่อเพิ่ม/ สร้างสรรค์มูลค่า ผลิตภัณฑ์คุณภาพ*** - กรณีก่อประชุมเพื่อพัฒนาทักษะเชิงคุณภาพ แรงงาน เพื่อเพิ่ม/ สร้างสรรค์มูลค่า ผลิตภัณฑ์คุณภาพ*
2.	การผลิตบุคลากร เพื่อรับมือครisis การท่องเที่ยว	Education and Community Development Economics & Trades	- ดำเนินศรีษะศิริฯ กារตลอดด ชูริฯ ชุมชน การอยาภัยแบบเดียวกัน พัฒนาผลิตภัณฑ์ การเปลี่ยนแปลง ชุมชน การท่องเที่ยว - ดำเนินศรีษะศิริฯ กារประจำอยู่ การพัฒนาชุมชน ภูมิปัญญา ท่องเที่ยว ศิลปะชุมชน	- กรณีก่อประชุมเพื่อพัฒนาทักษะเชิงคุณภาพเพื่อผลิต มคุณภาพอย*	

* หมายเหตุ * หมายถึง ระดับของความสำคัญของปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์องค์กรของผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น
*** หมายถึง เรื่องด่วนมาก *** หมายถึง เรื่องด่วนปานกลาง * หมายถึง เรื่องด่วนน้อย

**สรุปประเด็นการค้นหาจิต্য์วิจัย และจิต्य์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาห้องถีน
พื้นที่ตำบลบ้านตา哥ออก อำเภอบ้านตา哥 จังหวัดตาก
วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2554**

1. บทวิเคราะห์สภาพบริบทตำบล

จังหวัดตากเป็นจังหวัดที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานกว่า โดยเฉพาะพื้นที่อำเภอบ้านตา哥 เป็นอำเภอที่มีการสันนิษฐานว่าเป็นที่ตั้งเดิมของตัวเมืองตากในสมัยก่อน ก่อนที่จะมีการย้ายที่ตั้งมาอยู่ที่ตัวเมืองตากในปัจจุบัน ซึ่งมีอายุถึงกว่า 200 ปี ทำให้ตากออกเป็นชุมชนที่มีเอกลักษณ์และสั่งสมมาเป็นระยะเวลา漫漫มีการถ่ายทอดและเรียนรู้ ภัยได้เงื่อนไขด้านต่างๆ เนื่องจากลักษณะทางภูมิประเทศของจังหวัดตากเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะติดกับชายแดน โดยมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทยเมียนมาร์ เป็นแหล่งประเทศไทยทั้งวัฒนธรรมทั้งจากล้านนา เมียนมาร์ และภาคกลาง ผสมผสานกับบริบททางสังคมเชิงพาณิชย์ จังหวัดตากจึงเป็นแหล่งสร้างสรรค์วัฒนธรรมพื้นบ้านอันหลากหลายก่อเกิดเป็นเอกลักษณ์ทางภูมิปัญญาท้องถิ่น สืบทอดเป็นมรดกทางสังคมของจังหวัดตากโดยมิขาดสาย

ตำบลตา哥ออก เป็นตำบลในเขตกรุงของอำเภอบ้านตา哥 มีหมู่บ้านจำนวน 11 หมู่บ้าน คือ บ้านปากร่องหัวยี่ 1 บ้านปากร่องหัวยี่ 2 บ้านสันป่าลาน 1 บ้านสันป่าลาน 2 บ้านสันป่าลาน 3 บ้านตลาดครอบซอยบ้านตะฟั่งสูง บ้านสองกอง บ้านวังไม้ส้าน 1 บ้านปากวัง บ้านวังไม้ส้าน 2 นอกจากนี้สันนิษฐานว่าเป็นตำบลที่มีราชธานีตั้งต้นฐานมานานหลายชั่วคน อยู่กันมาตั้งแต่สมัยปู่ย่าตายาย หมวด โดยไม่ได้ยกย้ายหรือพยามจากที่อื่นเลย อายุของตำบลตา哥ออก มีอายุเกินกว่า 300 ปี ส่วนที่อยู่ต่ำบ้านตา哥 (พื้นที่เดียวกับในปัจจุบัน) และฝั่งแม่น้ำมีสองฝั่ง คือ คือฝั่งตะวันตกและฝั่งตะวันออก จึงเรียกว่าตำบลตาก คือฝั่งของเมืองตากเก่า ฝั่งที่อยู่ต่อจากกันก็เลยเรียกว่า ตำบลตากออก ประกอบกับมีหมู่บ้านตั้งเรียงรายเลียบริมฝั่งด้านทิศตะวันออก ของแม่น้ำปิงจากทิศเหนือจรดทิศใต้ จึงเป็นที่มาของการเรียกชื่อต่ำบ้านตา哥ออกนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ตำบลตา哥ออกมีหมู่บ้านตั้งเรียงรายเลียบฝั่งแม่น้ำปิงจากทิศเหนือจรดทิศใต้ สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มติดลําน้ำปิงและลำน้ำวัง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่สาธารณูปโภคที่ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอเมืองตากในปัจจุบันและมีระยะทางห่างจากตัวเมืองตากประมาณ 22 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อกับตำบลแม่สอด ตำบลสมอโคน ถนนพหลโยธิน และแม่น้ำปิง การเดินทางในปัจจุบันจะใช้ถนนพหลโยธิน หมายเลข 1 (สายใหม่) เป็นหลัก โดยมีถนนพหลโยธิน หมายเลข 1 (สายเก่า) เป็นทางสัญจรของคนในชุมชนอยู่บ้าง เดิมจะมีการล่องเรือหรือแพ แต่เมื่อมีการสร้างเขื่อน การเดินทางทางน้ำได้สูญหายไป เหลือเพียงคน

ที่ประกอบอาชีพประมงเท่านั้นที่ยังส่องเรือง เพื่อประกอบอาชีพอยู่ สภาพพื้นที่โดยส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ สภาพภูมิอากาศ ฤดูหนาวจะมีอากาศหนาวเย็นและแห้งแล้ง ฤดูร้อนอากาศจะอบอ้าว ลมแรง บางครั้งมีพายุแรง ฤดูฝนจะมีฝนตกซ้ำ โดยอุณหภูมิโดยเฉลี่ยจะอยู่ประมาณ 30-40 องศาเซลเซียส จะมีเพียงฤดูหนาวที่อุณหภูมิจะต่ำถึง 15 องศาเซลเซียส โดยเฉลี่ย สำหรับเขตการปกครองของชุมชนตำบลตากออกจะอยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรบริหารส่วนตำบลตากออกและเทศบาลตำบลตากออก

ระดับการศึกษาของคนในพื้นที่อยู่ในระดับที่ยังต้องการการพัฒนา แม้ว่าจะมีสำนักงานประถมศึกษา จำาเภอบ้านตากตั้งอยู่ในพื้นที่ แต่เนื่องจากสถานศึกษาส่วนใหญ่ในพื้นที่อยู่ในระดับประถมศึกษา (จำนวน 2 แห่ง) โดยมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (จำนวน 1 แห่ง) และที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน (จำนวน 8 แห่ง) เป็นแหล่งการศึกษา เรียนรู้ทางเลือกอีกรูปแบบหนึ่งของพื้นที่ เมื่อพิจารณาจากความได้เปรียบในเชิงพื้นที่ซึ่งตำบลตากออกนั้นมี หน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในพื้นที่ถึง 2 หน่วยงาน โดยที่พื้นที่บางส่วนของตำบลตากออกนั้นอยู่ในเขตรับผิดชอบขององค์กรบริหารส่วนตำบลตากออก และบางส่วนอยู่ในของพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลตากออก และเมื่อพิจารณาจากพัฒนาการ และยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพการศึกษา และ การพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีของทั้งบุคคลและเทศบาลตำบลตากออก ก็พบว่า ทั้งสองหน่วยงานปกครอง ส่วนท้องถิ่นนั้น "ได้เห็นความสำคัญในประเด็นดังกล่าว และได้บรรจุแนวทางการส่งเสริม พัฒนา และยกระดับ คุณภาพการศึกษาให้กับประชาชนทุกรุ่ดับ ทุกครัวเรือนเป็นแผนงานการพัฒนาระบบการศึกษาลำดับต้นๆ ของ พื้นที่ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความตระหนักรู้ และความตั้งใจจริงที่จะแก้ปัญหา และพัฒนาคน ผ่านการยกระดับ การศึกษาของทั้งสองหน่วยงานซึ่งถือเป็นหน่วยงานภาครัฐที่ใกล้ชิดที่สุดกับชาวบ้านในพื้นที่ ข้อมูลส่วนนี้ ชี้วัดได้ว่าระบบการศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่ควรได้รับการพัฒนาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและยังคงรอรับการสนับสนุน และส่งเสริมในรูปของการบูรณาการความท่วຍเหลือ และร่วมมือทั้งในด้านของงบประมาณและความท่วຍเหลือใน เชิงนโยบายอย่างควบคู่กันไป"

ลักษณะของการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตโดยส่วนใหญ่ของคนในชุมชน คือ การทำการเกษตร ไม่ว่าจะเป็นทำไร่ ทำนา และทำสวน ของลงมา คือ การรับจ้าง ส่วนใหญ่จะเป็นงานทางด้านรับเหมา ก่อสร้าง เนื่อง ด้วยข้อจำกัดทางด้านพื้นที่ สำหรับอาชีพทางการเกษตรนั้นคนในชุมชนได้มีระบบการผลิตพืชของชุมชน ประกอบด้วย ข้าวนาปี ข้าวนานปั้ง ถั่วเหลืองฤดูแล้ง ถั่วเหลืองฤดูฝน และละหุ่ง โครงสร้างทางเศรษฐกิจของชุมชน ตากออกในด้านการผลิตยังเน้นที่การผลิตข้าวพื้นฐาน และมีการปรับรูปการผลิตบางแต่เป็นเพียงในขั้นอย่างง่าย เพื่อใช้ในการดำเนินชีพขั้นพื้นฐาน ไม่ได้มีสื่อกลางในด้านการค้า รูปแบบการค้าในอดีตนั้นเป็นการค้าที่มีระบบการ แลกเปลี่ยนสินค้าต่อสินค้าโดยตรง โดยอัตราการเทียบมูลค่าของสินค้ายังเน้นที่ความพึงพอใจของทั้งสองฝ่ายเป็น หลัก ในปัจจุบันรูปแบบการผลิตได้เพิ่มวัตถุประสงค์ของการผลิตจากเดิม เพื่อใช้ในการดำเนินชีพในครัวเรือน แต่ เมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนจึงเน้นที่การผลิตเพื่อขายเป็นหลัก เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการทางการตลาด และยังเพื่อจำหน่ายสร้างรายได้ให้กับครัวเรือน ตลาดการค้าของชุมชนจะเน้นการตลาดเชิงรุกไม่ได้เพียงวางขาย ภายในชุมชนเท่านั้น แต่ศักยภาพของพื้นที่ที่ติดถนนพหลโยธินผู้คนสูงจริงมากเพื่อเดินทางไปยัง

ภาคเหนือของประเทศไทยให้มีการตั้งพื้นที่จำหน่ายสินค้าของชุมชนเลียนแบบ ผู้คนที่สัญชาติปีก้าวะเชือหาไปเป็นของฝากจำนวนไม่น้อยทำรายได้ให้กับคนผลิตและคนจำหน่ายสินค้า จนเกิดการกระจายรายได้และแรงงานภายในชุมชนได้เป็นอย่างดี สินค้าที่เป็นที่นิยมและมีชื่อเสียงของพื้นที่ บนพื้นฐานของทุนทางวัฒนธรรมของพื้นที่ "ได้แก่" งานหัตกรรมจักสานหมวกใบลาน งานหัตถกรรมห่อผ้าลายเกร็ดเด่า ผลิตภัณฑ์จากกระ吝มะพร้าว ผลิตภัณฑ์จากต้นตาลและต้นลาน เป็นต้น และด้วยพื้นฐานทุนทางวัฒนธรรมของชุมชนที่มีการต่อยอดทางความคิดผนวกกับการส่งเสริมจากการครรภูบลในด้านของบประมาณทำให้คนในชุมชนสามารถพัฒนาองค์ความรู้ในด้านต่างๆ ที่เป็นศักยภาพของตนเองออกสู่ตลาดในวงกว้าง

สภาพสังคมและความร่วมแรงร่วมใจของประชาชนอยู่ในระดับดีมาก โดยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ของพื้นที่มีลักษณะของความสัมพันธ์ในแนวราบ แบบเครือญาติ ทำให้ลักษณะความสัมพันธ์ยังมีความสัมพันธ์ค่อนข้างแน่นแฟ้น มีความคุ้นเคยกันเป็นเวลาราชานานหลายต่อหลายรุ่นด้วยกัน ด้วยความสัมพันธ์ดังกล่าวทำให้เกิดการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการใช้แรงงาน การแบ่งปันอาหาร การช่วยเหลืองานประเพณี งานบุญต่างๆ โดยคนในชุมชนจะเรียกว่า "ເຄາແຮກນັ້ນ" ต่อมานำไปปัจจุบันลักษณะของความสัมพันธ์ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปแต่งอยู่บันพื้นฐานของการพึ่งพาอาศัยกัน "ไม่ว่าจะเป็นการซื้อขายแลกเปลี่ยนผลผลิตเพื่อยังชีพของคนในชุมชน การร่วมประเพณีต่างๆ ของคนในชุมชน และร่วมกิจกรรมที่ทางราชการจัดขึ้น กลไกหลักที่สำคัญของพื้นที่ คือ การสั่งสมสอดรับและสอดประสานซึ่งกันและกันของภูมิปัญญาในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นในด้านหัตกรรม เกษตรกรรม การจัดระบบชุมชนและประเพณี ความเชื่อและพิธีกรรม ซึ่งภูมิปัญญาในด้านต่างๆ ที่ได้กล่าวไปแล้วนั้นได้มีการถ่ายทอดและสั่งสมอยู่ในชุมชนมีการปรับเปลี่ยนไปตามบริบททางสังคม เหล่านี้เองที่ถูกนำไปใช้ทุนทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ในชุมชนและปรากฏให้เห็นจนถึงปัจจุบัน ภูมิปัญญาที่ถ่ายทอดมาสู่อนุชนรุ่นหลัง ยังรวมถึงเทคนิค วิธีการ และขั้นตอนการทำให้ภูมิปัญญาถูกลายเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถสะท้อนวิถีชีวิตและเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

2. สภาพปัจจุบัน/ความต้องการด้านการวิจัย

จากการระดมสมองเพื่อค้นหาโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลบ้านใหม่สุขเกรม อำเภอไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย ตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัย Narathiwat (Naresuan University Mobile Unit) ผ่านเวทีประชาชน "เตือนภัยชุมชน" ซึ่งประกอบด้วย ผู้นำท้องถิ่น, แกนนำหมู่บ้าน, ผู้เชี่ยวชาญ, คณาจารย์จากมหาวิทยาลัย เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักในการเข้าร่วมค้นหาโจทย์วิจัยในพื้นที่ จากระบวนการดังกล่าวสามารถจัดทำความสำคัญเรื่องด่วนของประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้ดังนี้

2.1 ด้านเศรษฐกิจ การตลาด ธุรกิจชุมชน

1.) การออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์เพื่อการเพิ่มมูลค่า

ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีพื้นฐานจากการอนุรักษ์ และการต่อยอดวัฒนธรรมชุมชน ที่มีความสำคัญด้านการสร้างงาน และสร้างรายได้ให้กับพื้นที่ และประชาชนในชุมชน รวมถึงการสร้างชื่อเสียงให้กับตำบลหากออก "ได้แก่" งานหัตกรรมจักสานหมวกใบลาน งานหัตถกรรมห่อผ้าลายเกร็ดเด่า ผลิตภัณฑ์จาก

จะสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์จากต้นตลาดและต้นจราจร เป็นต้น แต่ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจจะแสดงว่า ปัญหาที่สำคัญ และคล้ายคลึงกันของการดำเนินกิจการของผลิตภัณฑ์ชุมชนเหล่านี้ คือ “การพัฒนาผลิตภัณฑ์” เพื่อเพิ่ม/สร้างสรรค์มูลค่า (Value Added & Creation) กล่าวคือ รูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ของพื้นที่ ยังคงเป็นรูปแบบเดิมๆ ซ้ำๆ กับท้องถิ่นอื่นๆ ที่มีจำหน่ายทั่วไปในห้องตลาด ซึ่งเป็นการที่จะต้องต่อสู้กับคู่แข่งในทางธุรกิจที่มีความเชื่อมโยงกันในรูปแบบของผลิตภัณฑ์

ประเด็นสำคัญของการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของชุมชน คือ

การพยายามที่จะถ่ายทอดภูมิปัญญาในด้านต่างๆ ออกมายเป็นรูปธรรมให้มากที่สุดก่อนเข้าสู่ตลาด ซึ่งมีข้อควรระวังในอีกด้านหนึ่ง คือ การที่ภาครัฐส่งเสริมการพัฒนาองค์ความรู้ท้องถิ่น เพื่อเป็นเอกสารชั้นนำของชุมชนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องระมัดระวังไม่เรื่องของความเหมาะสมและความยั่งยืนของการส่งเสริม อาทิ เช่น การส่งเสริมให้แปรรูปผ้าลาย地理เดาให้เป็นย่ามเพื่อใส่ของ จะพบได้ว่า ผลงานการส่งเสริมโดยการส่งบุคคลอื่นภายนอกชุมชนมาสอนทำทำให้ไม่ได้รับการสนับสนุนเพียงแค่ครั้งเดียว ก็ทำเพียงแค่ครั้งเดียวเท่านั้น ซึ่งเมื่อมีการส่งเสริมจากภาครัฐคนภายนอกชุมชนก็จะมีการสร้างศินค้าของชุมชนขึ้นเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเป็นหนทางของการสร้างรายได้ให้กับครัวเรือน ทำให้วัตถุดิบที่มีจำนวนจำกัดไม่สามารถตอบสนองความต้องการที่ไม่มีขีดจำกัดได้อย่างเพียงพอ อย่างที่จะเห็นได้ คือ ต้นจราจร ที่กำลังจะหมดไปจากชุมชน ต้องมีการรณรงค์ให้ปลูกเพื่อนำไปใช้งาน ทั้งที่ในความเป็นจริง การปลูกต้นจราจร หรือต้นตลาด จำต้องใช้ระยะเวลาเวลานานมากกว่าที่ต้นจะตอบให้เก็บผลผลิตมาใช้งานได้ และประการสำคัญเมื่อมีคนผลิตมากกว่าภัยจะถูกกลั่น นอกจากนี้แล้วในที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันคือ ภูมิปัญญาในด้านต่างๆ ของชุมชนต่ำลงมาก ก็จะป้อนเข้าสู่กระบวนการผลิตต้องอาศัยการพึ่งพาจากภายนอกเพียงอย่างเดียว อาจส่งผลให้เกิดภาระภัยขาดช่วงของการพึ่งพาจะทำให้ทุกกระบวนการผลิตต้องหยุดชะงักไปด้วย

2.2 ด้านสังคม การปกคลอง ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม

1.) การศึกษา, ค้นหาเอกสารชั้นนำ/อัตลักษณ์ของพื้นที่ (เพื่อรับรู้ภารกิจการท่องเที่ยว)

ประเด็นของ “ทุนทางวัฒนธรรมของชุมชนดำเนินลากออก” นั้นมีบทบาทอย่างยิ่งในสถานการณ์ปัจจุบันในอันที่จะสร้างเม็ดเงินเข้ามาหมุนเวียนในชุมชน ในครัวเรือน เพื่อเพิ่มศักยภาพในการใช้จ่าย การพัฒนาระบบเศรษฐกิจต้องมีการพัฒนาแบบที่เน้นการเจริญเติบโตอย่างสมดุล ซึ่งทุนทางวัฒนธรรมจะสามารถเติบโตได้ต้องอาศัยการเติบโตของอุดสาหกรรมศินค้าวัฒนธรรม (Culture Products) “ได้หรือไม่ได้ ศินค้าทางวัฒนธรรมเหล่านี้ควรจะต้องเป็นศินค้าหรือบริการที่มี “การฝังตัวทางวัฒนธรรม” เพื่อ “สร้างเอกสารชั้นนำและหาจุดขาย” ซึ่งมีลักษณะของรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปตามที่ได้ศึกษาลักษณะของทุนทางวัฒนธรรมของชุมชนได้มีการฝังตัวอยู่ในผลิตภัณฑ์ ไม่ว่าจะเป็นหมวดใบลานที่ผลิตขึ้นเพื่อใช้ในการบังแดดขณะออกทำงานตามท้องโรง ห้องน้ำ เป็นอีกหนึ่งผลผลิตจากภูมิปัญญาที่จำเป็นต้องมี เนื่องจากพื้นที่ตำบลออกมีภูมิอากาศที่ร้อน หมอกจึงกลายเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตประจำวัน การขับเคลื่อนของชุมชนต่ำออกเป็นอีกหนึ่งในผลผลิตของชุมชนที่ในอดีตแบบทุกครัวเรือนสามารถที่จะนำตลาดมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ไม่ว่าจะเป็นที่อยู่อาศัย ปัจจุบัน

อาหาร เป็นวัสดุพื้นฐานเพื่อใช้ในการสร้างผลผลิตให้มีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน การทำเครื่องมือใช้ 솔ในชีวิตประจำวัน หรือแม้แต่ในสถานที่ปราศจากเรื่องราวประวัติศาสตร์ที่สำคัญในหลายพื้นที่ (อุทยานไม้กลาบเป็นหนึ่น, เจดีย์ยุทธหัตถี, วัดพระบรมธาตุ (หลวงพ่อท่านใจ), หนองเล่ม, สวนป่าดงลาน เป็นต้น) แสดงให้เห็นว่าดินแดนที่ตั้งแห่งนี้มีวัฒนธรรมอันสูงส่งตั้งแต่โบราณกาลมา การารถนำมาสร้างเรื่องเล่าขาน และเชื่อมโยงเรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่สำคัญต่างๆเข้าด้วยกัน เพื่อรับรู้ภารกิจการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ผ่านการแสดงถึงคุณค่าที่แสดงความเก่าแก่ดั้งเดิมหรือมีนัยของอดีต (Associative/Symbolic Value) คุณค่าทางวิชาการ (Informational Value) คุณค่าด้านความงาม (Aesthetic Value) และคุณค่าทางเศรษฐกิจ (Economic Value) ทรัพยากรทางโบราณสถานเป็นมรดกทางโลกอยู่ทุกวันนี้ ถือเป็นตัวสนับสนุนการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของชุมชนตากออกเพื่อร่วงรับภารกิจการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และเป็นรูปธรรม

2.3 ด้านภูมิศาสตร์

1.) การปรับปรุงภูมิสถาปัตย์ปรับแต่งภูมิทัศน์

ความต้องการการปรับปรุงภูมิสถาปัตย์เพื่อปรับแต่งภูมิทัศน์ ในกรองรับและส่งเสริมภูมิการท่องเที่ยว ที่ประชาชนในพื้นที่ต้องการให้ดำเนินการประกอบด้วย พื้นที่ใน 3 จุดหลัก "ได้แก่ บริเวณหนองเล่มในพื้นที่อบต.ตากออก บริเวณโรงเรียนประชาพัฒนา และบริเวณศูนย์การเรียนรู้ชุมชน หมู่ที่ 2 บ้านบ้านปากร่องห้วยเจี้ย โดยที่ทั้ง 3 พื้นที่นั้น ต้องการการดำเนินการไม่ลักษณะของการปรับแต่งภูมิทัศน์ ซึ่งมีจุดประสงค์หลักในการพัฒนาพื้นที่ปัจจุบันให้เป็นพื้นที่สาธารณะ (สวนสุขภาพ, อุทยานทางน้ำ) ที่เปิดให้ประชาชนคนในพื้นที่ตลอดจนนักท่องเที่ยวจากภายนอกได้เข้ามาใช้พื้นที่ดังกล่าวในการพักผ่อนหย่อนใจ และจะสามารถสร้างรายได้เข้าชุมชนมากขึ้นผ่านภูมิการท่องเที่ยวที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งในรูปของการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ของโบราณสถานที่ปราศจากเรื่องราวประวัติศาสตร์ที่สำคัญ และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชนิด Kawthong (Culture Products) บนพื้นฐานของ "ทุนทางวัฒนธรรมของชุมชนตำบลตากออก" ตลอดจนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ในส่วนของการบริหารจัดการพื้นที่ป่าชุมชนของสวนป่าดงลาน เป็นต้น

2.4 สรุปประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จากการแนวทางและหลากหลายในประเด็นปัญหา และความต้องการ คณะกรรมการสามารถสรุปประเด็นของปัญหาและความต้องการที่พบ โดยศึกษาหาความสอดคล้อง ในประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ได้จากการสำรวจความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่มหาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นปัญหาและความต้องการที่ได้จากพื้นที่ ภายใต้กรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์วิจัยในการพัฒนาท้องถิ่นตามโครงการออกแบบนิยนบิการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัย Narathiwat (Naresuan University Mobile Unit) และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัย Narathiwat สามารถสรุปเป็นตารางและแผนผังความคิด (Mindmap) เพื่อหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงได้ดังนี้

ตารางที่ 1 เสนอกรอบปัจจัยเพื่อการพัฒนาห้องเรียน

ลำดับ	วิถีในการพัฒนา	วิธีทางการบริหารฯ มน.	กิจกรรมเนื้อหา/គุรุณ์ด้วยการ	ประโยชน์ด้วย Mobile Unit	ประโยชน์ด้วย
1.	"การพัฒนามนต์ภัยมีฯ" เพื่อเพิ่มสร้างสรรค์ มูลค่า (Value Added & Creation)	Education and Community Development	- ดำเนินศรัทธา กรรมการและบุคลา คุณชน การขอทานแบบแลกเปลี่ยน พัฒนาสิ่งทั่วไป ภาระเบรุปสิ่นค้า ชุมชน การท่องเที่ยว	- รูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ของ ทั่วไป ภาระเบรุปสิ่นค้า สำหรับท่องเที่ยว ที่นี่ที่เดียว จำกัดที่ไม่ท่องเที่ยว ที่นี่ที่เดียว ภาระเบรุปสิ่นค้า พัฒนาสิ่งทั่วไป ภาระเบรุปสิ่นค้า ชุมชน การท่องเที่ยว	- การศึกษาและพัฒนาศักยภาพใน การจัดการธุรกิจชุมชนที่เป็นระดับ แหล่งการสร้างความเข้มแข็งให้ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน (การอบรมแบบ/พัฒนาไปแบบ ผู้ใช้ภาระเบรุปสิ่นค้า ภาระเบรุปสิ่นค้า และการประชุมผู้นำ แรงงาน การฝึกอบรมผู้นำตามมาตรฐาน และภาระเบรุปสิ่นค้า - การศึกษาแบบบูรณาissan และ พัฒนาศักยภาพผู้นำภาระเบรุปสิ่นค้า ท่องเที่ยว*
2.	การจัดการครัวเรือนรักษาระบบ ชุมชน เสนอการพัฒนา พื้นที่เชิงภูมิศาสตร์ปัจจัย แสวงปรับเปลี่ยนภูมิศาสตร์ เพื่อรักษาภูมิศาสตร์ ห้องพัก	Education and Community Development	- ดำเนินสังคม การปฏิริบูณ การพัฒนา ชุมชน ภูมิภาค ภูมิ ท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม	- ภาระเบรุปสิ่นค้า กรรมการและบุคลา คุณชน การขอทานแบบแลกเปลี่ยน พัฒนาสิ่งทั่วไป ภาระเบรุปสิ่นค้า ชุมชน การท่องเที่ยว	- การศึกษา/การจัดการครัวเรือนรักษาระบบ ชุมชนที่เป็นระดับ ความสามารถของอาชญากรรมในภาระเบรุปสิ่นค้า ท้องที่อยู่อาศัยพื้นที่ ผู้นำภาระเบรุปสิ่นค้า คืนชา ลงตัวร่วมภูมิศาสตร์ภาระเบรุปสิ่นค้า สังคมและบูรณาissan เพื่อ "ชาติชาย" และ "เพื่อ/สร้างสรรค์สิ่งดีๆ" ในการ สนับสนุนภูมิศาสตร์ภาระเบรุปสิ่นค้า ครบวงจร*** - การพัฒนาพื้นที่เชิงภูมิศาสตร์ เพื่อรักษาภูมิศาสตร์ห้องพัก*

* หมายความว่า ระบดปัจจัยความสำคัญของปัจจัยทางและความต้องการของชุมชนในการพัฒนาห้องเรียน

** หมายความว่า เร่งด่วนมาก

* หมายความว่า เร่งด่วนน้อย

3. สภาพปัจจุหา/ความต้องการด้านการฝึกอบรม

ในส่วนของการลงพื้นที่เพื่อค้นหาโจทย์ความต้องการด้านการฝึกอบรม เพื่อการพัฒนาห้องถีนตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) ในเวที “เสวนาภาษาชุมชน” พบว่า สภาพปัจจุหา/ความต้องการด้านการฝึกอบรมของพื้นที่ประกอบด้วย

3.1 ด้านเศรษฐกิจ การตลาด ธุรกิจชุมชน

1.) การพัฒนาหักษะฝีมือแรงงาน

จากการพัฒนาหักษะฝีมือแรงงาน ผ่านการออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์เพื่อการเพิ่มมูลค่า บนพื้นฐานของ “ทุนทางวัฒนธรรมของชุมชนตำบลตากออก” การเข้มข้นความคิดสร้างสรรค์ และเทคนิคในการผลิตแบบใหม่ เข้ากับ ทุนทางวัฒนธรรมของชุมชนดังเดิมของตำบลตากออก จึงเป็นสิ่งสำคัญในการตอบสนองความต้องการในประเด็นนี้ โดยการคำนึงถึงความต้องการของตลาดในปัจจุบัน ซึ่งบริบทแวดล้อมได้เปลี่ยนแปลงไป และกลุ่มอาชีพ/วิสาหกิจชุมชนนั้นไม่ได้มีไว้เพียงเพื่อยังชีพเป็นสำคัญเพียงประการเดียวอีกต่อไป แล้ว แต่ยังเน้นที่ความสามารถใช้งานในได้หลายเเนรมูนเป็นหลัก อาทิ เช่น หมวกใบลานเดินทำเพื่อสวยงาม กันแสงแดด ปัจจุบันใช้เพื่อตั้งเซ็งเงินที่ความสวยงาม เป็นของที่ให้แก่บุน ผลิตภัณฑ์จากกระ吝ะพร้าวในอดีตมีไว้เพื่อใช้เป็นภาชนะในการใส่ของบริโภค ในระยะต่อมา มีการสร้างความเชื่อมโดยการลงคณาคามลงไปโดยให้พระที่นับถือเป็นผู้ทำพิธี เป็นต้น ซึ่งเป็นอีกมุมมองหนึ่งที่ควรส่งเสริมและเปิดทางให้สามารถทำเพื่อรองรับความต้องการการให้เงินช่องว่าง ทางธุรกิจในส่วนนี้ เพื่อการประกอบการที่ยืนอยู่บน “ทุนทางวัฒนธรรมของชุมชนตำบลตากออก” และรู้เท่าทัน “ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม” ในโลกปัจจุบัน

3.2 ด้านสังคม การปักครอง ภูมิปัญญาห้องถีน ศิลปวัฒนธรรม

1.) ความต้องการครู/บุคลากรทางการศึกษา

ข้อจำกัดทางการศึกษา ในกรณีของการขาดแคลนครู และบุคลากรทางการศึกษาเป็นปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งของพื้นที่ ซึ่งทางบุต.ตากออก มีความประสงค์ที่จะขอความอนุเคราะห์ครู และบุคลากรทางการศึกษาจากทางมหาวิทยาลัยนเรศวร ในส่วนของ การส่งนักศึกษาฝึกงาน (ด้านการเรียนการสอน) เพื่อปฏิบัติงานช่วยสอนให้กับสถานศึกษาในพื้นที่ โดยเฉพาะการพัฒนาหักษะทางภาษาอังกฤษ ซึ่งขาดแคลน และเป็นที่ต้องการอย่างมาก โดยอาจดำเนินการผ่านโครงการฝึกอบรมโดยหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยนเรศวรที่เกี่ยวข้อง รวมถึงอาจดำเนินการผ่านการศึกษาทางไกล หรือสถานการศึกษาต่อเนื่อง ก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการแก้ปัญหา

3.3 สรุปประเด็นโจทย์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาห้องถีน

จากการแตกด้วยและหลากหลายในประเด็นปัญหา และความต้องการ คณะกรรมการสามารถสรุปประเด็นของปัญหาและความต้องการที่พบ เพื่อหาความเข้มข้นของปัญหาและความต้องการที่ได้จากพื้นที่ ภายใต้กรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์ความต้องการด้านการฝึกอบรมในการพัฒนาห้องถีน ตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวร สามารถสรุปเป็นตารางและแผนผังความคิด เพื่อหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงได้ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงสรุปใหญ่การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาห้องเรียน

ลำดับ	วิชาในรายพัฒนา	วิชาทางการธุรกิจ ณ.	กรอบบันคิด Mobile Unit	ส่วนของบทบาทครมต้องการ	โดยผู้สอนครม
1.	การพัฒนาทักษะฝีมือ แรงงาน เพื่อเพิ่ม/ สร้างศักยภาพ ผลิตภัณฑ์คุณภาพ (Value Added & Creation)	Education and Community Development Economics & Trades	- ดำเนินศรัทธา จริยธรรม ในการตลาด ชุมชน ชุมชน การขอใบอนุญาตและภาร พัฒนาผลิตภัณฑ์ การเปลี่ยนแปลง ชุมชน การท่องเที่ยว	- รูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ของ ที่เมือง เป็นแบบมาตรฐานทั่วไป ซึ่งมีค่าใช้จ่ายที่ไม่สูงมาก - ความต้องการของลูกค้า จากผลิตภัณฑ์ (Value Creation) ที่มี ความแตกต่างจากผลิตภัณฑ์อื่นๆ ความได้เปรียบในเชิงธุรกิจ - ความต้องการซื้อขายของชุมชน ตัวตน (บัตรสมาชิก) ของที่	- การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะฝีมือ แรงงาน เพื่อเพิ่ม/สร้างศักยภาพ ผลิตภัณฑ์คุณภาพ*** ผลิตภัณฑ์คุณภาพ (Value Creation)
2.	การพัฒนาศักยภาพ และสมรรถนะ บุคลากรทาง การศึกษา	Education and Community Development Economics & Trades	- ดำเนินศรัทธา จริยธรรม ในการตลาด ชุมชน ชุมชน การขอใบอนุญาตและภาร พัฒนาผลิตภัณฑ์ การเปลี่ยนแปลง ชุมชน การท่องเที่ยว - ดำเนินศรัทธา จริยธรรม ในการสอน การพัฒนาชุมชน ภูมิปัญญา ท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม	- การชุมชนและการจัดการชุมชน ศรีดีปงค์เจ้ารัตน์** - การฝึกอบรมนศ.ฝึกงานเพื่อ พัฒนาการเรียนการสอนในระดับ ประถมศึกษา** - การฝึกอบรมพัฒนาครัวเรือนฯ การศึกษาทางไกล*	- การฝึกอบรมภาษาอังกฤษใหม่ ศรีดีปงค์เจ้ารัตน์** - การฝึกอบรมนศ.ฝึกงานเพื่อ พัฒนาการเรียนการสอนในระดับ ประถมศึกษา** - การฝึกอบรมพัฒนาครัวเรือนฯ การศึกษาทางไกล*

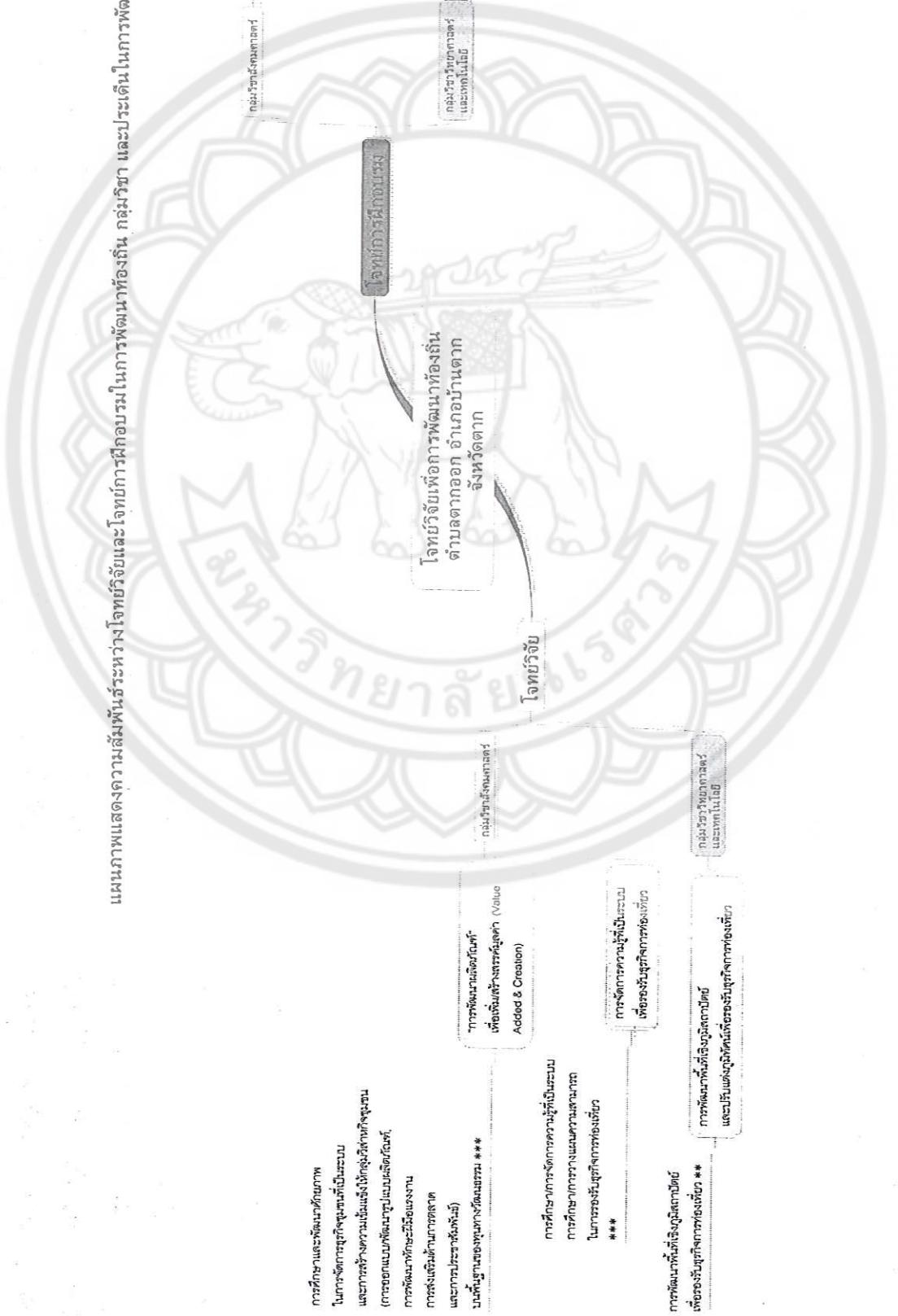
หมายเหตุ

* หมายถึง ระดับของความสำคัญของปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์ของการพัฒนาชุมชนในภาคที่สองที่สูงที่สุด

*** หมายถึง เรื่องด่วนมาก

* หมายถึง เรื่องด่วนอยู่ที่ หมายถึง เรื่องด่วนอยู่ที่

แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างโภภรัชัยและโจปกาสือบรมในการพัฒนาท้องถิ่น กลุ่มชา แลบประกวดเดินในกรุงเทพฯ

สรุปประเด็นการค้นหาใจทัยวิจัย และใจทัยการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

พื้นที่บ้านร่มเกล้าเข้าค้อ ตำบลเข้าค้อ อำเภอเข้าค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์

วันที่ 12 มีนาคม 2554

1. บทวิเคราะห์สภาพบิบบทตำบล

เป็นที่เชื่อสืบต่อกันมาว่า ชื่อ "เข้าค้อ" ได้มาจากบริเวณพื้นที่ทั่วไปของอำเภอเมืองที่เป็นจำนวนมาก ซึ่งตั้นค้อ คือพืชในตระกูล ตันตาล ซึ่งเต็มมีมากมายในทั่วบริเวณพื้นที่ดังกล่าว และเรียกบริเวณพื้นที่นั้นติดปาก กันต่อมากว่า "เข้าค้อ" จนถึงในปัจจุบัน

และจากความขัดแย้งทางด้านอุดมการณ์ทางการเมืองในประเทศไทย จึงทำให้เกิดส่วนรวมก่อการร้าย ขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2508 โดยเฉพาะเขตพื้นที่อยู่ต่อ 3 จังหวัด คือ เพชรบูรณ์ พิษณุโลก และเลย ซึ่งฝ่ายต่อต้าน รัฐบาลพิราภานาแล้วเห็นว่าพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สภาพทั่วไปเป็นป่าเขางลับขับข้อนยากที่รัฐบาลจะ ปราบปรามได้โดยใช้เข้าค้อเป็นศูนย์กลาง ต่อมากองทัพบกได้มอบหมายให้กองทัพภาคที่ 3 รับผิดชอบในการ ต่อสู้กับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ โดยจัดตั้งกองบัญชาการผสม 394 ขึ้นที่สนมบินอำเภอหล่มสัก จังหวัด เพชรบูรณ์ เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2511 ซึ่งปัจจุบันเป็นที่ตั้งของชุดควบคุมที่ 33 และได้ดำเนินการต่อสู้อย่าง ต่อเนื่องกันมา โดยผ่านยุทธการที่สำคัญๆ รวม 13 ครั้ง เช่น ยุทธการภูเข้า ยุทธการรามสูร ยุทธการมาเมืองเผด็จ ศึก -13 ยุทธการมาเมืองเกรียงไกร เป็นต้นเมื่อปี พ.ศ. 2514 – 2515 กองทัพภาคที่ 3 ได้เริ่มสร้างถนน แยกจาก สายพิษณุโลก-หล่มสัก ตรงบริเวณหลักกิโลเมตรที่ 100 บ้านแคมป์สันไปยังบ้านเล่าลือ และในปี พ.ศ. 2517 ได้มีแนวความคิดที่จะลดความกดดันเข้าด้วยพระราชบรมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท) โดยสร้างถนนอีก สายที่บ้านนงน้ำไปยังบ้านสะเดาพงเพื่อเขื่อมกับถนนสายแรกที่บ้านสะเดาพง แต่ได้รับการขัดขวางและต่อต้าน อย่างรุนแรง จึงก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทั้งสองฝ่ายเป็นอย่างมากในปี พ.ศ. 2518 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมกองร้อยพิเศษค่ายสุชิต์เสนา จังหวัดพิษณุโลก และทรงมีพระราชดำริให้ใช้ "แผน ยุทธศาสตร์การพัฒนา" เพื่อยุติสถานการณ์สู้รบ โดยที่จะใช้พื้นที่ทั้งสองข้างทางเป็นประโยชน์กับราชภัฏทั่ว ๆ ไป มิใช่เฉพาะทหารเท่านั้น กองทัพภาคที่ 3 จึงได้จัดตั้งหมู่บ้านยุทธศาสตร์พัฒนาขึ้น โดยที่พระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัวฯ ได้พระราชทานพระราชพิธีส่วนพระองค์จำนวนหนึ่ง เป็นทุนในการก่อสร้างทางครั้งแรก โดยตั้งเป็น กองอำนวยการ "โครงการพัฒนาลุ่มน้ำเข็ก" โดยมีงานหลักคือ การก่อสร้างทางลาดยางทั่วส่วน – เข้าค้อ ตลอด สายการฝึกราชอาสาสมัคร การจัดสรรงที่ดินทำการให้กับราชภัฏ การจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และเรียก โครงการนี้ว่า "โครงการพัฒนาลุ่มน้ำเข็ก" เริ่มดำเนินการเมื่อวันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2520 เป็นต้นมาและในปี พ.ศ. 2522 ได้มีประชาชน อาสาสมัครเข้ามาอยู่ในพื้นที่นานา ริมแม่น้ำเจ้าพระยา ได้มีการจัดตั้งหมู่บ้านตามถนนสายแคมป์สัน – สะเดาพง ซึ่งแต่ละหมู่บ้านของตำบลเข้าค้อ ได้มีการตั้งชื่อตามทหารหรืออาสาสมัครที่ได้พลีชีพปกป้องอธิบดีโดย ของชาติในพื้นที่นั้นๆ และต่อมาก่อตั้งชื่อนับแต่วันมาเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2547 สถาบันลิมสีม่วงและสถาบันตะลสະเดะ ได้ ตำบลเข้าค้อจึงได้ก่อตั้งชื่นับแต่วันมาเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2547 สถาบันลิมสีม่วงและสถาบันตะลสະเดะ

พงได้ยุบรวมกับองค์กรบริหารส่วนตำบลเข้าด้วย ทำให้มีเขตความรับผิดชอบที่มากขึ้นจากเดิม 14 หมู่บ้านเป็น 25 หมู่บ้าน ในปัจจุบันทางราชการได้ตัดแปลงสถานที่ต่าง ๆ รวมทั้งตอกแต่งให้เกิดความสวยงาม น่าท่องเที่ยว และเกิดความลื่อมใสศรัทธาและรำลึกถึงวีรบูรุษ ผู้กล้าของหั้งสองฝ่าย ในบริเวณเขตเข้าด้วยมีสถานที่ท่องเที่ยวมากมาย นับเป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ของจังหวัดเพชรบูรณ์

ตำบลเข้าด้วยตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัดเพชรบูรณ์ มีระยะทางห่างจากตัวจังหวัด ประมาณ 54 กิโลเมตร และห่างจากอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ประมาณ 44 กิโลเมตร มีสภาพภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นป่าและภูเขา ใหญ่น้อยสลับซับซ้อนคล้ายกับทะเลภูเขา บางแห่งสูงชันมาก มีความสูงจากระดับน้ำทะเลตั้งแต่ 500 – 1,400 เมตร เข้าด้วย เป็นชื่อเรียกตามบริเวณที่ออกเข้าน้อยใหญ่ของเทือกเขาเพชรบูรณ์สองด้านใต้ เทือกเขา ที่สำคัญบริเวณนี้ได้แก่ 1.) เขาก้อ (ปางก่อ) สูงประมาณ 1,175 เมตร 2.) เขาย่า สูงประมาณ 1,350 เมตร และ 3.) เขารวยทราย สูงประมาณ 1,038 เมตร สำหรับพื้นที่ป่าແสนนี้ จะเป็นป่าเต็งรังหรือป่าผลัดใบ ป่าสน ป่าดินแดง ที่น่าสนใจ คือ ต้นค้อ ซึ่งเป็นพันธุ์ไม้ตระกูลปาล์ม ลักษณะคล้ายต้นตาล แต่มีผลออกมากคล้าย หมาย สภาพป่ายังคงเป็นป่าทึบ บางแห่งซึ่งอยู่ในเขตป่าไม้ เขตเดียวมีการสงวนแห่งชาติ (ป่าถาวร) และมี สวนสตอร์ปิดเข้าด้วย (สถานีเพาะเลี้ยงสตอร์ป่าเพื่อเศรษฐกิจเข้าด้วย) เนื้อที่ประมาณ 20 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 12,500 ไร่ นอกจากนี้ยังมีการปลูกป่าเพิ่มเติมในเขตที่ถูกนกกรอกทำลายป่า ลักษณะภูมิอากาศ มีอากาศหนาวเย็นตลอดปี ฤดูร้อนอากาศไม่ร้อนจัด ฤดูหนาวอากาศเย็นจัด อุณหภูมิต่ำสุดที่เคยวัดได้เฉลี่ย ประมาณ 3 องศาเซลเซียส ในช่วงระหว่างเดือน ธันวาคม – กุมภาพันธ์ สำหรับฤดูฝนจะมีฝนตกชุกปริมาณฝนที่ เคยวัดได้ประมาณ 189 มิลลิเมตร สูงสุดเคยวัดได้ 300 มิลลิเมตร ต่ำสุดวัดได้ 50 มิลลิเมตร ลักษณะการ ปักครองในพื้นที่ มีองค์กรบริหารส่วนตำบลเข้าด้วยเป็นตัวแทนองค์กรภาครัฐที่ดูแลรับผิดชอบในพื้นที่ โดยมีเขต พื้นที่การปักครองครอบคลุม 3 ตำบล คือตำบลเข้าด้วย (จำนวน 14 หมู่บ้าน) ตำบลริมสีเมือง (จำนวน 6 หมู่บ้าน) ตำบลสะเดาแพง (จำนวน 5 หมู่บ้าน) โดยมีการประกอบอาชีพทางการเกษตรเป็น อาชีพหลักของประชาชนในพื้นที่ พืชที่ปลูก เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสตอร์ มันเทศ กะหล่ำปลี แครอท ถั่วเหลือง ผักกาดขาวปลี ผักกาดหัว พริกใหญ่ กระชายดำ กระชายขาว จิงไน ไม้ผล ไม้ดอก รวมทั้งการปลูก หม่อนเลี้ยงไนมและการทำนา โดยแยกเป็นพื้นที่ทำนา ทำไร่ พืชผัก และไม้ดอกไม้ประดับ 830 ไร่ พืชไร่ 16,858 ไร่ ไม้ผล 6,547 ไร่ พื้นที่อื่น ๆ จำนวน 5,354 ไร่

ระดับการศึกษาของคนในพื้นที่อยู่ในระดับที่ดีพอใช้ เนื่องจากสถานศึกษาส่วนใหญ่ในพื้นที่มีอยู่ในหลาย ระดับ (แต่ก็ยังเป็นในลักษณะของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเท่านั้น) ทั้งในส่วนที่เป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ((หมู่ที่ 1, 5, 9, 10) จำนวน 4 แห่ง) โรงเรียนระดับประถมศึกษา (จำนวน 4 แห่ง) และโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา (จำนวน 1 แห่ง) เป็นสถานศึกษาระดับสูงที่สุดในพื้นที่ โดยมีที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน (จำนวน 25 แห่ง) เป็นแหล่ง การศึกษา เรียนรู้ทางเลือกอีกชูปแบบหนึ่งของพื้นที่ และเมื่อพิจารณาจากยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรบริหาร ส่วนตำบลเข้าด้วย พบร่วม อบต.เข้าด้วย 'ได้กำหนดด้วยทศกรรส์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ผ่านการดำเนินการใน 2 แนวทางหลัก ประกอบด้วย 1.) สร้างเสริมสนับสนุนการศึกษาในระบบและนอกระบบ

และ 2.) ส่งเสริมสนับสนุนอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น โดยได้ดำเนินการในรูปของโครงการพัฒนาการศึกษาในรูปแบบต่างๆ เช่น โครงการอุดหนุนโรงเรียนบ้านร่วมเกล้าฯ ค้อในหลายรูปแบบ และหลายโครงการที่ในส่วนของ การสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ในการแข่งขันกีฬา, โครงการจัดซื้อวัสดุทางการศึกษาให้ศูนย์พัฒนาเด็ก เด็ก, โครงการจัดซื้อสื่อสิ่งพิมพ์ให้แก่ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน, และโครงการดำเนินกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กเด็ก เป็นต้น แต่จากข้อมูลอีกด้านหนึ่ง พบว่า ชีวิตรื่นถึง สภาพบริบทพื้นฐานของเด็ก และเยาวชนในวัยเรียน ของพื้นที่ที่ร้อยละกว่า 70 เป็นชาวไทยเชื้อสายไทย (มัง แล้วลีซอ) และนับถือศาสนาคริสต์ ที่ยังคงดำเนินวิถีชีวิตตามระบบประเพณีและวัฒนธรรมดั้งเดิม แต่ก็สภาวะหนึ่งก็ยังคงที่จะต้องเรียนรู้ตามมาตรฐานระบบการศึกษาภาคบังคับ ในรายวิชาเฉพาะรวมถึงการดำเนินวิถีชีวิตตามแบบสังคมไทย ซึ่งอาจขัดต่อความรู้สึกในการดำเนินชีวิตแบบดั้งเดิมที่สืบทอดกันมา ข้อมูลส่วนนี้สะท้อนให้เห็นถึง การพัฒนาระบบการศึกษาที่ควรสอดคล้องกับวิถีชีวิตและบริบทของพื้นที่นี้ฯ บนพื้นฐานของการยอมรับความแตกต่างหลากหลายในบริบทของสังคม วัฒนธรรม และความเป็นชาติพันธุ์ ผ่านการบูรณาการความช่วยเหลือ และร่วมมือ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในด้านของงบประมาณและความช่วยเหลือในเชิงนโยบายอย่างควบคู่กันไป

สภาพสังคมและความร่วมแรงร่วมใจของประชาชนอยู่ในระดับดีมาก โดยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ของพื้นที่มีลักษณะของความสัมพันธ์ในแนวราบ แบบเครือญาติ ทำให้ลักษณะความสัมพันธ์ยังมีความสัมพันธ์ค่อนข้างแน่นแฟ้น มีความคุ้นเคยกันเป็นเวลาระยะนานหลายต่อหลายรุ่นด้วยกัน ด้วยความสัมพันธ์ดังกล่าวทำให้เกิดการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการใช้แรงงาน การแบ่งปันอาหาร การช่วยเหลืองานประเพณี งานบุญต่างๆ โดยคนในชุมชนจะเรียกว่า “เออແງກັນ” ต่อมานิปัจฉันลักษณะของความสัมพันธ์ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปแต่ยังอยู่บนพื้นฐานของการพึ่งพาอาศัยกัน ไม่ใช่เป็นการซื้อขายแลกเปลี่ยนผลผลิตเพื่อยังชีพของคนในชุมชน การร่วมประเพณีต่างๆ ของคนในชุมชน และร่วมกิจกรรมที่ทางราชการจัดขึ้น กลไกหลักที่สำคัญของพื้นที่ คือ การสั่งสม สรดับและสอดคลปะสาเร็จกันและกันของภูมิปัญญาในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นในด้านหัตถกรรม เกษตรกรรม การจัดระบบชุมชนและประเพณี ความเชื่อและพิธีกรรม ซึ่งภูมิปัญญาในด้านต่างๆ ที่ได้กล่าวไปแล้วนั้นได้มีการถ่ายทอดและสั่งสมอยู่ในชุมชนมีการปรับเปลี่ยนไปตามบริบททางสังคม เหล่านี้เองที่กลายเป็นทุนทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ในชุมชนและปรากฏให้เห็นจนถึงปัจจุบัน ภูมิปัญญาที่ถ่ายทอดมาสู่ชนรุ่นหลัง ยังรวมถึงเทคนิค วิธีการ และขั้นตอนการทำทำให้ภูมิปัญญาภายในเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถตอบสนองความต้องการวิถีชีวิตและเอกสารนี้ของท้องถิ่นได้อย่างเป็นรูปธรรม

2. สภาพปัญหา/ความต้องการด้านการวิจัย

จากการระดมสมองเพื่อค้นหาโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ตามโครงการอุดหนุนบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยราชวิถี (Naresuan University Mobile Unit) ผ่านเว็บไซต์ “เสวนางานภาษาชุมชน” ซึ่งประกอบด้วย ผู้นำท้องถิ่น, แกนนำหมู่บ้าน, ผู้เกี่ยวข้อง,

คณาจารย์จากมหาวิทยาลัย เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักในการเข้าร่วมค้นหาโจทย์วิจัยในพื้นที่ จากกระบวนการ การดังกล่าวสามารถจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนของประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้ดังนี้

2.1 ด้านเศรษฐกิจ การตลาด ธุรกิจชุมชน การออกแบบและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การปรับรูป สินค้าชุมชน การท่องเที่ยว

1.) การออกแบบผลิตภัณฑ์, บรรจุภัณฑ์เพื่อการเพิ่มมูลค่า

ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีความสำคัญด้านการสร้างงาน และสร้างรายได้ให้กับพื้นที่ และประชาชนในชุมชน รวมถึงการสร้างชื่อเสียงให้กับตำบลเราต่อ “ได้แก่ งานหัตกรรมจักสาน และผลิตเฟอร์นิเจอร์ จากไม้ไผ่ (ที่นอนไม้ไผ่) ซึ่งจากเวทีเสนอระดมสมอง พบร่วม ปัญหาที่สำคัญ และคล้ายคลึงกันของการดำเนิน กิจการของผลิตภัณฑ์ชุมชนเหล่านี้ คือ “การพัฒนาผลิตภัณฑ์” เพื่อเพิ่ม/สร้างสรรค์มูลค่า (Value Added & Creation) กล่าวคือ ผลิตภัณฑ์, บรรจุภัณฑ์ของพื้นที่ยังมีรูปแบบที่ไม่หลากหลาย และยังคงเป็นรูปแบบเดิมๆ ข้า กับท้องถิ่นอื่นๆ ที่มีจำหน่ายทั่วไปในท้องตลาด ซึ่งเป็นการยากที่จะต้องต่อสู้กับคู่แข่งในทางธุรกิจที่มีความ เหมือนกันในรูปแบบของผลิตภัณฑ์ และมีลักษณะของการดำเนินธุรกิจที่มีขนาดใหญ่และดำเนินการในรูปของ บริษัท รวมถึงประเด็นของการขาดแคลนแรงงาน และแรงงานไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด ก็ส่งผล กระทบต่อผลิตภัณฑ์ชุมชนในพื้นที่เช่นเดียวกัน ตลอดจนประเด็นของวัสดุดิบ (“ไม้ไผ่”) ที่มีจำนวนจำกัดไม่สามารถ ตอบสนองความต้องการที่ไม่มีจัดจำหน่ายได้อย่างเพียงพอ ซึ่งไม่ไผ่ถือเป็นวัสดุดิบที่สำคัญกำลังจะหมดไปจาก ชุมชน ซึ่งจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับการปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ (ที่เหลืออยู่) และการรณรงค์ให้ปลูก “ไม้ไผ่เพิ่มเติมเพื่อนำไปใช้งาน รวมถึงการผลิตเพื่อรองรับการประกอบอาชีพในอีกทางหนึ่งด้วย

2.) การพัฒนาศักยภาพ/สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน

ประเด็นของ “การสร้างจุดขาย” ให้กับผลิตภัณฑ์ชุมชน ถือเป็นประเด็นที่เป็นทั้งปัญหา และความต้องการที่จะพัฒนาของกลุ่มอาชีพในพื้นที่ ซึ่งในกรณีนี้นายปริญญา ปานทอง รองอธิการบดีฝ่ายจัดการ ทรัพย์สิน และผู้อำนวยการสถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน เสนอความเห็นว่า หากต้องการจะหาทางที่ จะได้เปรียบในเชิงธุรกิจ จำเป็นที่จะต้องสร้างสรรค์มูลค่าจากผลิตภัณฑ์ (Value Creation) ที่มีความแตกต่างจาก ผลิตภัณฑ์อื่น โดยสร้างสรรค์จุดขายที่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นตัวตน (อัตลักษณ์) ของพื้นที่ โดยอาจใช้ข้อ ได้เปรียบที่เป็นศักยภาพของพื้นที่ในด้านของสภาพภูมิอากาศที่เป็นธรรมชาติมาเป็นจุดขายให้กับผลิตภัณฑ์ เพอร์ฟูมิเจอร์จากไม้ไผ่ให้มีลักษณะเด่นและแตกต่างจากผลิตภัณฑ์อื่นทั่วไป โดยจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึง ประเด็นของการสร้าง รักษาและพัฒนามาตรฐาน/คุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชน ผ่านการจัดสิทธิบัตรเพื่อคุ้มครอง ทรัพย์สินทางปัญญา (ผลิตภัณฑ์ชุมชนจากไม้ไผ่) “ไปพร้อมกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่ม/สร้างสรรค์มูลค่า (Value Added & Creation) โดยการดำเนินการดังกล่าวนี้ จะเป็นการพัฒนาศักยภาพ/สร้างความเข้มแข็งให้กับ ผลิตภัณฑ์ชุมชนอย่างเป็นระบบ และครอบคลุมเพื่อรองรับการแข่งขันกับตลาดธุรกิจจากภายนอกอย่างมี ประสิทธิภาพและรู้เท่าทัน

3.) การส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยว

ในประเด็นของการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยว พนวจ การศึกษา/พัฒนามาตรฐาน/มาตรฐานในการรองรับธุรกิจการท่องเที่ยว (ธุรกิจรีสอร์ฟ) บนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อสังคม (Cooperative Social Responsibility: CSR) เป็นประเด็นสำคัญที่สร้างความห่วงกังวลให้กับประชาชนในพื้นที่มากที่สุดประการหนึ่ง กล่าวคือ ในพื้นที่ตำบลเขาก้อนน้ำ พื้นที่ส่วนใหญ่ถูกจับจองและแปรสภาพลายเป็นที่พัก (รีสอร์ฟ) เพื่อรองรับธุรกิจการท่องเที่ยวกันมาเป็นระยะเวลานาน ซึ่งเป็นธุรกิจที่เติบโตอย่างมากมาจนถึงปัจจุบัน เมื่อธุรกิจนี้เติบโตขึ้นเรื่อยๆ และไม่มีท่าที่จะหยุด ประเด็นของการควบคุมเพื่อสร้างความสมดุลและยั่งยืนในการดำเนินธุรกิจ กับวิธีชีวิตและดั้งเดิม และความอดุمدสมบูรณ์ของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (การอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าไม้ของผู้ประกอบการรีสอร์ฟ) ซึ่งเกี่ยวเนื่องเกี่ยวกัน และส่งผลซึ่งกันและกัน การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับ การวางแผนมาตรฐาน/มาตรการในการรองรับ ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อรองรับธุรกิจการท่องเที่ยวของพื้นที่ตำบลเขาก้อนน้ำ บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมจากประชาชนในชุมชน และความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มผู้ประกอบการเจิงถูกหยิบยกและให้ความสำคัญเร่งด่วนในการพัฒนาพื้นที่ที่พับในเวทีนานาในลำดับต่อมา

2.2 ด้านการศึกษา การเรียนการสอน แหล่งเรียนรู้ สื่อประกอบการเรียนรู้ เทคโนโลยีทางการศึกษา

เมื่อระบบการศึกษายังคงเป็นประเด็นที่ต้องได้รับการพัฒนา ที่มีสาเหตุมาจากการความแตกต่าง หลากหลายในบริบทของสังคม วัฒนธรรม และความเป็นชาติพันธุ์ของเด็ก และเยาวชนในวัยเรียนของพื้นที่ที่ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยภูเขา (ม้ง และลีซอ) และนับถือศาสนาคริสต์ การให้ความสำคัญกับระบบการศึกษา หรือหลักสูตรท้องถิ่นที่สอดคล้องกับวิธีชีวิต และบริบทของพื้นที่นั้นๆ บนพื้นฐานของการยอมรับในความแตกต่าง หลากหลายนั้นๆ จึงเป็นความสำคัญการพัฒนาท้องถิ่น ตลอดจนประเด็นของระบบการผลิตครู (คุณลักษณะครูที่พึงประสงค์) ที่เข้าใจในลักษณะเฉพาะของบริบทของพื้นที่ดังกล่าว ที่จำเป็นที่จะต้องเข้ามา “สร้าง” ความรู้ ความเข้าใจตามหลักวิชาการที่สอดคล้องกับ “วิถีชีวิตดั้งเดิมและชาติพันธุ์” ผ่านการบูรณาการความช่วยเหลือในเชิงนโยบายอย่างควบคู่กันไป

2.3 ด้านเทคโนโลยี การใช้เครื่องมือเครื่องจักร การซ้อมนำร่องเครื่องมือประกอบอาชีพและอุปกรณ์ไฟฟ้า การออกแบบปรับปรุงภูมิทัศน์ อาคารบ้านเรือน ผังเมือง

1.) การปรับปรุงภูมิสถาปัตย์ปรับแต่งภูมิทัศน์

ความต้องการการปรับปรุงภูมิสถาปัตย์เพื่อปรับแต่งภูมิทัศน์ ในการรองรับและส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยว ที่ประชาชนในพื้นที่ต้องการให้ดำเนินการ คือ พื้นที่บริเวณศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน และบริเวณใกล้ถนนสองข้างทางของตำบลเขาก้อนน้ำ ซึ่งในกรณีนี้ จำเป็นที่จะต้องสร้างระบบการพัฒนาพื้นที่เชิงภูมิสถาปัตย์อย่างรอบคอบและครบวงจร โดยอาจดำเนินการในลักษณะของ การศึกษาและออกแบบภูมิทัศน์ “เมืองรีสอร์ฟ” ของพื้นที่ตำบลเขาก้อนน้ำ และการศึกษา/การสร้างอัตลักษณ์ของการเป็น “เมืองรีสอร์ฟ” ของพื้นที่ตำบลเขาก้อนน้ำ

ในการพัฒนาในภาพรวม รวมถึง การดำเนินโครงการ “ถนนดอกไม้” เพื่อรับรองการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณ ให้ล่อคนน่องข้างทางในการพัฒนาระดับชุมชนของโครงการพัฒนา เป็นต้น

2.4 สรุปประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จากความแตกต่างและหลากหลายในประเด็นปัญหา และความต้องการ คณะกรรมการสามารถสรุปประเด็นของปัญหาและความต้องการที่พบ โดยศึกษาหาความสมดุลค้อง ในประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ได้จากการร่วมกันสำรวจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่มหาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นปัญหาและความต้องการที่ได้จากการที่ได้จากการที่ ภายใต้กรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์วิจัยในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวรสามารถสรุปเป็นตารางและแผนผังความคิด (Mindmap) เพื่อหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงได้ดังนี้

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ປະຊາຊົນລາວ ປະຊາຊົນລາວ

ลำดับ	มิติในการพัฒนา	ที่ศึกษาการวิจัย ม.น.	กิจกรรมและนวัตกรรม Mobile Unit	สภาพปัจจุบัน/ความต้องการ	จิราภรณ์รัชชัย
1.	"การพัฒนาผลิตภัณฑ์" เพื่อเพิ่ม/สร้างสรรค์ มูลค่า (Value Added & Creation) และ การพัฒนาศักยภาพ/ สร้างความเข้มแข็งให้ กับสินค้าและธุรกิจ	Education and Community Development Economics & Trades	- ดำเนินศึกษาวิจัย การตลาด ธุรกิจ เชิง孙子 การขอคำแนะนำและแก้ไข [*] พัฒนาผลิตภัณฑ์ การและปรับปรุงค่า [*] มาตรฐาน การห่วงโซ่อุปทาน	- ญี่ปุ่นเปิดตัวภารกิจ บริษัทญี่ปุ่นของ ญี่ปุ่นที่มีปัญหาแบบเดิม “ข้าว กับห้องตู้” ถึง “ที่มีจำนำห้องที่ไม่มีอย่างเดขาด บริษัทห้องน้ำ “Value Creation” ที่ญี่ปุ่น ศึกษาแล้วถูกทางการส่งเสริมคู่นี้จะมาใช้ ศูนย์ได้ “เรียบง่าย” ในเชิงธุรกิจ ตัวตน (ยังลักษณะ) ของเพื่อนที่ เรียนรู้และการพัฒนา สังเคราะห์ ต่อไป การตลาด	- การศึกษาและพัฒนาศักยภาพใน การจัดการธุรกิจ บริษัทญี่ปุ่นที่เป็นระบบ และการสร้างความเข้มแข็งให้ กับสินค้าและธุรกิจ บริษัทญี่ปุ่นที่มีปัญหาแบบเดิม “ห้องน้ำ และ “ห้องน้ำ” แต่ “เพิ่ม สร้างสรรค์” ไม่สามารถนำไปใช้ ธุรกิจการท่องเที่ยวและภาคประมง**
2.	การลงเสริมและพัฒนา ธุรกิจการท่องเที่ยง	Economics & Trades	- ดำเนินศึกษาวิจัย การตลาด ธุรกิจ เชิง孙子 การขอคำแนะนำและแก้ไข [*] พัฒนาผลิตภัณฑ์ การและปรับปรุงค่า [*] มาตรฐาน การห่วงโซ่อุปทาน	- ศูนย์ “ห้องน้ำ” ของทางการคุณภาพสูง ความสมดุลและยั่งยืนในกรุงเทพฯ ใหม่ น้ำดื่ม กับวิธีการและผลิตภัณฑ์ใหม่ เศรษฐกิจ ดูดซับและรักษา ตลอดจนการฟื้นฟู ด้วยการพัฒนาบุคลากรเพื่อรักษา ธุรกิจการท่องเที่ยวและห้องน้ำที่สำคัญ เช่น บ้านพักฐานรองการเมืองรวม สถาปัตยกรรมและศิลปะ (กรุงโรมันที่ “ฟูบูบ้า” อาบังผู้ประกอบการและองค์กร)	- การศึกษาและพัฒนาศักยภาพใน การจัดการธุรกิจ บริษัทญี่ปุ่นที่เป็นระบบ และการสร้างความเข้มแข็งให้ กับสินค้าและธุรกิจ บริษัทญี่ปุ่นที่มีปัญหาแบบเดิม “ห้องน้ำ และ “ห้องน้ำ” แต่ “เพิ่ม สร้างสรรค์” ไม่สามารถนำไปใช้ ธุรกิจการท่องเที่ยวและภาคประมง**

၁၃၂၈၂၄ * မြန်မာပိုင် မြန်မာပိုင်

卷之三

卷之三

卷之三

ลำดับ	มิติในการพัฒนา	พิธีทางการวิจัย ภายนอก	กิจกรรมและนวัตกรรม Mobile Unit	สภาพปัจจุบัน/ความต้องการ	โซลูชัน
3.	การพัฒนาเพื่อเชิง ภูมิศาสตร์ เป้าหมาย ปรับเปลี่ยนภัณฑ์เพื่อ รองรับธุรกิจการ ท่องเที่ยว	Natural Resources, Environment & Engineering Tourism & Hospitality Economics & Trades	- ผู้นำเชิงภูมิศาสตร์ การผลิต ภูมิศาสตร์ อนุรักษ์ การอนุรักษ์และฟื้นฟู พัฒนาและสืบทอดโดยร่วมมือกับสถาบันค้นคว้า ศึกษาและส่งเสริมภารกิจการท่องเที่ยว - ดำเนินโครงการ "การท่องเที่ยว เศรษฐกิจ" การท่องเที่ยวเชิงนวัตกรรม ประยุกต์ทางการค้าและอุปกรณ์ที่จำ การอย่างรวดเร็วตามที่ศักยภาพ อนาคตข้างหน้า ผังเมือง	- គิจกรรมต่อเนื่องการปรับปรุงภูมิสืบ ตามมาตรฐานและมาตรฐานใหม่ในคราว นี้ ไม่ว่าจะเป็นมาตรฐานที่ดีกว่าเดิม หรือมาตรฐานที่ต้องการท่องเที่ยว ท่องเที่ยวที่ดีกว่าเดิม - ดำเนินการ "เมืองรีสอร์ฟ" ของพื้นที่ ท่องเที่ยวที่ดีกว่าเดิม*** - การดำเนินโครงการ "ถนนดอยไส" เพื่อรองรับการปรับปรุงภูมิศาสตร์ บริเวณแหล่งท่องเที่ยวท่องเที่ยว	- การศึกษาและออกแบบภูมิศาสตร์ "เมืองรีสอร์ฟ" ของพื้นที่ท่องเที่ยว ท่องเที่ยวที่ดีกว่าเดิม*** - การดำเนินโครงการ "ถนนดอยไส" เพื่อรองรับการปรับปรุงภูมิศาสตร์ บริเวณแหล่งท่องเที่ยวท่องเที่ยว

หมายเหตุ
*** หมายถึง เรื่องด่วนมาก

* หมายถึง ระดับของความสำคัญของปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์ทางเศรษฐศาสตร์ที่ต้องการขอใช้เวลาในการพัฒนาท่องเที่ยว

** หมายถึง เรื่องต้องดำเนินการ

* หมายถึง เรื่องต้องดำเนินการ

3. สภาพปัจจุหา/ความต้องการด้านการฝึกอบรม

ในส่วนของการลงพื้นที่เพื่อค้นหาโจทย์ความต้องการด้านการฝึกอบรม เพื่อการพัฒนาห้องถินตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) ในเวที "เสวนางานภาษาชุมชน" พบสภาพปัจจุหา/ความต้องการด้านการฝึกอบรมของพื้นที่ประกอบด้วย

3.1 ด้านเศรษฐกิจ การตลาด ธุรกิจชุมชน การออกแบบและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การปรับเปลี่ยนค้าชุมชน การท่องเที่ยว

1.) การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน

จากการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ผ่านการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์เพื่อการเพิ่มมูลค่า บนพื้นฐานของการพัฒนาศักยภาพและฝีมือแรงงาน จึงเป็นสิ่งสำคัญในการตอบสนองความต้องการในปัจจุบันนี้ รวมถึงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการบริการเพื่อรับรู้ภารกิจการท่องเที่ยว ซึ่งปัจจุบันนี้ ดร.พีระ พุฒพันธุ์ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายจัดการทรัพย์สิน และรองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัย สถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน เสนอความเห็นว่า สามารถดำเนินการได้โดยความร่วมมือทางวิชาการกับสถานศึกษาต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งเปิดหลักสูตร "อุดสาหกรรมบริการ" อยู่ในขณะนี้ โดยอาจดำเนินการโครงการฝึกอบรมตามหลักสูตรดังกล่าว ภายใต้ความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรและการพัฒนาด้านวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน ซึ่งตอบโจทย์การเป็น "มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อปวงชน" อย่างเป็นรูปธรรม

3.2 ด้านสังคม การปักครอง ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม

1.) ความต้องการครู/บุคลากรทางการศึกษา

ข้อจำกัดทางการศึกษา ในกรณีของการขาดแคลนครู และบุคลากรทางการศึกษา เกี่ยวกับ "การวิจัย" ซึ่งสร้างปัญหาให้กับห้องถิ่นในส่วนของการนำหลักการทางหลักทฤษฎีและวิชาการลงสู่แนวทางการปฏิบัติ ผ่านการเรียนรู้จากการลงมือทำ กรณีนี้ อาจดำเนินการได้โดยการดำเนินโครงการฝึกอบรม "นักวิจัย ห้องถิ่น" เพื่อพัฒนาศักยภาพครู และผู้สนใจทั่วไป ผ่านการ "ติดอาวุธทางปัญญา" (Empowerment) แก่ชุมชน และห้องถิ่น รวมทั้งเน้นให้ชุมชนได้ใช้ประโยชน์จากการวิจัย หรืออีกนัยหนึ่งเป็นกลไกหนึ่งในการสร้างบรรยายกาศ "การเรียนรู้ของทุกคน ทุกคนเรียนรู้ เรียนรู้ตลอดชีวิต เรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่" ซึ่งเป็นการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างแนวคิดเชิงวิชาการและสภาพความเป็นจริงจากวิถีความเป็นอยู่ บนพื้นฐานการพัฒนาศักยภาพของชุมชนร่วมกัน ความต้องการที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ความต้องการการพัฒนาบุคลากร/เยาวชน เพื่อรับรู้ภารกิจการท่องเที่ยว ผ่านการพัฒนาภาษาทั้งภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น โดยอาจดำเนินการได้ในรูปของ การส่งนักศึกษาฝึกงาน (ด้านการเรียนการสอน) เพื่อปฏิบัติงานช่วยสอนให้กับสถานศึกษา ในพื้นที่ รวมถึงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะในการต่อสื่อสารภาษาต่างๆจาก การสร้างความร่วมมือในโครงการฝึกอบรมจากหน่วยงานภายใต้มหาวิทยาลัยนเรศวร ทั้งในส่วนของสถาบันพัฒนาวิชาการด้านภาษา คณบดี มนุษยศาสตร์ ภาควิชาภาษาจีน และญี่ปุ่น และก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการแก้ปัญหา

3.3 สรุปประเด็นโจทย์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จากความแตกต่างและหลากหลายในประเด็นปัญหา และความต้องการ คณะกรรมการผู้ศึกษาสามารถสรุปประเด็นของปัญหาและความต้องการที่พบ เพื่อหาความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นปัญหาและความต้องการที่ได้จากพื้นที่ ภายใต้กรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์ความต้องการด้านการฝึกอบรมในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวร สามารถสรุปเป็นตารางและแผนผังความคิด เพื่อหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงได้ดังนี้

ตามมาทั้งหมด 2 แบบสูตรโดยทั่วไปของมนุษย์เพื่อการพัฒนาทักษะ

ลำดับ	มิติในการพัฒนา	ทิศทางการพัฒนามน.	กรอบแนวคิด Mobile Unit	สภาพปัจจุบัน/ความต้องการ		จิตรรัตน์
				สิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้น	สิ่งที่ต้องดำเนินการ	
1.	การพัฒนาทักษะเชิงมูลค่าเพิ่ม/ สร้างสรรค์สู่สู่คน/ ผลลัพธ์ที่สร้างชุมชน	Education and Community Development Economics & Trades (Value Added & Creation)	- ต้ามศรีษฐ์ ก้าวต่อไป ชุมชน การออกแบบและภายใต้ พัฒนาผู้ดูแลน้ำที่ การเปลี่ยนแปลงตัว ชุมชน การหอบหุ่งที่ฯ	- รูปแบบผลิตภัณฑ์, บรรจุภัณฑ์ของ น้ำที่ มีเป็นรูปแบบเดิมๆ ทำให้เก็บตู้ น้ำที่มีจำนวนน้ำอย่างที่ไม่ได้ห้อมูลต่อ ตัวภายนอก รวมทั้งตู้น้ำที่มีคุณภาพดี มากแต่ต้องซื้อแพง	- การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะเชิงมูลค่า ของงาน เพื่อเพิ่ม/สร้างสรรค์สู่คนค่า ผลลัพธ์ชุมชน***	- การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะเชิงมูลค่า ของงาน เพื่อเพิ่ม/สร้างสรรค์สู่คนค่า ผลลัพธ์ชุมชน***
2.	การพัฒนาศักยภาพ และสนับสนุน บุคลากรทาง การศึกษา	Education and Community Development Economics & Trades (Value Added & Creation)	- ต้ามศรีษฐ์ ก้าวต่อไป ชุมชน การออกแบบและภายใต้ พัฒนาผู้ดูแลน้ำที่ การเปลี่ยนแปลงตัว ชุมชน การหอบหุ่งที่ฯ - ต้านสังคม การจราจรสาก การพัฒนาชุมชน ภูมิปัญญา ท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม	- การพัฒนาศักยภาพครูในภาคโรงเรียน นักวิชาชีพห้องเรียน - การพัฒนาศักยภาพครูในภาคอาชีวศึกษา ภาคตัดопределенชุมชนครุภารกิจและ สัมปันธ์บุคลากรทางการศึกษา เพื่อ ยกระดับคุณภาพเรียนมาตรฐานรับ มาตรฐานการเรียนรู้และการสอนในระดับ ประเทศศึกษา***	- การฝึกอบรมเพื่อสร้างนักวิชาชีพ ห้องเรียน - การฝึกอบรมมาเข้าสู่ภาคอาชีวศึกษา ชีวิตประจำวัน***	- การฝึกอบรมเพื่อสร้างนักวิชาชีพ ห้องเรียน - การฝึกอบรมมาเข้าสู่ภาคอาชีวศึกษา ชีวิตประจำวัน***

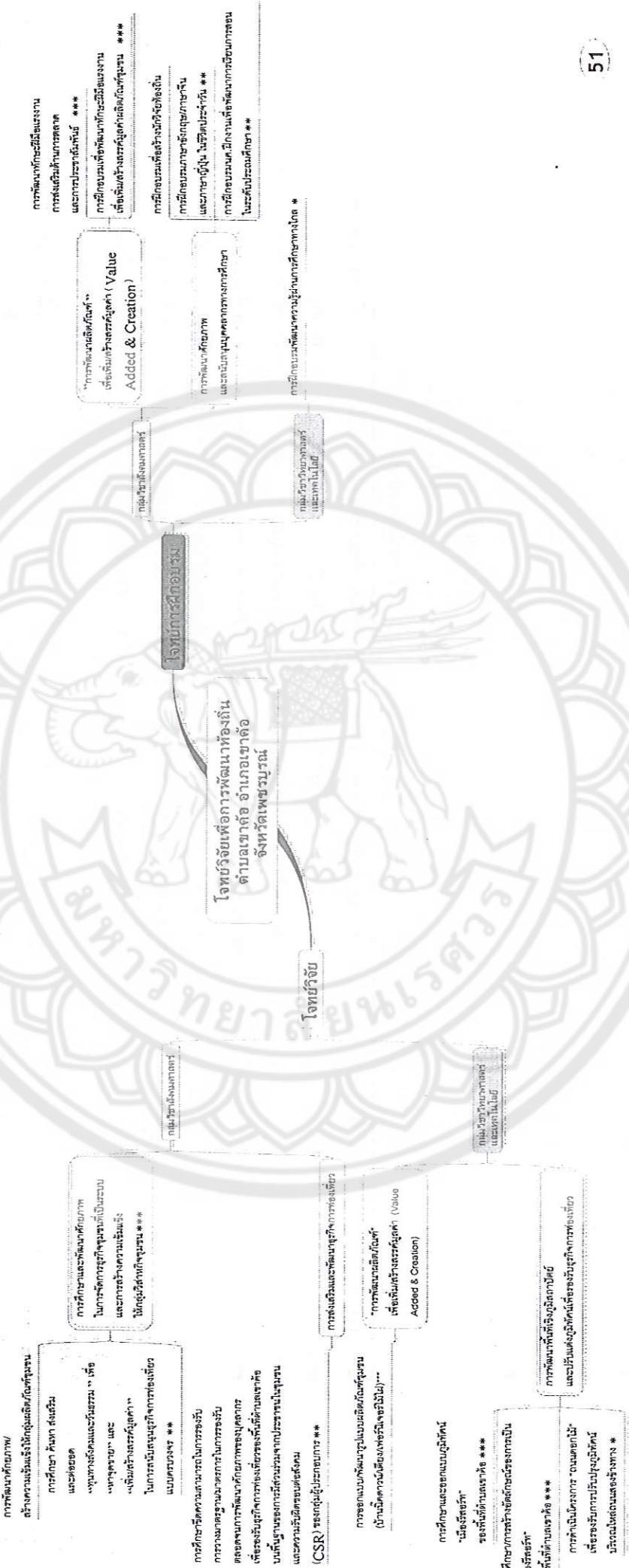
၁၇၆၂ * မြန်မာနိုင်ငြချေမှုပေးပို့ကြသူများအတွက် မြန်မာနိုင်ငြချေမှုပေးပို့ကြသူများ

ԱՐԵԳԱԿՆԵՐԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆ

សាស្ត្រពិភេទនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ପାତ୍ରବିଦ୍ୟା

แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างโจทย์การฝึกอบรมในการพัฒนาพ้องกัน กลุ่มวิชา และประยุกต์ในกรุงเทพฯ

สรุปประเดิมการค้นหาโจทก์วิจัย และโจทก์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาห้องถีน

พื้นที่บ้านร่มเกล้าเข้าด้วย ตำบลพลา อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์

วันที่ 29 พฤษภาคม 2554

1. บทวิเคราะห์สภาพบริบทตำบล

ตำบลพลา เนื่องจากเป็นตำบลหนึ่งของอำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์ ซึ่งจากการสอบถามจากผู้เฒ่าผู้แก่ในพื้นที่ ทำให้ได้รับข้อมูลว่า คำว่า "พลา" มีประวัติเล่าต่อกันมานาน โดยส่วนใหญ่กล่าวว่า ครั้งสมัยโบราณมีชาวผู้หนึ่ง ชื่อว่า พระลอ ซึ่งจะอยู่ที่ได้ไม่ไกลจากวัด โดยที่ พระลอ ได้ยินเสียงไก่ป่าขันในป่า โดยมีสำเนียงเสียงที่ "ไไฟเราะจับใจ" และอยากรู้ว่าได้มาครองครอง จึงนำไก่บ้านไปต่อไก่ป่าด้วยน้ำ แล้วเมื่อไปถึงจุดที่ไก่ป่าเสียงดีอยู่ ปรากฏว่าไก่ที่นำไปต่อันนั้นเกิด ไม่ยอมขัน พระลอ เกิดบันดาลโทสะจับตัวไก่ฟัดลงกับก้อนผ้า มีลักษณะคล้ายสีเดือดจำนวนมากติดกับก้อนผ้า ซึ่งอยู่ในลำน้ำน่านบ้านบึงบ้านพลาเลือด หมู่ที่ 1 และบริเวณใกล้กันมีผาช่องคล้ายซองไก่ หินคล้ายหงอนไก่ซึ่งเป็นที่สังเกตและเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับเรื่องตำนานและเรื่องเล่าดังกล่าวจนถึงกระทั่งทุกวันนี้

ตำบลพลา เดิมตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดเพชรบูรณ์ มีระยะทางห่างจากจังหวัดอุตรดิตถ์ โดยการเดินทางโดยรถยนต์ ประมาณ 45 กิโลเมตร และห่างจากที่ว่าการอำเภอท่าปลา ประมาณ 15 กิโลเมตร โดยมีสถานที่ติดต่อกันพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลท่าแพ อำเภอท่าปลา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลร่วมจิต อำเภอท่าปลาและตำบลหาดจิ้ว อำเภอเมือง
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลถ้ำคลอง อำเภอเมือง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลแสนตอ อำเภอโนนป่า

ตำบลพลา เป็นองค์กรปกครองส่วนตำบลที่มีความหลากหลายทางภูมิศาสตร์ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถีน ตามระเบียบราชการบริหารส่วนท้องถีน ในภาระเบียบบริหารราชการแผ่นดินไทย เป็นองค์กรภาครัฐที่ใกล้ชิดกับพื้นที่มากที่สุด ซึ่งมีการแบ่งเขตการปกครองตามอำเภอหน้าที่ของอบต. พลา เนื่องด้วยมีจำนวนหมู่บ้านในเขตพื้นที่ทั้งสิ้น 13 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านพลาเลือด หมู่ที่ 1 และบ้านพลาเลือด หมู่ที่ 2, บ้านพาเต่าพัฒนา หมู่ที่ 3, บ้านปากห้วยคลอง หมู่ที่ 4, บ้านพาเต่าบ่รุ่ง หมู่ที่ 5, บ้านพลาเลือดใต้ หมู่ที่ 6, บ้านปากทับ หมู่ที่ 7, บ้านห้วยเจริญ หมู่ที่ 8, บ้านหาดหุ่ง หมู่ที่ 9, บ้านย่านคุ้ง หมู่ที่ 10, บ้านชำบ้อ หมู่ที่ 11, บ้านห้วยสีเลือด หมู่ที่ 12, และบ้านท้ายเขื่อน หมู่ที่ 13

ตำบลพลา เนื่องด้วยมีเนื้อที่ประมาณ 384.398 ตร.กม. หรือประมาณ 240,248.75 ไร่ ซึ่งมีสภาพภูมิประเทศที่เป็นภูเขาสลับกับป่าไม้ โดยมีพื้นที่ส่วนใหญ่ที่เป็นภูเขาซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ 70% ของพื้นที่ทั้งหมด มีพื้นที่ประมาณ 30% ของพื้นที่ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ราษฎร์ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมเพื่อการยังชีพ

ซึ่งสามารถแยกประเภทของการใช้ประโยชน์จากที่ดิน โดยแบ่งเป็น พื้นที่ทางการเกษตร จำนวน 15,289 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 6.36 ของพื้นที่ทั้งหมด แยกรายละเอียดการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรเป็น นาข้าว 26.49%, พืชผัก 1%, พืชไร่ 52.48%, ผลไม้ 13%, และการเกษตรอื่นๆ 7%

สภาพเศรษฐกิจของตำบลมาเลือดอยู่ในระดับดี โดยมีการประกอบอาชีพด้านการเกษตร (เกษตรกรรม และปศุสัตว์ (ทำนา, ทำไร่, เลี้ยงสัตว์)) เป็นอาชีพหลักของประชาชนในพื้นที่ โดยมีจำนวนมากถึง 28%, รองลงมาคือ การทำงานประจำ มีจำนวนประมาณ 11%, การรับจ้างทำงานชั่วคราวทั่วไป มีจำนวนประมาณ 22%, ไม่มีงานทำและกำลังเรียน เด็ก และผู้สูงอายุ มีจำนวนประมาณ 35%, และการประกอบอาชีพด้านอื่นๆ ประมาณ 4%

ระดับการศึกษาของคนในพื้นที่อยู่ในระดับที่ยังต้องการการพัฒนาอยู่มาก เนื่องจากสถานศึกษาส่วนใหญ่ ในพื้นที่จะอยู่ในระดับปฐมศึกษา ซึ่งเป็นในลักษณะของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเท่านั้น ทั้งในส่วนที่เป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (จำนวน 6 แห่ง (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาเลือด, บ้านผาเต่าพัฒนา, บ้านปากห้วยคลอง, บ้านห้วยเจริญ, บ้านย่านดู่, และบ้านเข้าบ่อ) โรงเรียนระดับปฐมศึกษา (จำนวน 7 แห่ง (โรงเรียนชุมชนผาเลือดวิทยาคาร, โรงเรียนผาเต่าพัฒนา, โรงเรียนปากห้วยคลอง, โรงเรียนเจริญราษฎร์อุปัมภ์, โรงเรียนย่านดู่, โรงเรียนเข้าบ่อ, และโรงเรียนห้วยสีเสียด)) และโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา (ขยายโอกาสทางการศึกษา) เป็นสถานศึกษาระดับสูงที่สุดในพื้นที่ มีจำนวนเพียง 1 แห่ง (โรงเรียนชุมชนผาเลือดวิทยาคาร) โดยมีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน (จำนวน 13 แห่ง) เป็นการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ทางเลือกอีกชูปแบบหนึ่งของพื้นที่ และเมื่อพิจารณาจากยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลมาเลือด พ布ว่า อบต.ผาเลือด ได้กำหนดให้มีการสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษา การสาธารณสุข อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม และภูมิปัญญาของท้องถิ่นเป็นพันธกิจหลัก ในข้อที่ 5 ตามหลักการพัฒนาท้องถิ่นของตำบลมาเลือด มียุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรม努ชย์ในข้อที่ 3 ดำเนินการผ่านแนวทางการพัฒนา โดยสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษา การสาธารณสุข อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม อันดีงามและภูมิปัญญาของท้องถิ่น โดยมีนโยบายการบริหารของผู้บริหารส่วนท้องถิ่น ในนโยบายด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ซึ่งมีแนวทางการพัฒนา 4 ประการ คือ 1.) จัดการศึกษาให้เด็กได้รับการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัยถึงระดับมัธยมศึกษาและจัดตั้งกองทุนการศึกษา 2.) สร้างเสริมสนับสนุน ทำนุบำรุง ด้านศาสนา ทุกศาสนา 3.) สร้างเสริมสนับสนุน ด้านวัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่นของไทย 4.) สร้างเสริมสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว ซึ่งจากการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ พ布ว่า ระบบการศึกษาของตำบลมาเลือดนั้น ค่อนข้างที่จะบกพร่อง กับแหล่งท่องเที่ยวของพื้นที่ ที่เป็นทั้งศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนวัตกรรม เป็นจุดเด่นที่สำคัญและสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามายังจังหวัดเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับพื้นที่ จำนวนมาก เช่น พระธาตุเจดีย์กลางน้ำ, เทือนศรีกิตติ, และอุทยานแห่งชาติลำน้ำปาน เป็นต้น ซึ่งการศึกษานั้น ทำผู้เกี่ยวข้องหลายรายได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อสนับสนุนธุรกิจการท่องเที่ยวที่กำลังเติบโตขึ้น อีกนัยหนึ่งการพาโภมของกระแสความเป็นสมัยใหม่ (Modernization) ก็จะจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยน ค่าใช้จ่ายจากภายนอกเหล่านี้ให้ถูกส่งผ่านไปยังเด็กและเยาวชนในพื้นที่ ซึ่งสร้างปัญหาให้กับระบบ

การศึกษาที่ต้องให้ความสำคัญกับประเด็นของศีลธรรมควบคู่ไปกับคุณภาพทางการศึกษาเพื่อลดปัญหาสังคมที่อาจจะเกิดขึ้นจากกระแสสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

สภาพสังคมและความร่วมแรงร่วมใจของประชาชนอยู่ในระดับที่ต้องการการพัฒนา จากเวทีเสวนาภาษาชุมชน พบว่า ในอดีต ประชาชนส่วนใหญ่ของพื้นที่มีลักษณะของความสัมพันธ์ในแนวราบ (แบบเครือญาติ รุ่นต่อรุ่น) ซึ่งมีลักษณะความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างแน่นแฟ้น ทำให้เกิดการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการใช้แรงงาน การแบ่งปันอาหาร การช่วยเหลืองานประเพณี งานบุญต่างๆ โดยคนในชุมชนจะเรียกว่า "ເຄາແຮກນໍ" ต่อมานิปัจจุบัน ลักษณะของความสัมพันธ์ได้มีการเปลี่ยนแปลงไป อันมีสาเหตุมาจากการอพยพย้ายถิ่นของคนภายนอกพื้นที่เข้าสู่ตำบลมาเลือด ด้วยสาเหตุหลากหลายประการ ประกอบกับการย้ายถิ่นจากของคนดั้งเดิมของตำบลมาเลือด "ไปสู่พื้นที่ภายนอกเพื่อการศึกษา และการประกอบอาชีพ และขยายแรงงานในต่างจังหวัด เหล่านี้เองทำให้โครงสร้างทางสังคม และความสัมพันธ์ทางสังคมของประชาชนตำบลมาเลือดต้องเปลี่ยนแปลงไป สามารถพบร้าได้จากความร่วมมือร่วมแรงร่วมใจเพื่อดำเนินกิจการสาธารณูปโภคต่างๆของชุมชนลดลง ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง หรือเป็นเจ้าของ (Sense of ownership) พื้นที่ตำบลมาเลือดก็ลดน้อยลง ได้ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของประชาชน ในตำบลมาเลือดทั้งด้านความเจริญและช่องว่างของสภาพความเป็นอยู่ ความยากจน ภาวะหนี้สินเพิ่มขึ้น ความไม่平อดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การช่วยเหลือเกื้อกูลกันลดลง การขาดจิตสำนึกในการพัฒนาตามเงื่อน การแตกความสามัคคีและความไม่พร้อมของชุมชนในการดำเนินโครงการพัฒนาในด้านต่างๆ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาคนให้มีความรู้ การสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) และการตระหนักรู้ในสภาพปัญหา และความต้องการที่แท้จริงตามสภาพบริบทที่แท้จริง (Public Awareness) ในลักษณะของ "หุ้นส่วนทางสังคม" (Social Partnership) และพร้อมในการนำไปปฏิบัติอย่างเหมาะสมและเป็นรูปธรรมต่อไป

2. สภาพปัญหา/ความต้องการด้านการวิจัย

จากการระดมสมองเพื่อค้นหาโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลมาเลือด อำเภอท่าปลา จังหวัดอุดรธานี ตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) ผ่านเวทีประชาชน "เสวนาภาษาชุมชน" ซึ่งประกอบด้วย ผู้นำท้องถิ่น, แกนนำหมู่บ้าน, ผู้เกี่ยวข้อง, คณาจารย์จากมหาวิทยาลัย เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักในการเข้าร่วมค้นหาโจทย์วิจัยในพื้นที่ จากการบูรณาการ ดังกล่าวสามารถจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนของประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้ดังนี้

2.1 ด้านเศรษฐกิจ การตลาด ธุรกิจชุมชน การออกแบบและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การแปรรูปสินค้าชุมชน การท่องเที่ยว (การพัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพ ยกระดับและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อการสร้างสรรค์และเพิ่มมูลค่า)

1.) การออกแบบผลิตภัณฑ์, บรรจุภัณฑ์เพื่อการเพิ่มมูลค่า

กลุ่มอาชีพ และกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีความสำคัญด้านการสร้างงาน และสร้างรายได้ให้กับพื้นที่ และประชาชนในชุมชน รวมถึงการสร้างชื่อเสียงให้กับตำบลมาเลือด ประกอบด้วย 3 กลุ่มอาชีพ และกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน ได้แก่

- (1) กลุ่มองค์กรเศรษฐกิจพอเพียง ผลิตน้ำพريกลาน น้ำพริกแกง
- (2) กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์พื้นบ้านจากไม้ไผ่
- (3) กลุ่มองค์กรเศรษฐกิจพอเพียง ผลิตสุราภัลลังชุมชน

จากเวทีเสวนาระดมสมอง พบว่า ปัญหาที่สำคัญ และคล้ายคลึงกันของการดำเนินกิจการของผลิตภัณฑ์ชุมชนเหล่านี้ คือ “การพัฒนาผลิตภัณฑ์” เพื่อเพิ่มสร้างสรรค์มูลค่า (Value Added & Creation) กล่าวคือ ผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ของพื้นที่ยังมีรูปแบบที่ไม่หลากหลาย และยังคงเป็นรูปแบบเดียว เดิม กับท้องถิ่นอื่นๆ ที่มีจำหน่ายทั่วไปในท้องตลาด ซึ่งเป็นการยากที่จะต้องต่อสู้กับคู่แข่งในทางธุรกิจที่มีความเหมือนกันในรูปแบบของผลิตภัณฑ์ และมีลักษณะของการดำเนินธุรกิจที่มีขนาดใหญ่และดำเนินการในรูปของบริษัท ซึ่ง ดร.พิธร บุญยรัตพันธุ์ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายจัดการทรัพย์สิน และรองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิจัยและพัฒนาสถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน ได้เสนอแนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาดังกล่าวในเบื้องต้น โดยเสนอว่า หากกลุ่มอาชีพ และกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนต้องการจะหาช่องทางที่จะได้เบรียบในเชิงธุรกิจ ทุกกลุ่มอาชีพ และกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน รวมถึงประชาชนตัวบุคคล เลือดทุกคน จำเป็นที่จะต้องร่วมกันระดมสมอง เพื่อสร้างสรรค์มูลค่าจากผลิตภัณฑ์ที่มีความแตกต่างจากผลิตภัณฑ์อื่น โดยสร้างสรรค์จุดขายที่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นตัวตน (อัตลักษณ์) ของพื้นที่ เพื่อสร้าง/ต่อยอดเป็นจุดขายให้กับผลิตภัณฑ์ชุมชนตัวบุคคลเลือดให้มีลักษณะเด่น และแตกต่างจากผลิตภัณฑ์อื่นทั่วไป ทั้งนี้อาจดำเนินการควบคู่ไปกับการเรื่อมโยงความร่วมมือทางวิชาการ และความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอกในด้านของการพัฒนาองค์ความรู้ในด้านของรูปแบบผลิตภัณฑ์ การบรรจุหีบห่อ (Packaging) และการนำเสนอจุดขายของผลิตภัณฑ์ชุมชนให้กับกลุ่มผู้บริโภคทางการตลาด เพื่อเสนอขาย และแบ่งส่วนแบ่งทางการตลาดจากศินค้านิดเดียวกันในที่มีอยู่ในท้องตลาดได้อย่างเป็นระบบ บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วม ความเป็นอัตลักษณ์ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม

2.) การควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ (อัตราส่วนของส่วนผสม, วันผลิตและหมดอายุ) และการจดสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้า

ปัญหาของการควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชนก็เป็นปัญหาที่สำคัญอีกประการ หนึ่งของกลุ่มอาชีพ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน และกลุ่มวิสาหกิจชุมชนของตัวบุคคลเลือด กล่าวคือ จากผิดภัณฑ์ที่สร้างขึ้นโดยไม่ได้ที่กล่าวไว้ในข้างต้น จะพบว่า 2 ใน 3 ประเภทของสินค้าจะเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนด้านบริโภค (น้ำพริก และสุราภัลลัง) แต่ผลิตภัณฑ์ชุมชนอีกประเภทหนึ่ง ถือจะเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนด้านอุปโภค (ผลิตภัณฑ์พื้นบ้านจากไม้ไผ่) แต่ก็ควรที่จะต้องให้ความสำคัญกับการควบคุมคุณภาพด้วยเห็นกัน ในกรณีของผลิตภัณฑ์ชุมชนด้านบริโภคนั้น พบว่า สถานที่ผลิตยังไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การผลิตที่ดี มีการปนเปื้อนสิ่งต่างๆ ในผลิตภัณฑ์อาหาร ขาดองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการผลิตรวมทั้งทักษะบางประการในการผลิต โดยเฉพาะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม (Appropriate Technology) ที่นำไปสู่การรับรองมาตรฐานเพื่อความปลอดภัยของผู้ผลิตและผู้บริโภค อีกทั้งขาดการจัดการผลผลิตที่เหลือจากการผลิต อันจะนำไปสู่การลดต้นทุนและลดปัญหาด้านสภาพแวดล้อม รวมถึงประเด็นของคุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ ในส่วนของ

สัดส่วนของส่วนประกอบ ซึ่งควรระบุถึงส่วนประกอบ และอัตราส่วนของรายละเอียดแต่ละชนิดที่ขัดเจนແມ່ນອນ, วัน เดือน ปี ที่ผลิต และวันหมดอายุ ควรแสดงให้เห็นเด่นชัดบนบรรจุภัณฑ์ รวมถึงชื่อผู้ผลิต และสถานที่ผลิตนั้นก็ จำเป็นที่จะต้องแจ้งไว้ด้วย เช่นกัน รวมถึงผลิตภัณฑ์ที่มุ่งเน้นด้านอุปโภค ที่จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับคุณภาพของ สินค้า ใน การรับรองถึงความปลอดภัย และไร้สารพิษ ความแข็งแรง คงทนของผลิตภัณฑ์ ตลอดจน วัตถุดิบที่ นำมาใช้ไม่มีการคัดคุณภาพ ทำให้มีการคัดทิ้งจำนวนมาก ส่งผลกระทบถึงต้นทุนการผลิต อีกทั้งพบการขาดแคลน วัตถุดิบที่มีตามฤดูกาล ทำให้ขาดความต่อเนื่องในตัวผลิตภัณฑ์ ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของระบบการตลาดและ ผู้บริโภค นอกจากราคาที่น้ำหนักของช่วงอายุการเก็บรักษา และขาดความรู้ในการจดทะเบียน การจด ศิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้า เพื่อป้องกันสินค้าลอกเลียนแบบ และเป็นการควบคุมคุณภาพในอีกทางหนึ่งด้วย เช่นกัน

2.2 ด้านภูมิศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค และการ จัดการสภาพแวดล้อมอย่างยั่งยืน)

1.) การพัฒนาระบบน้ำประปา (การพัฒนาคุณภาพของน้ำประปา และระบบการกรองน้ำ)

เมื่อข้อมูลเบื้องต้นที่พบเกี่ยวกับอาชีพหลักของประชาชนในพื้นที่ตำบลฯ เดือดที่ส่วน ใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม และเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว “น้ำ” จึงเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างมากในพื้นที่ ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงแหล่งน้ำตามธรรมชาติของตำบลฯ เดือด จะพบว่า ตำบลฯ เดือดมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ได้แก่ แม่น้ำง่าม ซึ่งเปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ และหัวหอยทับ ที่ทำให้น้ำที่เป็นเส้นเลือดฝอย บันดาล แม่น้ำง่าม กระจายสู่บ้านต่างๆ ในเขตตำบลฯ เดือด เพื่อใช้ประโยชน์ในการอุปโภค บริโภค และการเกษตร นอกจากนี้ ยังมีอ่างเก็บน้ำเขื่อนศรีกิตติ ซึ่งเป็นอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ใช้ในการผลิต กระแสไฟฟ้า ทำการเกษตร และ การเลี้ยงปลาในกระชัง รวมทั้งทำการประมงอีกด้วย

ซึ่งในประจำเดือนนี้ ปัญหาที่พบคงไม่ได้ตั้งอยู่บนคำรามในประจำเดือนของ “ความพอดี” หากแต่ดำเนินไปในมิติของ “คุณภาพของน้ำ” และ “ระบบการกรองน้ำ” ของพื้นที่ ซึ่งในปัจจุบัน ดำเนินไปใน ลักษณะของการสูบน้ำจากแม่น้ำขึ้นมาเพื่อส่งผ่านไปยังหมู่บ้านต่างๆ ในพื้นที่ ซึ่งอาจจะทำให้เกิด ซึ่งน้ำดังกล่าวอาจ ทำการปนเปื้อนเกิดขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดจากความชุ่มหรือตะกอนเขวนโดย ตะกอน ความชุ่ม สี กลิ่น ความ กระต้าง และไม่สะอาดจากแหล่งน้ำธรรมชาติ ในปริมาณที่ก่อให้เกิดความรังเกียจและไม่ เหมาะสมที่จะนำไปใช้ดื่ม เครื่องกรองน้ำซึ่งเข้ามามีบทบาทเพื่อใช้ในการจัดตั้งบ้านเรือนที่น้ำ ระบบกรองน้ำ หรือระบบการควบคุม คุณภาพน้ำก่อนการส่งจ่ายไปยังหมู่บ้านจึงเป็นปัญหาและความต้องการที่แท้จริง ที่ต้องการความช่วยเหลือจาก หน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้องเข้ามาให้ความช่วยเหลืออย่างจำเป็นและเร่งด่วนเป็นอย่างมาก ซึ่งจำเป็นที่จะต้อง ศึกษาปัญหา และนำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ รวมถึงตั้งอยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของ ประชาชนเพื่อสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหา และดูแลรักษาระบบควบคุมคุณภาพน้ำ/ระบบการกรองน้ำที่จะ เกิดขึ้นในอนาคตให้อยู่ได้ และยั่งยืนต่อไป

2.) การพัฒนาระบบการจัดการขยะชุมชนแบบมีส่วนร่วม

ปัญหาขยะชุมชนนั้นเป็นปัญหาสาธารณสุขที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในทุกรัฐดับ "เลื่องแต่ระดับครัวเรือน และระดับชุมชน เพราะประชาชนยังขาดความรู้ งัยและเทคนิค วิธีการจัดขยะที่เหมาะสม ดังนั้น การมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ ของชุมชนจึงเป็นสิ่งจำเป็น ข้อมูลจากเวทีเสนาะภาษาชุมชน พบว่า ปัจจุบันตำบลผลไม้ประสนปัญหาเกี่ยวกับพืชที่ในการฟังกลับขยะ ซึ่งปัญหาขยะนี้ เกิดจาก ประชาชนทึ่งขยะอย่างไม่ถูกวิธี ประกอบกับเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอต่อการกำจัดปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้น ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการจัดการขยะนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า มีประเด็นสำคัญที่เชื่อมโยงและสอดคล้องซึ่งกันและกันใน ความเป็นเหตุผลใน 3 ประเด็นหลัก คือ

- 1.) การปลูกฝัง และกระตุนคิตสำนึก,
 - 2.) รูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมกับบุคคลของพ่อที่,
 - 3.) ความร่วมมือในการจัดการขยะแบบมีส่วนร่วมทั้งภายในชุมชนเอง และจากหน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้องจากภายนอก

ระบบการบริหารจัดการขยะแบบครบวงจร บนพื้นฐานของแนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน จึงถูกนำมาเสนอในเวทีเสวนาภาษาชุมชน กล่าวคือ ในการจัดการขยะแบบครบวงจรนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องลงลึกถึงรายละเอียดในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างจิตสำนึกรักษ์โลก เยาวชน และประชาชนให้รู้จากการคัดแยกขยะ สร้างคุณค่าของขยะ และทิ้งขยะอย่างถูกวิธี โดยเริ่มจากในครัวเรือน โรงเรียน หรือสถานประกอบการ และมีกิจกรรมกระตุ้นแนวคิดโดยการจัดโครงการคัดแยกขยะเพื่อสร้างรายได้จากขยะ ทั้งในส่วนของการนำไปขาย เพื่อเป็นการลดปริมาณขยะและใช้ประโยชน์จากขยะ โดยการนำขยะสดที่ยังอยู่สดใสได้มาผลิตเป็นปุ๋ยหมัก ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ และนำหมักชีวภาพ เพื่อยอดในการประยุกต์ใช้ในระบบการเกษตรอินทรีย์/เกษตรชีวภาพ ภายใต้แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน つまり、システムの構築は、資源循環型社会の実現に向けた重要な一歩となる。また、このシステムは、資源の有効利用と環境保護の両面で大きな貢献を果すことができる。

3.) การพัฒนาระบบเกษตรอินทรีย์

เป็นการต่อยอดและสอดประสานกับประเด็นปัญหาในการจัดการระยะแบบมีส่วนร่วมในประเด็นทั้งด้าน ซึ่งประเด็นของระบบเกษตรอินทรีย์นั้น เป็นความต้องการที่แท้จริงของชาวบ้านดำเนินผลการเพื่อประโยชน์ในการลดต้นทุนในการผลิตภาคการเกษตร และสร้างสรรค์รายได้ที่เพิ่มขึ้น จากการจำหน่ายพืชผักปลอดสารพิษที่มีราคาสูงกว่าพืชผักทั่วไป และยังเป็นที่นิยมของท้องตลาดในปัจจุบัน ข้อมูลจากเวทีเผ่านภาษาอุบัติ นำเสนอว่า ใน การส่งเสริมและให้ความรู้ ตลอดจนการสนับสนุนระบบการเกษตรอินทรีย์ และปุ๋ยชีวภาพนั้น สามารถดำเนินการควบคู่ไปกับการจัดการระยะแบบมีส่วนร่วม โดยนำขยะอินทรีย์ที่สามารถย่อยสลายได้ มาผลิตเป็นปุ๋ยหมัก ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ และน้ำหมักชีวภาพ เพื่อยอดในการประยุกต์ใช้ในระบบการเกษตรอินทรีย์/เกษตรชีวภาพ ตลอดจนใช้กลยุทธ์ในการกระตุ้นการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ผ่านการให้ความรู้และความเข้าใจในแนวคิดการจัดการระยะสร้างมูลค่า ตลอดจนการร่วงผันสำหรับเป็นรูปรวมในการจัดการระยะแบบฯ เคราะห์ทางด้าน

เพื่อกระตุ้นความสนใจ และเป็นผู้นำที่เป็นรูปธรรมในการปฏิบัติตาม รวมถึงการสร้างการรวมกลุ่มของเกษตรกร หรือผู้สนใจในการดำเนินงานด้านเกษตรอินทรีย์ และมีกิจกรรมสนับสนุนแนวคิดดังกล่าวอย่างสมำเสมอ และในประการสุดท้ายที่จะละเอียดไปได้เลยก็คือ การเข้มข้นและบูรณาการความร่วมมือจากหน่วยงาน/องค์กรภายนอก ทั้งในด้านขององค์ความรู้ และด้านงบประมาณ ซึ่งในกรณีนี้ สามารถเข้มข้นและบูรณาการความร่วมมือด้านองค์ความรู้ได้จาก คณะกรรมการชุมชน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร และเชื่อมโยงและบูรณาการความร่วมมือด้านงบประมาณจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เป็นต้น

2.3 ด้านสังคม การปกคล้อง การพัฒนาชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม (การสร้างกองทุนอาหารกลางวันเพื่อเด็กนักเรียนและการสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันครอบครัวและโรงเรียน)

1.) กองทุนอาหารกลางวัน

ปัญหาการขาดแคลนอาหารในท้องถิ่น และปัญหาโภชนาการที่ไม่ครบถ้วนตามหมวดหมู่อาหาร ก็เป็นอีกปัญหาสำคัญของพื้นที่ตำบลผลิตเลือด จากข้อเสนอในเวทีเสวนาภาษาชุมชน พบว่า สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหา และต่อยอดจากการดำเนินโครงการพัฒนาใน 2 ประเด็นข้างต้น โดย

(1) การดำเนินโครงการเกษตรอินทรีย์เพื่ออาหารกลางวัน

โดยใช้ผลผลิตที่ผลิตขึ้นเองในโรงเรียน มุ่งเน้นให้ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ร่วมกันทำการเกษตรอินทรีย์ในโรงเรียน แล้วนำผลผลิตที่ได้มาประกอบเป็นอาหารกลางวัน

(2) การสร้างรายได้จากการขาย (กองทุนอาหารกลางวันจากขยายสร้างมูลค่า)

โดยในส่วนของงบประมาณ หรือ กองทุนอาหารกลางวันจากขยายสร้างมูลค่า นั้น ก็มาจากการสร้างรายได้จากการคัดแยก และขายขยะ นำมาแปรเป็นตัวเงิน สิ่งของ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และอุปกรณ์การเกษตร รวมทั้งอุปกรณ์การประกอบอาหารให้แก่โรงเรียน

ทั้งนี้ เพื่อให้เด็กนักเรียนมีอาหารกลางวันที่มีคุณภาพวับประทานตลอดช่วงการศึกษา การดำเนินงานในลักษณะนี้นอกจากจะช่วยแก้ไขปัญหาการขาดแคลนอาหารกลางวันแล้ว ยังทำให้เด็กได้รับความรู้ทางด้านการเกษตรใหม่ ที่สามารถนำไปใช้ประกอบเป็นอาชีพได้ต่อไปในการดำเนินงานนั้น ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ส่งเจ้าหน้าที่เข้าไปให้คำแนะนำด้านวิชาการเกษตร รวมทั้งสนับสนุนด้านกิจกรรมการเกษตรของโรงเรียน ทำให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางด้านการเผยแพร่ความรู้ด้านการเกษตรให้แก่หมู่บ้าน อีกแห่งหนึ่งด้วย

2.) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวและโรงเรียน

ปัญหาสังคม เช่น ปัญหายาเสพติด และวัยรุ่นยกพวกตีกัน ปัญหารถจักรยานยนต์ซึ่งรวมถึงปัญหาการไม่เข้าเรียนหนังสือ และมัวสุ่นในแหล่งอื่น ก็เป็นอีกปัญหานึงที่ถูกสะท้อนในเวทีเสวนาภาษาชุมชน โดยผู้เกี่ยวข้องด้านการศึกษาในพื้นที่ตำบลผลิตเลือด ซึ่งความรุนแรงของประเด็นปัญหานี้ สะท้อนให้เห็นถึง

ปัญหาการขาด “ระบบภูมิคุ้มกันจากครอบครัวและโรงเรียน” ซึ่งเป็นหน่วยย่อยที่สุด และใกล้ชิดที่สุดในระบบ โครงสร้างทางสังคม ที่ส่งผลถึงในระดับสังคมในภาพรวมของตำบล อำเภอ และในระดับจังหวัด ซึ่งจำเป็นที่จะต้องเฝ้าระวัง และแสวงหาความร่วมมือเพื่อหยุดและไขดังกล่าวอย่างเง่งต่วนไม่แพ้ปัญหาต่างๆข้างต้น

การกลับมาเริ่มต้นจากประเด็นของการสร้างความเข้มแข็ง และเพิ่มศักยภาพให้กับ สถาบันทางสังคมที่ใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่มากที่สุด 2 สถาบัน คือ การให้ความสำคัญกับ สถาบันครอบครัว และสถาบันการศึกษา (โรงเรียน) ภายใต้ความร่วมมือของทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม จึงเป็น ประเด็นสำคัญที่พื้นที่ตำบลผาเลือดเรียกว่องและต้องการการพัฒนาเพื่อต่อยอดในการสร้างชุมชนเข้มแข็งจาก พื้นฐานโครงสร้างทางสังคมที่เข้มแข็งต่อไป

3. สรุปประเด็นใจที่วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จากการแสวงหาและหลากหลายในประเด็นปัญหา และความต้องการ คณะกรรมการสามารถสรุป ประเด็นของปัญหาและความต้องการที่พบ โดยศึกษาหาความสอดคล้อง ในประเด็นใจที่วิจัยเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นที่ได้จากการสำรวจความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่มากที่สุดเพื่อหาความเข้มข้นของ ประเด็นปัญหาและความต้องการที่ได้จากการสำรวจที่ ภายใต้กรอบแนวคิดในการค้นหาใจที่วิจัยในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการอุปกรณ์บริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) และ ทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวรสามารถสรุปเป็นตารางและแผนผังความคิด (Mindmap) เพื่อหา ความสัมพันธ์และความเข้มข้นได้ดังนี้

ବ୍ୟାକିଳା

ମୁଦ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପତ୍ର

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ ព្រះមហាក្សត្រ

ପ୍ରକାଶକ ମନ୍ତ୍ରୀ

*** អាមេរិក សំណង់សារពាក្យ

ପ୍ରକାଶକ ମୁଦ୍ରଣ

ลำดับ	ผู้ดูแลพื้นที่	พื้นที่ทางการจัดยุทธ์	พื้นที่ทางการจัดยุทธ์ ม.	ก络ข้อมูล Mobile Unit	สภากาชาดไทย/ดราแมตต์ของการ	โครงการ
2.	การพัฒนาระบบ สาธารณูปโภค และการ จัดการสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน	Natural Resources, Environment & Engineering	- ต้านภัยน้ำท่วม ที่ร้ายกาจและมนต์เสน่ห์ ได้แก่ น้ำท่วมที่บ้านเรือน การฟื้นฟูบ้านเรือน ที่เสียหาย	- ศูนย์เฝ้าระวังน้ำ และระบบการเฝ้าระวังน้ำที่ ดูแล	- ศูนย์เฝ้าระวังน้ำที่บ้านเรือน และระบบการเฝ้าระวังน้ำที่ ดูแล	- การศึกษาและออกแบบประเมินภัย 洪水ที่บ้านเรือนที่เสียหาย
3.	การสร้างอาชญากรรมทาง กลางวันเพื่อเด็ก นักเรียนและเยาวชน ความไม่สงบให้สิ่งแวดล้อม ครอบครัวและโรงเรียน	Education and Community Development	- ศูนย์เฝ้าระวังน้ำที่บ้านเรือน และระบบการเฝ้าระวังน้ำที่ ดูแล	- ศูนย์เฝ้าระวังน้ำที่บ้านเรือน และระบบการเฝ้าระวังน้ำที่ ดูแล	- ศูนย์เฝ้าระวังน้ำที่บ้านเรือน และระบบการเฝ้าระวังน้ำที่ ดูแล	- การศึกษาและออกแบบประเมินภัย 洪水ที่บ้านเรือนที่เสียหาย

หมายเหตุ

*** หมายถึง เรื่องด่วนทาง

หมายเหตุ ระดับของความสำคัญของปัญหาและความต้องการขอเช้ารับในการพัฒนาท้องถิ่น

* หมายถึง เรื่องด่วนของ

4. สภาพปัจจุหา/ความต้องการด้านการฝึกอบรม

ในส่วนของการลงพื้นที่เพื่อค้นหาโจทย์ความต้องการด้านการฝึกอบรม เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามโครงการอุดหน่วยบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) ในเวที “เสวนาภาษาชุมชน” พบสภาพปัจจุหา/ความต้องการด้านการฝึกอบรมของพื้นที่ประกอบด้วย

4.1 ด้านเศรษฐกิจ การตลาด ธุรกิจชุมชน การออกแบบและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การปรับรูปสินค้าชุมชน การท่องเที่ยว (การพัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพ ยกระดับและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อการสร้างสรรค์และเพิ่มมูลค่า)

1.) การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน, การออกแบบผลิตภัณฑ์, บรรจุภัณฑ์เพื่อการเพิ่มมูลค่า

จากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผ่านการออกแบบผลิตภัณฑ์, บรรจุภัณฑ์เพื่อการเพิ่มมูลค่า บนพื้นฐานของการพัฒนาศักยภาพและฝีมือแรงงาน จึงเป็นสิ่งสำคัญในการตอบสนองความต้องการในประเด็นนี้ รวมถึงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการบริการเพื่อรับรองรับธุรกิจด้านการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน และวิสาหกิจชุมชน ซึ่งประเด็นนี้ ดร.พีระ บุญรัตน์พันธุ์ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายจัดการทรัพยากรส่อง ผู้อำนวยการฝ่ายวิจัย สถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน เสนอความเห็นว่า สามารถดำเนินการได้โดยความร่วมมือทางวิชาการกับสถานศึกษาต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งเปิดหลักสูตร “อุดสาหกรรมบริการ” อยู่ในขณะนี้ รวมถึงคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่มีภาควิชาศิลปะและการออกแบบ โดยปัจจุบันดำเนินการเรียนการสอนในหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์ บัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบบรรจุภัณฑ์ ซึ่งมีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ทั้งนี้ อาจดำเนินการโครงการฝึกอบรมตามหลักสูตรดังกล่าว ภายใต้ความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรและการพัฒนาด้านวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยนเรศวรกับชุมชน ซึ่งสามารถดำเนินการสนับสนุนทางวิชาการให้กับชุมชนตรงกับความต้องการที่แท้จริงของชุมชน และสามารถตอบโจทย์การเป็น “มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อปวงชน” อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรม

2.) การพัฒนาด้านการตลาด (การคิดต้นทุน และกำไรต่อหน่วย)

อีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญไม่แพ้กันกับประเด็นปัจจัยแรกในข้างต้น คือ ปัจจัยของ การคิดคำนวณต้นทุนในการผลิต และกำไรต่อหน่วย ซึ่งประเด็นปัจจัยหนึ่งไม่เพียงแค่เป็นปัจจัยเฉพาะพื้นที่ แต่เป็นผลลัพธ์ของการเลือดเท่านั้น แต่ยังสามารถพบได้ทั่วไป คล้ายกับปัจจัยทางวัสดุและปัจจัยทางวิชาการ ให้กับชุมชนตรงกับความต้องการที่แท้จริงของชุมชน และกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน รวมถึงกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในหลายท้องที่ทั่วประเทศไทย

คงไม่มีใครปฏิเสธถึงข้อได้เปรียบในด้านของระดับ/คุณภาพสามารถ หรือทักษะฝีมือในการผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน ซึ่งหากถามว่าจะให้ทำอะไร หรือผลิตอะไรนั้นคงไม่ใช่เรื่องยากสำหรับกลุ่มอาชีพ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน และกลุ่มวิสาหกิจชุมชนของประเทศไทย ซึ่งสามารถผลิตได้ทุกรูปแบบ และพร้อมไปด้วยฝีมือที่ประณีต งดงาม แต่หากตั้งคำถามต่อไปในประเด็นของการตลาด การคิดต้นทุน และกำไรต่อหน่วย ในลักษณะของ คำถามที่ว่า จะขายครา ในราคาเท่าไร ค่าใช้จ่ายในการจ้างงานเท่าไร ต้นทุนในการผลิตทั้งหมดเท่าไร แล้ว หาก

ขายได้ 1 ชิ้น หรือขายได้ทั้งหมดจะได้กำไรเท่าไร ซึ่งปัญหาทั้งหมดเหล่านี้เปรียบเสมือนยาขมของกลุ่มอาชีพ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน และกลุ่มวิสาหกิจชุมชนของประเทศไทย ที่ยังเป็นอุปสรรคในการดำเนินการผลิต และจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ชุมชนในหลายท้องที่ รวมถึงพื้นที่ต่ำลางเลื่อดด้วยเนินกัน

การสร้างหรือฝึกฝนระบบความคิดในการคิดเชิงระบบ (Systematic Thinking) รวมถึง การซ้อมโดยความช่วยเหลือจากหน่วยงาน/องค์กรภายนอก ในการสร้างเสริม/เพิ่มโอกาสในการแข่งขันทาง การตลาดให้เปิดกว้างสำหรับกลุ่มอาชีพ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน และกลุ่มวิสาหกิจชุมชน จึงเป็นคำเตือนที่สำคัญ การพัฒนาอย่างเป็นระบบทั้งจากภายในตัวชุมชนเองและการบูรณาการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน/องค์กรภายนอกไปพร้อมกัน

4.2 ด้านภูมิศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (เกษตรอินทรีย์ และพืชผักปลอดสารพิษ)

1.) การพัฒนาระบบเกษตรอินทรีย์

จากสภาพปัจจุบันและความต้องการที่แท้จริงของพื้นที่ตำบลฯ เลือด ในประเด็นเกี่ยวกับ การพัฒนาระบบเกษตรอินทรีย์ ซึ่งมีแนวคิดหลักในการทำ “การเกษตรแบบองค์รวม” ซึ่งจะให้ความสำคัญกับการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดิน, การ รักษาแหล่งน้ำให้สะอาด และการฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่การเกษตร โดยสามารถเรียนรู้ ความช่วยเหลือและความร่วมมือทางวิชาการจากคณะกรรมการเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่มีทั้งภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร และ ภาควิชาวิทยาศาสตร์การเกษตร ซึ่งมีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในด้านระบบเกษตรอินทรีย์ และเทคโนโลยี สมัยใหม่ ทั้งนี้ คาดว่าการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาระบบเกษตรอินทรีย์” จะได้ความร่วมมือในการ พัฒนาบุคลากรและการพัฒนาด้านวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยนเรศวรกับชุมชน ซึ่งเกษตรอินทรีย์ ซึ่งเป็น แนวทางการเกษตรที่ต้องอยู่บนกระบวนการแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา เพื่อการเกษตรกรต้องสังเกต, ศึกษา, วิเคราะห์-สังเคราะห์ และสรุปบทเรียนเกี่ยวกับการทำเกษตรของฟาร์มตนเอง ซึ่งจะมีเงื่อนไขทั้งทางกายภาพ (เช่น ลักษณะของดิน ภูมิอากาศ และภูมิประเทศ) รวมถึงเศรษฐกิจ-สังคมที่แตกต่างจากพื้นที่อื่น เพื่อคัดสรรสิ่งที่ สามารถดำเนินการสนับสนุนทางวิชาการให้กับชุมชนตรงกับความต้องการที่แท้จริงของชุมชน เพื่อสร้าง และ สนับสนุนแนวคิดการเกษตรแบบดั้งเดิม ผ่านการสืบทอดทุนทางสังคม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนอนุรักษ์ และฟื้นฟูวิถีชีวิตของชุมชนเกษตรกรรม วิถีการผลิตของเกษตรอินทรีย์ เป็นวิถีการผลิตที่เกษตรกรต้องอ่อนน้อม และเรียนรู้ในการดัดแปลงการผลิตของตนให้เข้ากับวิถีธรรมชาติ อาศัยกลไกธรรมชาติเพื่อทำการเกษตร ดังนั้นวิถี การผลิตเกษตรอินทรีย์จึงเป็นวิถีแห่งการเคารพและพึ่งพิงธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกลมกลืนกับวิถีชีวิตของชุมชน เกษตรพื้นบ้านของสังคมไทยอีกด้วย

4.3 ด้านสารสนเทศสุขชุมชน สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิต สุขภาพฟัน การใช้ยา เครื่องสำอางจากผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ การดูแลผู้ป่วยในครอบครัว

1.) การพัฒนาระบบการดูแลสุขภาพตนเอง (การป่วยเมื่อยจากการทำงาน)

เนื่องจากอาชีพหลัก และอาชีพรองของประชาชนในพื้นที่ตำบลมาเดือนนี้ ส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคการเกษตร (เกษตรกรรม) และรับจำจ้างเป็นหลัก ปัญหาด้านสุขอนามัยที่พบมากในพื้นที่จึงเป็นปัญหาเกี่ยวกับจากการป่วยเมื่อยจากการทำงานหนัก ซึ่งสอดคล้องกับสภาพวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ และการประกอบอาชีพในประเด็นปัญหานี้ ผู้วิจัยเล็งเห็นถึง การเรื่อมโยงความช่วยเหลือและความร่วมมือทางวิชาการ โดยสามารถดำเนินการได้โดยเชื่อมโยงความร่วมมือทางวิชาการกับคณะสาขาวิชานามธรรมะศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่ดำเนินการเรียนการสอนในสาขาวิชาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ซึ่งมีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในด้านการประกอบโรคศิลปะ และมีความรู้ความสามารถในการทำเวชปฏิบัติการแพทย์แผนไทยประยุกต์อย่างมีคุณภาพ และได้มาตรฐาน ทั้งนี้ อาจดำเนินการโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การนวดตัวเอง 41 ท่า คลายเครียด” ภายใต้ความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรและการพัฒนาด้านวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ซึ่งการนวดไทยถือว่าเป็นศาสตร์และศิลป์อีกแขนงหนึ่งที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ใช้การนวดเพื่อผ่อนคลายความปวดเมื่อย ยังมีผลในการบำบัดโรคและสร้างความผูกพันทางใจระหว่างคนในครอบครัว ตลอดจนสามารถดำเนินการสนับสนุนทางวิชาการให้กับชุมชนตระหนักรู้ความต้องการที่แท้จริงของชุมชน เพื่อสร้าง และสนับสนุนแนวคิดการดูแลสุขภาพตนเองที่เหมาะสมในการทำงานหรือใช้ชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้สนใจมีโอกาสเรียนรู้การนวดด้วยตนเองอย่างถูกวิธี อีกทั้งยังช่วยลดการใช้ยาแก้ปวดเกินความจำเป็นลดพิษภัยจากการใช้ยาและลดการซื้อยาจากต่างประเทศอีกด้วยนั้น

4.4 สรุปประเด็นโจทย์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จากการแต่ต่างและหลากหลายในประเด็นปัญหา และความต้องการ คณะกรรมการสามารถสรุปประเด็นของปัญหาและความต้องการที่พบ เพื่อนำความเขื่อมโยงระหว่างประเด็นปัญหาและความต้องการที่ได้จากพื้นที่ ภายใต้กรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์ความต้องการด้านการฝึกอบรมในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ ที่มีความต้องการที่จะพัฒนาชุมชนให้เป็นตรางและแผนผังความคิด เพื่อหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงได้ดังนี้

ຕາມຕາງໆ 2 ໂພນ ດັບອຸປະກອດທີ່ການຄະດີເພື່ອການຄະດີທີ່ກວດສູງ

ପାର୍ଶ୍ଵବାହିନୀ, ପାର୍ଶ୍ଵବାହିନୀ, ***

กระบวนการผลิตความต้องการของช่วงปีนี้ในการพัฒนาห้องเรียน

*** ឧប្បជ្ជកម្មសាស្ត្រ

65

65

และแผนน้ำและการแปรสัณฑ์ตามสมัชชาจะเป็นไปอย่างราบรื่นและรวดเร็ว ไม่ต้องรอการพัฒนาต่อไป กล่าวว่าฯ และร่วมเดินในภารกิจของนา

การพัฒนาและประเมินค่าอย่างไร
ในการพัฒนาการใช้ชีวิตของเด็กที่เป็นมนุษย์
และการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับเด็ก

“การขอของขวัญนั้นเป็นเรื่องง่ายๆ แต่การขอของขวัญให้เป็นไปได้สำเร็จ ก็ต้องมีความคิดที่ดีและคำนึงถึงความต้องการของคนที่จะได้รับของขวัญเป็นสำคัญ”

ก็จะเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตของคุณ แต่คุณต้องรู้จักใช้เวลาอย่างมีค่า
และการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ใช่แค่การซื้อของใหม่ๆ แต่คุณต้องหันมาสนใจ
ในสิ่งที่คุณมีอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นบ้าน ครอบครัว ความรัก ความสนับสนุนจากเพื่อนๆ ฯลฯ

การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย

หนังสือที่น่าอ่านที่สุดในภาษาไทย *** *

กิจกรรมนี้เป็นการสืบสานภูมิปัญญาที่มีมาตั้งแต่โบราณ ผู้คนในชุมชนได้ร่วมกันจัดทำขึ้นเพื่อสืบทอดและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ให้คงอยู่ต่อไป

ME} - 8/92554--

66

สรุปประเด็นการค้นหาจิตใจ แล้วเจตนาการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาห้องถีน

พื้นที่ตำบลบางปะมุง อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์

วันที่ 25 มิถุนายน 2554

1. บทวิเคราะห์สภาพบริบทตำบล

จากข้อจำกัดของการที่ชุมชนไม่มีบ้านที่ก่อประวัติความเป็นมา และการก่อเกิดของชุมชนบางปะมุง ด้วยเหตุที่สืบเนื่องมาจากขาดการรวม และจัดเก็บข้อมูลทางประวัติศาสตร์ของชุมชนบางปะมุง ที่เป็นมาตรฐาน หรือลายลักษณ์อักษรที่สามารถเชื่อถือ และยืนยันข้อเท็จจริงได้ แต่จากการที่ได้สอบถามผู้เฒ่าผู้แก่ และคนที่มีพื้นเพด়ังเดิมในชุมชนบางปะมุง พอกจะสรุปได้ว่า เดิมคลองบางปะมุง ชาวบ้านใช้เป็นเส้นทางสัญจรไปมาและขนส่งสินค้าสู่อำเภอเมือง ชุมชนบริเวณสองฝั่งคลองค่อนๆ ก่อตัวขึ้น มีการทำธุรกิจการค้าเจริญรุ่งเรือง และจุดที่สำคัญกว่าจะเป็นที่มาของชื่อเรียกของชุมชนบางปะมุง นี้เองจากบริเวณนี้นั้นมีต้นไม้เข็มครุฑ์ริมฝั่งคลองหนาแน่น ยอดไม้ประสำนักนั้นมีดีที่บีบ จึงพากันเรียก ที่นี่ว่า “บ้านบางป่ามุง” และต่อมาชาวบ้าน และคนที่ไปได้เรียกเพียงจาก “บ้านบางป่ามุง” ไปเป็น “บ้านบางปะมุง” และเรียกเช่นนี้เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

ตำบลบางปะมุง อยู่ทางตอนใต้ของอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ห่างจากตัวอำเภอเมืองนครสวรรค์ประมาณ 15 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ: ตั้งแต่หลักเขตที่ 1 ซึ่งอยู่ที่จุดร่วมของเส้นแบ่งเขตอำเภอโกรกพระกับอำเภอเมือง และอำเภอสว่างอารมณ์ ถือตามเส้นแบ่งเขตอำเภอโกรกพระกับอำเภอเมืองนครสวรรค์ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ถึงหลักเขตที่ 2 ซึ่งอยู่บนเส้นแบ่งเขตอำเภอโกรกพระกับอำเภอเมืองนครสวรรค์ตรงปากคลองบางปะมุงผ่านตะวันออก

ทิศใต้: จากหลักเขตที่ 4 ถือตามเส้นแบ่งเขตตำบลบางปะมุงกับตำบลศาลาแดงและตำบลนากระ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือถึงหลักเขตที่ 5 ซึ่งตั้งอยู่บนเส้นแบ่งเขตอำเภอโกรกพระกับอำเภอสว่างอารมณ์ ตรงเส้นแบ่งเขตตำบลบางปะมุงกับตำบลนากระ อำเภอโกรกพระ

ทิศตะวันออก: จากหลักเขตที่ 2 เลียบริมคลองบางปะมุง ผ่านตะวันออกไปทางทิศใต้ถึงหลักเขตที่ 3 ซึ่งอยู่ริมคลอง บางปะมุงผ่านเนื้อต่องข้ามปากคลองหนองโพง จากหลักเขตที่ 3 ผ่านคลองบางปะมุงเลียบตามริมหนองโพงผ่านตะวันออก ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ถึงหลักเขตที่ 4 ซึ่งตั้งอยู่บนจุดร่วมของเส้นแบ่งเขตตำบลบางปะมุง

ทิศตะวันตก: จากหลักเขตที่ 5 ถือตามเส้นแบ่งเขตอำเภอโกรกพระกับอำเภอสว่างอารมณ์ ไปทางทิศเหนือครอบคลุมหลักเขตที่ 1 (ข้อมูลจาก膨ไชร์เทศบาลตำบลบางปะมุง)

ตำบลบางปะมุง มีเทศบาลตำบลบางปะมุง เป็นหน่วยงานภาครัฐในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ในการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินไทย เป็นองค์กรภาครัฐที่ใกล้ชิดกับพื้นที่มากที่สุด ซึ่งมีการแบ่งเขตการปกครองตามอำเภอหน้าที่ของเทศบาลตำบลบางปะมุง โดยมีจำนวนหมู่บ้านในเขตพื้นที่ทั้งสิ้น 13 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านท่าขามหมู่ที่ 1, บ้านท่าชุด หมู่ที่ 2, บ้านหนองตายาย

หมู่ที่ 3, บ้านไร่ หมู่ที่ 4, บ้านบางปะมุง หมู่ที่ 5, บ้านช่องกวาง หมู่ที่ 6, บ้านช่องราก, หมู่ที่ 7, และ บ้านหนองโพธิ์ หมู่ที่ 8

ตำบลผลาเดือด มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 42 ตารางกิโลเมตร (26,250 ไร่) โดยแบ่งพื้นที่เป็นเขตเมือง 1.5 ตารางกิโลเมตร และพื้นที่เขตชนบท 40.5 ตารางกิโลเมตร ซึ่งมีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม โดยมีพื้นที่ราบลุ่มร้อยละ 90 เป็นที่ลุ่มร้อยละ 7 และเป็นที่ราบเชิงเขาร้อยละ 3 ของพื้นที่ทั้งหมด ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ราชภารใช้เป็นที่อยู่อาศัยและประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมเพื่อการยังชีพ ซึ่งอดมสมบูรณ์ไปด้วยนาข้าว และสวนผลไม้หลากหลายชนิด เช่น มะปราง มะม่วง ขนุน ละมุด สวนกล้วยหอม กล้วยไช เป็นต้น

สภาพเศรษฐกิจของตำบลบางปะมุงอยู่ในระดับดีมาก โดยมีการประกอบอาชีพด้านการเกษตร (เกษตรกรรม (ทำนา ทำไร่ และทำสวนผลไม้)) เป็นอาชีพหลักของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่บ่งชี้ถึงการใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตรเป็นหลัก โดยมีอาชีพจักسان และรับจ้างทั่วไป เป็นอาชีพรองลงมาของประชาชนในพื้นที่ ตัวชี้วัดที่สำคัญของสภาพเศรษฐกิจที่เติบโตของพื้นที่อีกประการหนึ่งคือ สถานประกอบการพาณิชยกรรมภายในตำบลที่ประกอบด้วย ปั้มน้ำมันหลอด จำนวน 22 แห่ง และร้านค้าทั่วไป จำนวน 69 แห่ง รวมถึง สถานประกอบการด้านบริการ ในรูปของโรงเรน จำนวน 1 แห่ง ตลอดจนการอุตสาหกรรม ที่มีโรงสีข้าว จำนวน 1 แห่ง เป็นตัวแทนความเติบโตด้านเศรษฐกิจของพื้นที่ โดยมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญได้แก่ ตลาดน้ำวัดบางปะมุง เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างรายได้เข้าชุมชนจากธุรกิจการท่องเที่ยวอีกด้วยหนึ่ง ระดับการศึกษาของคนในพื้นที่อยู่ในระดับที่ยังต้องการการพัฒนา เนื่องจากสถานศึกษาส่วนใหญ่ในพื้นที่จะอยู่ในระดับปัจจุบัน ซึ่งเป็นในลักษณะของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเท่านั้น โรงเรียนระดับปัจจุบันศึกษา (จำนวน 5 แห่ง (โรงเรียนราษฎร์อุทิศ โรงเรียนวัดบางปะมุง โรงเรียนวัดท่าสุด (เจริญศิลป์) โรงเรียนวัดโนราษฎร์ โรงเรียนบ้านโพธิ์งาม)) เป็นสถานศึกษาระดับสูงที่สุดในพื้นที่ และเมื่อพิจารณาจากวิถีทัศน์การพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางปะมุงจะเห็นได้ว่า ทางเทศบาลนี้ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาซึ่งได้กำหนดไว้เป็นภารกิจหลักประการหนึ่งของพื้นที่ตามวิสัยทัศน์ที่ว่า “ส่งเสริมเกษตรปลอดภัย ศุภภาพอนามัยดี ถ้วนหน้า เร่งพัฒนาการศึกษา รวมภาคบังคับบริหารจัดการ โดยชาวเทศบาลมีส่วนร่วม” ซึ่งเด่นชัดในพื้นที่ กิจกรรมพัฒนาท้องถิ่น ข้อที่ 3. ที่มุ่งส่งเสริมการศึกษานักเรียนในเขตเทศบาล โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาเพื่อให้โรงเรียนในเขตเทศบาล ผลิตบุคลากรขั้นพื้นฐานให้มีความรู้ตามมาตรฐานการศึกษา เพื่อตอบสนองความต้องการด้านการศึกษาให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ รวมถึงนโยบายด้านการศึกษา ที่ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาไว้ 3 แนวทางหลัก ได้แก่ 1.) พัฒนาคุณย์พัฒนาเด็กเล็กด้านการศึกษา การโภชนาการ เพื่อให้เด็กก่อนวัยเรียนมีการเติบโตทั้งร่างกาย และมีพัฒนาการทางสมองอย่างสมบูรณ์เต็มวัย 2.) สนับสนุนโรงเรียน พัฒนาสื่อสารการเรียน และสถานที่ให้มีมาตรฐานสูงอย่างเต็มรูปแบบ นักเรียนชอบเรียน ครูอย่างสอนผู้ปกครองมั่นใจ 3.) สนับสนุนและจัดบริการด้านการศึกษาเพื่อให้เด็ก เยาวชน และประชาชนมีความพร้อมที่จะเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ ทั้งด้านสุขภาพและจิตใจรวมทั้งมีความรู้ มีคุณธรรมและมีทักษะในการประกอบอาชีพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข โดยสนับสนุนสถานศึกษาด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนเพื่อ

พัฒนาคุณภาพการศึกษา

ทั้งหลายเหล่านี้จะหันให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของเทคโนโลยีด้วยตัวของมันเอง ซึ่งยังคงดำเนินต่อไป และยังคงรับการสนับสนุน ช่วยเหลือ และส่งเสริมความร่วมมือในลักษณะของภาคีเครือข่ายในการพัฒนา เพื่อขับเคลื่อนแนวโน้มนโยบายในหน้ากรุงเทพฯ ลงสู่โครงการพัฒนาและการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรมต่อไป

สภาพสังคมและความร่วมแรงร่วมใจของประชาชนอยู่ในระดับที่ดี จากเวทีเสวนาภาษาชุมชน พ布ว่า สภาพบริบทชุมชนในอดีตมีการพึ่งพาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในการดำเนินชีวิตใช้แม่น้ำลำคลอง เป็นเส้นทางคมนาคมที่จะติดต่อค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้ากัน บริบทชุมชนเหล่านี้ทำให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ และสังคมประเพณีวัฒนธรรม มีการเรียนรู้ทางภูมิปัญญา ซึ่งสภาพสังคมและความร่วมแรงร่วมใจของประชาชนในพื้นที่นั้น ดำเนินไปในลักษณะของความสัมพันธ์แบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เช่น ช่วยงานบุญ งานบวช เป็นต้น มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ยึดหลักพระพุทธศาสนา การลงแขกช่วยงาน โดยไม่ต้องจ้างเป็นค่าแรง สังเกตได้จากความผูกพันระหว่างชุมชนกับวัด ชุมชนกับโรงเรียนที่อยู่ใกล้กัน โรงเรียนอาศัยพื้นที่วัด การสร้างวัดมาจากการของชาวในชุมชนที่นับถือศาสนาพุทธ ของชาวไทยเชื้อสายมอญ รวมถึงมีการรวมกลุ่มของแม่น้ำนัน และกลุ่มสตรีอาสา ที่ได้เรียนรู้ร่วมกับหน่วยงานพัฒนาชุมชน จัดตั้งกลุ่มการ prerup ผลผลิตทางการเกษตร และจัดสรุผลกำไรที่เท่ากันทำให้วิถีชีวิตการเป็นอยู่นั้นเดิม มีสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าใช้ทุกหลังคาเรือน มีการบริการด้านสาธารณสุข และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสภาพสังคมของชุมชน จากการก่อตั้งตลาดน้ำทำให้เกิดชีวิตกับสายน้ำ และได้ก่อตั้งตลาดน้ำขึ้นมาเพื่ออนุรักษ์ความเป็นไทยในอดีตให้คงอยู่ และมีวิถีชีวิตที่ผูกพันกับแบบเครื่องหมาย แต่ต้องมีความเจริญ และการศึกษาเข้ามาริบให้หนุ่มสาววัยทำงาน ต่างออกไปใช้แรงงานนอกดินคนมีแต่คนแก่และชาวเด็กนั้น ที่ใช้ชีวิตแบบตั้งเดิมอยู่สังเกตได้จากการรวมกลุ่มการจัดตั้งคณะกรรมการตลาดน้ำ วัดบางปะมุง และคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนวัดบางปะมุงที่ร่วมกับชาวบ้านในชุมชน ที่มีโครงการเรียนรู้ในแพที่จะเกิดขึ้น มีโครงการกองทุนหมู่บ้านที่ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ร่วมกันรักษาผลประโยชน์ ถึงแม้ว่าวิถีการดำรงชีวิตจะแตกต่างจากเดิมบ้างแต่ก็ยังมีความเป็นเอกลักษณ์ ของความสามัคคี และการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ให้เห็น ดังเช่นในอดีตที่ผ่านมา ตลอดจนประเพณีและวัฒนธรรมเดิมในอดีต ชุมชนบางปะมุงเป็นคนไทยเชื้อสายมอญ และมีวัฒนธรรมมอญที่สืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านาน เช่น ประเพณีขันโตกข้าวแช่ ที่มีในช่วงวันสงกรานต์และประเพณีไทยวันสงกรานต์ เช่น การรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ สงฆ์พะ การทำบุญตักบาตรเทโวในวันออกพรรษา งานวันลอยกระทง และประเพณีทางศาสนา เช่น งานบวชนาคหมู่ และการลงแขกเกี่ยวข้าว ในการทำนา ยังมีการเล่นพื้นบ้าน เช่น การแข่งขันเรือยาว เรือใบห้ายบด แข่งเรือกระทะ เรือตะเข้ และการแสดงพื้นบ้านต่างๆ เช่น รำโนน รำเดียวเกี่ยว ข้าว และการแสดงดนตรีไทย ที่ยังคงมีการอนุรักษ์ไว้ในชุมชนบางปะมุงยังคงมีวิถีการดำรงชีวิตเช่นเดิม ซึ่งเป็นรากฐานความสัมพันธ์ที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และต่อยอดในการดำเนินโครงการพัฒนาขนาดใหญ่ที่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมแรงร่วมใจของคนในชุมชน ซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนที่จะผลักดันให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จ และมีประสิทธิภาพ ตรงกับความต้องการ และแก้ปัญหาที่แท้จริงได้อย่างเหมาะสม และเป็นรูปธรรมต่อไป

2. สภาพปัจจุบัน/ความต้องการด้านการวิจัย

จากการระดมสมองเพื่อค้นหาโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลบางปะมุง อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) ผ่านเวทีประชาชน “สำรวจภาษาชุมชน” ซึ่งประกอบด้วย ผู้นำท้องถิ่น, แกนนำหมู่บ้าน, ผู้เกี่ยวข้อง, คณาจารย์จากมหาวิทยาลัย เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักในการเข้าร่วมค้นหาโจทย์วิจัยในพื้นที่ จากการบูรณาการดังกล่าวสามารถจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนของประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้ดังนี้

2.1 ด้านเศรษฐกิจ การตลาด ธุรกิจชุมชน การออกแบบและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การประรูปสินค้าชุมชน การท่องเที่ยว (การพัฒนาศักยภาพของเศรษฐกิจชุมชน และแหล่งท่องเที่ยว บริเวณตลาดน้ำบางปะมุง)

ในอดีต ชุมชนบางปะมุง ใช้ชีวิตอยู่ริมฝั่งแม่น้ำและ ลำคลอง บ้านเรือน และร้านค้าตั้งอยู่ติดริมน้ำ บังกอกลายเป็นเรือนแพหั้งที่อยู่อาศัย และเพื่อการค้าขาย การลงป่าอยู่ในน้ำจะมีการเรียนรู้ ดังนั้นเมื่อเกิดแหล่งชุมชนค้าขาย ก็เกิดเป็นตลาดขึ้นอีก ทั้งที่เป็นเส้นทางส่งสินค้าสู่อำเภอเมืองและอำเภออื่นๆ ใกล้เคียง ทำให้เกิดเป็นตลาดนานั้น คุนคายและเปลี่ยนผันตัวทางการเกษตรกันเป็นส่วนใหญ่ ริมน้ำในลำคลอง คนเชื้อสายไทยเรื่อมากับน้ำเป็นจำนวนมาก จึงเป็นพาหวีที่ชีวิตสามัญชุมชนของชุมชนที่เกิดขึ้น เช่น ชุมชนท่าชุด ซึ่งเป็นแหล่งแลกเปลี่ยน ซื้อขายสินค้าที่คึกคัก และมีคลองเล็กคลองน้อยที่เชื่อมโยงติดต่อกัน จะเห็นได้จากประวัติในอดีต เมืองนครศรีธรรมราช ก็ได้เติบโตขึ้น เพราะเป็นชุมชนทางการค้าและคมนาคมทางน้ำที่ใหญ่มีศูนย์กลาง แม่น้ำสาสำคัญได้แก่ แม่น้ำปิง แม่น้ำวัง แม่น้ำยม และแม่น้ำน่าน

จากข้อได้เปรียบดังกล่าว ชาวบ้านจึงได้ร่วมกันพัฒนาตลาดน้ำบางปะมุงขึ้น เป็นตลาดน้ำ แห่งแรกของภาคเหนือ และมีข้อตกลงร่วมกันในเรื่องราคาสินค้า การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม มีการทำกิจกรรมทางวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำ และอำเภอโน不由ในการพัฒนาตลาดน้ำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ศูนย์กลางงานค้าวิสาหกิจชุมชนอำเภอและเทศบาลท้องถิ่นให้ความร่วมมืออย่างดี มีฐานข้อมูลจากการศึกษา พบว่า กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนนี้มีองค์ ความรู้ท้องถิ่นที่หลากหลาย มีประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ชุมชนร่วม กันศึกษา สร้างความรู้ท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ เพื่อให้คนในท้องถิ่นมีสำนึกร่วมในการพัฒนาสินค้าการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน การท่องเที่ยวตลาดน้ำ ตามหลักเกณฑ์ผลไม้คุณภาพดี ศินค้าราคากู้ กับประทานข้าวแช่บ้านบางมะ่อ อำเภอโกรกพระ ชุมบึงสวยงาม บริการเรือ ท่องเที่ยวตลาดน้ำ บางปะมุงที่ยังคงเพื่อชมทัศนียภาพ และวิถีชีวิตคนริมน้ำ มีการแสดงทางประเพณี วัฒนธรรม การนวดสมุนไพรแผนโบราณ เย็นดูดู ตำตามธรรมชาติ

ในสภาพปัจจุบันนี้ชุมชนตลาดน้ำบางปะมุง เกิดการรวมกลุ่มกัน และตั้งกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เช่น กลุ่มกล้วยกวน และนำผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจำหน่ายในตลาดน้ำ และส่งจำหน่ายในเขตพื้นที่ ทำให้มีรายได้กระจายในชุมชนเกิดเงินหมุนเวียน ใช้เวลาประมาณว่าจากการทำสวนไว่นานก็นำผลผลิตทางการเกษตรที่ได้มาจำหน่าย และวางแผน มีทั้งผลไม้ในฤดูกาล ผลไม้ นำมาประรูป งานหัตถกรรม และอาหารพื้นเมือง พ่อค้า

แม่ค้าในชุมชนจึงเป็นเกษตรกรตัวจริง ทำให้มีรายได้ อย่างต่อวันละ 200-500 บาท ทำให้ชาวบ้านชุมชนบางปะมุน มีฐานะดีขึ้น แต่ไม่สามารถทำการค้าในเชิง พานิชย์เพราะสภากาражตัวนี้เป็นสวนผสมจึงมีเศรษฐกิจพออยู่พอกิน ที่เหลือเก็บจึงนำมาหมุนเวียนลงทุน นโยบายภาครัฐ วิสาหกิจชุมชน นี้เป็นการส่งเสริมกลุ่มนี้قبالหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในการแปรรูปรวมกลุ่มเพื่อให้ชุมชนเข้มแข็ง นำแบบอย่างความยั่งยืนตามแนวทางพระราชดำริของในหลวงรัชกาลปัจจุบัน และส่งเสริมการท่องเที่ยวพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ รวมถึง กระตุ้นการพัฒนาที่นำไปสู่ความเจริญที่ถาวรสืบสาน เช่น ท่องเที่ยว น้ำตก ธรรมชาติ ฯลฯ ที่สำคัญคือ ให้กลุ่มคนที่มีฐานะสังคมหลานมาเรียนในตัวเมือง รวมถึงการอพยพย้ายถิ่นฐานเพื่อประกอบอาชีพ และเพิ่มโอกาสในด้านการศึกษา และเศรษฐกิจ เหล่านี้ทำให้วิถีชีวิตรุ่งเรืองครอบครัว และสังคมเปลี่ยนแปลงไป

การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน จึงเป็นแนวทางการพัฒนาศักยภาพของเศรษฐกิจชุมชน และแหล่งท่องเที่ยว บริเวณตลาดน้ำ บางปะเมือง ซึ่งเน้น “กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และกระบวนการมีส่วนร่วม ของชุมชน” โดยให้ชุมชนเรียนรู้วิธีการรักษาภูมิปัญญา และรู้จัก การจัดการทรัพยากรธรรมชาติในการใช้ชีวิต ขับเคลื่อนความมั่นคงและความยั่งยืน ที่มีภารกิจฐานจากระบบการพึ่งพาอาศัยธรรมชาติในการยังชีพ เกิดจากการรวมกลุ่ม เกิดการเรียนรู้ เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนและท่องถิน เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนตลาดน้ำ บางปะเมือง ซึ่งจะเป็นกิจกรรมที่จะเปิดโอกาสแก่ประชาชน และชุมชน ท่องถิน ให้ได้ใช้ทุนด้านทรัพยากร ทุนด้านวัฒนธรรม ทุนด้านภูมิปัญญาและทุนด้านวิถีชุมชน มาเป็นจุดขยายให้กับนักท่องเที่ยวได้สัมผัส และบริโภคจากความงามและความหลากหลายของสภาพวิถีชีวิต สังคม วัฒนธรรม และประเด็นที่เป็น “ทุนทางสังคมและวัฒนธรรม” ที่เป็นรากฐานของการสร้างความเข้าแข็งให้กับชุมชน และจุดขยายที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพของเศรษฐกิจชุมชน และแหล่งท่องเที่ยว บริเวณตลาดน้ำ บางปะเมืองอย่างสมดล และยั่งยืนต่อไป

2.2 ด้านภูมิศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (การจัดระบบเพื่อรักษาภูมิศาสตร์ให้ยั่งยืน)

จากข้อได้เปรียบเรื่องความอุดมสมบูรณ์ทางแหล่งน้ำจากประเด็นข้างต้น กลับกลายเป็นจุดอ่อน และข้อจำกัดในประเด็นของ “การจัดระบบเพื่อรับมือภาวะอุทกภัย” กล่าวคือ พื้นที่ตำบลบางปะมุงนั้น เป็นพื้นที่รับน้ำ กล่าวคือ เป็นพื้นที่รองรับน้ำจากพื้นที่อื่น ๆ และระยะน้ำไปสู่พื้นที่อื่นๆ (ตำบลใกล้เคียงในจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดใกล้เคียงจังหวัดนครศรีธรรมราช) ซึ่งในช่วงฤดูน้ำา ก็มักจะเกิดภาวะน้ำท่วมในพื้นที่ตำบลบางปะมุง อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดใกล้เคียงเป็นประจำ ทำให้เกิดความสูญเสียหักชีวิตและทรัพย์สินจำนวนมาก โดยที่ผ่านมาในกระบวนการบริหารเท่าน้ำาอย่างไรก็ตาม นอกจากแผนการบริหารจัดการลุนน้ำาป่าช่วงฤดูน้ำาหลา (ฤดูฝน) ซึ่งเป็นแผนงานที่ต้องปฏิบัติในทุกจังหวัดเป็นประจำทุกปีแล้ว การบริหารจัดการเฉพาะรายจังหวัดตามลักษณะทางกายภาพของแต่ละจังหวัด ประกอบกับเครื่องมือที่ใช้ในการบริหารจัดการน้ำ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะตามสภาพทางกายภาพ ตลอดจนแนวทาง/แผนงานรับมือภัยพิบัติน้ำท่วมของอบต.บางปะมุง เช่น การขุดลอกคูล่อง การสร้างแนวกันน้ำท่วม การสร้างแนวผาบันน้ำเลี่ยงเมือง การสร้างแก้มลิงชั่วคราว การสร้าง

ระบบระบายน้ำในที่สูง เป็นต้น แต่แนวทาง/วิธีการเหล่านี้นั้น เป็นเพียงแนวทาง/วิธีการในลักษณะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเท่านั้น ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นการบรรเทาอุทกภัย โดยสามารถแบ่งระดับการบริหารการจัดระบบเพื่อรับมือภัยพิบัติน้ำท่วม ออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1.) ระดับจังหวัด

ความมีการบูรณาการแผนงานการรับมือภัยน้ำท่วม ในรูปของแผนจังหวัด สร้างระบบการทำงานร่วมกับหน่วยงานต่างๆ แบบบูรณาการ และให้ประชาชนมีส่วนร่วมมีแผนการแก้ปัญหาระยะสั้น และระยะยาว ร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนของภาครัฐ เอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาชน ใน การจัดทำแผนที่น้ำท่วมเพื่อใช้ในการเตือนภัย น้ำท่วม สร้างระบบการเตือนภัยของกรมอุตุนิยมวิทยาและประกาศแจ้งเตือนประชาชนในพื้นที่เพื่อยังให้เตรียมความพร้อมรับมือกับภัยน้ำท่วม เช่น การจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันน้ำท่วม ในลักษณะแบบบูรณาการที่มีทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม การจัดตั้งศูนย์อำนวยการช่วยเหลือผู้ประสบภัยของจังหวัด ระบบเตือนภัยที่ทั่วถึง-การถูกภัย เพื่อแก้ปัญหาช่วงเกิดสถานการณ์น้ำท่วม การจัดการระบบข้อมูลข่าวสารการพยากรณ์ การเตือนภัยแก่ชุมชน จัดศูนย์ช่วยเหลือและศูนย์อพยพชั่วคราว แผนการเตรียมความพร้อม อบรมอาสาสมัคร การซ้อมปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง หน่วยงานมีความพร้อมที่ปฏิบัติได้ทันทีในเรื่องของเครื่องมือเครื่องจักร บุคลากร ถุงยังชีพเป็นต้น

2.) ระดับห้องถัง (อำเภอ และตำบลใกล้เคียง)

ความมีระบบการทำงานที่ชัดเจน คือมีเจ้าภาพรับผิดชอบหลักมีการทำงานร่วมกับหน่วยงานต่างๆ แบบบูรณาการ และให้ประชาชนมีส่วนร่วมมีแผนการแก้ปัญหาระยะสั้นและระยะยาว การนำ มาตรการผังเมืองมาใช้บังคับ เช่นการถอนที่ก่อสร้างสูงขวางการระบายน้ำ ก่อให้บ้านข้างเคียงเดือดวอน-การจัดระบบระบายน้ำโดยการขุดลอกคุคลอง การขุดคูลงสายใหม่ จัดศูนย์ช่วยเหลือและศูนย์อพยพชั่วคราว แผนการเตรียมความพร้อม อบรมอาสาสมัคร การซ้อมปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง หน่วยงานมีความพร้อมที่ปฏิบัติได้ทันทีในเรื่องของเครื่องมือเครื่องจักร บุคลากร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนรับมือภัยน้ำท่วม ในระดับจังหวัด

3.) ระดับชุมชน

ควรให้มีการ จัดทำข้อมูล แผนที่ทางระบายน้ำที่ชัดเจน การร่วมจัดทำแผนเพื่อรับมือ น้ำท่วมระดับชุมชนและระดับตำบลจัดตั้งระบบเตือนภัย และเตรียมความพร้อมอุปกรณ์ภัย "ได้แก่ เรือห้องแบบเครื่องถูบ水 วิทยุสื่อสาร เครื่องเตือนภัยชุมชน โรงเรียน หรือวัด มีกรรมการชุมชนวับผิดชอบ เตรียมพร้อม ที่พักของผู้สองอายุ เด็กและผู้พิการการจัดตั้งอาสาสมัครช่วยเหลือผู้ประสบภัย เพื่อช่วยตรวจสอบระบบระบายน้ำ ดูแลความปลอดภัยและการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสารชุมชนรวมถึงความถึงความมีกระบวนการ คลี่คลายปัญหาความขัดแย้งระดับชุมชนที่มีมาก่อนในอดีต (ต้องดำเนินการในช่วงที่น้ำไม่ท่วม) ดำเนินกิจกรรม สร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การดำเนินการป่าชุมชน การจัดการขยะมูลฝอย การขุดลอกเส้นทางระบายน้ำ

คุณภาพน้ำใจความท่อระบบอย่าง การกำจัดวัชพืชและลิงกีดขวางทางน้ำ การระบายน้ำในพื้นที่จุดเดี่ยง เพื่อให้น้ำสามารถไหลได้สะดวก เป็นต้น

เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการรับน้ำ และ

2.3 ด้านสังคม การปักครอง การพัฒนาชุมชน ภูมิปัญญาห้องถิน ศิลปวัฒนธรรม และด้านสาธารณสุขชุมชน สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิต สุขภาพฟัน การใช้ยา เครื่องสำอางจากผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ การดูแลผู้ป่วยในครอบครัว (การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนเพื่อแก้ปัญหาเสพติด)

คงไม่อาจจะปฏิเสธได้ว่า “ปัญหาเสพติด” เป็นปัญหาใหญ่ และปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อสังคมอย่างลุก浪ทั่วไปในระดับประเทศ ซึ่งเป็นปัญหาที่มีมาอย่างยาวนาน และยากต่อการแก้ไขหรือป้องกัน นับวัน จะทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น หากไม่มีการป้องกันหรือแก้ไขปัญหา ก็จะมีบุคคลอีกเป็นจำนวนมากที่จะตกเป็นทาสของยาเสพติดต่อ ๆ ไป

พื้นที่ตำบลบางปะมุงเป็นเดียว กัน ที่ต้องประสบปัญหาเสพติดแพร่ระบาดในพื้นที่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งนอกจากปัญหาเสพติดจะเป็นปัญหาที่ต้องเร่งแก้ไขด่วนแล้ว ข้อมูลที่นำเสนอจากเวทีเสวนากำชุมชนยังพบว่า “การกระทำผิดซ้ำซ้อนหลังจากการบำบัด/จับกุม” สะท้อนให้เห็นถึง ความสำคัญของ “การบำบัดรักษาพื้นที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด” เนื่องจากมีผู้ป่วยอีกหลายรายที่ได้เข้ารับการบำบัดแล้วกลับไปติดยาเสพติด หรือกระทำการผิดซ้ำแล้วซ้ำอีก นอกจากนี้ยังพบว่า มีบุคคลอีกจำนวนมากที่พ้นการคุ้มครองประพฤติและอยู่ในกระบวนการบังคับบำบัดแล้วมีพฤติกรรมการหวนกลับไปเสพยาเสพติดซ้ำอีก และพบว่ายาเสพติดที่กลุ่มคนเหล่านี้นิยมเสพ คือ ยาบ้า เนื่องจากเป็นยาเสพติดที่หาได้ง่าย สะดวกต่อการเสพ และซื้อง่าย ขายคล่อง ซึ่งหากเสพเป็นจำนวนมากหรือเป็นระยะเวลาบ้านจะมีผลทำลายระบบประสาท เกิดภูมิแพ้ ภูมิแพ้ ภูมิแพ้ แม้ผู้เสพเหล่านี้จะได้รับการรักษาภัยมิอาจหวนกลับมาเข้าโรงได้ดังเดิม ซึ่งไม่ว่าสูบกลูโคสจะสมัยใด ก็ได้ให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาเสพติดซึ่งมีภาระน้อยหลายด้าน เพื่อป้องกัน ปราบปราม และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดควบคู่กันไป โดยเน้นแนวคิด และนโยบายจากเดิมที่เน้นวิธีการลงโทษมาเป็นวิธีการบำบัดฟื้นฟู หลีกเลี่ยงการจำคุกมาเป็นการเลี้ยงโภชนาค โดยปรับเปลี่ยนมุมมองจากการเห็นว่าเป็นผู้กระทำการให้เป็นเพียงเหยื่อของยาเสพติด เป็นเพียงผู้ป่วย จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่เคยพลาดพลังได้ปรับปรุงตัว และไม่มีพฤติกรรมการกระทำการผิดซ้ำซ้อนหลังจากการบำบัด/จับกุมอีก เพื่อสร้างความเข้าใจในตัวผู้ฝ่าฝืนการบำบัดโดยผ่านการศึกษาถึงสภาพชีวิตภายในหลังการบำบัด ปัญหาอุปสรรค และการจัดการกับปัญหา ประกอบกับเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ปรับปรุงการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับบำบัดต่อไป

อีกแนวคิดวิธีการหนึ่งซึ่งสำคัญไม่แพ้กัน คือ “การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการเฝ้าระวัง และการสร้างแรงกดดันทางสังคม” หรือ “ชุมชนบำบัด” ให้กับบุคคล หรือครัวเรือนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือพัวพันกับยาเสพติด ผ่านการแก้ไขพฤติกรรมของสมาชิกในชุมชน ‘ได้แก่ ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด คนในครอบครัว ญาติ คู่ และผู้นำชุมชน รวมตลอดถึงแก้ไขสภาพแวดล้อม เช่นแหล่งจำหน่าย แหล่งมั่วสุมเสพยา เพื่อขัดจุดนี้ไปที่จะนำพาคนในชุมชนเข้าหายาเสพติด บนพื้นฐานของการแก้ไขปัญหาผู้ใช้สารเสพติดในชุมชน โดยให้ทุกคนใน

ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไข รวมตลอดถึงหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องเอาจคนที่อยู่รอบข้างของผู้ป่วยมา รักษาผู้ป่วย ถือเอาผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหา ซึ่งสามารถดำเนินการในลักษณะของการสอดส่อง (เฝ้าระวัง), ดูแล, ป้องกัน, จับกุม และแก้ไขปัญหาร่วมกันของทุกภาคส่วนในชุมชน ซึ่งจะส่งผลต่อการสร้างความร่วมมือ ร่วมแรงร่วมใจ ผ่านการร่วมคิด ร่วมทำ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในอีกรูปแบบหนึ่งต่อไป

3. สรุปประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จากความแตกต่างและหลากหลายในประเด็นปัญหา และความต้องการ คณะผู้ศึกษาสามารถสรุปประเด็นของปัญหาและความต้องการที่พบ โดยศึกษาหาความสอดคล้อง ในประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ได้จากการกระบวนการระดมสมองของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่ นำมารวบรวมเพื่อหาความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นปัญหาและความต้องการที่ได้จากพื้นที่ ภายใต้กรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์วิจัยในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการอุปกรณ์บริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวรสามารถสรุปเป็นตารางและแผนผังความคิด (Mindmap) เพื่อหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงได้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงสรุปประเด็นใหญ่ๆ ของการพัฒนาทั้งสิ้น

ลำดับ	มิติ ของผลกระทบ	พิธีทางการวิจัย ม.n.	กรอบแนวคิด Mobile Unit	สภาพปัจจุบันความต้องการ	จัดยกระดับ
1.	การพัฒนาศักยภาพ เชิงเศรษฐกิจชุมชน และส่งท่องเที่ยว บริโภคตลาดน้ำ บางปะอุ	Education and Community Development	- ดำเนินศรีษะกรี๊ด การตลาด ชุมชน ชุมชน การอนุรักษ์ และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การเปลี่ยน รูปสินค้าชุมชน การท่องเที่ยว Economics & Trades	<ul style="list-style-type: none"> - គางមืห์ของกรากาражเพ็ญตามศักยภาพของ เศรษฐกิจชุมชน และแหล่งท่องเที่ยว บริโภคตลาดน้ำ บางปะอุ - ปรับลด และย้ายไป - គางมืห์ของกรากาражเพ็ญตามศักยภาพ ต่อไปด้วย เพื่อสร้างจุดขาย ปันฟันราก ขายของตลาดน้ำตามเป้าหมายในปัจจุบัน 	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดการครัวเรือน แล้วข้อมูลที่เป็น ภูมิปัญญาและภูมิปัญญาของที่อยู่ บริเวณตลาดน้ำ บางปะอุ อย่างดี และยังเป็น (การส่งเสริม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ติดกับแม่น้ำ เศรษฐกิจชุมชน ในการส่งเสริมตัวตน การตลาด การประชุมสัมมัปดาห์ บริหารจัดการ การเตรียมความพร้อม ข้อมูล แล้วความสามารถในการ รองรับ Catering capacity)*** - การพัฒนาตัวบ้านน้ำสถาปัตย์ (การ ปรับปรุงภูมิทัศน์บ้าน) "ตลาดน้ำ" บางปะอุ****

หมายเหตุ
*** หมายถึง เร่งด่วนมาก

* หมายถึง ระดับของความสำคัญของความต้องการซึ่งอาจมีการพัฒนาหลัง

** หมายถึง เร่งด่วนปานกลาง * หมายถึง เร่งด่วนอย่างยิ่ง

ลำดับ	มิติในการพัฒนา	วิสาหกิจจัย มน.	กระบวนการ/เครื่องมัน	กระบวนการ/เครื่องมัน	กระบวนการ/เครื่องมัน	กระบวนการ/เครื่องมัน	
2.	การจัดระบบเพื่อรักษา ภัยพิบัติน้ำท่วม	Natural Resources, Environment & Engineering	Agriculture & Engineering, Food, Feeds, Fibers, Fertility	- ดำเนินภารกิจสืบ ต่อพยากรณ์ภัยน้ำท่วม ให้สามารถรองรับภัยน้ำท่วม ได้ดี - ดำเนินภารกิจสืบ ต่อพยากรณ์ภัยน้ำท่วม ให้สามารถรองรับภัยน้ำท่วม ได้ดี - ดำเนินภารกิจสืบ ต่อพยากรณ์ภัยน้ำท่วม ให้สามารถรองรับภัยน้ำท่วม ได้ดี	- ศูนย์กลางการจัดระเบียบฯ ของ ภัยพิบัติน้ำท่วม	- ศูนย์กลางการจัดระเบียบฯ ของ ภัยพิบัติน้ำท่วม	- การศึกษา ออกแบบ และจัดระบบ เพื่อรักษาภัยพิบัติน้ำท่วมแบบนิส่าง ร่วม***
3.	การสร้างความเข้มแข็ง ให้ชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหา ภัยสภาพติด	Education and Community Development	Health, Nutrition, Biomedical Engineering	- ดำเนินสังคม การปักธง การ พัฒนาชุมชน ภัยน้ำท่วมฯ และ ศิลปะด้านธรรมชาติที่อยู่ใน สังคม	- ดำเนินสังคม การสร้างความเข้มแข็ง ให้ชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาภัยสภาพติด - ปัจจุบัน "การสร้างทำดีเข้าสู่อน นสังคมแบบ/ลักษณะ"	- การศึกษาและสร้างปัญญาพ หมายชุมชนชุมชน "การดำเนินการเพื่อแก้ไข ภัยสภาพติด" ให้ชุมชนในภาคใต้ที่มี ผลลัพธ์ดีๆ	

หมายเหตุ * หมายถึง ระบบที่ป้องกันความสำคัญของปัญหาและครัวเรือนของราษฎรในกรุงเทพมหานครที่อยู่ที่นี่

*** หมายถึง เรื่องด่วนมาก *

หมายถึง เรื่องด่วนปกติ

4. สภาพปัจจุหา/ความต้องการด้านการฝึกอบรม

ในส่วนของการลงพื้นที่เพื่อค้นหาโจทย์ความต้องการด้านการฝึกอบรม เพื่อการพัฒนาห้องถินตามโครงการอุกหน่วยบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) ในเวที “เสวนาภาษาชุมชน” พบสภาพปัจจุหา/ความต้องการด้านการฝึกอบรมของพื้นที่ประกอบด้วย

4.1 ด้านสังคม การปักธง การพัฒนาชุมชน ภูมิปัญญาห้องถิน ศิลปวัฒนธรรม และด้าน สาธารณสุขชุมชน สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิต สุขภาพฟัน การใช้ยา เครื่องสำอางจากผลิตภัณฑ์ ธรรมชาติ การดูแลผู้ป่วยในครอบครัว (การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนเพื่อแก้ปัญหายาเสพติด)

อย่างที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้น ในประเด็นของ “การนำบัดรักษាផื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด” และ “การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนเพื่อแก้ปัญหายาเสพติด” ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การแก้ไขปัญหายาเสพติด ในชุมชนจะด้อยประสิทธิภาพ ถ้าขาดขั้นตอนการนำบัดกาย นำบัดใจ และนำบัดชุมชน โดยใช้ชุมชนนำบัด ควบคู่ไป กับการรักษาเยียวยาทางด้านร่างกาย และจิตใจ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญกับ “การสร้างความ ร่วมมือ และการมีส่วนร่วม” ของคนในชุมชน โดยมีเป้าหมายที่จะต้องทำให้สังคมมีนำ้ใจกับคนที่ติดยาเสพติด ให้โอกาสที่ใช้สารเสพติดได้มีโอกาสกลับตัวกลับใจ ซึ่งสังคมปฏิเสธผู้โดยติดยาก็อาจเป็นการผลักดันให้เกิดการ ติดยาซ้ำซึ้งมาอีกได้ ดังนั้น จะต้องดำเนินการโดยใช้มาตรการทางสังคม ให้ผู้โดยติดยาเสพติดมีกำลังใจที่จะ “ไม่กลับไปใช้ยาเสพติดอีก ต้องให้มีกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยชุมชนนั้นมีส่วนร่วม จะทำให้คนในชุมชนได้มีภาระในการ ที่ช่วยดูแลในระหว่างการดำเนินการด้วย ซึ่งการดำเนินการอาจจะต้องค่ายนำบัดฟื้นฟูภายในชุมชน เพราะ ครอบครัว และชุมชน จะได้เข้ามามีส่วนร่วมได้สะดวก จะทำให้มีความแข็งแกร่งในการที่จะดูแลให้ต่อเนื่องไป หลังจากที่เราได้ดำเนินการช่วยเหลือในขั้นต้นแล้ว แต่ต้องมีขอบเขตเรื่องความปลอดภัย ในกรณีให้มีตัวยาแพร่ ระบาดตรงนั้นอีก

ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดนั้น ครอบครัวกับชุมชนต้องเป็นหลัก ซึ่งความมีการแสดงออกเป็นการ ปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยการพูดหรือการสัมผัสที่แสดงให้เห็นถึงการให้กำลังใจ ให้ที่พึ่งพิง ให้ความมั่นใจและ ความเชื่อมั่น จึงควรมีการดูแลอย่างใกล้ชิดและให้ความช่วยเหลือเพื่อการยุติการเสพยาน้ำในทุกกรณีทาง โดยให้ หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องเข้ามา มีส่วนร่วม โดยประกอบด้วยครอบครัว คนใกล้ชิดของผู้ป่วย ผู้นำชุมชน องค์กร เอกชน และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตัวรากชาวเข้ามามีส่วนร่วมจะทำให้ทุกคนมามีส่วน ร่วมมากขึ้น และการแก้ไขนำบัดฟื้นฟูจะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การจัดนำบัดในชุมชนแล้วให้ผู้ปักธงมามี ส่วนร่วม จะทำให้การแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพมากขึ้น ที่สำคัญคือ จะต้องมีการจัดกิจกรรมให้ผู้ปักธงได้ ดำเนินการดูแลลูกหลานของตนด้วย ทางชุมชนจะต้องมีศูนย์กลางประสานงานที่พร้อมจะให้คำปรึกษาแก่ ผู้ปักธงได้ตลอดเวลา อาจเป็นสถานีอนามัยในชุมชน หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำชุมชน ต้องให้คำแนะนำ ผู้ปักธงในการดูแลบุตรหลานเพื่อดำเนินการรับเข้านำบัดฟื้นฟูต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นการเพิ่มปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อ ต่อการมีพุทธิกรรมการไม่เสพยาซ้ำ ให้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและเป็นรูปธรรม

4.4 สรุปประเด็นโจทย์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จากความแตกต่างและหลากหลายในประเด็นปัญหา และความต้องการ คณะกรรมการศึกษาสามารถสรุปประเด็นของปัญหาและความต้องการที่พบ เพื่อหาความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นปัญหาและความต้องการที่ได้จากพื้นที่ ภายใต้กรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์ความต้องการด้านการฝึกอบรมในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวร สามารถสรุปเป็นตารางและแผนผังความคิด เพื่อหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงได้ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงสรุปใหญ่การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาห้องเรียน

ลำดับ	มิติในการพัฒนา	วิชาทางการบริจัย มม.	กรอบแนวคิด Mobile Unit	สภาพปัจจุบัน/ความต้องการ	จ่ายฝึกอบรม
1.	การสร้างความเข้มแข็ง ให้กับชุมชนเพื่อแก้ปัญหา ยานสพติด	Education and Community Development	- ดำเนินคุณ การปฏิรูปองค์กร พัฒนามชุมชน ภูมิปัญญา และ ศิลปะธรรมท่องเที่ยว Health, Nutrition, Biomedical Engineering	<ul style="list-style-type: none"> - ความต้องการการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนเพื่อแก้ปัญหายาเสพติด - ปัญหา "การควรทำผิดซ้ำๆ บ่น" - ผลงานการปฏิรูปองค์กร - ดำเนินการนักชุมชน สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิต สุขภาพสีสัน การใช้ยา เศรษฐ์สอาดจาก ผู้สูงอายุที่มีความสามารถในการดูแลในครรภ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - โครงการฝึกอบรมเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนเพื่อแก้ปัญหา ยาเสพติด ประเมินฐานการเรียนร่วม ชุมชนในชุมชน*** - ความต้องการ "การรับปรัชญาพุทธ สมรรภูมิโดยสารพติด"

หมายเหตุ * หมายถึง ระดับของความสำคัญของปัญหาและความต้องการของชุมชนในการพัฒนาห้องเรียน *** หมายถึง เร่งด่วนมาก * หมายถึง เร่งด่วนปานกลาง

* * * แนวทางการดำเนินการตามที่ได้ระบุไว้ในสัญญาจะต้องดำเนินการตามที่ได้ระบุไว้ในสัญญา

แผนกวาระและกิจกรรมที่สำคัญที่สุดในวันนี้คือการพัฒนาห้องเรียนที่ดี กลุ่มรุ่นยา และประชุมทีมงานที่จะช่วยให้เด็กๆ สามารถเข้าใจและใช้ภาษาไทยได้ดีขึ้น ทุกคนต่างมีความกระตือรือร้นและตื่นเต้นกับภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

8

สรุปประเด็นการค้นหาใจที่ยวิจัย และใจที่ยการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
พื้นที่ตำบลหนองกระทุ่ม อำเภอทับทัน จังหวัดอุทัยธานี
วันที่ 26 พฤษภาคม 2554

1. บทวิเคราะห์สภาพบิบลตำบล

ตำบลหนองกระทุ่ม เป็นตำบลหนึ่งของอำเภอทับทัน จังหวัดอุทัยธานี ซึ่งจากการสำรวจผู้เฝ้าผู้แก่ที่เป็นคนดั้งเดิมของพื้นที่ พบว่า คำว่า "หนองกระทุ่ม" มีประวัติเล่าขานสืบต่อกันมาเป็นเวลานานมากแล้ว ซึ่งส่วนใหญ่ เรื่อถือ และกล่าวสืบทอดกันมาว่า บริเวณหมู่บ้านเดิมนี้หน่องน้ำเป็นจำนวนมาก รอบบริเวณหนองน้ำมีต้นกระทุ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ต่อมาราชวบ้านจึงเรียกบริเวณหมู่บ้านนั้นว่า หนองกระทุ่ม ใช้เรียกงานกันสืบท่อมาว่า "หนองกระทุ่ม" จนถึงกระทั่งทุกวันนี้

ตำบลหนองกระทุ่ม อำเภอทับทัน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดอุทัยธานี มีระยะทางห่างจากจังหวัดอุทัยธานี โดยการเดินทางโดยรถยนต์ ประมาณ 28 กิโลเมตร และจากอำเภอทับทัน ถึง องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกระทุ่ม ประมาณ 10 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลพวงสองนาง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลหนองสรวง และตำบลลูกคู่ อำเภอทับทัน จังหวัดอุทัยธานี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลหนองยายดา อำเภอทับทัน จังหวัดอุทัยธานี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	อำเภอสว่างอารมณ์ - อำเภอสามสัก จังหวัดอุทัยธานี

ตำบลหนองกระทุ่ม มีองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกระทุ่มเป็นหน่วยงานภาครัฐในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบราชกิจจานุเบกษา ในการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินไทย เป็นองค์กรภาครัฐที่ใกล้ชิดกับพื้นที่มากที่สุด ซึ่งมีการแบ่งเขตการปกครองตามจำนวนหมู่ที่ของอบต.หนองกระทุ่ม โดยมีจำนวนหมู่บ้านในเขตพื้นที่ทั้งสิ้น 15 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านหนองแขวง หมู่ที่ 1, บ้านห้วยอีจ่าง หมู่ที่ 2, บ้านหัวดง หมู่ที่ 3, บ้านวังสาลิกา หมู่ที่ 4, บ้านหนองชุม หมู่ที่ 5, บ้านหนองโพธิ์เงิน หมู่ที่ 6, บ้านหนองแห้ว หมู่ที่ 7, บ้านโนนเหียง หมู่ที่ 8, บ้านหนองหญ้าปล้อง หมู่ที่ 9, บ้านโนนแค่ หมู่ที่ 10, บ้านทุ่งหล่ม หมู่ที่ 11, บ้านดงพะชาตุ หมู่ที่ 12, บ้านคอดยาง หมู่ที่ 13, บ้านมะนาวหวาน หมู่ที่ 14, และบ้านหนองเป็ดก่า หมู่ที่ 15

ตำบลหนองกระทุ่ม มีเนื้อที่ประมาณ 51,467 ไร่ หรือ 79.63 ตารางกิโลเมตร ซึ่งมีสภาพลักษณะภูมิประเทศที่สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม เป็นพื้นที่ดอน และภูเขานาง ส่วน โดยพื้นที่ส่วนใหญ่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยของประชาชนในพื้นที่ และอีกส่วนหนึ่งที่มีลักษณะเป็นเป็นพื้นที่ราบลุ่ม ถูกใช้ประโยชน์ในการทำการเกษตรกรรม (ทำนาข้าว และไร่ข้าวโพด) โดยมีพื้นที่ทำการเกษตรกรรมทั้งสิ้น ประมาณ 32,592 ไร่ ซึ่งสามารถแยกประเภทของการใช้ประโยชน์จากที่ดินได้ ดังนี้ 1.) พื้นที่ทำนา 23,091 ไร่, 2.) พื้นที่ทำไร่ 8,680 ไร่, 3.) พื้นที่ไม้ผล 791 ไร่, และ 4.) พื้นที่ปลูกผัก 30 ไร่

สภาพเศรษฐกิจของตำบลหนองกระทุ่มอยู่ในระดับดี รายได้เฉลี่ยต่อคน/ปี 40,880 บาท (ตามเกณฑ์ชี้วัด ปี 2550) โดยมีการประกอบอาชีพด้านการเกษตรกรรมและปศุสัตว์ โดยมีการเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพเสริม (ทำนาข้าว ไร่ข้าวโพด และการเลี้ยงกระเบื้อง สุกร เป็ด ไก่ ฯลฯ) เป็นอาชีพหลักของประชาชนในพื้นที่ โดยมีจำนวนผู้ประกอบอาชีพนี้ในพื้นที่มากถึง 70%, รองลงมา คือ อาชีพการรับจ้างทั่วไป มีจำนวนประมาณ 17%, การประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรม (โรงงาน) มีจำนวนประมาณ 0.2%, ไม่มีงานทำและกำลังเรียน เด็ก และผู้สูงอายุ มีจำนวนประมาณ 4.8%, และการประกอบอาชีพด้านอื่นๆ ประมาณ 8%

ระดับการศึกษาของคนในพื้นที่อยู่ในระดับที่ยังต้องการการพัฒนา เนื่องจากสถานศึกษาส่วนใหญ่ในพื้นที่จะอยู่ในระดับปะทะศึกษา ซึ่งเป็นในลักษณะของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเท่านั้น ทั้งในส่วนที่เป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (จำนวน 5 แห่ง (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองเห้าว, บ้านหนองบุญ, บ้านหนองหญ้าปล้อง, บ้านคอตยาง, และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวงศิริกา) โรงเรียนระดับปะทะศึกษา (จำนวน 5 แห่ง (โรงเรียนวัดวังสาลิกา, โรงเรียนบ้านเนินเค่ว่า, โรงเรียนบ้านคอตยาง, โรงเรียนบ้านหนองหญ้าปล้อง, และโรงเรียนบ้านหัวดง)) และโรงเรียนระดับปะทะศึกษา (ขยายโอกาสทางการศึกษา) จำนวน 2 แห่ง (โรงเรียนบ้านหนองบุญ และโรงเรียนบ้านหนองหญ้าปล้อง) โดยมีศูนย์การเรียน (ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน) จำนวน 1 แห่ง และที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน (จำนวน 10 แห่ง) เป็นแหล่งสนับสนุนด้านการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ทางเลือกอีกช่องทางหนึ่งของพื้นที่ และเมื่อพิจารณาจากยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกระทุ่ม พบว่า อบต. หนองกระทุ่ม “ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของตำบลหนองกระทุ่ม” ไว้ว่า “ การบริหารจัดการที่ดี มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตดีถ้วนหน้า พัฒนาชุมชนแบบยั่งยืน” โดยมีพันธกิจที่ 5 ว่าด้วยการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จัดการศึกษาก่ออุบัติเหตุร้ายและสนับสนุนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบ เพื่อให้เด็กได้รับโอกาสอย่างทั่วถึง รวมทั้งสนับสนุนงานประเพณีสำคัญ บำรุงศาสนา และสนับสนุนภูมิปัญญา ท้องถิ่น เป็นส่วนสนับสนุนวิสัยทัศน์ข้างต้น โดยมี จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เด็กได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง เป็นเป้าหมายหลักในการบรรลุตามพันธกิจในข้อดังกล่าว แต่เมื่อพิจารณาถึงแนวทางการขับเคลื่อนแนววิสัยทัศน์นั้นลงสู่การปฏิบัติ ผ่านการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นของอบต. หนองกระทุ่ม กลับพบว่า ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการศึกษาของคนในพื้นที่นั้น กลับไม่ได้ถูกระบุ หรือกำหนดแนวทาง หรือกลยุทธ์ ที่ชัดเจน หากแต่เป็นไปในลักษณะของการเรียนรวมไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคนและสังคม ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการระดับคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้นโดยมีประชาชนทั่วไป เด็กเยาวชน คนพิการ ผู้สูงอายุและคนด้อยโอกาสเป็นเป้าหมายการพัฒนา ซึ่งแนวทางการพัฒนาในประเด็นของการพัฒนาการศึกษานั้นได้ถูกระบุไว้ในข้อ 3.3 การส่งเสริมการจัดการศึกษาและสนับสนุนทางการศึกษา เพียงเท่านั้น ตลอดจนเมื่อพิจารณาจากแนวทาง การพัฒนา สร้างเสริมและจัดการศึกษาในท้องถิ่น จะเห็นถึงโครงการด้านการพัฒนาการศึกษาที่ส่วนใหญ่ มุ่งเน้นการสนับสนุนอาหารกลางวัน/นม เป็นหลัก โดยมีเพียงโครงการสนับสนุนสื่อการเรียนการสอนให้กับศูนย์เด็กเล็ก ในปี พ.ศ. 2552 ภายใต้งบประมาณ 50,000 บาท เพียงโครงการเดียวที่ดำเนินไปในลักษณะของการพัฒนาการศึกษาแบบยั่งยืนอย่างเป็นรูปธรรม โดยคณะกรรมการได้ยินว่า แนว

ทางการพัฒนาด้านการศึกษาดังกล่าว อาจจะยังไม่เพียงพอในการให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านการศึกษาแบบยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลง และกระแสความเจริญ และความก้าวหน้าในด้านต่างๆ ในโลกยุคปัจจุบัน อีกนัยหนึ่งการถอดถอนของกระแสความเป็นสมัยใหม่ ก็จะโฉมเข้าสู่พื้นที่อย่างปฏิเสธไม่ได้ ค่านิยมจากภายนอกเหล่านี้ได้ถูกสงสัยและเยาชนในพื้นที่ ซึ่งสร้างปัญหาให้กับระบบการศึกษาที่ต้องให้ความสำคัญกับประเด็นของศีลธรรมควบคู่ไปกับคุณภาพทางการศึกษาเพื่อลดปัญหาสังคมที่อาจจะเกิดขึ้นจากกระแสสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งคณะกรรมการศึกษาเห็นว่า แนวทางในการพัฒนาด้านการศึกษาอย่างยั่งยืน และเป็นรูปธรรมนี้ ควรขับเคลื่อนจากภายในเป็นจุดเริ่มต้น รวมถึงการให้ความสำคัญการการเชื่อมโยงการสนับสนุนช่วยเหลือ และส่งเสริมความร่วมมือในลักษณะของภาคีเครือข่ายในการพัฒนา (Matching Fund and Matching policy) เพื่อขับเคลื่อนแนวโน้มนโยบายในหน้ากรະดazoleลงสู่โครงการพัฒนาและการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรมต่อไป

สภาพสังคมและความร่วมแรงร่วมใจของประชาชนอยู่ในระดับที่ต้องการการพัฒนา จากเวทีส่วนภาษาชุมชน พบร่วมกับ สภาพสังคมและความร่วมแรงร่วมใจของประชาชน รวมถึงกระบวนการทำงานของหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ยังดำเนินไปในลักษณะของ “ต่างคนต่างทำ” ซึ่งก็จะดำเนินไปตามแนวทางที่ต่างฝ่ายคิดเห็นว่าสิ่งนั้นเป็นแนวทาง/วิธีการพัฒนาชุมชนที่ดีที่เหมาะสมแล้ว แต่ในความเป็นจริงแล้วนั้น การหันมาให้ความสำคัญกับ “การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมและสร้างความร่วมมือ” ใน การพัฒนาชุมชน จึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะ ในการพัฒนาชุมชนนั้นต้องอาศัยหลักการมีส่วนร่วม โดยชุมชนเป็นเจ้าของปัญหา ซึ่งจะต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจชุมชนอย่างแท้จริง ทั้งในเรื่องของบริบทชุมชน วัฒนธรรมชุมชน ตลอดจนการพัฒนาในรูปแบบผสมผสานเพื่อนำไปสู่การพึ่งตนเองให้ในระยะยาว ทั้งนี้ อาจผนวกรวมกับแนวคิด “การทำงานอย่างบูรณาการ” ซึ่งทั้งหน่วยงาน และองค์กรต่างๆ และชุมชนควรสร้างพัฒนาการการทำงานอย่าง บูรณาการ ผ่านการประสานความร่วมมือ การประสานงาน เชิงข้อมูลข่าวสาร การประสานภารกิจและทรัพยากรในการทำงานเพื่อให้เกิด “การร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมได้รับประโยชน์ และร่วมกันแก้ปัญหาอย่างสามัคคี” เพื่อประโยชน์อย่างสุดยอดต่อชุมชนอย่างยั่งยืนต่อไป

2. สภาพปัญหา/ความต้องการด้านการวิจัย

จากการระดมสมองเพื่อค้นหาโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลหนองกระทุ่ม อำเภอทับทัน จังหวัดอุทัยธานี ตามโครงการออกแบบนิยบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) ผ่านเวทีประชาชน “ส่วนภาษาชุมชน” ซึ่งประกอบด้วย ผู้นำท้องถิ่น, แกนนำหมู่บ้าน, ผู้เกี่ยวข้อง, คณาจารย์จากมหาวิทยาลัย เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักในการเข้าร่วมค้นหาโจทย์วิจัยในพื้นที่ จากการกระบวนการดังกล่าวสามารถจัดทำด้วยความสำคัญเร่งด่วนของประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้ดังนี้

2.1 ด้านเศรษฐกิจ การตลาด ธุรกิจชุมชน การออกแบบและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การproto สินค้าชุมชน การท่องเที่ยว (การพัฒนาอาชีพเสริมหลังฤดูเก็บเกี่ยว, การจัดการภาระหนี้สินภาคการเกษตร/รับจ้างทั้งระบบ)

ปัญหาที่สินภาคเกษตรกรเป็นปัญหาเรื้อรัง และนับวันปริมาณหนี้ได้ทันทีเพิ่มพูนขึ้นอย่างน่าวิตก เกษตรกรมีภาระหนี้สินพอกพูน เพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากที่ผ่านมา เกษตรกรต้องเผชิญกับปัญหาราคาสินค้าเกษตร ตกต่ำเป็นประวัติการณ์ นับว่าปัญหาในเรื่องหนี้สินกล้ายเป็นปัญหาเรื้อรังของภาคเกษตรกรรม และเป็นปัญหาที่ ท้าทายความสามารถของรัฐบาลมาทุกๆ สมัย รวมถึงพื้นที่ตำบลหนองกระทุ่ม อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี ซึ่งปัญหางานหนี้สินภาคการเกษตร/รับจ้างเป็นปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งสืบเนื่อง และเกี่ยวพันกับ ปัญหาการว่างงานหลังฤดูเก็บเกี่ยวในประเด็นข้างต้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า “wang ooba thar” ปัญหา ภาระหนี้สินภาค การเกษตร/รับจ้าง มีผลสืบเนื่องมาจากหลักทรัพย์ของปัญหา อาทิ เช่น ปัญหาผลผลิตทางการเกษตร ตกต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง เกษตรกรมี ภาระหนี้สินเพิ่มขึ้น ค่าครองชีพที่สูงขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจที่ผกผันตามระบบ เศรษฐกิจโลก รวมถึงปัญหาสภาพทางเกษตรกรรม มีขาดแคลนน้ำ ดินฟ้า อากาศไม่เอื้ออำนวยต่อการ เพาะปลูก มีปัญหาความบกพร่องของตลาด ราคายังคงไม่ดี เกิดภาระหนี้สินในภาคเกษตรกรรม ทำให้ต้องกู้เงิน มากลงทุน ปัญหาการครอบครองที่ดินทำกินที่มีปริมาณน้อย เมื่อเทียบกับจำนวนประชากร และปัญหาที่ดิน เสื่อมสภาพขาดความสมบูรณ์ เกษตรกรจึงเคลื่อนย้ายเข้าสู่เมือง โดยคาดว่าจะมีโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีกว่า ค่าจ้างแรงงานสูงกว่าการทำเกษตร ตลอดจนปัญหาในด้านการผลิตจากการที่ต้นทุนในการประกอบอาชีพ เกษตรกรรมสูงขึ้น โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายในด้านปัจจัยการผลิต และการใช้แรงงานจากเครื่องจักรทดแทนแรงคน รวมทั้งบางครั้งผลผลิตได้รับความเสียหายอันเนื่องจากภาวะอากาศไม่เอื้ออำนวย หรือการเกิดภัยธรรมชาติ ในขณะที่รายได้จากการขายพืชผลทางการเกษตรเพิ่มขึ้นไม่ทันกับค่าใช้จ่ายของเกษตรกร ทำให้ต้องยกยอดการ ชำระคืนหนี้ไปเพาบลูกถัดไป ผลที่ตามมาก็คือภาระหนี้สินที่พอกพูนขึ้น นอกจากนี้ปัญหานี้เรื่องการผลิตแล้ว เกษตรกรยังต้องเผชิญกับปัญหาทางการตลาด เนื่องจากเมื่อผลิต สินค้าแล้วขายได้ไม่คุ้มทุน หรือดินค้ามีคุณภาพ ไม่ตรงกับความต้องการของตลาด รวมทั้งขาดชื่อชื่อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวทางการตลาด เกษตรกรจึง ไม่มีภาระวางแผนการผลิตและการตลาดที่ถูกต้อง เป็นต้น เหล่านี้ นำมาซึ่งปัญหางานหนี้สินภาคการเกษตร/รับจ้าง ซึ่งในการแก้ปัญหานี้สินภาคเกษตรให้ลุล่วงต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและจริงจัง รวมทั้งต้องมีการพยายามขึ้นมาเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งแก้ไขด้วย ตลอดจนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกลับมาให้ความสำคัญกับ “สาเหตุ หรือปัจจัยของหนี้” ทั้งในส่วนของหนี้สินบุคคล และครัวเรือนเป็นอันดับแรก

ที่ผ่านมา สถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน มหาวิทยาลัยแม่ฟ้า “ได้ร่วมกับหน่วยบริการ วิชาการสู่ชุมชน คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ และได้ร่วมกับทีมวิทยากรจากสาขาวิชาบัญชี และ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ อันได้แก่ ผศ.สุภาพร ดอกไม้ทอง ผศ.กนกพร สรณ์สุกุล อาจารย์ศรีนภา ป่าเจย อาจารย์ เนื้อทิพย์ สุ่มแก้ว และอาจารย์กมลเนตร สุภาพ ดำเนินโครงการสลายหนี้เกษตรกรด้วยองค์ความรู้ด้านการบริหาร จัดการ ครั้งที่ 1 โดยให้ความรู้แก่ชาวบ้านในหัวข้อ “พื้นฐานการคำนวณต้นทุนการผลิตและบัญชีครัวเรือน” ซึ่งใน

การอบรมครั้งนี้จัดขึ้นสำหรับชาวบ้านหมู่บ้านคลองคู ต.ท่าโพธิ์ อ.เมือง จ.พิษณุโลก ซึ่งเป็นหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็ง ด้วยกิจกรรมต่างๆ ของโครงการนั้นมุ่งให้ชาวบ้านเข้าใจหลักการเบื้องต้นของการใช้จ่ายในครัวเรือนและการประกอบอาชีพ เช่น การจัดทำพรีเซตต์ และพิสท์เทสต์ทดสอบความรู้ด้านบัญชีของชาวบ้าน การบรรยายเรื่อง วงจรกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างง่าย การให้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการบัญชีที่จำเป็นต่อเกษตรกร และการฝึกลงบัญชีครัวเรือนอย่างง่าย เพื่อค้นหา “สาเหตุหรือปัจจัยของหนี้” และหาแนวทาง/วิธีที่เหมาะสมในการบริหารจัดการรายได้ – รายจ่ายในครัวเรือนให้สมดุลต่อไป ซึ่งทางตำบลหนองกระทุ่ม สามารถทำความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน มหาวิทยาลัยเรศวรได้ ในรูปแบบของการศึกษาดูงาน ณ หมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งด้านแบบบ้านคลองคู ต.ท่าโพธิ์ อ.เมือง จ.พิษณุโลก หรือดำเนินโครงการวิจัยร่วมกัน เหล่านี้ ก็ถือเป็นแนวทาง/วิธีการจัดการภาระหนี้สินภาคการเกษตร/รับจ้างที่เป็นรูปธรรม และสร้างความร่วมมือในทางวิชาการระหว่างภาคพื้นเมือง เพื่อรองรับปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป

2.2 ด้านสาธารณสุขชุมชน สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิต สุขภาพฟัน การใช้ยา เครื่องสำอางจากผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ การดูแลผู้ป่วยในครอบครัว (การแพทย์ทางเลือก, การรองรับผู้สูงอายุ, การสร้างความตระหนักรู้ในการดูแลสุขอนามัยตนเอง (โครคเบาหวาน ความดัน และสารเคมีจากการเกษตร))

2.2.1 การแพทย์ทางเลือก

กระแสความตื่นตัว และมีการจัดระบบองค์ความรู้ในเรื่องการแพทย์ทางเลือก/การแพทย์แบบผสมผสานอย่างเข้มข้นในต่างประเทศตลอดระยะเวลา 10 กว่าปีที่ผ่านมา รวมทั้งในประเทศไทยเองก็ ตระหนักรู้ถึงความสำคัญดังกล่าว ซึ่งจากการศึกษา พบว่า ภูมิปัญญาด้านการแพทย์แผนไทย และสมุนไพรของประเทศไทยมีอยู่มากมาย และหลากหลายในสาขาวิชา แต่ยังขาดการประยุกต์ใช้ที่มีมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับจากองค์กรที่เป็นมาตรฐาน

การพัฒนา “การแพทย์ทางเลือกทั่วระบบ” จึงเป็นความต้องการของคนในพื้นที่ที่ต้องดูแล สนับสนุน ซึ่งนำไปที่จะต้องเริ่มจาก การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ภูมิปัญญา และองค์ความรู้ด้านแพทย์ทางเลือก/แพทย์แผนไทย ตลอดจน สมุนไพร และวิธีการรักษา จากแพทย์พื้นบ้าน หรือปราชญ์ชุมชนในพื้นที่ รวมถึงการรักษา และพัฒนาระบบมาตรฐาน และคุณภาพของระบบการแพทย์ทางเลือกในพื้นที่ ให้มีมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับอย่างสากล ตลอดจน การส่งเสริมการอนุรักษ์ รักษา และสืบทอดภูมิปัญญา และองค์ความรู้ด้านแพทย์ทางเลือก/แพทย์แผนไทยในพื้นที่ที่ต้องดูแล ทั้งนี้ อาจดำเนินการได้ในรูปของการส่งเสริม ให้เยาวชนคนรุ่นใหม่ ศึกษา และเรียนรู้ ผ่านการเรียนการสอน ในหลักสูตรท้องถิ่น เพื่อการส่งผ่าน และสืบทอดภูมิปัญญา และองค์ความรู้ด้านแพทย์ทางเลือก/แพทย์แผนไทยอย่างเป็นระบบ บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม

2.2.2 การรองรับผู้สูงอายุ

ประชากรโลกนั้นมีแนวโน้มว่าจะมีวัยเด็กลดน้อยลง โดยจำนวนของประชากรสูงอายุมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น แสดงว่าโครงสร้างของประชากรได้เปลี่ยนแปลงเข้าไปสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) ในประเทศไทย ก็มีแนวโน้มเข้าสังคมผู้สูงอายุ เช่นเดียวกับหลาย ๆ ประเทศทั่วโลก ซึ่งในอนาคตประเทศไทย น่าจะมีประชากรสูงอายุมากกว่าประชากรวัยเด็ก เพราะฉะนั้นประเทศไทย และประชากรทั่วโลก จะต้องมีแผนการพัฒนาสังคม และเศรษฐกิจเพื่อรองรับระบบสังคมในอนาคตต่อไป

ปัญหาการรองรับผู้สูงอายุในพื้นที่ตำบลหนองกระทุ่ม พบในหลากหลายลักษณะ ทั้งในส่วนของ การละเลย ขาดความเอาใจใส่จากทั้งครอบครัว และชุมชน รวมถึงข้อจำกัด และความไม่ทั่วถึงของระบบสังคมสงเคราะห์ สวัสดิการสังคม และหลักประกันสังคม เหล่านี้ ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัย และรายละเอียดปลีกย่อย ในการศึกษา และพัฒนาระบบการบริหารจัดการ เพื่อการรองรับผู้สูงอายุที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ เพื่อการแก้ไขปัญหาที่ตรงกับความต้องการที่แท้จริงของพื้นที่ต่อไป

2.2.3 การสร้างความตระหนักรู้ในการดูแลสุขอนามัยตนเอง (โภคเบาหวาน ความดัน และสารเคมีจากการเกษตร)

การเจ็บไข้ได้ป่วยของประชาชนในอดีตจนถึงปัจจุบัน เป็นผลมาจากการดำเนินชีวิตโดยไม่ค่อยสนใจต่อสุขภาพของตนเอง มีการใช้ร่างกายอย่างฟุ่มเฟือย เมื่อเจ็บป่วยก็จะปล่อยให้เป็นภาระหน้าที่ของแพทย์ในการดูแลและดำเนินการรักษาโดย ซึ่งการมองถึงปัญหาต่างๆข้างต้น และทำการค้นคว้า ศึกษา โดยแพทย์และผู้ที่มีความสนใจเรื่องสุขภาพ แสดงให้เห็นว่าเป็นผลจากสิ่งแวดล้อม มนพิษ คุณภาพ อาหารและการบริโภค ภาระความเครียดทั้งทางร่างกายและจิตใจ ล้วนส่งผลให้่ายต่อการเจ็บป่วยของคนเรา การที่ต้องการมีสุขภาพที่ดีห่างไกลจากโรคภัยไข้เจ็บ จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตใหม่ เพื่อให้มีภูมิคุ้มกันและระบบภูมิคุ้มกันมีความแข็งแรง ร่างกายจะมีภูมิต้านทานต่อโรค ร่างกายก็ไม่เจ็บป่วยง่าย

ซึ่งในพื้นที่ตำบลหนองกระทุ่ม เราชูปปัญหาโภคเบาหวาน ความดัน และสารเคมีตกค้างจากการเกษตร เป็นโรคที่มีสัดส่วนป่วยจำนวนมาก โดยมีสาเหตุมาจากการปฏิกรรมการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชนในพื้นที่ จากปัญหาเหล่านี้ สิ่งสำคัญ คือ การเปลี่ยนผูมุมมอง และวิธีคิด โดย “การกลับมาให้ความสำคัญ และการสร้างความตระหนักรู้ในการดูแลสุขอนามัยตนเอง” ผ่านการดูแลสุขภาพตนเอง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่บุคคลแต่ละคนปฏิบัติ และยึดเป็นแบบแผนในการปฏิบัติ เพื่อให้มีสุขภาพดี ทั้งนี้ สามารถดำเนินการได้โดยเป็นการดูแลสุขภาพตนเอง และสามารถใช้ในครอบครัว ให้มีสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์อยู่เสมอ “ได้แก่ การดูแลส่งเสริมสุขภาพ เพื่อให้สุขภาพแข็งแรง สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข เช่น การออกกำลังกาย การสร้างสุขวิทยาส่วนบุคคลที่ดี ไม่ดื่มน้ำตาล ไม่สูบบุหรี่ หลีกเลี่ยงจากสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ รวมถึง การป้องกันโรค เพื่อไม่ให้เจ็บป่วยเป็นโรค เช่น การป้องกันภัยคุกคามต่างๆ การป้องกันตนเองไม่ให้ติดโรค ตลอดจน การขอคำแนะนำ สำรวจหาความรู้จากผู้รู้ เช่น อาสาสมัครสาธารณสุขต่างๆ ในชุมชน บุคลากรสาธารณสุข เพื่อให้ได้แนวทางปฏิบัติ หรือการรักษาเบื้องต้นให้หาย จากความเจ็บป่วย ประเมินตนเองได้ว่า เมื่อไรควรไปพบแพทย์ เพื่อ

รักษา ก่อนที่จะเจ็บป่วยรุนแรง และปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์ หรือบุคลากรสาธารณสุข เพื่อบรรเทาความเจ็บป่วย และมีสุขภาพดีดังเดิม การที่ประชาชนทั่วไปสามารถดูแลสุขภาพตนเองได้ในนั้น จำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง การดูแลสุขภาพ ตั้งแต่ยังไม่เจ็บป่วย เพื่อบำรุงรักษาตนเอง ให้สมบูรณ์แข็งแรง รู้จักที่จะป้องกันตัวเอง มิให้เกิดโรค และเมื่อเจ็บป่วยก็รู้ว่าที่จะรักษาตัวเอง เป็นต้นจนหายเป็นปกติ หรือรู้ว่า เมื่อไรต้องไปพบแพทย์ หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เป็นต้น

รวมทั้งในประเด็นของการขอรับการสนับสนุนเครื่องออกกำลังกายชุมชน ศูนย์ฯ พิธีธรรมบุญรัตพันธุ์ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายจัดการทรัพย์สิน และรองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัย สถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน เสนอความเห็นว่า สามารถดำเนินการ และพัฒนาให้เกิดความยั่งยืนได้มากกว่าการขอรับการสนับสนุนบริจาคฯ ซึ่งสามารถดำเนินการผ่านการสร้างความร่วมมือทางวิชาการกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยการให้ความรู้ในการผลิตเครื่องออกกำลังกายชุมชน เพื่อสร้างสุขอนามัยของประชาชนในพื้นที่ และสามารถต่อยอดการพัฒนาด้วยการผลิตเพื่อการค้า เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ ให้กับประชาชนในพื้นที่ตำบลหนองกระทุ่มต่อไป

2.3 ด้านภูมิศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค (ถนน และแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค))

ปัญหาด้านการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค (ถนน และแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค ตลอดจนระบบชลประทาน) เป็นอีกปัญหานึงที่ได้รับการหยิบยกขึ้นในเวทีเสวนาภาษาชุมชน ซึ่งในกรณีนี้นั้น เมื่อพิจารณาจากยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกระทุ่ม พบว่า อบต.หนองกระทุ่ม ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และอำนวยความสะดวกในชุมชนให้สูงขึ้น เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับแรกของตำบล โดยมีเป้าหมายการพัฒนาเพื่อพัฒนาระบบการคมนาคมที่สะดวกภายในหมู่บ้านและทางเขื่อมระหว่างหมู่บ้าน และสร้างระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่สะดวกและครบครัน รวมถึงยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคที่มุ่งหวังเพื่อให้มีแหล่งน้ำที่เพียงพอในการท่องเที่ยว และให้มีน้ำที่ใช้อุปโภค บริโภคอย่างเพียงพอ ซึ่งทั้งสองยุทธศาสตร์นี้ มีแนวทางดำเนินการที่จัดเรื่อง ทั้งในส่วนของการก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาใน สะพานทางเท้า ท่อระบายน้ำ และพัฒนาระบบจราจร รวมถึงการสร้างแหล่งน้ำสาธารณะ สาธารณูปโภค และระบบประปา ติดตั้ง ขยายเขต และซ่อมแซมประปาหมู่บ้าน เป็นต้น

การแก้ไขปัญหา หรือการพัฒนาในประเด็นดังกล่าวนี้ สามารถดำเนินการโดยการสร้างความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง อบต.หนองกระทุ่ม กับมหาวิทยาลัยนเรศวร โดยคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในรูปของการพัฒนาแบบที่เหมาะสม หรือเทคโนโลยีที่เหมาะสม และตอบสนองกับความต้องการในการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค (ถนน และแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค ตลอดจนระบบชลประทาน) ของประชาชนในพื้นที่ตำบลหนองกระทุ่มอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

2.4 ด้านการศึกษา การเรียนการสอน แหล่งเรียนรู้ สื่อประกอบการเรียนรู้ เทคโนโลยีทางการศึกษา (ระบบการจัดการความรู้ และข้อมูลด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น)

ประเด็นของการศึกษา และพัฒนาระบบการจัดการความรู้ และข้อมูลด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นนี้ มีความสัมพันธ์ และเชื่อมโยงกับประเด็นของการพัฒนา "การแพทย์ทางเลือกทั้งระบบ" กล่าวคือ ปัญหาสำคัญที่พบในพื้นที่ตำบลหนองกระทุ่มนั้น พบว่า ขาดแคลนการจัดการความรู้ และข้อมูลด้านภูมิปัญญา และองค์ความรู้ด้านแพทย์ทางเลือก/แพทย์แผนไทย ตลอดจน สมุนไพร และวิธีการรักษา จากแพทย์พื้นบ้าน หรือประยุกต์ชุมชนที่เป็นระบบ

การเข้มข้นความร่วมมือทางด้านวิชาการ กับ มหาวิทยาลัยนเรศวร จึงจะเป็นข้อเสนอแนะเพื่อร่วมกันหาทางออก และพัฒนาการจัดการความรู้ และข้อมูลด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยอาจเริ่มจากการจัดเก็บ รวบรวม และการถอดบทเรียนภูมิปัญญาท้องถิ่น "อัตลักษณ์ของหนองกระทุ่ม" อันได้แก่ ความรู้และประสบการณ์ ซึ่งที่สังคม ชุมชนในท้องถิ่นได้สั่งสม บ่มเพาะ ตกผลึกที่ตอกทอดและสืบทอดมาจากบรรพบุรุษมาสู่ลูกหลาน ในรูปของภาษา วิธีการแก้ปัญหา วิธีการดำเนินชีวิต หรือที่เรียกว่าเป็นวิถีชีวิต ที่ผ่านการลองผิดลองถูก มาแล้วหลายชั่วอายุคน หรือจากรุ่นสู่รุ่น เป็นความรู้ของชาวบ้านในท้องถิ่น ซึ่งได้มาจากประสบการณ์ และความเชื่อวัฒนธรรมของคนในชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งความรู้ที่ได้สั่งสมมาจากการบรรพบุรุษที่สืบทอดกันต่อๆ มา และอาจมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง จนกลายเป็นความรู้ใหม่ ตามแต่บริบทที่เปลี่ยนไป ตามสภาพภารณฑ์ทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญาเป็นความรู้ที่ประกอบไปด้วยคุณธรรม ซึ่งสอดคล้องกับวิถีชีวิตดั้งเดิมของชาวบ้าน การทำมาหากิน การอยู่ร่วมกันของคนในชุมชน ความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ของคนในชุมชนที่เกิดการทำงาน จากร่วมชาติสิ่งแวดล้อม กระบวนการได้มาของความรู้หรือปัญญาแนวคิดที่อยู่เบื้องหลังความรู้นั้นๆ ซึ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่มีคุณค่าเสริมสร้างความสามารถ ทำให้คนในชุมชนมีวิถีอยู่ร่วมกัน เป็นข้อมูลที่แสดงถึงความคิด คุณค่าของความสัมพันธ์ และการผลิตที่มีการสั่งสม ถ่ายทอด สืบทอดกันมาในชุมชนแห่งหนึ่งฯ รวมทั้งส่วนที่เป็นความคิดริเริ่มของบุคคลในชุมชนและได้รับการยอมรับว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า มีความหมาย มีความสอดคล้องกับวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของท้องถิ่น เกิดขึ้นในชุมชน มีการพัฒนาโดยคนในชุมชน ใช้ดำเนินชีวิต ใช้แก้ปัญหาของคนในชุมชนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าว ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่ และหลักความรู้ทางวิชาการจากมหาวิทยาลัย เพื่อการต่อยอดในการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา และองค์ความรู้ของพื้นที่ที่เป็นมาตรฐานต่อไป

2.5 ด้านสังคม การปกคล้อง การพัฒนาชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม (การสร้างช่องทางการสื่อสารของทุกภาคในชุมชนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น)

จากการสำรวจในเวที เสวนาภาษาชุมชน พบร่วม ปัญหาของการขาดแคลนช่องทางการสื่อสารระหว่างองค์กร/ภาคีการพัฒนา ทั้งภายใน และภายนอกพื้นที่ตำบลหนองกระทุ่มยังดำเนินไปได้อย่างไม่เต็มศักยภาพนัก ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญกับ "การพัฒนาชุมชนแบบมีส่วนร่วม" (Participatory Community

2.4 ด้านการศึกษา การเรียนการสอน แหล่งเรียนรู้ สื่อประกอบการเรียนรู้ เทคโนโลยีทางการศึกษา (ระบบการจัดการความรู้ และข้อมูลด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น)

ประเด็นของการศึกษา และพัฒนาระบบการจัดการความรู้ และข้อมูลด้านภูมิปัญญาท่องเที่ยวนั้นมีความสัมพันธ์ และเชื่อมโยงกับประเด็นของการพัฒนา “การแพทย์ทางเลือกทั่วระบบ” กล่าวคือ ปัญหาสำคัญที่พบในพื้นที่ตำบลหนองกระทุ่มนั้น พบว่า ขาดแคลนการจัดการความรู้ และข้อมูลด้านภูมิปัญญา และองค์ความรู้ด้านแพทย์ทางเลือก/แพทย์แผนไทย ตลอดจน สมุนไพร และวิถีการรักษา จากแพทย์พื้นบ้าน หรือปราษฎ์ชุมชนที่เป็นระบบ

การเขื่อมโยงความร่วมมือทางด้านวิชาการ กับ มหาวิทยาลัยนเรศวร จึงจะเป็นข้อเสนอแนะเพื่อร่วมกันหาทางออก และพัฒนาการจัดการความรู้ และข้อมูลด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยอาจเริ่มจากการจัดเก็บ รวบรวม และการถอดบทเรียนภูมิปัญญาท้องถิ่น “อัตลักษณ์ของหนองกระทุ่ม” อันได้แก่ ความรู้และประสบการณ์ สิ่งที่สังคม ชุมชนในท้องถิ่นได้สั่งสม บ่มเพาะ ต่อ接力ที่ตอกทอดและสืบทอดมาจากการบรรพบุรุษมาสู่ ลูกหลาน ในรูปของภาษา วิธีการแก้ปัญหา วิธีการดำเนินชีวิต หรือที่เรียกว่า เป็นวิถีชีวิต ที่ผ่านการลองผิดลองถูก มาแล้วหลายชั่วอายุคน หรือจากรุ่นสู่รุ่น เป็นความรู้ของชาวบ้านในท้องถิ่น ซึ่งได้มาจากการประสบการณ์ และความเชื่อวัฒนาธรรมของคนในชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งความรู้ที่ได้สั่งสมมาจากการบรรพบุรุษที่สืบทอดกันต่อๆ มา และอาจมี การปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ตามลายเป็นความรู้ใหม่ ตามแต่รูปที่เปลี่ยนไป ตามสภาพการณ์ทางวัฒนธรรมและ สิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญาเป็นความรู้ที่ประกอบไปด้วยคุณธรรม ซึ่งสอดคล้องกับวิถีชีวิตดังเดิมของชาวบ้าน การทำ มากกิน การอยู่ร่วมกันของคนในชุมชน ความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ของคนในชุมชนที่เกิดการทำงาน จาก ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม กระบวนการได้มาของความรู้หรือปรัชญาแนวคิดที่อยู่เบื้องหลังความรู้นั้นๆ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่ง ที่มีคุณค่าเสริมสร้างความสามารถ ทำให้คนในชุมชนมีชีวิตอยู่ร่วมกัน เป็นข้อมูลที่แสดงถึงความคิด คุณค่าของ ความสัมพันธ์ และการผลิตที่มีการสั่งสม ถ่ายทอด สืบทอกันมาในชุมชนแห่งหนึ่งๆ รวมทั้งส่วนที่เป็นความคิดวิเริ่ม ของบุคคลในชุมชนและได้รับการยอมรับว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า มีความหมาย มีความสอดคล้องกับวัฒนธรรมหรือ วิถีชีวิตของท้องถิ่น เกิดขึ้นในชุมชน มีการพัฒนาโดยคนในชุมชน ใช้ดำเนินชีวิต ใช้แก้ปัญหาของคนในชุมชนเป็น สำคัญ ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าว ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่ และหลักความรู้ทาง วิชาการจากมหาวิทยาลัย เพื่อการต่อยอดในการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา และองค์ความรู้ของพื้นที่ที่เป็นมาตรฐาน ต่อไป

2.5 ด้านสังคม การปกคล้อง การพัฒนาชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม (การสร้างช่องทางการสื่อสารของทุกภาคในชุมชนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น)

จากการเสวนาในเวที เสวนาภาษาชุมชน พบร่วมกัน ปัญหาของการขาดแคลนช่องทางการสื่อสารระหว่างองค์กร/ภาคีการพัฒนา ทั้งภายใน และภายนอกพื้นที่ตำบลหนองกระทุ่มยังดำเนินไปได้อย่างไม่เต็มศักยภาพมาก ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญกับ “การพัฒนาชุมชนแบบมีส่วนร่วม” (Participatory Community

รักษาภัยที่จะเจ็บป่วยรุนแรง และปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์ หรือบุคลากรสาธารณสุข เพื่อบรรเทาความเจ็บป่วย และมีสุขภาพดีดังเดิม การที่ประชาชนทัวไปสามารถดูแลสุขภาพตนเองได้นั้น จะเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง การดูแลสุขภาพ ตั้งแต่ยังไม่เจ็บป่วย เพื่อบรรุรักษานอนเอง ให้สมบูรณ์แข็งแรง รู้จักที่จะป้องกันตัวเอง มิให้เกิดโรค และเมื่อเจ็บป่วยก็รู้วิธีที่จะรักษาตัวเอง เป็นต้นจนหายเป็นปกติ หรือรู้ว่า เมื่อไรต้องไปพบแพทย์ หรือเจ้าน้ำที่สาธารณสุข เป็นต้น

รวมทั้งในประเด็นของการขอรับการสนับสนุนเครื่องออกกำลังกายชุมชน ศึ่งดร.พีระ

บุญรัตพันธุ์ ผู้ช่วยนักบริการดีฝ่ายจัดการทรัพย์สิน และรองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัย สถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน เสนอความเห็นว่า สามารถดำเนินการ และพัฒนาให้เกิดความยั่งยืนได้มากกว่าการขอรับการสนับสนุน บริจาคฯ ซึ่งสามารถดำเนินการผ่านการสร้างความร่วมมือทางวิชาการกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยการให้ความรู้ในการผลิตเครื่องออกกำลังกายชุมชน เพื่อสร้างสุขอนามัยของประชาชนในพื้นที่ และสามารถต่อยอดการพัฒนาด้วยการผลิตเพื่อการค้า เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ ให้กับประชาชนในพื้นที่ตำบลหนองกระทุ่มต่อไป

2.3 ด้านภูมิศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค (ถนน และแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค))

ปัญหาด้านการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค (ถนน และแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค ตลอดจนระบบชลประทาน) เป็นอีกปัญหานึงที่ได้รับการหยิบยกขึ้นในเรื่องที่เสวนากำชุมชน ซึ่งในกรณีนี้นั้น เมื่อพิจารณาจากยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกระทุ่ม พบว่า อบต. หนองกระทุ่ม "ได้กำหนดยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และอำนวยความสะดวกในชุมชนให้สูงขึ้น เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับแรกของตำบล โดยมีเป้าหมายการพัฒนาเพื่อพัฒนาระบบการคมนาคมที่สะดวกภายในหมู่บ้านและทางเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน และสร้างระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่สะดวกและครบครัน รวมถึงยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคที่มุ่งหวังเพื่อให้มีแหล่งน้ำที่เพียงพอในการทำการเกษตร และให้มีน้ำที่ใช้อุปโภค บริโภคอย่างเพียงพอ ซึ่งทั้งสองยุทธศาสตร์นี้ มีแนวทางดำเนินการที่จัดเจน ทั้งในส่วนของการก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพานทางเท้า ท่อระบายน้ำ และพัฒนาระบบจราจร รวมถึงการสร้างและบูรณะสาธารณูปโภค และระบบประปา ติดตั้ง ขยายเขต และซ่อมแซมระบบประปาหมู่บ้าน เป็นต้น

การแก้ไขปัญหา หรือการพัฒนาในประเด็นดังกล่าวนี้ สามารถดำเนินการโดยการสร้างความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง อบต. หนองกระทุ่ม กับมหาวิทยาลัยนเรศวร โดยคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในรูปของการพัฒนาชุมชนแบบที่เหมาะสม หรือเทคโนโลยีที่เหมาะสม และตอบสนองกับความต้องการในการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค (ถนน และแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค ตลอดจนระบบชลประทาน) ของประชาชนในพื้นที่ตำบลหนองกระทุ่มอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

Development) ซึ่งสอดคล้องกับหลักการพัฒนาชุมชนในปัจจุบัน ที่จะต้องมุ่งเน้นให้ "คน" ในชุมชนเข้ามาร่วมกระบวนการคิด ตัดสินใจ ลงมือทำ แก้ปัญหา รับผลประโยชน์ และติดตามประเมินผล เพื่อหาคำตอบอย่างเป็นระบบ และได้เรียนรู้จากการทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ผ่านการปฏิบัติการจริงอย่างมีส่วนร่วม เพื่อแก้ปัญหาของตัวเอง เป็นกระบวนการการทำงานอย่างเป็นเหตุเป็นผล โดยเน้นสร้าง "กระบวนการเสริมพลัง" (Empowerment) หรือ เสริมสร้างความเข้มแข็งของ "คน" และ "ชุมชน" ให้สามารถสร้างกลไกในการแก้ปัญหาของชุมชน ทั้งในปัจจุบันและพร้อมรับมือปัญหาที่เกิดขึ้นในอนาคตสามารถรับภาระท่ามกลาง การเปลี่ยนแปลงของชุมชนได้และชี้นำการแก้ปัญหา ได้อย่างเหมาะสม

การกลับมาพัฒนาศักยภาพ และเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการมีส่วนร่วม และการเปิดตลอดจนการพัฒนาศักยภาพ และเพิ่มประสิทธิภาพของช่องทางการสื่อสารที่เป็นทางเลือกหนึ่งที่เสนอให้พื้นที่ตำบลหนองกระทุ่มพิจารณาเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ ภายใต้บริบทเฉพาะของพื้นที่ ทั้งนี้ สามารถเชื่อมโยงความร่วมมือทางวิชาการกับ มหาวิทยาลัยนเรศวรในการระดับนักศึกษาที่มีความร่วมของคนในชุมชนท้องถิ่น ให้เกิดความตระหนักรู้ในปัญหา/สถานการณ์การพัฒนาที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นเป็นอยู่ การทำมาหากินของคนในชุมชนท้องถิ่น สร้างความตื่นตัว ระดมคนให้ลูกขึ้นมาจัดการตนเอง รวมถึงการเปิดพื้นที่ให้ทุกคน หน่วยงาน ภาคีทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาท เพื่อร่วมเรียนรู้ สร้างความเข้าใจ ไม่จำกัดบทบาทในการทำงาน หรือการพัฒนาท้องถิ่นอยู่เพียงบุคคลหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ตลอดจนการจัดทำเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคนที่มีปัญหา เพื่อร่วมกันคิดค้นวิธีการแก้ไข ร่วมปฏิบัติการ รวมถึงแลกเปลี่ยนวิธีการแก้ปัญหาระหว่างกัน ผ่านการใช้ฐานทางประเพณีวัฒนธรรม เป็นกุศลlobay เป็นเครื่องมือในการรวมใจ รวมคน รวมพลัง ปฏิบัติการร่วมกัน เช่น ใช้งานบุญประเพณี เป็นต้น โดยทั้งนี้ สามารถเชื่อมโยงความช่วยเหลือและความร่วมมือจากองค์กร/ภาคีการพัฒนาจากภายนอก ในส่วนขององค์กรด้านการประชาสัมพันธ์ ในการใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการรณรงค์ สะท้อนปัญหา ผลกระทบ สร้างกระแสในวงกว้าง สร้างการรับรู้ต่อสาธารณะ ผ่านช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย อาทิ วิทยุชุมชน เว็บไซต์ และหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เป็นต้น

3. สรุปประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จากการแตกต่างและหลากหลายในประเด็นปัญหา และความต้องการ คณะกรรมการสามารถสรุปประเด็นของปัญหาและความต้องการที่พบ โดยศึกษาหาความสอดคล้อง ในประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ได้จากการระดมสมองของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่มีวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นปัญหาและความต้องการที่ได้จากพื้นที่ ภายใต้กรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์วิจัยในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการออกแบบวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวรสามารถสรุปเป็นตารางและแผนผังความคิด (Mindmap) เพื่อหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงได้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงสรุปประเด็นในบทวิจัยเพื่อการพัฒนาพื้นที่

ลำดับ	มิติในการพัฒนา	พิธีกรรมชีวะ ๒๔๘	การออกเเบบงาน	สภากาชาด/ความต้องการ	โครงการ
1.	การจัดการภาระหนี้สิน ภาคการเกษตร/รับจำนำ ทั่วไป	Education and Community Development Economics & Trades	- ดำเนินการเชิงรัฐ ภาครัฐ ดูแล ผู้คน การอยู่แบบและการ พัฒนาสังคมฯ การเปลี่ยนค่า ธรรมซึ่ง การท่องเที่ยว - ดำเนินคุมการปกครอง กิจ พัฒนาชุมชน ภูมิปัญญาท่องเที่ยว	- ปัญหาการว่างงานหลังจากเก็บเกี่ยว ปัญหาการอยู่พยุงตนเองหลังจาก เก็บเกี่ยว และภาระหนี้สินจากการเกษตร/ รุ่งเรือง - ปัญหาที่เหมาะสมสุด***	- การศึกษา และออกเเบบระบบแนว ทางการแก้ไขปัญหาน้ำท่วมที่มีมาต่อ การเกษตรรับจำนำ (หากแห้งขาด น้ำหาย รูปแบบเเละทางแก้ไข ปัญหาที่เหมาะสมสุด)
2.	2.1 กิจกรรมสาธารณะ "การแพทย์ทางเลือก"	Education and Community Development Health, Nutrition, Biomedical Engineering	- ดำเนินคุม การปกครอง กิจ พัฒนาชุมชน ภูมิปัญญา และ ศิลปะที่น่าจะถูกทิ้ง - ดำเนินการอนามัยชุมชน ดูแลรักษา ^๑ ร่างกาย สุขภาพจิต สุขภาพฟัน การใช้ยา เครื่องสำอางจาง ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดตัว การดูแลผู้ป่วย ในครอบครัว	- กิจกรรม "การแพทย์ทางเลือก" รูปแบบ - ดำเนินคุม การปกครอง กิจ พัฒนาชุมชน ภูมิปัญญา และ ศิลปะที่น่าจะถูกทิ้ง - ดำเนินการอนามัยชุมชน ดูแลรักษา ^๑ ร่างกาย สุขภาพจิต สุขภาพฟัน การใช้ยา เครื่องสำอางจาง ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดตัว การดูแลผู้ป่วย ในครอบครัว	- การศึกษา และพัฒนาไปในที่ที่ เหมาะสม ของมนุษย์ "การแพทย์ทางเลือก" "การแพทย์ทางเลือก" (การรักษา ^๑ ควบคุมช่องสัญญาณ ภูมิปัญญา และองค์ความรู้ด้านแพทย์ทางเลือก/ แพทย์แผนไทย ตลอดจน สมุนไพร และวิถีการรักษา ประยุกต์สมุนไพร รวมถึงการรักษา เครื่องสำอาง มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับอย่าง มากที่สุด และคุณภาพของระบบ การแพทย์ทางเลือกในพื้นที่ ให้มี มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับอย่าง สากล ตลอดจน การส่งเสริมการ อนุรักษ์ รักษา และสืบทอด องค์ ความรู้และภูมิปัญญา) ***

หมายเหตุ

* หมายถึง ระดับปัจจุบันสู่ศรีบูรุษของประเทศไทยและคณะกรรมการต้องการขอร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่
*** หมายถึง ร่องด่วนมา

หมายเหตุ

* หมายถึง เรื่องด่วนปานกลาง
** หมายถึง เรื่องด่วนพื้นฐาน

ลำดับ	มิติในการพัฒนา	พิสัยทางการบริจัด มน.	สภาพปัจจุบัน/ความต้องการ		โซ่อثرร่วมกัน
			กรอบแนวคิด Mobile Unit	กรอบแนวคิด Education and Community Development	
2.	2.2 การออกแบบผู้สูงอายุ		<ul style="list-style-type: none"> - ดำเนินสังคม การปกครอง การ พัฒนาชุมชน ภูมิปัญญา และ ศิลปวัฒนธรรมท่องเที่ยว - ดำเนินสาธารณสุขชุมชน สุขภาพ ร่างกาย สุขภาพจิต สุขภาพทั่วไป การใช้ยา เครื่องสำอางฯ ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด ภาชนะและผู้ป่วย ในครอบครัว 	<ul style="list-style-type: none"> - โครงสร้างของประชากรได้ เปลี่ยนแปลงเข้าไปสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) - ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ขาดแคลนแรงงานอาชีว จราจร ห้องเช่าบ้านครัว และบ้านชุมชน รวมถึง ขยะ ก็ได้ และลดลง แต่ต้องปรับเปลี่ยน สังคมอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะด้วยระบบ ห้องนอนที่บ้าน สถาบันการศึกษา แหล่ง ห้อมูล หรือสถาบันสังคมฯ 	<ul style="list-style-type: none"> - การศึกษา และพัฒนาครูแบบที่ เหมาะสม ของอาจารย์พัฒนามาระยะ ปัจจุบันจัดการ เพื่อการรองรับ ผู้สูงอายุที่เข้มsson มากขึ้น เพื่อที่ (การเดินทางเพื่อร่วมชุมชน ครัวน้ำตกมากรถไม่สามารถรับ Carrying Capacity for Aging Society การจัดและเตรียมสักการชั้น ครัวบ้าน และชุมชน รวมถึง ข้อมูล แสดงความไม่ทันทีของชุมชน จะเป็นส่วนผสมเดียวที่ สร้างติดต่อ สังคม และสนับสนุนกับสังคมชุมชน ผู้สูงอายุ) ***
2.	2.3 การสร้างความ ตระหนักรู้ในกราดแล สุขอนามัยด้าน โภชนาหวาน ความดัน และสารเคมีจาก การเกษตร		<ul style="list-style-type: none"> - ดำเนินสังคม การปกครอง การ พัฒนาชุมชน ภูมิปัญญา และ ศิลปวัฒนธรรมท่องเที่ยว - ดำเนินสาธารณสุขชุมชน สุขภาพ ร่างกาย สุขภาพจิต สุขภาพทั่วไป การใช้ยา เครื่องสำอางฯ ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด ภาชนะและผู้ป่วย ในครอบครัว 	<ul style="list-style-type: none"> - โครงสร้างทางการเมือง ความดัน และ สารเคมีต่างๆ จำกัดความสามารถของ ศิลปวัฒนธรรมท่องเที่ยว - บริการด้านสุขอนามัยในภาคใต้เป็น ศูนย์กลางจำหน่ายของประเทศไทย โดยการนำสินค้ามาขายในภาคใต้ และสนับสนุนการเกษตร 	<ul style="list-style-type: none"> - การศึกษา และพัฒนาครูแบบที่ เหมาะสม ของอาจารย์พัฒนามานาน ตามของครัวเรือน และชุมชนอย่าง ปัจจุบัน (พัฒนาระบบที่ก่อให้เกิด^{โรค}, แผลทางการเกษตรและเมล็ดใน ศูนย์ประจวบฯ เนื่องจากความร้อนใน สุขอนามัยในครัวเรือน การรักษาสุขภาพ และการดูแล)

ମହାବିଲି

* պահանջման համար կազմակերպությունները պատճենաբառ կամ պահանջման համար կազմակերպությունները պատճենաբառ կամ

ຂໍ້ມູນ

ลำดับ	มิติในการพัฒนา	พิษทางการค้าจัดย锰	กรอบแนวคิด Mobile Unit	สภาพปัจจุบันความต้องการ	จุดยุทธศาสตร์
3.	การพัฒนาระบบ สารเคมีในคราฟชีน และแหล่งน้ำอุปโภค ^{บริโภค})	Natural Resources, Environment & Engineering	- ด้านน้ำมีคาดการ์ด ทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม - ด้านเทคโนโลยี ภาคใช้เชิงเส้น เครื่องจักร ภาคร่วมบำรุงดูแลรักษา ^{เพื่อเพาะ} ประมงพาชีพและอุปกรณ์ไฟฟ้า การอนามัยน้ำและน้ำทิ้ง ^{เพื่อเพาะ} อาหารน้ำมันเชื้อเพลิง ^{เพื่อเชื้อเพลิง}	- ความต้องการการพัฒนาฐานราก สถาบันปูน (ดาม) และน้ำประปา ^{เพื่อเพาะ} อุปกรณ์บริโภค (อุปกรณ์น้ำประปา)	- การศึกษา และพัฒนาฐานรากแบบที่ เหมาะสม หรือเวกโนมิสต์เพื่อเหมาะสม ^{เพื่อเพาะ} และตอบสนองความต้องการใน การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค ^{เพื่อเพาะ} (ถนน และแม่น้ำสำหรับอุปโภค บริโภค ^{เพื่อเพาะ} ตลอดจนระบบประปาทาง) ของ ประเทศไทยในพื้นที่กำลังหนุน ^{เพื่อเพาะ} กรุงเทพ***
4.	การพัฒนาระบบการ จัดการความรู้ และ ข้อมูลด้านมนุษย์บัญชา ^{ท่องเที่ยว}	Education and Community Development	- ด้านการศึกษา การเรียนรู้และการสอน แหล่งเรียนรู้ สื่อป้องกันภัยการเดินธุรกิจ เทคโนโลยีทางการศึกษา	- ความต้องการการพัฒนาฐานราก จัดการความรู้ และข้อมูลด้านมนุษย์ ^{เพื่อเพาะ} บัญชาท่องเที่ยว	- การศึกษา ตลอดจนสังคมฯที่ อยู่อาศัย แหล่งต้นกำเนิดการทำประมง ^{เพื่อเพาะ} ฐานน้ำดื่มน้ำ ระบบสาธารณูปโภค ^{เพื่อเพาะ} "การเรียนทักษะสืบทอด" (กรุงเก้า) ^{เพื่อเพาะ} รวมรวมห้องเรียนที่ยกกับ ภูมิปัญญา ^{เพื่อเพาะ} และองค์ความรู้ด้านพัฒนาเชื้อเพาะ/ ^{เพื่อเพาะ} เชื้อเพาะและน้ำดื่ม ตลอดจน สมุนไพร ^{เพื่อเพาะ} และวิถีการชุมชนฯ ประชารัฐฯ ^{เพื่อเพาะ} รวมดึงการรักษา และพัฒนามาตรฐาน ^{เพื่อเพาะ} มาตรฐานและดูแลรักษาที่ดินที่ดิน ^{เพื่อเพาะ} สาธารณะ ตลอดจน การส่งเสริมการ อนุรักษ์ รักษา และสืบทอด องค์ ^{เพื่อเพาะ} ความรู้และภูมิปัญญา) ***

หมายเหตุ

* หมายถึง ระดับของความสำคัญของปัจจัยทางเศรษฐกิจและคุณภาพในการพัฒนาที่ต้อง

** หมายถึง เรื่องต่อวนมาหาก

* หมายถึง เรื่องต่อวนน้อย

ลำดับ	มิติในการพัฒนา	พิสูจน์การวิจัย ม.n.	กรอบแผนคิด Mobile Unit	สภาพปัจจุบัน/ความต้องการ	โครงการ
5.	การสร้างชุมชนทางการศึกษา สู่สถาบันทางการศึกษา ชุมชนเพื่อการพัฒนา ท่องเที่ยว	Education and Community Development	- ดำเนินศูนย์ฯ การประกวด การ พัฒนาชุมชน ภูมิปัญญาท่องเที่ยว ศิลปะฯ และ - ความต้องการทางการศึกษา ปีต่อ ทางการศึกษาอย่างกว้างขวาง การพัฒนาท่องเที่ยว	- ปัจจุบันการศึกษาและนักเรียนที่ สืบทอดหัวใจของครุภารตีการศึกษาที่ หล่อหลอมและภูมิปัญญาที่ ต้องการให้ก้าวไปสู่การเป็น ชาติที่ดีในอนาคต การบูรณาการศิลปะที่สืบทอด แก้ปัญหา รับผลประโยชน์ และ ติดตามประเมินผล เพื่อหาคำตอบ อย่างเป็นระบบ การสร้าง "การบูรณาการศิลปะ"	- การศึกษา และพัฒนาแบบที่ เน้นกระบวนการเรียนรู้ในเชิง() สู่สาธารณะที่หลากหลายกว้าง พัฒนาท้องถิ่น (การสอนต่ำสุด) ร่วม กับบูรณาการศิลปะที่สืบทอด แก้ปัญหา รับผลประโยชน์ และ ติดตามประเมินผล เพื่อหาคำตอบ อย่างเป็นระบบ การสร้าง "การบูรณาการศิลปะ" (Empowerment) หรือเสริมสร้าง ความเข้มแข็ง("Solid" และ "Secure") การจัดตั้งแพลตฟอร์มเรียนรู้ การ เชื่อมโยงความรู้ทางเหตุศาสตร์ความ ร่วมมือจากองค์กรภาครัฐและ ภาคเอกชนอย่างต่อเนื่องทั่วโลกทั่วโลก เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่ยั่งยืน***

หมายเหตุ * หมายถึง ระดับของความสำคัญของปัญหาและความต้องการของชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่น

*** หมายถึง เรื่องด่วนมาก

** หมายถึง เรื่องด่วนปานกลาง

* หมายถึง เรื่องด่วนน้อย

4. สภาพปัญหา/ความต้องการด้านการฝึกอบรม

ในส่วนของการลงพื้นที่เพื่อค้นหาโจทย์ความต้องการด้านการฝึกอบรม เพื่อการพัฒนาห้องดินตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) ในที่ “เสนาภาษาชุมชน” พบสภาพปัญหา/ความต้องการด้านการฝึกอบรมของพื้นที่ประกอบด้วย

4.1 ด้านเศรษฐกิจ การตลาด ธุรกิจชุมชน การออกแบบและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การปรับรูปสินค้าชุมชน การท่องเที่ยว (การพัฒนาอาชีพเสริมหลังถูกเก็บเกี่ยว)

ปัญหาการว่างงานหลังถูกเก็บเกี่ยว เป็นปัญหาหลัก และเป็นปัญหาใหญ่สำหรับประเทศไทย และทุกพื้นที่ที่ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รวมถึงปัญหาการอพยพแรงงานหลังถูกเก็บเกี่ยว เพื่อเข้ามาประกอบอาชีพ โดยมีแรงผลักดันหลายด้าน เช่น ความยากจน การว่างงาน และการแสวงหางานทำ เพื่อรายได้ที่ดีกว่า ซึ่งการย้ายถิ่นฐาน อาจเป็นการย้ายถิ่นฐานแบบข้ามราษฎร์เพื่อหางานทำตามถูกกาล หรือย้ายถิ่นฐานแบบถาวร เพราะไม่มีอาชีพอื่นๆ ทำเสริม เข้าสู่เมืองหลวง หรือเมืองใหญ่เพื่อขายแรงงาน ก็เป็นปัญหาสำคัญที่เกี่ยวเนื่องกันเป็นวงจร หรือวัฏจักรของความยากจนของประชาชนภาคเกษตรกรรม

พื้นที่ตำบลหนองกระทุ่ม อำเภอทับทัน จังหวัดอุทัยธานีก็เช่นเดียวกัน ซึ่งจากเวทีเสนาภาษาชุมชน พบว่า ในช่วงนี้ที่เป็นช่วงช่วงถูกแล้ง ประชาชนส่วนมากจะว่างงาน ทำให้ขาดรายได้ โดยเฉพาะในระยะเศรษฐกิจการเก็บเกี่ยวข้าวนาปรัง ปัญหาการว่างงานหลังถูกเก็บเกี่ยว ปัญหาการอพยพแรงงานหลังถูกเก็บเกี่ยว และภาระหนี้สินภาคการเกษตร/รับจำนำ จึงเป็นผลพวงซึ่งกันและกันอย่างยุ่งเหยิง และไม่สามารถปฏิเสธได้

การเดินหน้าแก้ปัญหาการว่างงานหลังถูกเก็บเกี่ยวแบบเชิงรุก โดยฝึกอบรมอาชีพให้กับประชาชน เพื่อป้องกันปัญหาการว่างงานและหารายได้เสริมในถูกแล้ง หลังสิ้นถูกเก็บเกี่ยวข้าวนาปรัง จึงเป็นแนวทางที่ทางประชาชนชาวหนองกระทุ่มพยายามหานายากเงิน และต้องการการตอบสนองที่เป็นรูปธรรม การเรื่อมยิงความช่วยเหลือ และความร่วมมือทางด้านวิชาการกับภาครัฐในการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง ในการลงพื้นที่ให้การอบรมวิชาชีพด้านต่างๆแบบเชิงรุก อาทิ การตัดผัก ช่างเสริมสวย การทำผ้าเชิดหัว ห่อผ้า ทำเครื่องประดับ เป็นต้น ที่ประชาชนผู้สนใจ สามารถที่จะนำหลักการและความรู้ที่ได้รับ ไปฝึกฝนที่บ้านที่จะเป็นการสร้างงาน และสร้างรายได้เสริม แก้ปัญหาการว่างงานในถูกแล้งซึ่งจะช่วยให้เกิดการพัฒนาอาชีพ และคุณภาพชีวิตควบคู่กับการพัฒนาด้านการศึกษา สามารถที่จะพัฒนาฝีมือและนำผลิตภัณฑ์จำหน่ายสร้างรายได้เสริมอย่างยั่งยืนต่อไป

4.2 ด้านการศึกษา การเรียนการสอน แหล่งเรียนรู้ สื่อประกอบการเรียนรู้ เทคโนโลยีทางการศึกษา (การพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา)

จากเวที เสนาภาษาชุมชน พบว่า ปัญหาหลักๆ ของพื้นที่ตำบลหนองกระทุ่มมีอยู่ 2 ประการ คือ ประเด็นของการขาดแคลนบุคลากรทางการศึกษา และการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา

ในกรณีของการขาดแคลนบุคลากรทางการศึกษานั้น สามารถเชื่อมโยงความร่วมมือทางวิชาการกับ มหาวิทยาลัยนเรศวร ผ่านการขอรับการสนับสนุน นิสิตช่วยสอน หรือนิสิตฝึกงาน ในสาขาวิชาต่างๆ ที่ทางพื้นที่ดำเนินการของกระทรวงศึกษาธิการ หรืออาจจะมีความต้องการที่จะพัฒนาสาขาวิชานั้น ให้กับนักเรียนในพื้นที่เป็นพิเศษ และในกรณีของการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษานั้น สามารถเชื่อมโยงความร่วมมือทางวิชาการกับ มหาวิทยาลัยนเรศวร ผ่านการขอรับการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ และสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ รวมถึงการฝึกอบรมบุคลากรทางการศึกษาเพื่อพัฒนา สื่อการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์ เพื่อการพัฒนาที่ดีบุคคล (บุคลากรทางการศึกษา) ร่วมกับวัสดุอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีการเรียนการสอน เพื่อสร้างความสมดุลในการพัฒนาต่อไป

4.3 ด้านสังคม การปกคลอง การพัฒนาชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม และด้านสาธารณสุขชุมชน สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิต สุขภาพฟัน การใช้ยา เครื่องสำอางจากผลิตภัณฑ์ ธรรมชาติ การดูแลผู้ป่วยในครอบครัว (การพัฒนาวัยรุ่นสร้างสรรค์เพื่อป้องกันปัญหาสังคม)

ปัญหายouth ซึ่งขยายตัวเป็นปัญหาสังคม และถูกตามพิชี้ให้จAnalytics เป็นปัญหาระดับประเทศ ในกรณีของปัญหายาเสพติด และปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร รวมถึงปัญหาการทำแท้ง ปัญหาโคงติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปัญหาความรุนแรง เป็นต้นนั้น เป็นปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งทางประชาชนชาว ตำบลหนองกระทุ่มห่วงกังวล ทั้งนี้ การที่เด็กและเยาวชนต้องเผชิญกับปัญหายาเสพติดและโคงติดต่อทาง เพศสัมพันธ์ รวมถึงการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรนั้น นับได้ว่า เป็นภัยร้ายแรงต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและ เยาวชนไทยที่แทรกซึมอยู่ในทุกชุมชน และสังคมของประเทศไทย ซึ่งปัญหานี้ต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่ การศึกษาเรียนรู้ และหาแนวทางการในการแก้ปัญหาที่เป็นรูปธรรมต่อไป

ดังนั้น การกลับมาเริ่มต้นจากประเด็นของการสร้างความเข้มแข็ง และเพิ่มศักยภาพให้กับสถาบัน ทางสังคมที่ใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่มากที่สุด 2 สถาบัน คือ การให้ความสำคัญกับ สถาบันครอบครัวและ สถาบันการศึกษา (โรงเรียน) ภายใต้ความร่วมมือของทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม จึงเป็น ประเด็นสำคัญที่พื้นที่ดำเนินการได้รับการสนับสนุน แต่ต้องการการพัฒนาเพื่อต่อยอดในการสร้างชุมชนเข้มแข็งจาก พื้นฐานโครงสร้างทางสังคมที่เข้มแข็ง รวมถึงโครงการเผยแพร่ความรู้ และฝึกอบรม “วัยรุ่นสร้างสรรค์” ซึ่งมุ่งเน้น สร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหายาเสพติด และปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร รวมถึงปัญหาการทำแท้ง ปัญหาโคงติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปัญหาความรุนแรง แก่เด็กและเยาวชนในสถานศึกษาที่เป็นรูปธรรม และnam ชุมชนต่อเนื่อง จึงเป็นข้อเสนอแนะอีกทางเลือกหนึ่งที่จะเสนอให้ภาคพัฒนา และผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่ ดำเนินการของกระทุ่มพิจารณาความเหมาะสมในการประยุกต์ใช้ เพื่อมุ่งเน้นให้เด็กและเยาวชนในสถานศึกษามี ความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะในการหลีกเลี่ยง ปฏิเสธการใช้ยาเสพติด และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เพื่อให้ทุกภาคส่วนของชุมชนได้มีจิตสำนึกรักการร่วมกันต่อต้านการระบาดของยาเสพติด ปัญหาการมี เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และปัญหาการทำแท้ง รวมถึงปัญหาโคงติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เพื่อเป็นภูมิคุ้มกัน

ମୁଦ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମିକା ପରିଚୟ

ลำดับ	มิติในการพัฒนา	พิธีทางการวิจัย มณ.	กรอบแนววิถี Mobile Unit	สภาพปัจจุบัน/ความต้องการ	จัดซื้ออปกรณ์
1.	การพัฒนาอาชีวศิริม หลังต้นแบบภายนอก	Education and Community Development	- ดำเนินการเชิงวิชาการและภาคี การพัฒนาดูแลชุมชน ชุมชน การออกแบบและพัฒนา พัฒนาผลิตภัณฑ์ กิจกรรมประเพณีในครัว บ้าน การทำอาหารไทย	- ความต้องการการฝึกอาชีว หรือ พัฒนาอาชีวศิริมหัสดงที่เกิดภัย	- การดำเนินการเพื่อพัฒนาเชิงวิชา หลังต้นแบบภายนอก เช่น การติดตาม ประเมินผล ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา สำหรับผู้ประกอบการ ให้คำปรึกษา ต่างๆ ที่ทางผู้นำท้องถิ่นและหน่วยงาน ต้องการพัฒนา หรือการขอรับงบฯ สนับสนุนรัฐสุด บุปผาราตน์ และสืบ นวัตกรรม เทคโนโลยีและการสื่อสาร - การฝึกอบรมบุคลากรทางการ ศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพเชิงวิชา สอนศัลยกรรมสร้างสรรค์ เพื่อการพัฒนา ศิริมหัสดง (บุคลากรทางการ ศีกษา)***
	2. การพัฒนาครุภัณฑ์ การศึกษา	Education and Community Development	- ดำเนินการศึกษา การเรียนรู้ทางศิลปะ แหล่งเรียนรู้ สู่สู่กระบวนการเรียนรู้ เทคโนโลยีทางการศึกษา	- ความต้องการการพัฒนาครุภัณฑ์ การศึกษา	- การขับรับการสอนบันสัมภูน นิสิตครุภัณฑ์ สอน หรือนิสิตไม่ทาง ในสถาบันฯ ต่างๆ ที่ทางผู้นำท้องถิ่นและหน่วยงาน ต้องการพัฒนา หรือการขอรับงบฯ สนับสนุนรัฐสุด บุปผาราตน์ และสืบ นวัตกรรม เทคโนโลยีและการสื่อสาร - การฝึกอบรมบุคลากรทางการ ศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพเชิงวิชา สอนศัลยกรรมสร้างสรรค์ เพื่อการพัฒนา ศิริมหัสดง (บุคลากรทางการ ศีกษา)***
3.	การพัฒนาวิถี สร้างสรรค์เพื่อป้องกัน ภัยทางสังคม	Education and Community Development	- ดำเนินสังคม การปกป้อง ภา พัฒนาชุมชน ภูมิปัญญาท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม - ดำเนินการอนุรักษ์ชุมชน อนุรักษ์ ร่างกาย/สุขภาพ ใจ การใช้ยา เครื่องสำอางผสานภัยธรรมชาติ	- ป้องกันภัยน้ำทัด และป้องภัยทางการ เหล็กสมพันธ์ก่อนวัยอ่อนค่าว รวมถึง ป้องกันภัยน้ำทัด น้ำท่า โรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์ ปัญหาครัวเรือนและ ผลกระทบทางสังคม	- โครงการเผยแพร่พงศ์ภราดร ฝึกอบรม "วัยรุ่นสร้างสรรค์" เพื่อ ป้องกันภัยน้ำทัดคนน*

ପ୍ରକାଶନ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ជាប្រព័ន្ធឌីជីថល ដែលបានរាយការណ៍ឡើងដោយសារព័ត៌មាន និងការចាយការណ៍ នៅក្នុងការបង្កើតប្រព័ន្ធ និងការបង្កើតប្រព័ន្ធឌីជីថល។

卷之三

97

สรุปประเดิมการค้นหาโจรทัยวิจัย และโจรทัยการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาห้องถัง
พื้นที่ตำบลบึงสามัคคี อำเภอบึงสามัคคี จังหวัดกำแพงเพชร
วันที่ 6 สิงหาคม 2554

1. บทวิเคราะห์สภาพบริบทตำบล

อำเภอบึงสามัคคี เดิมคือกิ่งอำเภอบึงสามัคคี ซึ่งเมื่อปี พ.ศ.2460 เป็นห้องที่ของตำบลระหว่างชื่นการปกครองกับอำเภอคลองขลุงจังหวัดกำแพงเพชร ประกอบด้วย 5 หมู่บ้านคือบ้านโพธิ์เงิน บ้านระหาน บ้านหนองบัว บ้านคอปล้อง และบ้านสามขา ราชภูมิประกอบอาชีพทำนาและทำข้าวป่า เช่น ทำน้ำมันยา และน้ำมันนวด

ต่อมาปี พ.ศ.2470 มีราชภูมิจากอำเภอลาดယา จังหวัดนครสวรรค์ ประมาณ 30 คนครอบครัว ได้อพยพมาอาศัยอยู่บ้านชัยเคือง และปี พ.ศ.2457 มีราชภูมิจากจังหวัดนครปฐม อพยพมาอยู่ที่บ้านทุ่งสนุ่นอีกกลุ่มหนึ่ง ปี พ.ศ.2475 ได้มีการแยกการปกครองจากอำเภอคลองขลุงยกฐานะเป็นกิ่งอำเภอเสนตอบ (อำเภอขนาดน้ำรัลลักษบุรีในปัจจุบัน) ทำให้ตำบลระหว่างเปลี่ยนมาขึ้นการปกครองกับอำเภอขนาดน้ำรัลลักษบุรี ประมาณปี พ.ศ.2485 มีราชภูมิจากอำเภอราษฎร์พิสัย จังหวัดนครสวรรค์อพยพ มาตั้งต้นฐานอยู่ที่บ้านโนนพลวงอีกกลุ่มหนึ่ง ราชภูมิเหล่านี้ได้บุกเบิกทางพงเข้าจับจองที่ดินประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ ต้องต่อสู้กับสัตว์ร้าย โรคภัยไข้เจ็บ และใจผู้ราย ด้วยความทรม倏ดอุดหน แม้จะต้องประสบภัยภัยต่าง ๆ แต่ราชภูมิดังกล่าวต่างก็ร่วมกันพัฒนาบ้านเมืองให้มีความเจริญก้าวหน้าตามลำดับ ด้วยเหตุที่พื้นที่มีบริเวณกว้างขวางอาศัยการเข้าจับจองบุกรัง ถางพง ทำให้ราชภูมิจาก ภาคอีสาน เช่น จังหวัดร้อยเอ็ด มหาสารคาม สุรินทร์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา ชัยภูมิ ขอนแก่น และภาคกลาง เช่น ลพบุรี อ่างทอง ลิสท์บุรี ชัยนาท นครปฐม และจังหวัดข้างเคียง เช่น พิจิตร นครสวรรค์ อุทัยธานี เข้ามาจับจองที่ดินและจัดตั้งขึ้นเป็นหมู่บ้าน ทำให้ตำบลระหว่างมีหมู่บ้านถึง 21 หมู่บ้าน จึงได้แยกการปกครองออกเป็นอีกตำบลหนึ่ง คือ ตำบลลังษะโคน

เมื่อ พ.ศ.2515 ต่อมาได้มีการแยกตำบลลังษะโคน ซึ่งขณะนั้นมี 19 หมู่บ้าน เป็นตำบลบึงสามัคคี เมื่อ พ.ศ.2528 ด้วยความสามัคคีของราชภูมิ ผสมผสาน ความสามารถและภูมิปัญญาของผู้นำและเจ้าหน้าที่บ้านเมือง จึงได้ รวมตำบลระหว่าง วังษะโคน และบึงสามัคคี ยกฐานะเป็นกิ่งอำเภอบึงสามัคคี ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 30 เมษายน พ.ศ.2537 โดยใช้ชื่อว่า "กิ่งอำเภอบึงสามัคคี" เพื่อความเป็นสิริมงคล โดยแยกการปกครองจากอำเภอขนาดน้ำรัลลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร แล้วต่อมาแยกตำบลระหว่างออกเป็นตำบลเทพนิมิตและต่อมาได้มีพระราชบัญญัติยกฐานะขึ้นเป็น อำเภอบึงสามัคคี ในวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ.2550 โดยมีผลบังคับในวันที่ 8 กันยายน ปีเดียวกัน จนกลายเป็น อำเภอบึงสามัคคี มาจนถึงในปัจจุบัน

ตำบลบึงสามัคคี เป็นหนึ่งในพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาของจังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งตำบลบึงสามัคคีนั้น ประกอบด้วย 12 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านหนองคล้า, หมู่ที่ 2 บ้านแม่มโค้ง, หมู่ที่ 3 บ้านวัดใหม่, หมู่ที่ 4 บ้านชนเขตพัฒนา, หมู่ที่ 5 บ้านทุ่งชาน, หมู่ที่ 6 บ้านมหามะตื่น, หมู่ที่ 7 บ้านบึงบ้าน, หมู่ที่ 8 บ้านอู่ตะเภา, หมู่ที่

9 บ้านศรีจันทร์โง, หมู่ที่ 10 บ้านโค้งเจริญ, หมู่ที่ 11 บ้านใหม่พงษ์ทอง และ หมู่ที่ 12 บ้านบึงบ้านพัฒนา ภายใต้การปกครอง ดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงสามัคคี (อบต.บึงสามัคคี) ซึ่งเป็นส่วนราชการในการบริหารราชการส่วนห้องน้ำที่ใกล้ชิดกับพื้นที่มากที่สุดตามระบบการบริหารราชการของประเทศไทย

ตำบลบึงสามัคคีตั้งอยู่ในเขตจังหวัดกำแพงเพชร ระยะทาง 85 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลหนองสอน อำเภอสามงาม จังหวัดพิจิตร

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลวังชนะ อำเภอบึงสามัคคี จังหวัดกำแพงเพชร

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลถาวรวัฒนา อำเภอทรายทอง จังหวัดกำแพงเพชร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลทุ่งใหญ่ อำเภอโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร

ตำบลบึงสามัคคี มีพื้นที่ประมาณ 41.74 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 26,087.50 ไร่ โดยมีลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่ เป็นที่ราบ ซึ่งมีความสูงประมาณ 43 – 107 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง ซึ่งสามารถแยกประเภทของการใช้ประโยชน์จากที่ดินได้ ดังนี้ 1.) พื้นที่ทำนา, 2.) พื้นที่ทำไร่, 3.) พื้นที่ไม้ผล, และ 4.) พื้นที่ปลูกผัก

ตำบลบึงสามัคคี มีอุณหภูมิเฉลี่ย 27 องศาเซลเซียสโดยประมาณ โดยมีสภาพภูมิอากาศ แบ่งออกเป็น 3 ฤดู ตามฤดูกาลปกติของประเทศไทย โดยสามารถจัดแบ่งช่วงเวลาตามฤดูกาลได้ดังนี้

ฤดูร้อน อากาศร้อนจัดและอบอ้าว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ - กลางเดือนพฤษภาคม

ฤดูฝน มีฝนตกชุก เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม - เดือนตุลาคม

ฤดูหนาว อากาศหนาวเย็น เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษจิกายน - กลางเดือนกุมภาพันธ์

สภาพเศรษฐกิจของตำบลบึงสามัคคีอยู่ในระดับต้องการการพัฒนา รายได้เฉลี่ยต่อคนปี 10,647 บาท โดยประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เป็นหลัก เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบ ดินเป็นดินร่วนปนทราย พื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ คือ ทำนา ทำไร่ข้อย ปลูกข้าวโพด ปลูกข้าวโพดอ่อน และส่วนหนึ่งทำสวนผลไม้ เช่น ส้มเขียวหวาน มะม่วง กล้วยไข่ ชมพู่ สำหรับข้าวโพดฝักอ่อน ซึ่งเป็นผลผลิตที่มีชื่อเสียงของตำบลบึงสามัคคี สามารถผลิตป้อมโรงงานในการทำอาหารระป่องจำหน่ายในประเทศไทยและส่งออก นอกจากนี้ยังให้ความสนใจการปลูกไม้เศรษฐกิจประเภทประปาไม้โตเริwa เช่น สัก และบุคคลิตปัตส โดยมีการปศุสัตว์ ส่วนใหญ่เลี้ยงสัตว์ขนาดเล็กไว้ตามบ้าน เช่น ไก่ เป็ด ไก่ โดยเฉพาะไก่จะเลี้ยงไว้เป็นไก่ชนที่มีชื่อเสียง และมีการเลี้ยงสัตว์ใหญ่ไม่กี่ราย เช่น เลี้ยงโคเนื้อ และการประมง ซึ่งคุณลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ได้เปรียบอีกประการหนึ่ง คือ ในพื้นที่ตำบลบึงสามัคคีมีลำคลองและ运河ที่เหมาะสมในการเลี้ยงปลา จึงมีการเลี้ยงปลาไว้ตามบ่อสำหรับให้บริโภคภายใน ครอบครัว ปลาที่นิยมเลี้ยง ปลา尼ล ปลาตะเพียน ปลาแพร รวมถึงการอุตสาหกรรม มีบริษัทไทยที่ผลไม้ส่งออกประเทศ ตลอดจนการพาณิชย์ที่ส่วนใหญ่จะเป็นร้านขายของชำขนาดเล็ก เป้าอีพาร์คเสริมที่สนับสนุนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของพื้นที่ตำบลบึงสามัคคี

ระดับการศึกษาของคนในพื้นที่อยู่ในระดับที่ยังต้องการการพัฒนา ถึงแม้ว่าจะมีสถานศึกษาในระดับในระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ จำนวน 2 แห่ง โรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 2 แห่ง และศูนย์เด็กเล็ก จำนวน 2

แห่ง รวมถึง โรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่ จำนวน 2 แห่ง และที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน 1 แห่ง เป็นแหล่งสนับสนุนด้านการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ทางเลือกอีกรูปแบบหนึ่งของพื้นที่ ซึ่งสถานศึกษาเหล่านี้ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของคนในพื้นที่ รวมถึงยังคงต้องพัฒนาศักยภาพทางการเรียนการสอนเพื่อร่วมรับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วในโลกยุคปัจจุบัน

และเมื่อพิจารณาจากยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลบึงสามัคคี พบว่า ภายใต้ วิสัยทัศน์ ของตำบลบึงสามัคคี ที่ว่า “สุขภาพดี ที่อยู่อาศัยมั่นคง มีที่ดินทำกิน หลุดพ้นจากความยากจน ปลอดยาเสพติด” ซึ่งดูเหมือนที่จะให้น้ำหนักไปกับการมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิต ผ่านการสร้างความอยู่ดีกินดีของประชาชนเป็นหลัก แต่ การพัฒนาด้านการศึกษาก็ยังได้รับการให้ความสำคัญในการกำหนดให้เป็นพันธกิจหลักในการพัฒนาท้องถิ่นใน ข้อที่ 12. เรื่องการจัดการศึกษา ซึ่งถูกรองรับด้วยยุทธศาสตร์ที่ 9 ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา 1 ใน 9 ยุทธศาสตร์ หลักในการพัฒนาตำบล การขับเคลื่อนแนววิสัยทัศน์นั้นลงสู่การปฏิบัติ ผ่านการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ของอบต.บึงสามัคคี กลับพบว่า ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการศึกษาของคนในพื้นที่นั้น กลับไม่ได้ถูกระบุ หรือ กำหนดแนวทาง หรือกลยุทธ์ ที่ชัดเจน หากแต่เป็นไปในลักษณะของการเขียนรวมไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 9 ซึ่งเป็น ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา ที่มีวัตถุประสงค์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนได้รับโอกาสทางการศึกษา และการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกัน และมีความคิดสร้างสรรค์ เพียงเท่านั้น

สภาพสังคมและความร่วมแรงร่วมใจของประชาชนอยู่ในระดับดีมาก โดยพบว่า กลไกหลักที่สำคัญของ พื้นที่ คือ การสอดรับและสอดประسانซึ่งกันและกันระหว่าง ระบบสังคมและวัฒนธรรมแบบวิถีไทย และวิถีชนบท กับความรู้จากภายนอกที่มีผู้นำชุมชนที่เข้มแข็งเป็นตัวประสานความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆ ตลอดจนการเชื่อมโยง ความช่วยเหลือจากการองค์กร/หน่วยงานภายนอกเข้าสู่ชุมชนได้อย่างสมดุลและมีประสิทธิภาพ โดยความร่วมแรงร่วมใจของประชาชนนั้นจะถูกยึดโยงผ่านสภาพวัฒนธรรมแบบไทยชนบทบนพื้นฐานของความสัมพันธ์ในแวงรอบ (แบบเครือญาติ) จึงมีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน มีการช่วยเหลือเกื้อกูลทางสังคมซึ่งกันและกันอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในการร่วมกันแก้ปัญหาที่เป็นสาธารณประโยชน์ ภายใต้การยึดผลประโยชน์ส่วนรวมและการได้รับผลประโยชน์ร่วมกันของชุมชน ตามแนวคิดหลักการมีส่วนร่วมใน 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ การร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับ ผลประโยชน์ และร่วมติดตามประเมินผล เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนบนพื้นฐานของความเข้มแข็งของชุมชนต่อไป

2. สภาพปัจจุบัน/ความต้องการด้านการวิจัย

จากการระดมสมองเพื่อค้นหาโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลหนองกระทุ่ม อำเภอทับทัน จังหวัดอุทัยธานี ตามโครงการออกแบบนวัตกรรมวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) ผ่านเวทีประชาชน “เสวนางาชาชุมชน” ซึ่งประกอบด้วย ผู้นำท้องถิ่น, แกนนำหมู่บ้าน, ผู้เกี่ยวข้อง, คณะกรรมการมหาวิทยาลัย เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักในการเข้าร่วมค้นหาโจทย์วิจัยในพื้นที่ จากการกระบวนการดังกล่าวสามารถจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนของประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้ดังนี้

2.1 ด้านภูมิศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (การพัฒนาระบบการผลิต และระบบเกษตรอินทรีย์)

จากที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้นว่า จุดเด่นและความได้เปรียบทางลักษณะทางภูมิศาสตร์ และภูมิประเทศของตำบลบึงสามัคคีที่เป็นพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำ ซึ่งถือว่าเป็นที่มีศักยภาพต่อการพัฒนาพื้นที่ ในด้านการเกษตรกรรมเป็นอย่างมาก ตลอดคล้องกับข้อมูลด้านการประกอบอาชีพ ซึ่งประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เป็นหลัก (ทำนา ทำไร่อ้อย ปลูกข้าวโพด ปลูกข้าวโพดอ่อน และส่วนหนึ่งทำสวนผลไม้ เช่น ส้มเขียวหวาน มะม่วง กล้วยไข่ ชมพู่ สำหรับข้าวโพดฝักอ่อน) ซึ่งข้อมูลสำคัญที่พบจาก “เวทีเสนาภาษาชุมชน” คือ การเกษตรในพื้นที่ตำบลบึงสามัคคี (การทำนา) ที่ดำเนินการในลักษณะของการเกษตรที่พึ่งพาสารเคมีทางการเกษตร ทั้งในส่วนของปุ๋ย ยาฆ่าแมลง ฯลฯ ซึ่งทำให้ต้นทุนในการผลิตมีราคาสูง เพราะจำเป็นต้องซื้อทุกอย่างจากบริษัท ห้างร้าน และตัวแทนจำหน่ายในท้องตลาด ซึ่งต่อมาระบบการเกษตรดังกล่าวไม่เพียงแต่จะทำให้ต้นทุนในการผลิตสูงเท่านั้น ยังทำลายระบบในเวศน์ทางธรมชาติของพื้นที่ทางการเกษตรเหล่านั้นด้วย ทำให้คุณภาพของดินเสื่อมลง ปัญหาโรคพืช (เชื้อไวรัสในดิน สร้างปัญหากับนาข้าว) ผลผลิตลดลง ราคาของผลผลิตตกต่ำทั้งจากคุณภาพของดินที่เปล่ง ประกอบกับความผันผวนทางราคาของระบบตลาดก่อส่งผลถึงปัญหาที่ติดตามาในประเด็นของหนี้สินภาคการเกษตร เกิดขึ้นและหมุนเวียนในรูปของ “วงจรอุบัท្រ”

ประเด็นที่พูดอีกประการหนึ่ง ก็คือ ปัญหาโรคพืช คือ “ปัญหาข้าวเด็ด” ที่ทำลายผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งตลอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่ทำให้เกษตรกรจำเป็นต้องหันไปพึ่งพาสารเคมีในการแก้ปัญหา ตลอดจนการละทิ้งระบบเกษตรแบบดั้งเดิม ทางคณะผู้ศึกษาดูหั้นว่า “ระบบการเกษตรแบบชีวภาพ/เกษตรอินทรีย์” น่าจะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่ตรงจุด ซึ่งจะสามารถช่วยได้ทั้งในการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมและระบบในเวศน์ และการลดต้นทุนในการผลิต ตลอดจนการแก้ปัญหาโรคพืชด้วยกระบวนการแบบรวมชาติ ซึ่งหากได้รับการส่งเสริม และสร้างกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้และภูมิปัญญาดั้งเดิมทั้งภายในชุมชน และภายนอกชุมชน ก็จะถือเป็นการช่วยกระตุ้นแนวคิด และการอนุรักษ์การเกษตรแบบดั้งเดิม และการประยุกต์ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการแก้ปัญหาร่วมกันได้อย่างลงตัว มีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรมอีกนัยยะหนึ่ง

2.2 ด้านสังคม การปกครอง การพัฒนาชุมชน ภูมิปัญญา และศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

2.2.1 การพัฒนาคุณภาพชีวิต ผ่านการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาคุณภาพชีวิต ผ่านการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นก็เป็นประเด็นสำคัญอีกประเด็นหนึ่งซึ่งพื้นใน “เสนาภาษาชุมชน” กล่าวคือ จากข้อมูลการประกอบอาชีพหลัก และอาชีพเสริมของคนในพื้นที่ตำบลบึงสามัคคี จะพบว่ามีความแตกต่างหลากหลายอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ก็สามารถที่จะจับกลุ่มอาชีพเพื่อต่อยอดการพัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชนของตนเองได้ แต่ก็ยังไม่สามารถทำได้อย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เพราะส่วนใหญ่ยังดำเนินการในลักษณะของ “ต่างคน ต่างทำ” นอกจากนี้ ผลจากการ

ดำเนินการในลักษณะดังกล่าว ยังส่งผลถึงปัญหาการพัฒนาท้องถิ่นในแบบของ "การขาดการรวมกลุ่ม เพื่อสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น"

ท่านปริญญา ปานทอง รองอธิการบดีฝ่ายทรัพย์สินและผู้อำนวยการสถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้เสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหา โดยการ "สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น" บนพื้นฐานของอัตลักษณ์ของชุมชน ตัวอย่างที่เห็นเป็นรูปธรรม ซึ่งเป็นรูปแบบความสำเร็จของการพัฒนา คือ "ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง หมู่ที่ 3" ซึ่งรวมรวมองค์ความรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งมาจากกระบวนการรวมกลุ่ม การร่วมลงทุน การร่วมบริหารจัดการ ตลอดจนการรับผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งแนวคิดนี้จะสามารถเกิดขึ้นได้จริงหรือไม่นั้น ก็คงต้องขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ในหมู่บ้านในการตัดสินใจร่วมกันในการพิจารณาดำเนินการในอนาคตต่อไป

2.2.2 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ (ปัญหางражаяอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)

ปัญหางานตัดโอนโรงเรียนภายใต้ความดูแล/รับผิดชอบขององค์กรบริหารส่วนตำบล ตั้งแต่มีการจัดตั้งคณะกรรมการประจำอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กกต.) ขึ้นมาเมื่อ พ.ศ. 2543 จนบัดนี้ ภารกิจประจำอำนาจมิได้คืบหน้ามากนัก เนื่องจากบรรดาเครือข่ายองค์กรภาคประชาชนคัดค้านการถ่ายโอนภารกิจต่าง ๆ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การถ่ายโอนการศึกษา การสาธารณสุข เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นปัญหาที่เกิดจากความไม่พร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลให้การถ่ายโอนภารกิจเป็นไปอย่างล่าช้า ซึ่งความเคลื่อนไหวคัดค้านการโอนโรงเรียนไปให้ อบต. ตามที่ปรากฏเป็นข่าวอยู่ในสื่อต่างๆ หล่านี้ก็จะมีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ จนอาจกลายเป็นปัญหาใหญ่ทางการศึกษาเรื่องหนึ่ง สาเหตุของความไม่ต้องการให้มีการถ่ายโอน กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

- ความไม่พร้อมและไม่สามารถบริหารจัดการการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- เอกสารและประทุมทิพย์ของระบบการศึกษาได้รับผลกระทบจากภาระหนัก
- ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะได้รับผลกระทบในเรื่องความก้าวหน้า มั่นคงในการทำงาน ตลอดทั้งในเรื่องเกี่ยวกับเกียรติและศักดิ์ศรีระบบบริหารงานบุคคลที่จะต้องเปลี่ยนแปลงไป

ข้อคัดค้านในเรื่องดังกล่าวคืออย่างพัฒนาไปอย่างเป็นระบบมากขึ้นจนกลายเป็นการเรียกร้องให้มีการประจำอำนาจการศึกษาเฉพาะที่เป็นไปตามแนวทางของพระราชนูญติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ให้ท้องถิ่นมีอำนาจวิเคราะห์จัดการศึกษาของตนเองได้ (โดยไม่มีการถ่ายโอนมาจากการศึกษาของรัฐ) และให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมเฉพาะตามแนวทางประจำอำนาจที่เป็นสาระหลักของกฎหมายการศึกษาแห่งชาติโดยการเข้าเป็นกรรมการบริหารจัดการศึกษาในระดับเขตพื้นที่การศึกษาหรือเป็นกรรมการสถานศึกษาเท่านั้น

2.2.3 การพัฒนา "ความรู้คุณธรรม"

ปัจจุบันสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปมาก ดังจะเห็นได้จากข่าวในหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ข่าวการอพยุงเงิน ปล้นฆ่า ข่มขืน ชู้สาว เป็นต้น จากการวิเคราะห์สาเหตุเกิดจากความยากจน ขาดคุณธรรม

จริยธรรม ขาดจิตสำนึกรักในความเป็นคนดี เห็นแก่ตัว มีกิเลสหนา มีการ แย่งชิงเด่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว ไม่รู้จักความพอดี ไม่เกรงกลัวต่อปาป งมงายกับอบายมุขและสิ่งเสพติด ผู้กระทำผิดบางคนมีการศึกษาสูงแต่ขาดคุณธรรม ขาดความยั่งยืนขาดสติปัญญา ซึ่งทั้งส่วนใหญ่บุคคลเหล่านี้มีสติปัญญาดีแต่กลับไร้คุณธรรม แทนที่จะใช้ความรู้ในการที่ก่อประโยชน์ในสังคม กลับนำความเดือดร้อนมาสู่สังคม

การสร้างความรู้คุณธรรม ก็คือ การสร้างให้คนเป็นคนดีนั่นเอง การสร้างให้ผู้เรียนเป็นคนดี ต้องถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาอบรมหรือคือส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ การสร้างคุณธรรมคงไม่สามารถแยกสร้างได้ต่างหากจากการเรียนรู้ในเรื่องอื่นๆ คุณธรรมความเป็นคนดี เป็นคุณลักษณะทางจิตใจที่แสดงออกมาผ่านการประพฤติปฏิบัติ การตัดสินใจทำหรือไม่ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง บนพื้นฐานความเชื่อที่เป็นค่านิยมทางคุณธรรมนั้นๆ เช่น ความเป็นคนรู้จักหน้าที่ รับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ความเป็นคนซื่อสัตย์ สุจริต รู้จักเสียสละ อดทน ช่วยเหลือผู้อื่น เป็นต้น

กระบวนการเรียนรู้สามารถพัฒนาคุณธรรมให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ผ่านกระบวนการปฏิบัติงาน ทั้งงานส่วนบุคคลและการปฏิบัติงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การเรียนรู้ที่ดึงครรภ์เป็นการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติงานต่างๆ ด้วยตนเอง เช่น แสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งข้อมูลข่าวสารต่างๆ ทดลองทำงานฝึกทดลองด้วยตนเองร่วมกับผู้อื่น ศึกษาค้นคว้า และทดลองปฏิบัติ การแลกเปลี่ยนข้อมูล และข้อค้นพบระหว่างผู้เรียนด้วยกันหรือระหว่างผู้เรียนกับผู้รู้ กระบวนการเหล่านี้ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณธรรมโดยอัตโนมัติ โดยไม่ต้องสอนวิชาคุณธรรม เพราะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ต้องเรียนรู้เรื่องความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลา อดทน เสียสละ ซื่อสัตย์ สุจริต ต้องรู้จักช่วยเหลือผู้อื่น ฯลฯ ถ้าเข้าได้มาก ๆ ก็จะسانก่อเป็นเจตคติ เป็นความเชื่อ และถ้าเข้าปฏิบัติอยู่เสมอ ก็จะเป็นความเคยชิน เป็นสำนึบที่จะต้องประพฤติปฏิบัติเช่นนั้นอยู่เสมอ ดังนั้น ที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ กล่าวว่า การศึกษาต้องให้ความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม และกระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา จึงเป็นหลักการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญยิ่ง ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดทั้งความรู้ และคุณธรรมไปพร้อมๆ กัน

3. สรุปประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จากความแตกต่างและหลากหลายในประเด็นปัญหา และความต้องการ คณะผู้ศึกษาสามารถสรุปประเด็นของปัญหาและความต้องการที่พบ โดยศึกษาหาความสอดคล้อง ในประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ได้จากการประเมินสมองของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่มหาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นปัญหาและความต้องการที่ได้จากพื้นที่ ภายใต้กรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์วิจัยในการพัฒนาท้องถิ่นตามโครงการอogen บริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวรสามารถสรุปเป็นตารางและแผนผังความคิด (Mindmap) เพื่อหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงได้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงสรุประดิษฐ์กิจเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ผู้ดำเนินการพัฒนา	พิธีทางการวิจัย	กรอบแนวคิด Mobile Unit	สภาวะปัจจัยด้านทรัพยากรดับภารต์	จัดอยู่ใน	
1.	การพัฒนาระบบ การผลิต และระบบ เกษตรชุมชนรักษ์	Agriculture & Engineering, Food, Fuel, Feeds, Fibers, Fertility	- ดำเนินการทดสอบตัวต้น ทดลองการปลูกข้าวตัวต้น สิ่งแวดล้อม	- การออกแบบและประเมินค่าทำให้ทันทุนใน การผลิตตัวต้น ภาคฤดูร้อน - กำลังแรงบดบังที่ต้องการใช้ในการปลูก พืชต้น ภาคฤดูร้อน แต่ละเดือน - ดำเนินการทดสอบตัวต้น พืชต้น ภาคฤดูร้อน ภูมิปัญญาท้องถิ่น	- การศึกษา และพัฒนาปรับเปลี่ยน กระบวนการผลิตและการพัฒนาชุมชน การปรับเปลี่ยนภารต์ที่ต้องการ ใช้ในภาคฤดูร้อน ภาคฤดูหนาว - การผลิตตัวต้น ภาคฤดูร้อน ภาคฤดูหนาว พืชต้น ภาคฤดูร้อน ภูมิปัญญา และ ศักยภาพนิยมท้องถิ่น	- การศึกษา และพัฒนาปรับเปลี่ยน กระบวนการผลิตและการพัฒนาชุมชน การปรับเปลี่ยนภารต์ที่ต้องการ ใช้ในภาคฤดูร้อน ภาคฤดูหนาว - การศึกษา และพัฒนาปรับเปลี่ยน กระบวนการผลิตและการพัฒนาชุมชน การปรับเปลี่ยนภารต์ที่ต้องการ ใช้ในภาคฤดูร้อน ภาคฤดูหนาว - การศึกษา และพัฒนาปรับเปลี่ยน กระบวนการผลิตและการพัฒนาชุมชน การปรับเปลี่ยนภารต์ที่ต้องการ ใช้ในภาคฤดูร้อน ภาคฤดูหนาว
2.	2.1 การพัฒนาด้านการ ศึกษา ผ่านการสร้าง กระบวนการเรียนรู้ร่วม ในการพัฒนาท้องถิ่น	Education and Community Development	- ดำเนินการทดสอบตัวต้น พืชต้น ภาคฤดูร้อน ภูมิปัญญา และ ศักยภาพนิยมท้องถิ่น	- ดำเนินการทดสอบตัวต้น พืชต้น ภาคฤดูร้อน ภูมิปัญญา และ ศักยภาพนิยมท้องถิ่น	- กระบวนการเรียนรู้ร่วมในภาคฤดูร้อน ท่องเที่ยว - กระบวนการเรียนรู้ร่วมในภาคฤดูหนาว ท่องเที่ยว	- การศึกษา และพัฒนาปรับเปลี่ยน กระบวนการเรียนรู้ร่วมในภาคฤดูร้อน ท่องเที่ยว - การศึกษา และพัฒนาปรับเปลี่ยน กระบวนการเรียนรู้ร่วมในภาคฤดูหนาว ท่องเที่ยว
2.2	การพัฒนาระบบ การบริหารจัดการ ภาครัฐ (ปัจจุบัน) กระบวนการจัดการ องค์กรภาครัฐส่วน ท้องถิ่น	Education and Community Development	- ดำเนินการทดสอบตัวต้น พืชต้น ภาคฤดูร้อน ภูมิปัญญา และ ศักยภาพนิยมท้องถิ่น	- ดำเนินการทดสอบตัวต้น พืชต้น ภาคฤดูร้อน ภูมิปัญญา และ ศักยภาพนิยมท้องถิ่น	- ปัจจุบันการตั้งใจเรียนภาษาไทย ความดูแล/รักผู้ดูแลขององค์กร บริหารจัดการภาครัฐ (ปัจจุบัน) กระบวนการจัดการภาครัฐส่วน ท้องถิ่น (เชิงนักชีวชลนปญหา, รูปแบบ/แนวทางแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม)**	- การศึกษา และพัฒนาปรับเปลี่ยน กระบวนการเรียนรู้ร่วมในภาคฤดูร้อน ท่องเที่ยว - การศึกษา และพัฒนาปรับเปลี่ยน กระบวนการเรียนรู้ร่วมในภาคฤดูหนาว ท่องเที่ยว
2.3	การพัฒนา "ภาวน์รัฐ คุณธรรม"	Education and Community Development	- ดำเนินการทดสอบตัวต้น พืชต้น ภาคฤดูร้อน ภูมิปัญญา และ ศักยภาพนิยมท้องถิ่น	- ภาวน์ลีลาวดีและอย่างรวดเร็วของ สภาพสังคมที่มีปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ไม่ดี ความเจริญทางวัฒนธรรม - ความต้องการรับประทานอาหารที่ดี พัฒนาคุณธรรมให้เกิดขึ้นภายในประเทศ	- การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของ สภาพสังคมที่มีปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ไม่ดี ความเจริญทางวัฒนธรรม - ความต้องการรับประทานอาหารที่ดี	- การศึกษา และพัฒนาปรับเปลี่ยน กระบวนการเรียนรู้ร่วมในภาคฤดูร้อน ท่องเที่ยว - การศึกษา และพัฒนาปรับเปลี่ยน กระบวนการเรียนรู้ร่วมในภาคฤดูหนาว ท่องเที่ยว

หมายเหตุ * หมายเหตุ ระบุข้อควรคำนึงอย่างพิจารณาและคำนึงอย่างพิจารณาในกรณีพิเศษที่ขอสงวน
*** หมายเหตุ เรื่องต่อวนมาหาก *

หมายเหตุ * ระบุข้อควรคำนึงอย่างพิจารณาและคำนึงอย่างพิจารณาในกรณีพิเศษที่ขอสงวน

** หมายเหตุ เรื่องต่อวนมาหาก *

* หมายเหตุ เรื่องต่อวนมาหาก *

4. สภาพปัจุบัน/ความต้องการด้านการฝึกอบรม

ในส่วนของการลงพื้นที่เพื่อค้นหาโจทย์ความต้องการด้านการฝึกอบรม โครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) ในเวที “เด่นภาษาชุมชน” พบสภาพปัจุบัน/ความต้องการด้านการฝึกอบรมของพื้นที่ประกอบด้วย

4.1 ด้านสาธารณสุขชุมชน สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิต สุขภาพฟัน การใช้ยา เครื่องสำอางจากผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ การดูแลผู้ป่วยในครอบครัว (โครงการฝึกอบรม การดูแลสุขอนามัยครัวเรือน/ชุมชน)

ปัญหาสุขอนามัยเป็นอีกประเด็นปัญหาหนึ่งที่พบและมีระดับความรุนแรงและเร่งด่วนของปัญหาในระดับรองลงมา ซึ่งในส่วนของปัญหาด้านสุขภาวะอนามัยที่พบ ส่วนใหญ่จะเป็นไปในลักษณะของการขาดความรู้ความเข้าใจใน “พฤติกรรมการดำเนินชีวิต” (พฤติกรรมการบริโภค, พฤติกรรมการดูแลสุขอนามัยตนเอง) ซึ่งปัญหาที่มามาก็คือการเจ็บป่วยที่เกิดจากสาเหตุในข้างต้น เช่น โรคระบบทางเดินหายใจ โรคเบาหวาน โรคความดัน เป็นต้น กรณีเช่นนี้ โครงการฝึกอบรม การดูแลสุขอนามัยครัวเรือน/ชุมชน เพื่อการให้ความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาวะอนามัย ตลอดจนการสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มอสม.ซึ่งเป็นองค์กรหลักที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุดในการดูแลด้านสุขภาพ ให้มีศักยภาพมากขึ้น รวมถึงการสร้างความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขอนามัยครัวเรือน/ชุมชน จึงจะเป็นทางออกที่ดีในการแก้ปัญหาภายใต้ความร่วมมือของประชาชนในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว และชุมชนร่วมกัน

5. สรุปประเด็นโจทย์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จากการแสวงหานักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้รับการตอบกลับว่า ความต้องการ คณะผู้ศึกษาสามารถสรุปประเด็นของปัญหาและความต้องการที่พบ เพื่อหาความเขื่อมโยงระหว่างประเด็นปัญหาและความต้องการที่ได้จากพื้นที่ ภายใต้กรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์ความต้องการด้านการฝึกอบรมในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวร สามารถสรุปเป็นตารางและแผนผังความคิด เพื่อหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงได้ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงสรุปจักษุการซื้อขายและออกหักผลประโยชน์ทั้งสิ้น

ลำดับ	มติในการพัฒนา	ที่ทางภาครัฐ ณ ปี	กรอบแนวคิด Mobile Unit	สภาพปัจจุบันที่ความต้องการ	เจตนาของรัฐ
1.	โครงการฝึกอบรม การ ดูแลสุขอนามัย ครัวเรือนชุมชน	Education and Community Development	- ดำเนินศึกษาและพัฒนา พัฒนาชุมชน ให้มีมนต์เสน่ห์ของคน ศิลปะวัฒนธรรม	- การขาดแคลนบุคลากรในสาขา "บริษัทการลงทุนเชิงวัฒนธรรม" (บริษัทการ ก่อสร้าง บริษัทการดูแล สุขอนามัยด้านดี)	- โครงการฝึกอบรม การดูแล สุขอนามัยด้านดี

หมายเหตุ * หมายถึง ระดับของความสำคัญของปัญหาและความต้องการของชาวบ้านในการพัฒนาท้องถิ่น

*** หมายถึง เร่งด่วนมาก ** หมายถึง เร่งด่วนมาก *

หมายเหตุ เร่งด่วนอย่างยิ่ง

แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างโจทย์ที่ถูกออกใน การพัฒนาห้องเรียน กับวิชา แล้วแบ่งเดินในการพัฒนา

การศึกษา

และพัฒนาไปตามที่กำหนด
ของภารกิจที่ได้รับจากหน้าที่ของตน
ในการพัฒนาห้องเรียน
(ภาคผนวกที่บูรณา)
ประเมินแบบห้องเรียนเบื้องต้นที่เหมาะสม***

การศึกษา

และพัฒนาไปตามที่กำหนด
ของภารกิจที่ได้รับจากหน้าที่ของตน
(ภาคผนวกที่บูรณา)
ประเมินแบบห้องเรียนเบื้องต้นที่เหมาะสม***

โครงสร้างภารกิจของนักเรียน
การสอนและสอนนักเรียนชั้นชุมชน *** *

โครงสร้างภารกิจของนักเรียน
การสอนและสอนนักเรียนชั้นชุมชน *** *

รายงานการพัฒนาห้องเรียนเบื้องต้นที่เหมาะสม***
ประเมินแบบห้องเรียนเบื้องต้นที่เหมาะสม***

การศึกษา

และพัฒนาไปตามที่กำหนด
ของภารกิจที่ได้รับจากหน้าที่ของตน
ประเมินแบบห้องเรียนเบื้องต้นที่เหมาะสม***

รายงานการพัฒนาห้องเรียนเบื้องต้นที่เหมาะสม***
ประเมินแบบห้องเรียนเบื้องต้นที่เหมาะสม***

กลุ่มวิชาพัฒนาศักยภาพครู

และนักเรียน

กลุ่มวิชาพัฒนาศักยภาพครู

และนักเรียน

และการพัฒนาห้องเรียนเบื้องต้นที่เหมาะสม***

ประเมินแบบห้องเรียนเบื้องต้นที่เหมาะสม***

ประเมินแบบห้องเรียนเบื้องต้นที่เหมาะสม***

**สรุปประเด็นการค้นหาจุดที่ดีและจุดที่ไม่ดีของพื้นที่ที่ต้องการพัฒนาท้องถิ่น
พื้นที่ตำบลลำปลาดิบ อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร**

วันที่ 7 สิงหาคม 2554

1. บทวิเคราะห์สภาพบริบทตำบล

จากข้อจำกัดของการที่ชุมชน และตำบลไม่มีบ้านที่ก่อประวัติความเป็นมา การก่อเกิดของตำบลลำปลาดิบด้วยเหตุที่สืบทอดมาจากภาระด้านการตรวจสอบ แล้วจัดเก็บข้อมูลทางประวัติศาสตร์ของตำบลลำปลาดิบ ที่เป็นมาตรฐาน หรือลายลักษณ์อักษรที่สามารถเชื่อถือ และยืนยันข้อเท็จจริงได้ แต่จากการที่ได้สอบถามผู้เฒ่าผู้แก่และคนที่มีพื้นเพด็งเดิมในตำบลลำปลาดิบ พอจะสรุปได้ว่า เดิมที่ ตำบลลำปลาดิบ ตั้งอยู่หมู่ที่ 7 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของตำบลภูมิ อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร ต่อมาราบบ้านได้เสียเรื่องขอแยกตำบลและได้รับการยกฐานะเป็นตำบลลำปลาดิบในปี พ.ศ. 2522 โดยครั้งแรกที่แยกตำบลมาเป็นตำบลมีเพียง 5 หมู่บ้าน เท่านั้น ต่อมานี้ในปี พ.ศ. 2539 ก็มีการแยกหมู่บ้านจากตำบลภูมิ เพิ่มเติมอีก 5 หมู่บ้าน รวมเป็นหมู่บ้านทั้งหมด 10 หมู่บ้าน ในปัจจุบัน

ตำบลลำปลาดิบอยู่ในเขตอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร ทางภาคเหนือของประเทศไทย ตั้งอยู่ห่างจากตัวอำเภอบางมูลนากประมาณ 15 กิโลเมตร โดยมีถนนเข้าติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลคงตะขบ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลภูมิ ตำบลห้วยเงิน อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลวังตะกู อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลบางไผ่ ตำบลหอไกร อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร

ตำบลลำปลาดิบ มีองค์การบริหารส่วนตำบลลำปลาดิบ (อบต.ลำปลาดิบ) เป็นหน่วยงานภาครัฐในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ในการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินไทย เป็นองค์กรภาครัฐที่ใกล้ชิดกับพื้นที่มากที่สุด ซึ่งมีการแบ่งเขตการปกครองตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลลำปลาดิบ โดยมีจำนวนหมู่บ้านในเขตพื้นที่ทั้งสิ้น 10 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านลำปลาดิบ, หมู่ที่ 2 บ้านเพชรลูกกา, หมู่ที่ 3 บ้านหนองสะเดา, หมู่ที่ 4 บ้านไดโอน, หมู่ที่ 5 บ้านลำปลาดิบ, หมู่ที่ 6 บ้านห้วยหลัว, หมู่ที่ 7 บ้านสามแยก, หมู่ที่ 8 บ้านไดโอน, หมู่ที่ 9 บ้านลำปลากลาง, และหมู่ที่ 10 บ้านลำปลากลางใหม่

ตำบลลำปลาดิบ มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 24,866 ไร่ หรือคิดเป็น 39.79 ตารางกิโลเมตร ซึ่งมีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ดอน มีพื้นที่ส่วนน้อยที่เป็นที่น้ำท่วมถึง ในฤดูฝนพื้นที่บางแห่งเกิดภาวะน้ำท่วม ถูกแล้งก แล้งร้าชา ก ข้อน่าสังเกตอีกประการหนึ่งของพื้นที่ตำบลลำปลาดิบ คือ ไม่มีแม่น้ำไหลผ่าน สภาพลักษณะจะเป็นคลองเล็กๆ ในฤดูแล้งน้ำจะแห้งหมดคล่อง น้ำให้ดินต้องเจาะระดับเฉลี่ยประมาณ 80 เมตร ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่ใช้

เป็นที่อยู่อาศัยและประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมเพื่อการยังชีพ ซึ่งอุดมสมบูรณ์ไปด้วยนาข้าว ซึ่งคิดเป็นส่วนใหญ่ หรือเกือบทั้งหมดของพื้นที่โดยรวม

สภาพเศรษฐกิจของตำบลลำประดاقอยู่ในระดับดีมาก โดยมีการประกอบอาชีพด้านการเกษตร (เกษตรกรรม (ทำนา ทำไร่ และเลี้ยงสัตว์)) เป็นอาชีพหลักของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูล การใช้ประโยชน์จากที่ดินที่บ่งชี้ถึงการใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตรเป็นหลัก โดยเมื่อว่างงานจากฤดูกาลทำนาแล้วจะว่างงานเนื่องจากสภาพพื้นที่แห้งแล้ง จึงไม่สามารถทำอาชีพเสริมเกี่ยวกับการเกษตรได้อีก บางส่วนจะอพยพไปใช้แรงงานในเมือง แต่บางส่วนจะจัดตั้ง กลุ่มต่างๆ เพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพ และสร้างรายได้ ในระหว่างฤดูกาลที่เงินกว่างจากการทำการเกษตร ตัวอย่างกลุ่มอาชีพที่สำคัญในพื้นที่ตำบลลำประดاق “ไดแก่” กลุ่มสตรีตำบลลำประดاق กลุ่มผู้ดับชวา กลุ่มสมุนไพร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรก้าวหน้าเพื่อการผลิตบ้านห้วยหล้า (ปุยอินทรีย์ชีวภาพ) กลุ่มพริกแกง และกลุ่มวิสาหกิจชุมชนโรงสีชุมชนตำบลลำประดاق เป็นต้น

ระดับการศึกษาของคนในพื้นที่อยู่ในระดับที่ยังต้องการการพัฒนา เนื่องจากสถานศึกษาส่วนใหญ่ในพื้นที่จะอยู่ในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นในลักษณะของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเท่านั้น โรงเรียนระดับประถมศึกษา (จำนวน 3 แห่ง) โดยมีสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา (จำนวน 1 แห่ง) เป็นสถานศึกษาระดับสูงที่สุดในพื้นที่ แต่ก็ดำเนินงานในลักษณะของสถานศึกษาขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งยังไม่สามารถรองรับความต้องการทางการศึกษาของคนในพื้นที่ได้อย่างเต็มที่นัก และมีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน (จำนวน 5 แห่ง) เป็นแหล่งเรียนรู้ทางเดียวของพื้นที่ และเมื่อพิจารณาจากวิถีทัศน์การพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรบริหารส่วนตำบลลำประดاق ที่ว่า “ตำบลลำประดاق การเกษตรก้าวหน้า นำพาคุณภาพชีวิต สร้างเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนพัฒนาตำบลตามหลักธรรมาภิบาล อยู่บนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง” จะเห็นได้ว่า ทางอบต.ตำบลนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาในมิติของการพัฒนาคุณภาพชีวิต บนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งได้กำหนดไว้เป็นเพียงภารกิจหลักประการหนึ่งของพัฒนาการพัฒนาท้องถิ่นในข้อที่ 4. โดยถูกบรรจุรวมไว้กับการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการกีฬา ซึ่งอาจจะยังไม่ครอบคลุม และไม่เพียงพอต่อการพัฒนาการศึกษาในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา โดยโครงการส่วนใหญ่เป็นไปในลักษณะของการสนับสนุนสถานศึกษาระดับศูนย์เด็กเล็ก หรือขั้นก่อนวัยเรียน ตลอดจนเป็นโครงการในลักษณะของการส่งเสริมและอนุรักษ์ศาสนาคริปติกันและงานประเพณีเป็นส่วนใหญ่ สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการ และความไม่ครอบคลุมในพื้นที่ของ การพัฒนาในปัจจุบันของการศึกษาของพื้นที่ ที่จำเป็นต้องขยายขอบเขตและพื้นที่ของการพัฒนาให้ครอบคลุม ตรงเป้าหมาย ตรงกับความต้องการของเด็กวัยเรียน และเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ที่มากยิ่งขึ้นในการกำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ปีของพื้นที่ในปีต่อไป

สภาพสังคมและความร่วมแรงร่วมใจของประชาชนอยู่ในระดับที่ดี จากเวทีเสวนาภาษาชุมชน พบร่วม สภาพสังคมและความร่วมแรงร่วมใจของประชาชนอยู่ในระดับดี สามารถสังเกตจาก ความเข้มแข็งของ กลุ่มอาชีพที่สำคัญในพื้นที่ตำบลลำประดاق “ไดแก่” กลุ่มสตรีตำบลลำประดاق กลุ่มผู้ดับชวา กลุ่มสมุนไพร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรก้าวหน้าเพื่อการผลิตบ้านห้วยหล้า (ปุยอินทรีย์ชีวภาพ) กลุ่มพริกแกง และกลุ่ม

วิสาหกิจชุมชนโรงเรียนชุมชนตำบลลำปลาด ที่ดำเนินกิจกรรมทางด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ผ่านการสร้างงานสร้างอาชีพ สร้างรายได้อย่างเข้มแข็ง และเป็นรูปธรรม หลากหลายโครงการ และหลากหลายชนิดของสินค้า/ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการยอมรับ และเป็นที่ต้องการของตลาด ตลอดจนได้รับการดำเนินการ และพัฒนาคุณภาพสินค้า/ผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น ผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา น้ำพริกแกงเผ็ด ขันหม่องม้วน สมุนไพรกระชา ดำเนินมันสมุนไพรเหลือง เป็นต้น รวมถึง การจัดตั้งกลุ่มเกษตรรายย่อยต่าง ๆ ได้หลายรูปแบบ เช่น หนองน้ำอมทรัพย์เพื่อการเกษตร หนองน้ำร้านค้าเพื่อการเกษตร รวมถึงการมีくだเรียนรู้ขยายผลจากศูนย์ชี้พัฒนาการเกษตร ศูนย์ฯ อยู่ที่ บ้านหัวยหลัว หมู่ที่ 6 ตำบลลำปลาด เป็นแหล่งเรียนรู้ในการทำปุ๋ย การคัดเมล็ดพันธุ์ข้าว และเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้ ให้กับประชาชนภายในหมู่บ้าน ตำบล เหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความร่วมแรงร่วมใจเพื่อร่วมกันพัฒนาห้องถังของคนในตำบลได้เป็นอย่างดี

2. สภาพปัจจุบัน/ความต้องการด้านการวิจัย

จากการระดมสมองเพื่อค้นหาโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาห้องถัง ตำบลลำปลาด อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร ตามโครงการออกแบบนวัตกรรมวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) ผ่านเวทีประชาชน “ผู้นำภาษาชุมชน” ซึ่งประกอบด้วย ผู้นำห้องถัง, แกนนำหมู่บ้าน, ผู้เกี่ยวข้อง, คณาจารย์จากมหาวิทยาลัย เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักในการเข้าร่วมค้นหาโจทย์วิจัยในพื้นที่ จากการบูรณาการ ดังกล่าวสามารถจัดลำดับความสำคัญเรื่องด่วนของประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาห้องถังได้ดังนี้

2.1 ด้านสังคม การปักครอง การพัฒนาชุมชน ภูมิปัญญา และศิลปวัฒนธรรมห้องถัง

1.) หนึ่งสิบภาคการเกษตร

ปัญหาหนึ่งสิบภาคการเกษตร นับเป็นปัญหาใหญ่ในระดับจากครัวเรือน ชุมชน สังคม ไปจนถึงในระดับประเทศ และเป็นผลสืบเนื่องมาจากการสัมஸยของระบบเกษตรและการจัดการชีวิตของเกษตรกร หนึ่งสิบเกษตรกรจึงเป็นทุกข์เรื่องว่างดงามความยาวนาน นับตั้งแต่การผลิตทางการเกษตรเปลี่ยนแปลงจากเพื่อตอบสนองปัจจัยสี่ มาเป็นการผลิตเพื่อการค้า โดยการส่งเสริมของหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษาที่เปิดสอน วิชาเกษตรกรรมแผนใหม่ที่มีเงินเป็นเป้าหมาย และธุรกิจการเกษตร ภายใต้บทกรรมว่า “พรุ่งนีร้าย” และเพื่อเพิ่ม โอกาสในการเข้าถึงทุน และโอกาสทางการแข่งขัน ภายใต้ตลาดทุนเศรษฐี ทำให้เกษตรกรเข้าถึงสินเชื่อได้ง่ายขึ้น เป็นปัญบทของหนึ่งสิบ ที่กลยุทธ์เป็นวงจรอบบท และปีศาจที่ชูดเลือด ชูดเนื้อพื่นของเกษตรกรรมจากทุกวันนี้

ปัญหานี้สิบของเกษตรกรส่วนใหญ่ มีศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกษตรกรเป็นหนี้ในทาง

นโยบายพบว่า สาเหตุหลักๆ คือ การกำหนดดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศโดยใช้ภาคเกษตรกรรมเป็นฐานของ ความเจริญ, การสนับสนุนทุนนิยมการเกษตรกร ในลักษณะพิเศษที่เรียกว่า ทุนนิยมค่าเช่า, ประการที่สาม การใช้นโยบายการค้าเสรีอย่างเลือกปฏิบัติ, การศึกษาดังกล่าวแสดงคติองค์กรศึกษาการจำแนกค่าใช้จ่ายของเกษตรกร พบว่า เกษตรกรมีค่าใช้จ่ายในครัวเรือนที่ก่อให้เกิดภาวะหนี้สินใน 4 กลุ่มใหญ่ คือ หนึ่งสิบด้านการลงทุน การเกษตร หนึ่งสิบด้านค่าใช้จ่ายในครัวเรือน, หนึ่งสิบด้านการลงทุนการศึกษาของบุตร, หนึ่งสิบอันเกิดจากโซคะตา

พิพากษานด สาเหตุเหล่านี้ล้วนทำให้เกษตรกรเกิดภาวะหนี้สินที่ล้นพ้นจนนำไปสู่การสูญเสียทรัพย์สินและที่ดินเป็นจำนวนมาก รวมถึงสภาพปัญหาในระดับภูมิภาค ในมิติของการนำเข้าสินค้าทุนราคายัง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นระบบการผลิตแบบเข้มข้นในแต่ละจังหวัดและสารเคมี เช่น ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง และยากำจัดศัตรูพืช ฯลฯ จากการประมาณของเพื่อค้นหาโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ในเวที "เสวนาภาษาชุมชน" พบว่า การทำนา 1 ไร่ จะมีต้นทุนการผลิตประมาณ 5,000 บาท (ไม่รวมค่าแรงในครัวเรือน) ต้นทุนเกือบทั้งหมดเป็น ค่าปุ๋ย ยาฆ่าแมลง และค่าจ้างรถเกี่ยว ฯลฯ เหล่านี้เป็นบังคับให้เกษตรกรต้องนำเข้าทุนราคายังจากการผลิตอื่น ๆ และนี่อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้พากษาต้องพึ่งพาเงินออมจากภายนอก ทั้งในส่วนของสถาบันการเงินในระบบ และนอกระบบ การหันกลับมาให้ความสำคัญกับ "สภาพความเป็นจริง และกรุณาจัตุนเอง" ผ่านการส่งเสริมให้ประชาชนน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต จึงถูกหยิบยกนำเสนอในเวทีเสวนา ซึ่งหากชาวบ้านปฏิบัติและนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน และขยายผลให้ครอบคลุมทุกครัวเรือน ก็จะช่วยลดภาระหนี้สิน และสามารถดำรงชีวิตได้ในขณะที่ค่าครองชีพสูง ในสภาวะของตลาดเสื่อ ภายใต้ระบบทุนนิยม ได้อย่างรู้เท่าทัน

2.) ระบบสวัสดิการชุมชน/สังคมสำหรับผู้สูงอายุ

จากโครงสร้างประชากรไทยในปัจจุบันประมาณ 66 ล้านคน และเป็นประเทศที่ดีกว่าได้อยู่ในช่วงของสังคมผู้สูงอายุด้วยเงื่อนไขมีประชากรผู้สูงอายุมากกว่าร้อยละ 10 และที่เป็นเช่นนี้ เพราะอัตราการเกิดของประเทศไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง และจากการคาดประมาณประชากรโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า จำนวนและสัดส่วนของประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป หรือประชากรวัยสูงอายุในประเทศไทยเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนปัจจุบันประเทศไทยมีประชากรวัยสูงอายุประมาณ 7.3 ล้านคน หรือร้อยละ 11.0 ของประชากรทั้งหมด โดยปี พ.ศ.2573 คาดว่าจะมีจำนวนเพิ่มขึ้นถึง 17.7 ล้านคน หรือร้อยละ 20 ของจำนวนประชากรทั้งหมด

ดังนั้น การก้าวขึ้นสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างรวดเร็วของสังคมไทย และย่อมส่งผลให้เกิดชีวิตและพฤติกรรมของผู้คนในสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วไม่น้อย ทำให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องรวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการเตรียมมาตรการรองรับอย่างทันท่วงทีพร้อมที่จะก้าวทันสถานการณ์ของผู้สูงอายุและปรับกระบวนการทัศน์เดิมจากที่มองผู้สูงอายุว่าเป็นภาระของสังคมทำให้เป็นผู้ใช้ประสบการณ์ที่สะสมมายาวนานให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

แนวคิดการจัดสวัสดิการชุมชนและการดูแลผู้สูงอายุบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงถูกหยิบยกขึ้นในเวทีเสวนาภาษาชุมชน ซึ่งเหล่านี้ถือว่า เป็นเรื่องสำคัญที่ทุกฝ่ายต้องให้ความร่วมมือ ประชาชนและผู้สูงอายุต้องเป็นผู้สะท้อนสภาพปัญหาและความต้องการของตน ผ่านชุมชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเป็นฝ่ายสนับสนุนให้เกิดการแก้ไขปัญหาและการจัดบริการ ดำเนินงานต่างๆที่มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตดังกล่าว ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งอปท. ต้องให้ความสำคัญและร่วมกันหาแนวทางพัฒนาและเสริมสร้างการจัดสวัสดิการสังคมแก่ผู้สูงอายุต่อไป

2.2 ด้านภูมิศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (ปัญหาเกษตร (ศัตtruพีช และระบบเกษตรอินทรีย์))

ปัญหาเกษตร เป็นปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งที่พบในพื้นที่ตำบลลำปลาด้วยสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1.) ปัญหาระบบเกษตรแบบพึ่งพาเครื่องจักร พบร้า เกษตรกรส่วนใหญ่ในพื้นที่ตำบลลำปลาด้วยมักนิยมระบบเกษตรแบบพึ่งพาเครื่องจักร รวมถึงสารเคมีทางการเกษตร การใช้ปุ๋ยและยากำจัดศัตtruพีช เพื่อเพิ่มผลผลิต ทำให้ต้นทุนทางการผลิตเพิ่มสูงขึ้น เกิดภาวะหนี้สิน ตลอดจนปัญหาด้านสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศน์ที่ถูกทำลายจากการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ใช้เครื่องจักร และสารเคมีในการเพิ่มผลผลิตเป็นองค์ประกอบหลัก รวมถึงปัญหาการแพร่ระบาดของโรคและแมลงเป็นวงกว้างจากระบบมิเวศน์ที่ถูกทำลาย

2.) ปัญหาศัตtruพีช พบร้า ปัญหาเหลือกระโดดสีน้ำตาล เป็นศัตtruพีชที่สำคัญของคนทำนาปลูกข้าว ขawnathukunรู้จักแมลงชนิดนี้ดี เพราะบางที่แมลงชนิดนี้สร้าง ความเสียหายได้ในช่วงข้ามคืน ถึงกับหมดเนื้อหมดตัว เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลมากทำลาย ข้าว โดยคุณนำเลี้ยงจากต้นข้าวทุกรายการเจริญเติบโตจนทำให้แห้งตาย เป็นจุดๆ ในแปลงนา และขยายตัวเป็นวงกว้าง ออกไปตามบริมามของเพลี้ยกระโดดที่เพิ่มขึ้น ทำให้บริเวณที่มีเพลี้ยกระอยู่ มีลักษณะคล้ายใบโคนน้ำร้อนลวก ใบเหลือง แดงและต้นข้าวตาย หากข้าวที่ถูกคุกคินน์ เลี้ยงไม่ตาย เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลจะเป็นพาหะนำเชื้อไวรัส ซึ่งทำให้เกิดโรคใบหิว หรือโรครุ้ง ข้าวไม่อกรวงสร้างความเสียหาย แก่เกษตรกรผู้ปลูกข้าวอย่างมาก สาเหตุสำคัญ คือ มีการปลูกข้าวตลอดปีอย่างต่อเนื่อง ปลูกข้าวพันธุ์ไม่คัดต้านทาน หรือปลูกข้าวพันธุ์เดิมซ้ำกันทุกฤดูในแหล่งเดิม และมีการใช้สารกำจัดแมลงที่ทางราชการไม่อนุมัติ โดยเฉพาะสารที่ก่อให้เกิดการระบาดเพิ่มขึ้นของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล ในอนาคตปัญหานี้จะยังคงเกิดขึ้นอีกแน่นอนควบคู่ที่การผลิตข้าวเชิงพาณิชย์ยังมีความสำคัญและดำเนินต่อไป การแก้ปัญหาที่ได้ผลและทันการณ์ต้องมีการวางแผนการบริหารการจัดการที่ดี มีการเฝ้าระวังอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง ผู้เรียนจะไม่ถูกดึงดูดไป ป้องกันกำจัดหรือการแก้ปัญหา เพราะมีคำแนะนำและทางราชการได้ดำเนินการอยู่แล้ว ข้อควรคำนึงคือ ข้อจำกัด หรือความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ ทางวิชาการกับทางศรษฐกิจและสังคมอาจไม่สอดคล้องกัน จึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงข้อดีข้อเสียและไม่ควรหวังผลเพียงการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า แต่ควรคำนึงถึงผลกระทบที่ตามมาทั้งระยะสั้นและระยะยาว

จากปัญหาสำคัญด้านการเกษตรทั้ง 2 ประเด็น แนวคิดด้านเกษตรอินทรีย์ และการควบคุมแมลงศัตtruพีชแบบอินทรีย์ จึงถูกนำเสนอเพื่อเป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาทางการเกษตรที่เกิดขึ้นในพื้นที่ โดยเน้นที่การเสริมสร้างความแข็งแรงของพืช เพื่อให้พืชสามารถพัฒนาความต้านทานต่อโรคและแมลงศัตtruพีช รวมทั้งทำให้พืชสามารถแข่งขันกับวัชพืชได้ดีขึ้น ดังนั้นเกษตรอินทรีย์จึงให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงบำรุงดินและการปรับสภาพแวดล้อมของระบบนิเวศในฟาร์มเป็นหลัก เมื่อฟาร์มได้รับการปรับปรุงให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์และสภาพแวดล้อมที่ดี ระบบนิเวศฟาร์มก็จะได้สมดุล การวนกวนจากศัตtruพีชก็จะน้อยลง โดยอาจเริ่มจากการเตรียมแปลงนาปลูกข้าวให้สะอาด ปราศจากวัชพืช ซึ่งเป็นที่อาศัยของแมลงศัตtruข้าว เนื่องจากในบางครั้งหลังจากเราเก็บ

เกี่ยงผลผลิตข้าว รุ่นก่อนหน้านี้แล้ว อาจมีแมลงที่เป็นศัตรูของข้าวอาศัยอยู่ เราต้องตัด และเผาทำลายทิ้งให้หมด ให้ເພາະພາະ ວັນພີ້ຊາດມຄັນນາ ສ່ວນຝາງຂ້າວ ໃຫ້ມັກດ້ວຍຈຸລິນທີ່ສໍາຫຼວຍຢ່ອຍສລາຍຕອ້ງ ແລະຝາງຂ້າວ ດີນໃນນາ ຂອງເຮົາຈະໄດ້ມີຄວາມອຸດນສມບູຽນເພີ່ມເຂົ້າ ລວມຄື່ງກາຮັ່ງສ່ອນສຸນໃໝ່ມີກາຮໃໝ່ປຸ່ງຄົນທີ່ຈຶ່ງກາພ ໃຫ້ຄຣອບຄຸມທຸກ ຄວາງເຮືອນ ເພື່ອລັດຕັນທຸນໃນກາຮັດ ແລະປັບປຸງຄຸນກາພດິນ ເພື່ອກາຮສ້າງຄວາມສມບູຽນໃໝ່ກັບດິນ ພື້ນຝ່ຽບບນ ນິເວຂີທຍາແລະວຸງຈັກແຮ່ງຮຽມໜາຕີ ກາຮັດກາຮເກະທຽບຈະຕ້ອງສອດຄລ້ອງກັບວິຖີ່ແຮ່ງຮຽມໜາຕີ ແລະໜ່າຍທຳໃໝ່ ຮະບນແລະວຸງຈັກຮຽມໜາຕີເພີ່ມພູນແລະຢື່ນຕ່ອງໄປ

3. ສຫຼຸບປະເທົ່າໂຈທີ່ວິຈີ່ຢັ້ງເພື່ອກາຮພັນນາທ້ອງຄື່ນ

ຈາກຄວາມແທກຕ່າງແລະໜາກໜາຍໃນປະເທົ່ານປົ້ນໜາ ແລະຄວາມຕ້ອງກາຮ ຄະນະຜູ້ຕຶກໝາສາມາຮສ່ຽນປະເທົ່ານປົ້ນໜາແລະຄວາມຕ້ອງກາຮທີ່ພບ ໂດຍຕຶກໝາຫາຄວາມສອດຄລ້ອງ ໃນປະເທົ່າໂຈທີ່ວິຈີ່ຢັ້ງເພື່ອກາຮພັນນາ ທ້ອງຄື່ນທີ່ໄດ້ຈາກກະບວງກາຮຮັດສ່ອນຂອງຜູ້ມີສ່ວນເກີຍວ່າຈົ່ງໃໝ່ພື້ນທີ່ ນຳມາວິເຄາະໜີ່ເພື່ອຫາຄວາມເຂື່ອມໂຍງ ຮະຫວ່າງປະເທົ່ານປົ້ນໜາແລະຄວາມຕ້ອງກາຮທີ່ໄດ້ຈາກພື້ນທີ່ ພາຍໃຕ້ກຣອບແນວຄິດໃນກາຮດັນໜາໂຈທີ່ວິຈີ່ຢັ້ງເພື່ອກາຮພັນນາ ທ້ອງຄື່ນ ຕາມໂຄຮກກາຮອກໜ່ວຍບົກກາຮວິຊາກາຮເຄື່ອນທີ່ ມາຫວິທຍາລ້ຽນເຮັດວຽກ (Naresuan University Mobile Unit) ແລະທີ່ກາຮວິຊາຂອງມາຫວິທຍາລ້ຽນເຮັດວຽກສ່ຽນປະເທົ່າງແລະແພັນຜັງຄວາມຄິດ (Mindmap) ເພື່ອ ນາຄວາມສັນພັນຮີ ແລະຄວາມເຂື່ອມໂຍງໄດ້ດັ່ງນີ້

ตารางที่ 1 แสดงสรุปประเด็นในเชิงวิจัยเพื่อการพัฒนาทั้งสอง

ลำดับ	มิติ/นิหารพัฒนา	ติดตามการวิจัย มน.	กروبแมร์คิต Mobile Unit	สภาพปัจจุบันภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	โดยสรุป	
					กิจกรรม	ผลลัพธ์
1.	ปัจจัยหนี้สินภาค การเกษตร	Agriculture & Engineering, Food, Fuel, Feeds, Fibers, Fertility	- ดำเนินสังคม การประกอบ การ พัฒนาชุมชน ภูมิปัญญา และ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	- นโยบายที่สืบสานความประเพณี และภูมิปัญญา ตลอด การบริหารจัดการ เพื่อการ แก้ไขปัญหาที่สืบทอดมาจากการเปลี่ยน (อาชีวุ แผลทางแยก) ***	- การศึกษา และพัฒนาปัญญาที่ เหมาะสม ของภาคพื้นเมืองภาคตะวันออก การบริหารจัดการ เพื่อการรองรับ ผู้สูงอายุที่เข้ามาอยู่บ้านเป็นจำนวนมาก เพื่อ (การเตรียมพร้อมของชุมชน ความสามารถในการรองรับ	- การศึกษา และพัฒนาปัญญาที่ เหมาะสม ของภาคพื้นเมืองภาคตะวันออก การบริหารจัดการ เพื่อการ แก้ไขปัญหาที่สืบทอดมาจากการเปลี่ยน ผู้สูงอายุ ***
2.	ระบบสนับสนุน ภูมิปัญญาและราก ผู้สูงอายุ	Education and Community Development	- ดำเนินสังคม การประกอบ การ พัฒนามาชุมชน ภูมิปัญญา และ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	- โครงสร้างข่ายของประชากรได้ เปลี่ยนแปลงเข้าไปสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society)	- ปรับหากาражและขยายขนาดครัวเรือน ให้เข้ากับผู้สูงอายุ แล้วซ่อมแซม รวมถึงซ่อมบำรุง แล้วคงไว้ด้วย ความรับผิดชอบต่อตัวเอง สำหรับ ของจะนำไปส่งบ้าน再次ใช้ สิ่งสิ่ติดการ ดูแลและรักษาบ้านให้ดูดี ไม่เสียหาย ควรอย่างสุดความสามารถที่ รักษาไว้ด้วยความดูแลอย่างดี	- ปรับหากาражและขยายขนาดครัวเรือน ให้เข้ากับผู้สูงอายุ แล้วซ่อมแซม รวมถึงซ่อมบำรุง แล้วคงไว้ด้วย ความรับผิดชอบต่อตัวเอง สำหรับ ของจะนำไปส่งบ้าน再次ใช้ สิ่งสิ่ติดการ ดูแลและรักษาบ้านให้ดูดี ไม่เสียหาย ผู้สูงอายุ

หมายเหตุ * หมายถึง ระดับชุมชนความสำคัญของภูมิปัญญาและศิลปะชุมชนท้องถิ่น
** หมายถึง เรื่องที่วน返มา

หมายเหตุ ระดับชุมชนความสำคัญของภูมิปัญญาและศิลปะชุมชนท้องถิ่น

* หมายถึง เรื่องที่วน返มา

ลำดับ	ผู้ติดตามการพัฒนา	พิเศษทางการคุ้มครอง มนบ.	กรอบแนวคิด Mobile Unit	สภาพปัจจุบัน/ความต้องการ	จัดทำโดย
3.	ระบบการสนับสนุนทั่วไป	Education and Community Development	- ดำเนินสังคม การบูรณาการ การพัฒนาชุมชน ภูมิปัญญา ท้องถิ่น ศิลปาชลและเทคโนโลยี	- ปัจจุบัน กระบวนการดำเนินงาน เครื่องจักร - ปัจจุบัน ศักยภาพ แมลงศัตรูพืชแบบอิมหาร์ เพื่อ แก้ไขปัญหาน้ำเสียในภาคเกษตรและ ผลการทบทิ่มต่อระบบเกษตร***	- ภาครัฐ ผ่านสถาบันวิจัย และกิจกรรม แมลงศัตรูพืชแบบอิมหาร์ เพื่อ แก้ไขปัญหาน้ำเสียในภาคเกษตรและ ผลการทบทิ่มต่อระบบเกษตร***

หมายเหตุ
*** หมายเหตุ * หมายเหตุ ระบุตัวอย่างเช่นกันในแต่ละหัวข้อของรายงานฯ ให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในเอกสารที่แนบท้าย

หมายเหตุ
** หมายเหตุ ระบุตัวอย่างเช่นกันในแต่ละหัวข้อของรายงานฯ ให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในเอกสารที่แนบท้าย

* หมายเหตุ ระบุตัวอย่างเช่นกันในแต่ละหัวข้อของรายงานฯ ให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในเอกสารที่แนบท้าย

4. สภาพปัจจุบัน/ความต้องการด้านการฝึกอบรม

ในส่วนของการลงพื้นที่เพื่อค้นหาโจทย์ความต้องการด้านการฝึกอบรม เพื่อการพัฒนาห้องถีนตามโครงการอุปกรณ์บริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) ในเวที “เสวนาภาษาชุมชน” พบสภាពปญหา/ความต้องการด้านการฝึกอบรมของพื้นที่ประกอบด้วย

4.1 ด้านสาธารณสุขชุมชน สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิต สุขภาพฟัน การใช้ยา เครื่องสำอางจากผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ การดูแลผู้ป่วยในครอบครัว (การดูแลสุขอนามัยตนเอง ครัวเรือน และชุมชน)

โรคที่พบมากในพื้นที่ มีหลากหลายประเภท และอาการที่มา ทั้งในมิติของโรคเรื้อรังหรือโรคประจำตัว วิถีชีวิตที่ไม่ค่อยเคลื่อนไหวร่างกายหรือออกกำลังกาย และออกกำลังกาย (โรคข้อเข่าเสื่อม กระดูกเสื่อมในผู้สูงอายุ) ด้วยทำทางที่ไม่ถูกต้อง อาจทำให้เกิดการบาดเจ็บ ด้านบริโภคอาหารที่นิยมบริโภคไปต่อเนื่อง และนิยมซื้ออาหารสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป ซึ่งส่งผลถึงภาวะการเกิดโรคเรื้อรังหลายชนิด เช่น โรคอ้วน ความดันโลหิตสูง เบาหวาน ด้านอารมณ์ การใช้ชีวิตอยู่ในสังคมที่มีการแข่งขัน ด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจ ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตครอบครัว บุคคลในครอบครัว ผลงานให้ประชากรวัยทำงานมีความวิตกกังวล มีความเครียด ซึ่งส่วนแล้วแต่เป็นสาเหตุที่เกิดจากพฤติกรรมไม่ถูกต้องของประชาชน ก่อให้เกิดโรคไวรัสเรื้อรัง 'ได้แก่ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน โรคของหัวใจและหลอดเลือด รวมถึงไขมันเร็ง เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นผลมาจากการพฤติกรรมการดำเนินชีวิต และพฤติกรรมการบริโภคที่มักไม่เป็นไปตามสุขลักษณะ ซึ่งได้กล่าวเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญ เป็นสาเหตุการเจ็บป่วยและเสียชีวิตอันดับต้นๆ ของประเทศไทย

การดูแลสุขภาพตนเองจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะในความเป็นจริงการดูแลรักษาความเจ็บป่วยหรือดูแลสุขภาพให้แข็งแรงขึ้นอยู่กับตัวของประชาชนเองเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นการจะพัฒนาภาวะสุขภาพของบุคคล หรือประชาชนให้ประสบผลสำเร็จ จะต้องส่งเสริมการดูแลสุขภาพตนเองเป็นสำคัญ และในการดูแลสุขภาพตนเอง พฤติกรรมของบุคคลมีความสำคัญมากต่อภาวะสุขภาพของบุคคล พฤติกรรมสุขภาพที่ดีของบุคคล ส่งผลให้บุคคลนั้นมีสุขภาพที่ดีทั้งในระดับส่วนตัวและระดับเยาวชน นอกจากนี้ในช่วงที่จำเป็นเกิดการเจ็บป่วย พฤติกรรมสุขภาพของบุคคลที่ดีช่วยให้สามารถปรับตัวต่อภาวะวิกฤติของการเจ็บป่วยได้เร็วและดี ดังนั้น “พฤติกรรมของบุคคล” จึงมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับบุคคล ตลอดระยะเวลาของภาวะสุขภาพดีและการเจ็บป่วย” ซึ่งการมีการปฏิบัติการดูแลตนเองก็ถือว่า เป็นพฤติกรรมสุขภาพที่ดีของบุคคล ครัวเรือน ชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป

4.2 ด้านเทคโนโลยี การใช้เครื่องมือเครื่องจักร การซ่อมบำรุงเครื่องมือประกอบอาชีพและอุปกรณ์ไฟฟ้า การออกแบบปรับปรุงภูมิทัศน์ อาคารบ้านเรือน ผังเมือง (การดูแลรักษาเครื่องมือเครื่องจักรทางการเกษตร)

จากที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้น ในประเด็นของ ปัญหาระบบทุนทางการเกษตรแบบพื้นที่ทางเศรษฐกิจ พบว่า นอกจาก ระบบเกษตรแบบพื้นที่ทางเศรษฐกิจ รวมถึงสารเคมีทางการเกษตร การใช้ปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืช ที่ทำให้ ต้นทุนทางการผลิตเพิ่มสูงขึ้น เกิดภาวะหนี้สิน ตลอดจนปัญหาด้านสภาพแวดล้อมและระบบอนุรักษ์ที่ถูกทำลาย แล้ว ปัญหาการดูแลรักษาเครื่องมือ เครื่องจักรทางการเกษตรเหล่านี้ก็เป็นปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่ง

สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกร ภายใต้การฝึกอบรมในหลักสูตร “การใช้และบำรุงรักษาเครื่องจักรกล การเกษตร” เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของเครื่องมือ อุปกรณ์ในการทำการเกษตร ลดค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงรักษาเครื่องจักรกลการเกษตรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ตลอดจนจะทำให้เกษตรกรมีความรู้ในเรื่องการบำรุงรักษา และสามารถซ่อมเครื่องจักรกลการเกษตรเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง รวมทั้งสามารถช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร และประชาชนทั่วไปได้

4.3 สรุปประเด็นโจทย์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จากความแตกต่างและหลากหลายในประเด็นปัญหา และความต้องการ คณะกรรมการศึกษาสามารถสรุปประเด็นของปัญหาและความต้องการที่พบ เพื่อหาความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นปัญหาและความต้องการที่ได้จากพื้นที่ ภายใต้กรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์ความต้องการด้านการฝึกอบรมในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการอุกหน่วยบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวร สามารถสรุปเป็นตารางและแผนผังความคิด เพื่อหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงได้ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงสรุปโดยย่อการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาห้องเรียน

ลำดับ	วัตถุเนกประสงค์	ทิศทางการบริจัด บม.	กรอบเนนคิด Mobile Unit	สภาพปัจจุบันความต้องการ	โครงการอบรม
1.	การดูแลสุขอนามัย ตนเอง ครัวเรือน และ ชุมชน	Education and Community Development	- ดำเนินสังคม การปลูกเชิง การ พัฒนาชุมชน ภูมิปัญญา และ ศิลป์วัฒนธรรมทั้งใน ตัวสถาบันสุขอนามัยชุมชน ศูนย์งาน กองรักษาดินแดน สำนักฯ - ดำเนินสถาบันสุขอนามัยชุมชน ศูนย์งาน กองรักษาดินแดน สำนักฯ ผู้เชี่ยวชาญ เครือข่าย สถาบันฯ ฯลฯ ผู้เชี่ยวชาญท้องถิ่น ภาคและชุมชน ในการดำเนินการ ตามที่ ได้รับมอบหมาย	- ปฏิบัติงานและสืบสานภารติเมือง ให้คงอยู่ ไว้ให้เจริญรุ่งเรือง ให้คนรุ่นหลัง ได้รับสืบทอด ภูมิปัญญา ให้ต่อไป - ปฏิบัติงานและสืบสานภารติเมือง ให้คงอยู่ ไว้ให้เจริญรุ่งเรือง ให้คนรุ่นหลัง ได้รับสืบทอด ภูมิปัญญา ให้ต่อไป	- ดำเนินการอบรม “การดูแล สุขอนามัย ตนเอง ครัวเรือน และ ชุมชน”*** *** ***
2.	การดูแลรักษา เครื่องมือ เครื่องจักร ทางการเกษตร	Agriculture & Engineering, Food, Fuel, Feeds, Fibers, Fertility	- ดำเนินการในลักษณะ การใช้เครื่องจักร ดำเนินการตาม ความต้องการของ ชุมชน ที่ได้รับมอบหมาย ให้คงอยู่ ไว้ให้เจริญรุ่งเรือง ให้คนรุ่นหลัง ได้รับสืบทอด ภูมิปัญญา ให้ต่อไป - ดำเนินการในลักษณะ การใช้เครื่องจักร ดำเนินการตาม ความต้องการของ ชุมชน ที่ได้รับมอบหมาย ให้คงอยู่ ไว้ให้เจริญรุ่งเรือง ให้คนรุ่นหลัง ได้รับสืบทอด ภูมิปัญญา ให้ต่อไป	- ดำเนินการตาม ความต้องการของ ชุมชน ที่ได้รับมอบหมาย ให้คงอยู่ ไว้ให้เจริญรุ่งเรือง ให้คนรุ่นหลัง ได้รับสืบทอด ภูมิปัญญา ให้ต่อไป	- ดำเนินการอบรม “การดูแล สุขอนามัย ตนเอง ครัวเรือน และ ชุมชน”*** *** ***

* หมายถึง ระดับของความสำคัญของปัญหาและความต้องการของชุมชนในการพัฒนาห้องเรียน

** หมายถึง เรื่องที่ควรดำเนินการ * หมายถึง เรื่องที่ควรดำเนินการ

แผนงานพัฒนาสังคมพัฒนาระบบโครงสร้างและระบบสนับสนุนในการพัฒนาท้องถิ่น กลุ่มวิชา และปรับเปลี่ยนในกรอบแผน

การศึกษา
และการพัฒนาชุมชนในเชิงท่องเที่ยว
ของประเทศไทย จัดทำขึ้นโดยสถาบันวิจัย
และพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
เพื่อเป็นการนำเสนอความคิดเห็นของ
ผู้เชี่ยวชาญทางด้านต่างๆ ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ
ในการศึกษาและพัฒนาชุมชน ให้กับ
ผู้สนใจและผู้ที่ต้องการทราบเพิ่มเติม

นักวิชาการและนักศึกษาที่สนใจเรื่องความต้านทานทางเคมี สามารถเข้าร่วมเป็นผู้ร่วมงานของสถาบันนี้ได้โดยการติดต่อผู้ดูแลระบบ

การท่องเที่ยวและการค้า
และมนต์เสน่ห์ที่สืบทอดกันมาของเชียงใหม่!
ทางตอนเหนือของประเทศไทยเป็นแหล่งอารยธรรมที่สำคัญมาก
และมีความงามที่น่าทึ่งทั้งในด้านสถาปัตยกรรม
และวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนาน *** *

กงสุลใหญ่ในกรุงรัตนโกสินทร์

จดหมายฉบับ
จดหมายฉบับ

โดยปริญัทเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ต้านล้าปราบตา
อ่านก่อนมีผล
จังหวัดพิษณุโลก

- โครงการรัฐวิสาหกิจชุมชน
“บ้านกาชาดเชียงใหม่”*

• 363

* * * * *

卷之三

120

สรุปประเด็นการค้นหาโจทย์วิจัย และโจทย์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาห้องถีน

พื้นที่ตำบลมะขามสูง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

วันที่ 27 สิงหาคม 2554

1. บทวิเคราะห์สภาพนินท์ต์มูล

ตำบลมะขามสูง เป็นตำบลหนึ่งของอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งจากการสอบถามจากผู้เฒ่าผู้แก่ในพื้นที่ ทำให้ได้รับข้อมูลว่า คำว่า "มะขามสูง" มีประวัติเล่าต่อกันมานาน โดยส่วนใหญ่กล่าวว่า ในอดีตในพื้นที่ตำบลมะขามสูงมีต้นมะขามสูงใหญ่ ผู้คนเดินทางผ่านไปมาซึ่งเป็นป่า ก็จะหยุดพักและเป็นที่สังเกตในการเดินทางกันหลงป่า จึงเป็นที่สังเกต และคาดจำ ซึ่งสามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่าในระยะไกล ต่อมามีผู้คนมากับจากพื้นที่ทำกิน อาศัยหนาแน่นขึ้น บริเวณใกล้ต้นมะขามใหญ่และได้อาศัยเก็บมะขามไปใช้กิน ครั้นต้นมะขามใหญ่ตายลง ด้วยสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง ไม่สามารถทราบได้ แต่ต้นมะขามสูง จนถึงกระถังทั้งทั้งหมดที่

ตำบลมะขามสูง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดพิษณุโลก มีระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองพิษณุโลก โดยการเดินทางโดยรถยนต์ ระยะทางประมาณ 12 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลท้อแท้ อ.วัดโบสถ์ และตำบลหอกลง อ.พระหมู่รำ
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	แม่น้ำแควน้อย
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลบ้านป่า
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลปากโกร และตำบลหัวรอ

ตำบลมะขามสูง มีองค์กรบริหารส่วนตำบลมะขามสูง (อบต.มะขามสูง) เป็นหน่วยงานภาครัฐในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบราชกิจการบริหารส่วนท้องถิ่น ในการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินไทย เป็นองค์กรภาครัฐที่ใกล้ชิดกับพื้นที่มากที่สุด ซึ่งมีการแบ่งเขตการปกครองตามอำเภอหน้าที่ของอบต.มะขามสูง โดยมีจำนวนหมู่บ้านในเขตพื้นที่ทั้งสิ้น 10 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านทองหลาง, หมู่ที่ 2 บ้านทองหลาง, หมู่ที่ 3 บ้านวังแร่, หมู่ที่ 4 บ้านมะขามสูง, หมู่ที่ 5 บ้านมะขามสูง, หมู่ที่ 6 บ้านท่าพร้าว, หมู่ที่ 7 บ้านหัววังกรร่าง, หมู่ที่ 8 บ้านแหลมซ่าน, หมู่ที่ 9 บ้านละมุ และ หมู่ที่ 10 บ้านแคนน้อย

ตำบลมะขามสูง มีพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ 36.33 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 19,570 ไร่ ซึ่งมีสภาพภูมิทั้งอย่างภาคเหนือตอนล่าง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มริมฝั่งแม่น้ำแควน้อยและที่ดอน มีโอกาสสำนักหัวไทรในฤดูฝน พื้นที่ทำการเกษตรอยู่ในเขตศูนย์สูบน้ำด้วยพลังไฟฟ้า พื้นที่บางส่วนคลองสูบน้ำด้วยไฟฟ้าไม่มี ใช้น้ำจากน้ำธรรมชาติ และแหล่งน้ำอื่น เช่น บึง และ ลำคลอง ต่างๆ เป็นต้น แบ่งลักษณะภูมิอากาศ แบ่งเป็น 3 ฤดู

กุญแจพันธ์ถึงเมษายน

ฤกษ์ฝน เริ่มตั้งแต่ พฤษาคมถึงตุลาคม

กฤษณะ เริ่มตั้งแต่ พฤศจิกายนถึงมกราคม

โดยมีการตั้งถิ่นฐาน การตั้งถิ่นฐานของประชาชนส่วนใหญ่ จะอยู่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำแควน้อยและฝั่งถนนพิษณุโลก-แคา บริเวณแหล่งน้ำสำคัญของตำบล เช่น บึงละมุ คลองยาง คลองครึวิชัย การกระจายตัวของประชาชนขยายตัวออกสู่เส้นทาง คมนาคมสายสำคัญๆ ที่ใช้ติดต่อกับชุมชนใกล้เคียง

การใช้ประโยชน์ในที่ดิน แบ่งออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1) ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย ย่านพักอาศัยของชุมชน ประชาชนส่วนใหญ่ จะอยู่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำแควน้อย และฝั่งถนนพิษณุโลก-แคา น้ำดี แหล่งน้ำสำคัญของตำบล เช่น บึงละมุ คลองยาง คลองครึวิชัย การกระจายตัวของประชาชนขยายตัวออกสู่เส้นทางคมนาคม สายสำคัญๆ ที่ใช้ติดต่อกับชุมชนใกล้เคียง ซึ่งมีลักษณะชุมชนเป็นชุมชนกึ่งชนบทกึ่งเมือง

2) ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม ชุมชนตำบลมะขามสูง เป็นชุมชนกึ่งชนบทกึ่งเมือง ซึ่งย่านพาณิชยกรรมจะเกาะกลุ่มอยู่บริเวณศูนย์อนามัยที่ 9 พิษณุโลก หมู่ที่ 4 และตลาดสดเข้าในตลาดแควน้อย หมู่ที่ 10 ซึ่งลักษณะการค้าส่วนใหญ่ เป็นการค้าปลีกสินค้าอุปโภคบริโภคและสินค้า ปัจจัยพื้นฐานต่างๆ มีหน่วยธุรกิจคือโรงเรือน (มะขามสูงและตัวบ้าน) 1 แห่ง และท่าข้าว 1 แห่ง

3) ที่ดินประเภทอุดสาหกรรม ที่ดินประเภทนี้ส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ในเขตถนนเส้นทางต่างๆ ในลักษณะอุดสาหกรรมขนาดเล็ก-กลาง เช่น โรงอิฐแดง ท่าข้าว อุดสาหกรรมการเกษตรในครัวเรือนของแม่บ้านในการปรุงรักษาผลผลิตต่างๆ

4) ที่ดินประเภทเกษตรกรรม มีพื้นที่การเกษตร จำนวน 11,618 ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ 11,136 ไร่ พื้นที่ 275 ไร่ และไม้ผล 295 ไร่ เป็นพื้นที่ส่วนใหญ่มีอยู่โดยรอบชุมชนโดยใช้พื้นที่เพื่อทำการเกษตรกรรมเป็นปลูกข้าว ถั่ว ถั่วลิสง เลี้ยงสัตว์ เป็นส่วนใหญ่

สภาพเศรษฐกิจของตำบลมะขามสูงอยู่ในระดับดี โดยมีการประกอบอาชีพด้านการเกษตร (เกษตรกรรม และปศุสัตว์ (ทำนา, ทำไร่, เลี้ยงสัตว์)) เป็นอาชีพหลักของประชาชนในพื้นที่ และมีอาชีพนอกภาคเกษตรกรรมที่สำคัญ "ได้แก่ อาชีพรับจ้างทั่วไป รับราชการ การค้าขาย เป็นอาชีพรองของคนในพื้นที่ เศรษฐกิจส่วนรวมโดยทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลมะขามสูง เป็นการเกษตรกรรม ที่ปลูกข้าวเป็นหลัก พืชอื่นๆ เช่น ถั่วถั่วลิสง ข้าวโพด การเลี้ยงสัตว์ เช่น โค สุกร ไก่ เป็นต้น ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีการรวมกลุ่มของแม่บ้านในกลุ่มสมมุนไฟรประภูต่างๆ กลุ่มแม่บ้านปลาดั้ม กองทุนต่างๆ ในหมู่บ้าน เช่น กตุ้มคอมทรัพย์ กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เป็นต้น

ระดับการศึกษาของคนในพื้นที่อยู่ในระดับที่ยังต้องการการพัฒนา เนื่องจากสถานศึกษาส่วนใหญ่ในพื้นที่ (ทั้งหมดรวม จำนวน 6 แห่ง) จะอยู่ในระดับปานกลางศึกษา ซึ่งเป็นในลักษณะของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเท่านั้น ทั้งในส่วนที่เป็นศูนย์พัฒนาเด็กขององค์การบริหารส่วนตำบลมะขามสูง (จำนวน 1 แห่ง) โรงเรียนระดับปานกลางศึกษา (จำนวน 4 แห่ง) และโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เป็นสถานศึกษาระดับสูงที่สุดในพื้นที่ มีจำนวนเพียง 2 แห่ง เท่านั้น (โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย โรงเรียนพิษณุโลกปัญญาภูมิ) โดยมีวิทยาลัยสารพัดช่าง (จำนวน 1

แห่ง) เป็นการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ทางเลือกอีกรูปแบบหนึ่งของพื้นที่ และเมื่อพิจารณาจากยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลมะขามสูง พบว่า อบต.ตำบลมะขามสูง "ได้กำหนดให้มียุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา โดยสามารถจำแนกรายละเอียดได้เป็น 3 แนวทางหลัก 'ได้แก่ 1.) ยกระดับคุณภาพการศึกษาของประชาชน เพิ่มช่องทางการเรียนรู้, 2.) ส่งเสริมให้ประชาชน มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม และอนุรักษ์วัฒนธรรม ของท้องถิ่น, 3.) ส่งเสริมการศึกษาเด็กก่อนวัยเรียน เด็กด้อยโอกาส ซึ่งเมื่อดิตตามผลจากการดำเนินงานด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ในการดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นประจำปี พ.ศ. 2553 จะพบว่า โครงการส่วนใหญ่เป็นไปในลักษณะของการสนับสนุนสถานศึกษาระดับศูนย์เด็กเล็ก หรือชั้นก่อนวัยเรียน ตลอดจนเป็นโครงการในลักษณะของการส่งเสริมและอนุรักษ์ศาสนาคริลปวัฒนธรรมและงานประเพณี อาทิ เช่น อบต.มะขามสูง ได้ร่วมมือกับการศึกษาเอกโภชเรียน ในการจัดการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ และจัดการศึกษาอนุบาล 3 ขวบ ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของ อบต. มะขามสูง และมีครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน 4 คน วัฒนธรรม องค์กรบริหารส่วนตำบลมะขามสูงได้ดำเนินการในการอนุรักษ์ ประเพณีรถน้ำดำหัว ผู้สูงอายุ และงานประเพณีอื่นๆ เช่น วันเฉลิมพระชนพรรษา งานวันเข้าพรรษา งานประเพณีศาลหลักเมือง เป็นประจำทุกปี ดังนั้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการ และความไม่ครอบคลุมในพื้นที่ของการพัฒนาในประเด็นของการพัฒนาการศึกษาของพื้นที่ ที่จำเป็นต้องขยายขอบเขต และพื้นที่ของการพัฒนาให้ครอบคลุมและตรงเป้าหมายมากยิ่งขึ้น ในการกำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ปี ของพื้นที่ในปีต่อไป

สภาพสังคมและความร่วมแรงร่วมใจของประชาชนอยู่ในระดับดี โดยพบว่า มีกลุ่มออมทรัพย์สักจะ/ออมทรัพย์เพื่อการผลิต รวมถึงกลุ่มอาสาสมัคร ได้แก่ อสม., อปพร. กระจายอยู่ในทุกหมู่บ้าน รวมถึง การจัดตั้ง กลุ่มเกษตรกรรายย่อยต่าง ๆ ได้หลายรูปแบบ เช่น สหกรณ์ออมทรัพย์เพื่อการเกษตร สหกรณ์ร้านค้าเพื่อการเกษตร โดยพบว่า กลไกหลักที่สำคัญของพื้นที่ คือ การสอดรับและสอดประสานซึ่งกันและกันระหว่าง ระบบสังคมและวัฒนธรรมแบบวิถีไทย และวิถีชนบท กับความรู้จากภายนอกที่มีผู้นำชุมชนที่เข้มแข็งเป็นตัวประสานความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆ ตลอดจนการเชื่อมโยงความช่วยเหลือจากองค์กร/หน่วยงานภายนอกเข้าสู่ชุมชนได้อย่างสมดุลและมีประสิทธิภาพ โดยความร่วมแรงร่วมใจของประชาชนนั้นจะถูกยึดโยงผ่านสภาพวัฒนธรรมแบบไทยชนบทบนพื้นฐานของความสัมพันธ์ในแนวราบ (แบบเครือญาติ) จึงมีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน มีการช่วยเหลือเกื้อกูลทางสังคมซึ่งกันและกันอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในการร่วมกันแก้ปัญหาที่เป็นสาธารณประโยชน์ ภายใต้การยึดประโยชน์ส่วนรวมและการได้รับประโยชน์ร่วมกันของชุมชน สะท้อนให้เห็นถึงความร่วมแรงร่วมใจในการร่วมกันพัฒนาท้องถิ่นของคนในตำบลได้เป็นอย่างดี

2. สภาพปัญหา/ความต้องการด้านการวิจัย

จากการระดมสมองเพื่อค้นหาโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลมาเลือด อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์ ตามโครงการออกแบบนวัตกรรมบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) ผ่านเวทีประชาชน "เสวนากภาษาชุมชน" ซึ่งประกอบด้วย ผู้นำท้องถิ่น, แกนนำหมู่บ้าน, ผู้เกี่ยวข้อง,

คณาจารย์จากมหาวิทยาลัย เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักในการเข้าร่วมค้นหาโจทย์วิจัยในพื้นที่ จากการกระบวนการดังกล่าวสามารถจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนของประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาห้องถินได้ดังนี้

2.1 ด้านภูมิศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (การพัฒนาระบบเกษตรอินทรีย์)

จากข้อมูลด้านการประกอบอาชีพของตำบลมะขามสูง พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร (เกษตรกรรมและปศุสัตว์ (ทำนา, ทำไร่, เลี้ยงสัตว์)) เป็นอาชีพหลักของประชาชนในพื้นที่ สดุดคล่องกับข้อมูลด้านการใช้ประโยชน์ในที่ดิน ซึ่งที่ดินจำนวนมาก ถูกใช้ประโยชน์ที่ดินในประเภทเกษตรกรรม ซึ่งถูกใช้เป็นพื้นที่การเกษตร จำนวน 11,618 ไร่ แบ่งเป็นทำนา 11,136 ไร่ พืชไร่ 275 ไร่ และไม้ผล 295 ไร่ เป็นพื้นที่ส่วนใหญ่มีอยู่โดยรอบชุมชนโดยใช้พื้นที่เพื่อทำการเกษตรกรรมเป็นปลูกข้าว ถั่วลิสง เลี้ยงสัตว์ เป็นส่วนใหญ่

เหล่านี้ สะท้อนให้เห็นถึงสาระสำคัญของ “การพัฒนาด้านการเกษตร” ของพื้นที่อย่างมีนัยยะสำคัญ เนื่องจาก สภาพปัจจุบันมีที่พื้นที่กว้างขวางมากในพื้นที่คือ ภาระหนี้สินจากการเกษตร รวมถึงภาระโรคภัยไข้เจ็บที่เป็นผลมาจากการทำการเกษตรโดยพึ่งพาสารเคมี ข้อมูลที่น่าตกใจ พบว่า พื้นที่ตำบลมะขามสูงมีประชาชนที่มีสารเคมีสะสมในร่างกายและกระเพาะเลือดมากที่สุดพื้นที่หนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก (ข้อมูลจากโรงพยาบาลพุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก)

“ระบบเกษตรอินทรีย์/เกษตรชีวภาพ” จึงถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นประเด็นสำคัญที่สะท้อนถึงสภาพปัจจุบัน และความต้องการที่แท้จริงของประชาชนชาวตำบลมะขามสูง กล่าวคือ การกลับมาของลีกความเป็นตัวเอง ผ่าน “ระบบการเกษตรแบบชีวภาพ/เกษตรอินทรีย์” ที่เน้นวิธีคิด และความตระหนักรู้ในตัวตน และประเด็นปัญหา ซึ่งระบบการเกษตรแบบชีวภาพ/เกษตรอินทรีย์จะเป็นทางเลือกที่ช่วยให้เกษตรกร “ได้หวานรำลีกถึงรากเหง้าขององค์ความรู้ ภูมิปัญญาดั้งเดิมของระบบเกษตรแบบธรรมชาติซึ่งจะสามารถช่วยได้ทั้งในการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม และระบบมนิเวศ” และการลดต้นทุนในการผลิต ตลอดจนการแก้ปัญหาโรคพืชด้วยกระบวนการระบบธรรมชาติ ซึ่งหากได้รับการส่งเสริม และสร้างกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้และภูมิปัญญาดั้งเดิมทั้งภายในชุมชน และภายนอกชุมชนได้อย่างลงตัว มีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรม

2.2 ด้านเศรษฐกิจ การตลาด ธุรกิจชุมชน การออกแบบและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การแปรรูป สินค้าชุมชน การท่องเที่ยว (การพัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพ ยกระดับและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อการสร้างสรรค์และเพิ่มมูลค่า (ข้าว และกลุ่มปุ๋ยชีวภาพ))

1.) การออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์เพื่อการเพิ่มมูลค่า

ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีความสำคัญด้านการสร้างงาน และสร้างรายได้ให้กับพื้นที่ และประชาชนในชุมชน รวมถึงการสร้างชื่อเสียงให้กับตำบลมะขามสูง ได้แก่ “ข้าว” (พันธุ์สุพรรณบุรี 1, พันธุ์พิษณุโลก 2, พันธุ์ชัยนาท 1, พันธุ์เหลืองประทิกและข้าวพื้นเมืองชื่อน้ำ) และ “ปุ๋ยชีวภาพ”

จากเวทีเสนอระดมสมอง พบว่า ปัญหาที่สำคัญ และคล้ายคลึงกันของการดำเนินกิจการของผลิตภัณฑ์ชุมชนในพื้นที่ตำบลมะขามสูง ก็คือ “การพัฒนาผลิตภัณฑ์” เพื่อเพิ่ม/สร้างสรรค์มูลค่า (Value Added & Creation) กล่าวคือ ผลิตภัณฑ์, บรรจุภัณฑ์ของพื้นที่ยังมีรูปแบบที่ไม่หลากหลาย และยังคงเป็น

รูปแบบข้าๆ เดิมๆ กับห้องถินอื่นๆ ที่มีจำนวนห้องทั่วไปในห้องตลาด ซึ่งเป็นการยากที่จะต้องต่อสู้กับคู่แข่งในทางธุรกิจที่มีความเหมือนกันในรูปแบบของผลิตภัณฑ์ และมีลักษณะของการดำเนินธุรกิจที่มีขนาดใหญ่และดำเนินการในรูปของบริษัท ซึ่งหากกลุ่มอาชีพ และกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนต้องการจะหาช่องทางที่จะได้เบรียบในเชิงธุรกิจ ทุกกลุ่มอาชีพ และกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน รวมถึงประชาชนที่ต้องการทำลักษณะงานสูงๆ ทุกคน จำเป็นที่จะต้องร่วมกันระดมสมอง เพื่อสร้างสรรค์มูลค่าจากผลิตภัณฑ์ที่มีความแตกต่างจากผลิตภัณฑ์อื่น โดยสร้างสรรค์จุดขายที่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นตัวตน (อัตลักษณ์) ของพื้นที่ เพื่อสร้าง/ต่อยอดเป็นจุดขายให้กับผลิตภัณฑ์ชุมชนทำผลิตภัณฑ์ ให้มีลักษณะเด่นและแตกต่างจากผลิตภัณฑ์อื่นทั่วไป ทั้งนี้อาจดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียนรู้ความร่วมมือทางวิชาการ และความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอกในด้านของการพัฒนาองค์ความรู้ในด้านของรูปแบบผลิตภัณฑ์ การบรรจุหีบห่อ (Packaging) และการนำเสนอจุดขายของผลิตภัณฑ์ชุมชนให้กับกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด เพื่อเสนอขาย และแบ่งส่วนแบ่งทางการตลาดจากศินค้านิดเดียวที่มีอยู่ในห้องตลาดได้อย่างเป็นระบบ บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วม ความเป็นอัตลักษณ์ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม

2.) การสร้างสรรค์มูลค่า (Value Creation) และเพิ่มมูลค่า (Value Added)

การสร้างสรรค์มูลค่า (Value Creation) และเพิ่มมูลค่า (Value Added) ของผลิตภัณฑ์จาก “กลั่วๆ ดำเนินไปต่อง” เป็นประเด็นปัญหาและความต้องการที่จะพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้ผลิตในลำดับต่อมาที่มีความเกี่ยวเนื่องในประเด็นแรก ซึ่งทางคณะกรรมการศึกษา “ได้เสนอแนะแนวทางการสร้างสรรค์มูลค่าและเพิ่มมูลค่า ในเวที “เสวนากำชาชุมชน” ว่า ควรที่จะให้ความสำคัญกับการ “สร้างจุดขาย” ผ่านการ “ค้นหาศักยภาพของผลิตภัณฑ์” ซึ่งอาจทำได้โดย การศึกษาความพิเศษ หรือเอกลักษณ์ที่เป็นจุดเด่นของ “ข้าว” และ “ปุ๋ยชีวภาพ” ทำบลักษณะสูง ตลอดจนการพัฒนาผลิตภัณฑ์จาก “ข้าว” และ “ปุ๋ยชีวภาพ” เพื่อสร้างเป็นจุดขายที่เป็นพิเศษ และแสดงถึงความเป็นตัวตนของทำบลักษณะสูง

3. การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้ผลิต

ประเด็นปัญหาที่พบในเวที “เสวนากำชาชุมชน” ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การดำเนินการปลูกและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์แบบ “ต่างคนต่างทำ ต่างคนต่างขาย” และ “ขาดการรวมกลุ่มที่มีเสถียรภาพ” ใน การร่วมกันต่อรองราคา และการพัฒนาศักยภาพด้านการตลาดร่วมกัน ซึ่งในปัจจุบัน พบว่า การรวมกลุ่มของ “กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ” นั้น เป็นไปในลักษณะของการมีกลุ่ม แต่ขาดการมีส่วนร่วมที่แท้จริงของสมาชิกผู้เข้าร่วม เนื่องจาก ยังขาดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกลุ่ม ขาดการปลูกฝังจิตสำนึกสาธารณะในการรวมกลุ่มร่วมกัน ตลอดจนยังไม่สามารถที่ให้เห็นถึงผลประโยชน์ที่เป็นรูปธรรมหลังจากการรวมกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการที่ประชาชนส่วนใหญ่ต้องการให้ดำเนินการแก้ไขในลักษณะของ “ระบบสหกรณ์” ที่มีพื้นฐานมาจากความมีส่วนร่วมที่แท้จริงของประชาชน ทั้งนี้ อาจจำเป็นต้องใช้เวลาในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในประเด็นดังกล่าว ซึ่งอาจดำเนินการได้โดยการส่งเสริมให้เกิดกลุ่ม และพัฒนาศักยภาพ และสร้างความเข้มแข็งให้กลุ่มที่มีอยู่เดิม ผ่านการสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผน และระบบสหกรณ์ รวมถึงการศึกษาดูงานจากกลุ่มเกษตรกรที่

สามารถรวมตัวกันเป็นกลุ่ม เดินโดยย่างยื่นอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อการกระตุ้นจิตสำนึก สร้างแรงจูงใจ และการประยุกต์ใช้แนวคิดจากภายนอกในการรวมกลุ่มเพื่อประโยชน์ของคนในชุมชนร่วมกัน

4.) การพัฒนาระบบการประชาสัมพันธ์

ระบบการประชาสัมพันธ์ เพื่อสนับสนุนการจัดจำหน่าย และส่งเสริมด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ ตำบลมะขามสูงก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่ยังต้องการการแก้ปัญหาและพัฒนา สืบเนื่องจากปัญหาและความต้องการในชั้งต้นที่ได้กล่าวไว้ ซึ่งหากต้องการที่แก้ปัญหาและพัฒนาศักยภาพที่ครอบคลุมในประเด็นปัญหาในลักษณะของ “องค์รวม” (Holistic View) นี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของตำบลมะขามสูง ที่มุ่งตรงสู่กลุ่มลูกค้าที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว และทันต่อความต้องการของตลาดในระบบทุนนิยมโลกกว้างในปัจจุบัน ผ่านการจัดการความรู้ที่เป็นระบบ ที่รวมรวมประวัติศาสตร์ เรื่องเล่า จุดเด่น เอกลักษณ์ของ “ข้าว” และ “ปุ๋ยชีวภาพ” ของตำบลมะขามสูง ตลอดจนการนำเสนอผลิตภัณฑ์ และการเปิดช่องทางการสื่อสารระหว่างผู้ผลิต และผู้บริโภคสามารถสื่อสารได้โดยตรง เพื่อต่อยอดในการสร้างสรรค์มูลค่า (Value Creation) ในกรอบของการพัฒนาศักยภาพของชุมชน และการเพิ่มมูลค่า (Value Creation) ของผลิตภัณฑ์ชุมชนในบริบทของการแข่งขันในตลาดการค้าแบบเสรีในปัจจุบัน

3. สรุปประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาห้องถิน

จากความแตกต่างและหลากหลายในประเด็นปัญหา และความต้องการ คณะกรรมการสามารถสรุปประเด็นของปัญหาและความต้องการที่พบ โดยศึกษาหาความสอดคล้อง ในประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาห้องถินที่ได้จากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่มหาวิทยาลัยฯเพื่อหาความเข้มข้นของปัญหาและความต้องการที่ได้จากพื้นที่ ภายใต้กรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์วิจัยในการพัฒนาห้องถิน ตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวรสามารถสรุปเป็นตารางและแผนผังความคิด (Mindmap) เพื่อหาความสัมพันธ์และความเข้มข้นได้ดังนี้

ตราสารที่ 1 แบบเดือนใบอนุญาตจ่ายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ภารกิจในการพัฒนา	ที่ศักยภาพการวิจัย มณ:	กรอบแนวคิด Mobile Unit	สภาพปัจจุบันทาง/ความต้องการ	
				บริษัทวิจัย	กระบวนการทาง/กระบวนการทาง
1.	การพัฒนาระบบเกษตรชีว อิมรีรี	Agriculture & Engineering, Food, Fuel, Feeds, Fibers, Fertility	- ต้านภัยแล้งด้วยสารต้าน ทรัพยากรบดินและดิน แสง ส่องแผลส้อม	- เป็นหน้าที่สืบงานภาคเกษตร - การใช้เชิงชั้นแบบส่างเครื่อง โดยการสูญ หายของพืชสมุนไพร, ถั่วเหลือง, และ แมลงที่มีประโยชน์ต่อระบบเกษตร - គานนี้ต้องการให้ความถูกต้อง การเกษตรอยู่ในระดับสากล โดยไม่ใช้สารเคมี หรือภาระให้ค่าคงที่ เพียงพอในการใช้เครื่องมือทางเกษตร	- การศึกษาสถานแห่ง แหล่งน้ำใน การเก็บน้ำหนาหนึ่งภาคเกษตรชีว** - การศึกษาแนวทาง แหล่งน้ำของดินที่ จะนำไปใช้ในภาคเกษตรชีว/GMO เทคโนโลยี เพื่อเป็นหน้าที่สืบงานภาคเกษตรและ ผู้ผลิตที่มีความสามารถที่ต้องการและ ผลการทบทวนที่มีความเข้มข้น***
2.	การพัฒนาศักยภาพ กสังคมฯ ยกระดับ และพัฒนาคุณภาพชีว และศักยภาพชีวเพื่อ การสร้างสรรค์และเพิ่ม มูลค่า (ราก แผลรบุร รากวาร)	Education and Community Development Economics & Trades	- ดำเนินศรัทธา ภารกิจ การดูแลด้วยความ ซื่อสัตย์ การอนุรักษ์และรักษา พัฒนาผลิตภัณฑ์ การประเมินประสิทธิภาพ ของชุมชน การท่องเที่ยว และศักยภาพชีวเพื่อ ผลิตภัณฑ์ชีวเพื่อ การสร้างสรรค์และเพิ่ม มูลค่า (ราก แผลรบุร รากวาร)	- วิจัยแบบผสานภูมิศาสตร์, บรรจุภัณฑ์ชีว ชีวที่ เป็นวัสดุแบบเดิมที่รักษา คุณภาพได้ดีกว่าที่มีอยู่ทุกหลาด - ความต้องการของผู้คน แหล่งสร้างเศรษฐก กุลค่าจากน้ำดิบธรรมชาติ (Value Added and Creation) ที่มีความแตกต่างจาก ผลิตภัณฑ์อื่น เพื่อความได้เปรียบใน เชิงธุรกิจ	- การศึกษา ศัลย์ฯ สำหรับน้ำดิบชีว และน้ำดิบชีว “น้ำดิบชีว” เพื่อ “น้ำดิบชีว” และ “น้ำดิบชีว” สร้างสรรค์มูลค่า “ผลิตภัณฑ์ชีว”** - การศึกษาและพัฒนาศักยภาพใน อาชีพ ยกระดับและพัฒนาคุณภาพ ชีวของสิ่งมีชีวิต เช่นน้ำดิบชีว สร้างสรรค์และเพิ่มน้ำดิบชีว (ราก แผล รากวาร) (การอนุรักษ์พืชใน ชีวภาพ) (การอนุรักษ์พืชใน ชีวภาพ (ข้อตกลงระหว่างประเทศ) - ความต้องการของผู้คนที่ต้องการความเร็ว ตัวตน (ข้อตกลงระหว่างประเทศ) - ความต้องการของผู้คน สำหรับ ตัวเอง การดูแลตัวเอง การดูแลตัวเอง สิ่งแวดล้อมและพืชผัก ศักยภาพชีวเพื่อสุขภาพ ครอบคลุมมาก หลากหลาย แหล่งน้ำดิบชีว***

* * * * *

ความต้องการของมนุษย์ในภารกิจพัฒนาท้องถิ่น

ପ୍ରକାଶକ ମୁଦ୍ରଣ

ବ୍ୟାକିନୀ

4. สภาพปัจจุบัน/ความต้องการด้านการฝึกอบรม

ในส่วนของการลงพื้นที่เพื่อค้นหาโจทย์ความต้องการด้านการฝึกอบรม โครงการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ การแปลงรูปสินค้าชุมชน การท่องเที่ยว (การส่งเสริมอาชีพหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยว) เพื่อการพัฒนาห้องถีนตาม “เส้นทางภาษาชุมชน” พนสภาพปัจจุบัน/ความต้องการด้านการฝึกอบรมของพื้นที่ประกอบด้วย

4.1 ด้านเศรษฐกิจ การตลาด ธุรกิจชุมชน การออกแบบและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การแปลงรูปสินค้าชุมชน การท่องเที่ยว (การส่งเสริมอาชีพหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยว)

ตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น จากข้อมูลด้านการประกอบอาชีพ ยืนยันว่า เกษตรกรในพื้นที่ตำบลมะขามสูงส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการทำเป็นหลัก ซึ่งใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรมประมาณ 6 เดือน หลังจากนั้น เกษตรกรส่วนใหญ่จะว่างงาน จึงทำให้ขาดรายได้และขาดอาชีพหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยวและขาดการปลูกพืชหมุนเวียน เพื่อปรับปรุงบำรุงดินเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้และมีอาหารให้บริโภคในครอบครัว จึงควรส่งเสริมอาชีพเกษตรกรหลังเก็บเกี่ยว นอกจากนี้เกษตรกรส่วนใหญ่เน้นไปที่ ระบบเกษตรสารเคมี ซึ่งมีต้นทุนการผลิตสูง เนื่องจากน้ำมันเคมีและสารเคมีในการกำจัดโรคแมลงยังมีผลตอกด้วยในผลผลิตและทำลายระบบนิเวศ นอกจากการทำไร้ยังมีพืชผักซึ่งมีราคาถูกไม่คุ้มกับการลงทุน นอกจากนี้ เกษตรกรยังขาดอาชีพหลังฤดูกาลทำงาน จึงควรส่งเสริมอาชีพการแปลงรูปผลผลิตด้านการเกษตร เพื่อเพิ่มรายได้และเพิ่มน้ำหนักค่าผลผลิต

ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ เล็งเห็นความสำคัญของ “การส่งเสริมอาชีพหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยว” โดยเห็นควรให้มีการส่งเสริมอาชีพทางการเกษตรอื่น นอกเหนือจากอาชีพหลักที่เป็นการปลูกข้าว ให้แก่เกษตรกรในพื้นที่เพื่อให้เกษตรกรมีโอกาสใช้ประโยชน์ในพื้นที่อย่างต่อเนื่องตลอดปี แต่อาชีพเสริมนี้จะต้องทำภายหลังการทำงานอาจเป็นการปลูกพืชไว้หลังนา เช่น ข้าวโพด และควรมีการจัดการเพิ่มพูนความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพของเกษตรกร ในรูปแบบการจัดฝึกอบรมภายในหมู่บ้านหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยว ควบคู่กับการส่งเสริมให้เกษตรกรในพื้นที่ทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ เนื่องพื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่จะมีบ่อน้ำที่ชลประทานชุดให้ทำให้สามารถพัฒนาอาชีพเกษตรกรรมตามแนวทางทฤษฎีใหม่ได้ เกษตรกรในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นมีรูปแบบการผลิตเพื่อบริโภคภายในครัวเรือน ถ้ามีผลผลิตเหลือจึงจะขาย จึงมีความจำเป็นต้องการให้ได้รับการส่งเสริมความรู้ด้านการเกษตรด้านการผลิตในทุกขั้นตอน เพื่อเพิ่มผลผลิตให้มีจำนวนมากพอเพียงที่จะบริโภค และสามารถจำหน่ายได้รายได้เข้าสู่ครัวเรือน และควรมีการส่งเสริมด้านปัจจัยการผลิตต่างๆ ทั้งปุ๋ยและการป้องกันกำจัดศัตรูพืช เพื่อนี้เพื่อผลลัพธ์เพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ ให้กับประชาชนภาคการเกษตรตลอดทั้งฤดูกาล

4.2 ด้านสาธารณสุขชุมชน สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิต สุขภาพฟัน การใช้ยา เครื่องสำอางจากผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ การดูแลผู้ป่วยในครอบครัว (การดูแลสุขอนามัยตนเอง และครัวเรือน)

เนื่องจากอาชีพหลัก และอาชีพรองของประชาชนในพื้นที่ตำบลมะขามสูงนี้ สร้างใหญ่จะอยู่ในภาคการเกษตร (เกษตรกรรม) และรับจ้างเป็นหลัก ปัญหาด้านสุขอนามัยที่พบมากในพื้นที่จึงเป็นปัญหาเกี่ยวกับปัญหาสารเคมีสะสมในร่างกายและกระแสเลือด ซึ่งพบมากที่สุดพื้นที่หนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก (ข้อมูลจากโรงพยาบาลพุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก) ซึ่งการใช้สารพิษอย่างไม่ถูกต้องมีอันตรายต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

ทั้งในส่วนของการทำให้เกิดอันตรายต่อผู้ใช้โดยตรง ได้แก่ เกษตรกรผู้ประกอบอาชีพในโรงงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารพิษและประชาชนทั่วๆ ไป ทั้งนี้เนื่องมาจากขาดความรู้เข้าใจในการใช้และป้องกันอันตรายจากสารพิษอย่างถูกต้อง จึงทำให้เกิดอุบัติเหตุ เช่น สารพิษที่ใช้อาจถูกร่างกายของผู้ใช้หรือหายใจเข้าก้าพิษที่ร่วงสูญบรรยายเสื้าไปทำให้เกิดอันตรายหรือเจ็บป่วยถึงชีวิตได้ในทันที หรือสะสมสารพิษในส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ทำให้สุขภาพทรุดโทรม เกิดโรคภัยร้ายแรงซึ่งนี้ได้ภายในหลัง รวมถึงการทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและสุขภาพอนามัยของประชาชน และสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับแหล่งที่มีการใช้สารพิษ ทั้งนี้เนื่องจากสารพิษที่ใช้หรือที่เกิดจากการกระบวนการผลิตถูกปลดปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อมรอบๆ ในปริมาณสูงจนอาจเกิดอันตรายต่อผู้ที่อยู่อาศัยบริเวณรอบ ๆ ซึ่งต้องรับสารพิษเข้าไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งตลอดเวลาที่ผ่านมา เกษตรกรดำเนินมาตรการสูงสุดในการป้องกันในระยะนี้

โครงการฝึกอบรมเพื่อปรับเปลี่ยนวิธีคิดจากการมุ่งรักษาพยาบาลไปสู่การดูแลสุขอนามัยตนเอง จึงถูกยกขึ้นนำเสนอเพื่อเป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาดังกล่าว ในเวที “ส่วนราชการชุมชน” นอกจากจะเป็นการมุ่งเน้นการดูแลสุขอนามัยของตนเองแล้ว ยังมุ่งเน้นครอบคลุมถึง การสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชอย่างถูกต้อง การลดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชและการใช้สารชีวภาพทดแทนการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช การใช้คุปกรณ์ป้องกันตนเอง รวมถึงการให้มีการตรวจระดับสารเคมีกำจัดศัตรูพืชทั้งในตัวเกษตรกรและผลผลิต เพื่อสร้างระบบการดูแลสุขภาพตนเอง ครัวเรือน และชุมชนอย่างเป็นองค์รวม

5. สรุปประเด็นโจทย์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จากความแตกต่างและหลากหลายในประเด็นปัญหา และความต้องการ คณะกรรมการศึกษาสามารถสรุปประเด็นของปัญหาและความต้องการที่พบ เพื่อหาความเข้มข้นของประเด็นปัญหาและความต้องการที่ได้จากพื้นที่ ภายใต้กรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์ความต้องการด้านการฝึกอบรมในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวร สามารถสรุปเป็นตารางและแผนผังความคิด เพื่อหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงได้ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงสรุปโดยทั่วไปการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาทักษะ

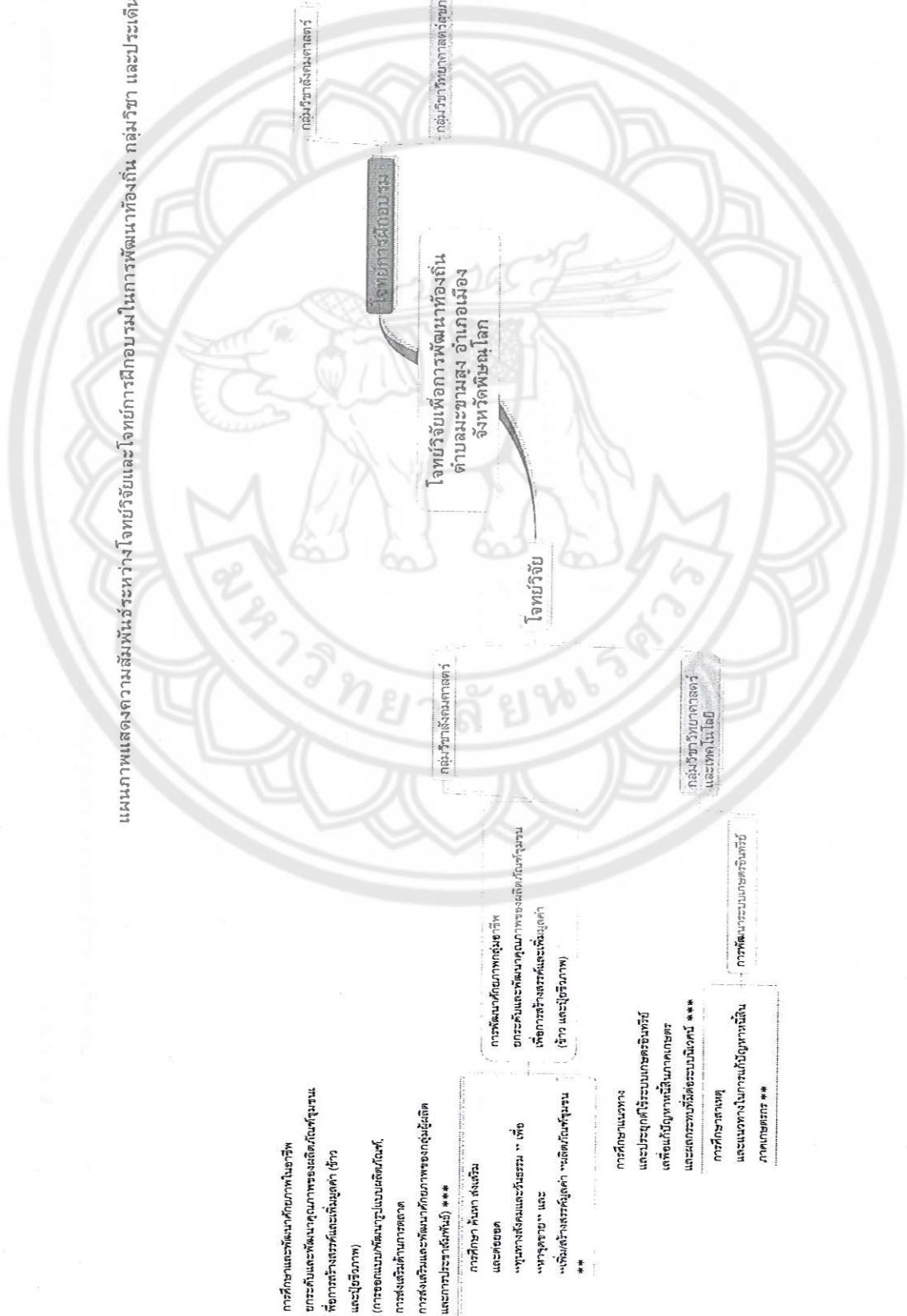
ลำดับ	รัฐในภารกิจของชาติ	ที่ศึกษาการวิเคราะห์และประเมินผล	กรอบยุทธศาสตร์ Mobile Unit	โครงการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์
1.	การส่งเสริมอาชีพหลัง การศึกษาเป้าหมาย	Education and Community Development	- ดำเนินศึกษาเชิงลึก การสอนศาสตร์ ภูมิศาสตร์ มนุษย์ การสอนภาษาไทยและการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ การเปลี่ยนรูป [*] สินค้าชุมชน การท่องเที่ยว	- គิจกรรมท่องการทางสังคมเชิงอาชีพ หลักสูตรการศึกษาไทย (ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ) หลักสูตรภาษาไทย***
2.	การดูแลสุขอนามัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม ทางการค้า	Health, Nutrition, Biomedical Engineering	- ดำเนินสำรวจและอนุญาต สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิต สุขภาพฟัน กำจัดไข้ยา เครื่องสำอางฯ กางเกงผ้ากันน้ำ [*] น้ำหอมชาติ การดูแลผู้ป่วยใน ครัวบ้านครัว	- ปฏิบัติงานตามหลักสูตร "การดูแล สุขอนามัยอนุรักษ์ แหล่งเรียนรู้" - ปฏิบัติงานตามหลักสูตร "การดูแล สุขอนามัยอนุรักษ์ แหล่งเรียนรู้" จากสถานศึกษา***

หมายเหตุ * หมายเหตุ รับดำเนินการตามหลักสูตรปညะและครุศาสตร์ของสถาบันในภาคพื้นท้องถิ่น
*** หมายเหตุ รับดำเนินการ

** หมายเหตุ รับดำเนินการตามหลักสูตรปညะและครุศาสตร์ของสถาบันในภาคพื้นท้องถิ่น
* หมายเหตุ รับดำเนินการ

ผลลัพธ์ที่ได้

แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดอย่างไรก็ตามในภาระด้านการพัฒนา

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

โครงการศึกษา และพัฒนาโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการศึกษาโดย 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการที่แท้จริง ตามบริบทของแต่ละพื้นที่เป้าหมาย ผ่านการดำเนินงานตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร 2) เพื่อสรุปประเด็นปัญหาและความต้องการที่ได้จากพื้นที่เป็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตามกรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์วิจัยในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร และทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวร รวมถึงนโยบายหรือยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (Provincial Plan) ของแต่ละพื้นที่ 3) เพื่อต่อยอดความร่วมมือทางวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โจทย์วิจัยเพื่อตอบรับข้อเสนอโครงการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับโจทย์วิจัยของแต่ละพื้นที่ และ 4) เพื่อพัฒนาโจทย์วิจัยและความร่วมมือทางวิชาการในการพัฒนาท้องถิ่น ในรูปแบบของโครงการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ภายใต้โจทย์วิจัยที่ได้จากการระดมสมองของคนในพื้นที่ และความร่วมมือระหว่างภาคีที่เกี่ยวข้องในรูปแบบของ “หุ้นส่วนทางสังคม” (Social Partnership) ในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน

คณะกรรมการได้วางขอบเขตของโดยการมุ่งศึกษา 1) สภาพความเป็นจริงของพื้นที่ (Area Based) 2) ความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการค้นหาโจทย์วิจัยในการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร และ 3) ความสอดคล้องกับทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยนเรศวร ผ่านการสำรวจในเวที “สำรวจภาษาชุมชน” โดยการวิจัยในครั้งนี้ประยุติใช้หลักการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) โดยใช้การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) และการระดมสมอง (Brainstorming) ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน ผ่านการสำรวจ ซึ่งเป็นกิจกรรมย่อยของโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University Mobile Unit) ผลการศึกษาสามารถสรุปเพื่อนำเสนอความถี่/ความเร่งด่วนของประเด็นปัญหา และความต้องการเร่งด่วน ในการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมของพื้นที่ที่เข้ารับการบริการวิชาการ ตามโครงการออกแบบบริการวิชาการเคลื่อนที่ฯ ของทั้ง 9 จังหวัด ในเขตภาคเหนือตอนล่าง ดังนี้

12.1 บทสรุปประเด็นโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จากประเด็นปัญหา/ความต้องการของพื้นที่ สามารถสรุปเป็นภาพรวมของโจทย์วิจัยเพื่อแสดงความสัมพันธ์ของกลุ่มวิชา และมิติในการพัฒนาท้องถิ่นของพื้นที่ศึกษาได้ดังนี้

1. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

1.1. "การพัฒนาผลิตภัณฑ์" เพื่อเพิ่ม/สร้างสรรค์มูลค่า (Value Added & Creation) ทั้งระบบ และการพัฒนาศักยภาพ/สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน การศึกษาและพัฒนาศักยภาพในการจัดการธุรกิจชุมชนที่เป็นระบบ และการสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชน (การออกแบบ/พัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์, การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน การส่งเสริมด้านการตลาด การคำนวณต้นทุนการผลิต การคำนวณต้นทุน และกำไรต่อหน่วย การจัดหาสถานที่ในการผลิตที่เหมาะสม เครื่องมือ เครื่องจักรในการผลิต การประชาสัมพันธ์ การบริหารจัดการการแบ่งปันผลประกอบการเพื่อปันผลให้สมาชิกในกลุ่ม และปันผลต่อระบบสวัสดิการชุมชน การจดสิทธิบัตร และเครื่องหมายการค้า และการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์)

1.2. การศึกษา ด้านหา ส่งเสริม และต่อยอด "ทุนทางสังคมและวันธรรม" เพื่อ "หาจุดขาย" และ "เพิ่ม/สร้างสรรค์มูลค่า" ในการสนับสนุนและต่อยอดธุรกิจการท่องเที่ยว

1.3. การพัฒนาระบบเกษตรอินทรีย์และการแก้ปัญหานี้สินภาคการเกษตร

1.4. การส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยว (การพัฒนาพื้นที่เชิงภูมิสถาปัตย์)

1.5. การพัฒนาคุณภาพชีวิต ผ่านการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม และการสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน (ชุมชนเข้มแข็งเพื่อการแก้ปัญหายาเสพติด ระบบสวัสดิการชุมชน/สังคมสำหรับผู้สูงอายุ และการสร้างกองทุนอาหารกลางวันเพื่อเด็กนักเรียน การสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันครอบครัว และโรงเรียน ตลอดจน การพัฒนา "ความรู้คู่คุณธรรม")

1.6. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ (การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม และปัญหาการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)

2. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

2.1 การพัฒนาระบบเกษตรอินทรีย์และการแก้ปัญหานี้สินภาคการเกษตร (การศึกษาสาเหตุ และแนวทางในการแก้ปัญหานี้สินภาคเกษตรกร การศึกษาแนวทาง และประยุกต์ใช้ระบบเกษตรอินทรีย์/เกษตรชีวภาพเพื่อแก้ปัญหานี้สินภาคเกษตรและผลกระทบที่มีต่อระบบมิใช่แค่นั้น)

2.2 การส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่เชิงภูมิสถาปัตย์เพื่อรับธุรกิจการท่องเที่ยว

2.3 การจัดระบบเพื่อรับมือภัยพิบัติน้ำท่วม

2.4 การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค และการจัดการสภาพแวดล้อมอย่างยั่งยืน

3.กลุ่มวิชาชีวิทยาศาสตร์การแพทย์

3.1 ปัญหาสารเคมีตอกด้าง สะสมในกระแสเลือด

12.2 บทสรุปประเด็นโจทย์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จากประเด็นปัญหา/ความต้องการของพื้นที่ สามารถสรุปเป็นภาพรวมของโจทย์การฝึกอบรมเพื่อแสดงความสัมพันธ์ของกลุ่มวิชา และมิติในการพัฒนาท้องถิ่นของพื้นที่ศึกษาได้ดังนี้

1.กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

1.1 การพัฒนาทักษะฝึกอบรมเพื่อเพิ่ม/สร้างสรรค์มูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชน (Value Added & Creation)

1.2 การผลิตบุคลากรเพื่อรับรู้ภารกิจการท่องเที่ยว

1.3 การพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา, การพัฒนาศักยภาพ และสนับสนุนบุคลากรทางการศึกษา

1.4 การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยว

1.5 การพัฒนาวิธีสร้างสรรค์เพื่อป้องกันปัญหาสังคม

2.กลุ่มวิชาชีวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

2.1 เกษตรอินทรีย์ และพืชผักปลอดสารพิษ

2.2 การดูแลรักษาเครื่องมือ เครื่องจักรทางการเกษตร

3.กลุ่มวิชาชีวิทยาศาสตร์การแพทย์

3.1 ระบบการดูแลสุขภาพตนเอง ครัวเรือน และชุมชน(พฤติกรรมเสี่ยงในชีวิตประจำวันของประชาชนในพื้นที่, สารเคมีการเกษตร, อาการปวดเมื่อยจากการทำงาน, โรคระบบทางเดินหายใจ โรคเบาหวาน โรคความดัน, สารเคมีตอกด้างในกระแสเลือด)

3.2 การสร้างความเข้มแข็งให้ครัวเรือน ชุมชน สังคม ร่วมด้านภัยยาเด็ด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรสนับสนุนให้มีโครงการศึกษา และพัฒนาโจทย์วิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตามโครงการอุดหนุนบริการวิชาการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร ในทุกปีของการดำเนินโครงการ

1.2 ควรขยายขอบเขตกลุ่มเป้าหมายในการขอรับการสนับสนุนการทำวิจัยให้ครอบคลุมทุกระดับของบุคลากรของมหาวิทยาลัย

1.3 หน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการ และมีหน้าที่รับผิดชอบในการรับข้อเสนอโครงการวิจัย ควรมีการสั่งเคราะห์ระบบบริหารจัดการตั้งแต่ระบบการค้นหา และพัฒนาโจทย์วิจัย ระบบการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย ระบบติดตามสนับสนุน ระบบเผยแพร่องค์ความรู้ และนำมาใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อสนับสนุนให้งานวิจัยของมหาวิทยาลัยในภาพรวมนำไปพัฒนาท้องถิ่นได้จริง

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1 ควรให้การสนับสนุนข้อเสนอโครงการที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้พัฒนาจนสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรม

2.2 ควรมีการจัดประชุมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และกระตุ้นความสนใจ บุคลากรสายวิชาการ ตลอดจนนิสิต นักศึกษา ได้ทราบกัน และเล็งเห็นถึงความสำคัญของการวิจัย เพื่อพัฒนาท้องถิ่นโภทบุญวิจัยที่ได้จากพื้นที่จริง

2.3 ควรมีการจัดประชุมฝึกอบรมเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ และเพิ่มทักษะในการพัฒนาโจทย์วิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติจริง

3. ข้อเสนอแนะเชิงวิจัย

3.1 ควรมีการสร้างเครือข่ายของความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกันในทุกภาคส่วนของการพัฒนาท้องถิ่น ในรูปของโครงการวิจัยร่วม

3.2 ควรสนับสนับสนุน และส่งเสริมให้บุคลากรของมหาวิทยาลัย ตลอดจนนิสิต นักศึกษาร่วมทำวิจัย โดยอาจดำเนินการในรูปของนักวิจัยร่วม หรือวิทยานิพนธ์ เพื่อสร้างนักวิจัยหน้าใหม่ และได้งานวิจัยที่มีคุณภาพครอบคลุมในทุกมิติการศึกษา

3.3 ควรมีการสร้าง สนับสนุน และส่งเสริมให้เกิด “นักวิจัยท้องถิ่น” ที่มาจากการช่วยเหลือในหมู่บ้าน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาศักยภาพของคน และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำวิจัยที่มานาจากคนในท้องถิ่น ที่คิดเอง และแก้ปัญหาด้วยตนเอง ด้วยข้อมูลที่แท้จริง

ตารางแสดงรูปแบบของใบอนุญาตเพื่อเบสิสังคมความสัมพันธ์ของกลุ่มวิชา และมิติในการพัฒนาอาชีวศึกษาของพื้นที่ศึกษา

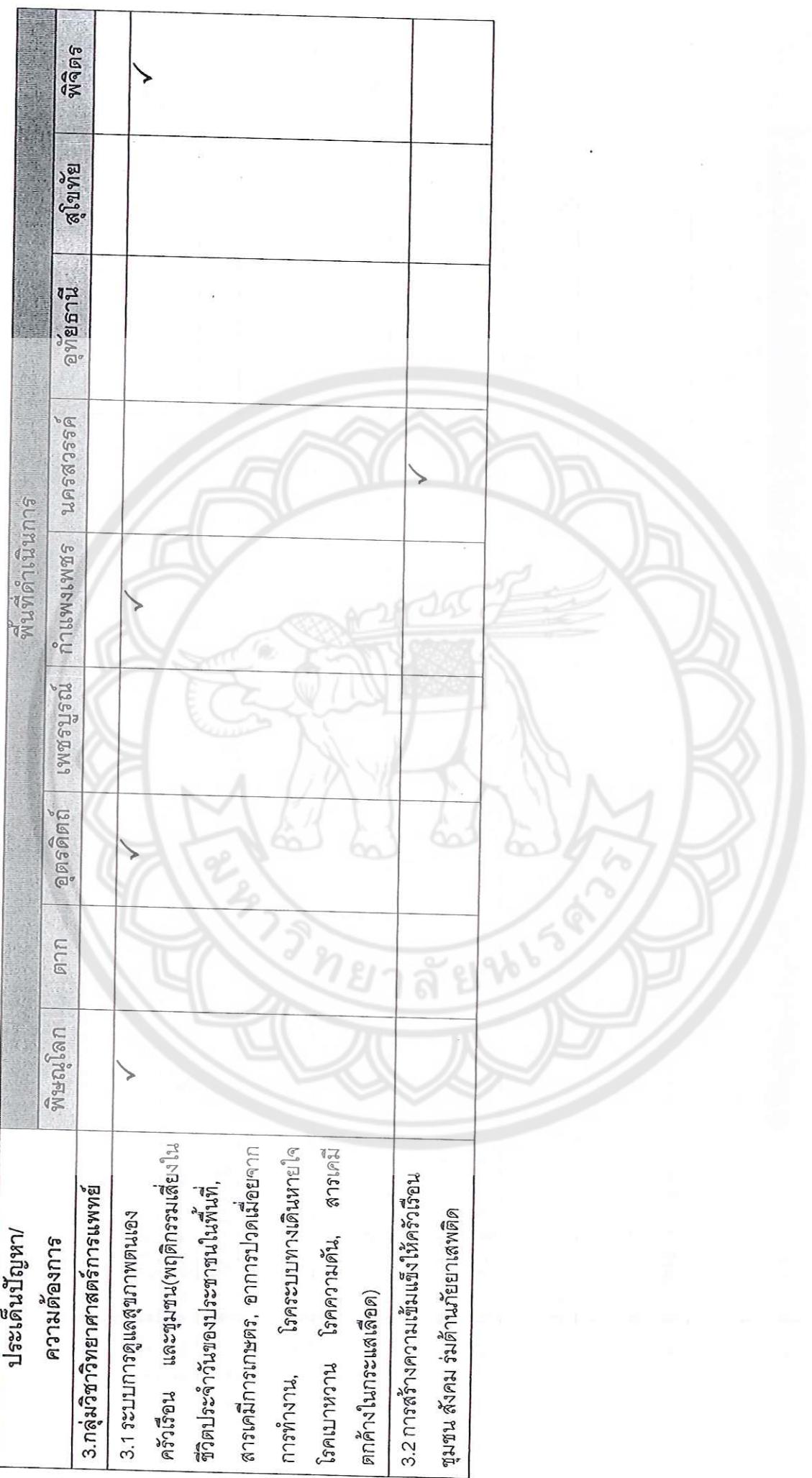
ประเด็นปัญหา/ ความต้องการ	ลักษณะการดำเนินการ						ผู้จัดทำแบบสำรวจ			
	พิจณาโลก	ตาก	อุดรดิตถ์	เชียงราย	กำแพงเพชร	นครสวรรค์		อุทัยธานี	สุโขทัย	พิจิตร
1. กรณีบริษัทสังคมอาสาสร้างสรรค์มูลค่า (Value Added & Creation) ทั่วไป	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
1.1 “ก้าวที่ดีของมนต์เสน่ห์” เนื่องจาก “สิ่งแวดล้อมและภูมิปัญญา” แห่งประเทศไทย										
1.2 การศึกษา ค้นหา สร้างเสริม และต่อยอด “ทุนทางศิลปะและวัฒนธรรม” เพื่อ “หัตถศิลป์” และ “พิพิธภัณฑกรรมคุณค่า” ใน การสนับสนุนและขยายผลภูมิใจไทย ท่องเที่ยวและศรีราชา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
1.3 การส่งเสริมและสนับสนุนภารกิจการ “ห้องเรียน” (การพัฒนาที่มีศรีษะภูมิศาสตร์)				✓						
1.4 การพัฒนาศูนย์ฯ ผ่านกระบวนการเรียนรู้และการสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นจุดเด่นของจังหวัด				✓			✓			
1.5 การพัฒนาระบบภาษาไทยหลักการ										
ภาคครึ่ง										

ตารางสรุปภาพรวมของให้เช่าและแสดงความสัมพันธ์ของลูกค้า แหล่งน้ำในกรุงเทพฯ ที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นปัญหา		ผู้ที่ดำเนินการ						
ความต้องการ	พิจิตาลก	สถานที่	อุตสาหกรรม	ภาค	ภาระทางชีวิต	นิยาม	สุขภาพ	พฤติกรรม
1. กิจกรรมวิชาชีวภาพตามศักยภาพ								
1.1 "การพัฒนาผลิตภัณฑ์" เทคโนโลยี/ สิ่งสรรค์สร้าง (Value Added & Creation) ทั่วไป		✓	✓	✓	✓	✓	✓	
1.2 การศึกษา ศึกษา สังเคราะห์ และตัด ยอด "ภาษาสังคมและวัฒนธรรม" เพื่อ "ทักษะ" และ "ทักษะสร้างสรรค์" คลาย "ความ สนใจ" ลงมาและต่อยอดธุรกิจการ ท่องเที่ยวนำไปสู่การเจรจา ภายนอก (การพัฒนาเพื่อต่อ ภูมิสถาปัตย์)		✓	✓	✓	✓	✓	✓	
1.3 การสร้างเสริมและพัฒนาธุรกิจการ ท่องเที่ยว (การพัฒนาเพื่อต่อ ภูมิสถาปัตย์)		✓	✓	✓	✓	✓	✓	
1.4 การพัฒนาครมายาทัศน์ ผ่านการสร้าง กระบวนการสื่อสารมวล และการสร้างความ เข้มแข็งให้กับชุมชน		✓	✓	✓	✓	✓	✓	
1.5 การพัฒนาจราจรและการบริหารจัดการ ภาครัฐ		✓						

ตารางสรุปภาระของจุลทรรศน์ฝ่ายวิชาชีวะในรายวิชาและผลิตภัณฑ์ของมนุษย์ที่ต้องรับผิดชอบ

ประเด็นปัญหา	ความต้องการ	พนักงานดำเนินการ					สูญเสีย	พิจารณา
		พัฒนาโครงสร้าง	ดูแล	อุดหนี้ด้วย	เพิ่มชุมชนร่อง	กำแพงเพชร		
1. กลุ่มวิชาสามัญศาสตร์								
1.6 การพัฒนามากขึ้นโดยมีอย่างต่อเนื่อง เช่น เพิ่มเติม/สร้างสรรค์มูลค่าเพิ่มเติมตามความต้องการของชุมชน (Value Added & Creation)		✓	✓	✓	✓		✓	
1.7 การผลิตบุคลากรเพื่อรับประทานการท่องเที่ยวท่องเที่ยว		✓	✓	✓	✓		✓	
1.8 การพัฒนาครุภัณฑ์ทางการศึกษา, การพัฒนาศักยภาพ และสนับสนุนบุคลากรทางการศึกษา		✓	✓	✓	✓			
1.9 การสร้างเครือข่ายและสนับสนุนอาชีวศึกษา		✓	✓	✓	✓			
1.10 การพัฒนาปรับปรุงสิ่งแวดล้อมเพื่อประโยชน์ส่วนรวม								
2. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี								
2.1 เกษตรธิบายที่น้ำ และพัฒนาปลูกถังสำหรับพัฒนาชุมชนท่องเที่ยว เครื่องจักรทางการเกษตร		✓			✓			

บรรณานุกรม

จรัญ จันทลักษณา และกษิติชัย อี๊ดเชี่ยวชาญกิจ. 2548. คัมภีร์การวิจัยและการเผยแพร่สู่นานาชาติ.

กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

จรัส สุวรรณเวลา. 2545. ระบบวิจัยโลกในระบบวิจัยไทย กรุงเทพฯ: มูลนิธิสถาณสุขแห่งชาติ.

เจมศักดิ์ ปืนทอง. 2525. การระดมประชาชนเพื่อการพัฒนาชนบท (อัดสำเนา). กรุงเทพฯ: คณะ

เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ทวีทอง วงศ์วิวัฒน์. บรรณานิพิธ 2527. นโยบาย และกลไกการมีส่วนร่วมของชุมชนใน ยุทธศาสตร์

การพัฒนาในปัจจุบัน, การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา กรุงเทพฯ: ศักดิ์สิ格น

การพิมพ์

ทศพล กฤตยพิสูฐ. 2538. การมีส่วนร่วมของกำนันผู้ใหญ่บ้านเขตหนองจอกที่มีต่อโครงการ/กิจกรรม
การพัฒนาตามแนวทาง “บัว” และ “บรม” เพื่อสร้างอุดมการณ์แห่งดินธรรมแห่งดินทอง.

วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มนابุณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปรัชญา เศารัชต์. 2546. ข้อเสนอต่อการปฏิรูประบบวิจัยในมหาวิทยาลัย. ภายใต้โครงการพัฒนา
ระบบวิจัยของประเทศไทย. ทบวงมหาวิทยาลัย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
มูลนิธิสถาณสุขแห่งชาติ.

ประชานาด วัลลย์เสถียร. 2541. เอกสารประกอบการศึกษาวิชา ศค.651 ทฤษฎีและหลักการพัฒนา
ชุมชน. กรุงเทพฯ: คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำแพงแสน และโครงการพัฒนาระบบวิจัยของประเทศไทย. 2546.

การประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการปฏิรูประบบวิจัยในมหาวิทยาลัย. ณ ห้อง Convention
สุจินต์ จามยน. 2552. “จะทำให้มหาวิทยาลัยนเรศวร ต้องเป็นมหาวิทยาลัยอยู่อันดับ 1 ใน 10 ของ
ประเทศไทย”. พิชณุลักษณ์: โรงพิมพ์ประมาณติ.

สุพจน์ หวานของบัว วันชัย ดีเอกนามกุล เกตุ กรุดพันธ์ วัชรพงษ์ อวนันต์ชื่น และ
ธีรเกียรติ เกิดเจริญ. 2548. วิกฤต!!! การวิจัยวิทยาศาสตร์พื้นฐานในประเทศไทย.

http://www.vchakarn.com/snippets/vcafe/show_message.php?

อคิน รพีพัฒน์. 2527. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาชนบทในสภาพสังคมและวัฒนธรรม
ไทยในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล

อากรณ์พันธ์ จันทร์สว่าง. 2524. การพัฒนาบุคคล กลุ่มและชุมชน. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์